

אהל משה

היבור נחמד כלול מהרבה : בספרים : אשר בהבטח הדקדוק מחזורים : נחיצות לשון
הקדש בו סדורים : יצילו וישמחו בו הקים ועדים : כי בו נפקחו עיני עבדים :
בדגש ורפי יסדר הטעמים יסדורו ועיקרים : וחטו ולקח רבבה (שיר השירים) אמרים
נעומים כבפיר מחזורים : במשקל יחד ותנועה נכסה פרקים : קארים : הצרו התרין
הרצני מואר **אהרן משה** בופר ודיין בק"ק לבוש עיר הכמים : ואפרים הוא אהרן
משה בעל המהבר ספר **הלכה למשה יהושע הש"ס** : והסכל אמרים : ה"ה בן
המנוח הרצני מואר **צבי הירש** : חי'קדש מנח'מ'דוב נכד האבורפס מואר"ר
ישיאל : המניח ז"ל ונכד הבאן המבורס : מואר"ר **שלמה** : ז"ל הכ"ד
ומ"ל דק"ק **לבוב** : והגליל הון המנוח הרצני הדין מואר"ר **משה** : בן המנוח
הקאין המבורס מואר"ר **משה** : ז"ל הירש מלבוש זל"ה :

הספר הזה נדפס זה זמן רב ונכסה ספרו מרוב העדויות והיום נחזקים כלל ורבים
הקאון היום להשיגו : בן עובד חתמו : ליעלמותו של מנכס הדברים מהדש
ובהוספת מרובה נכסה חשמה על הדפוסים : היינו : נדפס עם כנ הדפוסים : בעין
ישראלים מהדפס ועל יד יפה כאשר עיינים : לנכח יצונו : וכל : חיש : לא יחוס על
מעט : נסך : זה הוא יכול להקום כסליטה : צמח הדקדוק :

וגזרות וחרמות של גאוני רבנים יצי

הסכמת הגאון המפורסם מופת הדור אב"ז ומ"ן
דק"ק לבוב והגליל יצי :

שלש ספרים נכתבים לפני השר חזקוני ורנני
המופלג ההכנסה שלם כמות ההקדמות בנרנני
מזה' צני הדרש ז"ל ה"ה ספרו ודינא דפה קהלתו יל"ן
בהדר משה ידבר בדעת הורה חידושי גפ"ת וכבר ילה
משה בהסכמה ממנהו הגאון המפורסם בעל ספר כנסת
יחזקאל ובכנים ידבר בדעת נועה ומשה יקח יחזקאל
והרה לו **אהל בועד ואהל משה** כניהם כהוד
י"ב ימים
ההקדוק הנודים נפלאים נכן חמרתו הסוביכסה נהדפוס
והנני מכנים להוכעס בדכוס לזכות בהם חת הרביוסוכדי
שלח יחזקאל ורנני ונפסד גזרתו בחרס יב"ן שלח להעלות
הפילו להם מכל שלשה ספרים
והסומעים כזה עליהם ברתה טוב :

הסכמת וגזרת וחרם של מורינו ורבינו היה הגאון
הגדול המפורסם בדורו כ"ש מורד"ר
יוסף דק"ק פיידא נר"ו :

אמת נתן לכתוב בהסכמתי להדפיס חת הספר המטובה
אהל משה : חת היצור ה"ה ההכנסה שלם
כמור"ר
הירש זל"ל דינא וספרו רנח
חכמת ההקדוקי ונדפס כנה בק"ק זל"קוה ע"פ הסכמות
הגאונים חנ"ד ור"מ דהיה לזכר ונפ"ד ור"מ דה"ה
סלחנות : וחיידי להניכה כנר חזקאל להוד קמחי : וע"כ
המפורר חזיו ה"ה הרב המופלא ומופלג מהור"ר מנחם
מענדל נר"ן בעל המחבר נמז מנחם בהרשתי חזיו הנ"ל
וב"כ : להקיס לחזיו סס ולהדפיס סניח : נכן הנני
גוזר נגזירת נחש. שלח יצי סס חרס חת גבולו להדפיסו
שוב סניח חזריו ולסומע
יועם והכזה עניו ברתה טוב : ויטובכמה
ושחנן : כזית רצון : ימנח קן למעלה ולמטה יהונן :
חחקרתי יהי מנן ויזהר נרחות חסר לפני השמש שמו יצי :

נחם הי"ס נכן רשפורט הונה פה ק"ק לבוב והגליל יצי
ולר"ה' מהימנא קח' מהימנא : נחם הק' **יוסף** משטיינהרש

הסכמות וחרם בדרב המאיר הגאון המפורסם מהורד אברהם מרדכי נר"ו

מודעת זלח ככל הדר"ס חרסת ספתינו סכת לכון הקדש יקרא לה משפט הנצורה : חס בזמן כנה העולם נכרח :
וכל סיה טרם היה בחרן רח היה יחידה סכה חתה היה לחמה ברה : ואסכמצלה העלה על סכת לסקודכח
עם כהנפועתי' וגזירותי' ומתגים מתג החמה יס חס נמחרת יסודות יסוד מוסד כות יחרת חכמת ההקדוק המפוררה
היה חולרה : היה הותנה טוב טעם ודעה הסכל כוס שכל ויצינו במחרת. היה הסיס ממדי הר"ס הסכמיסיה וח"ס
במהרה ומורה גם היה חורה : מקום הסנה הטעמים חס מלשיל חס מנרש. ע"פ יחזקאל הנחיס הר"ס סלוח וסקקט
וע"פ יסכו ויטבו כחשר יטב כברה : ויטודי' ויפנסון כנס ומחזני משפט לסקול כל בנין וגזרה : במדה כמסקל
וכמבורה : ויחזר הועלה' טגמו מספר חגידה וחזירה והנהגה כהסר הורקנו מכלי חל כלי וכגולה הלכנו בגויסיהעשרו
ככנה סכתינו כלכון עס ועס : כמחמר הסכונ חלי מדבר הסודות כו' כמבורה בהרמנ"ס כ"ח מהלכות ספנה יטל
רוב המדבר סכסוכינו ויחזר משפט מוסיר מה סממנה כמחרת והכמת ההקדוק כמשפט כמחרת מוסרתי ככנה חסודתי
ויסודי' ערה : עד עה נח בעל המבורה : וגם החמורתיס וגמוריס הכרו סכריס כהכמה זו להחזיר ליוסנה עברה :
חך לח כמכו רק כלגיס הרחסיס בדרך קרה : וחח"ז **רבינו קסחי** היה לנו לחורה : הנחיר לעיינין די בחר
על הלוחות כללי' וברטיס עד לכלה גמירה. כסכרו סהבר
בדורות הללו חזקברון להסוכיסגס לחמורניס סכרי **הרד"ק** ככס המתחזה לח חמלח לגודל הרחנת פיו החרבת
לשונו דייל לכו ככילה רנה עד כככס כנה ויחן
כקדן זיית כרהב ולרורה : והן עמה קס משה ה"ה הרבני הטופלג ההכנסה שלם מהור"ר **משה** בהרנני מהור"ר
צביהירש טרה ויגע והסח רוח חכמה זלח כהנני חוסן וחוזר וחוסן והנר שני ספרים כחחד
טוכיס ויקרח סס האחד **אהל משה** וסס השני **אהל בועד** כיל כל כללי' ההקדוק ככילה
זוטא ספרח כלירח : והאח חועלה גדול
לעצוס מיערת דכס דפורי"ס ללמוד לזונס לדבר נהות נעימה וכרורה : ועוד כו שלישי' סכר הלכה למשה סהבר
הרבני מהר"ס הנ"ל על הדוסי גפ"ת וכבר נטל רכות מריס גלותח הגאון המהבר ככסח יחזקאל וחזריו החזיק סהרה
הגאון המפורסם מהר"ק הי"ס סהנן עך הסכמה כה בהכמה וכרשו דק"ק ייד מעגל כלל כמכגליתו חסר ידכיס
לחח

החת משלם חלה חף חלה גרירה חזרה ונתיב נותן רשות להוציא עדכוס
ואשר ימלא כוס ידו להדפיס אחת מהנה שוב שניה חל'ל הן ע"י עלמו הו' ע"י גירה קם יזה בחרו
ומזון ליום עזרה : והשומע ישכון בפה ושחנן וינצל מכל צרה ונחה כ"ד הנשיה חזרהס מרדכי
הנהס סה ק"ק וזהוהו ונחסי :

ר'יהוי ידוע שהסגנו הסכמו'הדשו'גסמהנמי זמנינו וגזרו שלא להדפיס'ה הסכמ'הל משה עד שנה חל'ל'ו הןצמדינה
זו והן צמדינה החרה וחלו ההסכמיה ניהנו גם על סכר **הרבה לב'שה** שהוצר ג"כ בעל המהצר
הל' הק' מחמת האלחות הדפוס כי רצה היה לה הדפסכו הסכמות
שירחו לנפסס מבלי לבזה צמחתן חל'ו ויש נחל ידניו להקלוחס בכ"י לכל מי שירנה :

הקדמת הבחבר

כתב הרד"ק ז"ל אשר למד והורה לו לקצין ולח' למד יסוד דקדוק ולח' בן : כמו חורש אשר ינהג שורים וידו
מבלי מלמד ודרכןע"ל : כי ההכמה הזאת היא המייסדת לנו חת הקריאה נכונה : מ מדת לחנוש צינה .
להבין סודות התורה ועמקי התבונה : ומה נמרנו המריה שברה עלינו נהלה : לבון מדברה גדולות מכל' הלשונות
נהפלה : על זאת עלינו לכה להודות להשר חין לו הלה : אשר הצדילנו לבשרו ולפלוו בלבון הקדש : להדמות בו
נמלחנו מסרהי הקדש : ולגודל מעלה הלבון ומעלת הצורה ינה' אשר דבר בו עס נביליו ומעלת הירמיו הקדוש'אשר
בהנה בלבון הקדש : חובה עלינו לחזור יסודותיה ותנועותיה וסדר צניניה וגם הצוהינו הננו מהל' הלבון הזה כי חף
גם בהיותם בחרץ חוביהם לא שנו חת לשונם וכה"ל וחל' היהודים כהננס וכלשונם : ועבה צעו"ה בגלות המר הזה
ויהערטו בגוים וילמדו לשונם וגאזדו דרכי לה"ק וחמרו הז"ל בני יהודה הקפידו על לשונם ודייקו בלישנא נהקיימה
הורחם בידם וכו' ובגלל הדבר הזה סתום תפלימו כי לא יציו מה ידצרו ולולא הוהיר ה' לנו כמפט כסחו"ס היינו
להמר"ה דמינו כי העיר רוח גאוני חרץוהצרו בה ספריםהרבה ואולס"ס מהס חרוכים ותקון נפש התלמוד צהסויס חשה
מצומק לשונו וזכות מליכותיו לא יציו בהסויס אשר לרוחם לבסקצרו במקוםשרלו להאריךוהגלות להסנסחרות לנו ומחוך
קברנו הפרושים והלנועיסמעכין ידיה'מחכמה זו ואף חס יתנדב לב אחד ללמדס יניה השוקחו כי לא ידע חזיה דרך ישכון
חור ואחזי המדקד'גדול אשר הי'צמנינו ה"ה(הרז"ה) המדקדק' **זלמן הענא** האיר לנו צמכמה זו וצנה צנין
שלמה ויסוד הניקוד ופשה להר להיצה דבר בה ככל הירךח'צמחיל' מבטוה סגה צממה דברים כמו
שחזה בעלמו עייןבקורו'חרז'ו'סגיות מי יציןגסהמליח הנועה הדס'והל'עליה סדרע וקרא חוה'צסהנועה קלה וקטע
חוהה צמנה בלינות ובחמת הנוע'הכרחים היא ולא ראויה צריה הלה מעיילנח חית נה מכקח לית לה כברה קלה מסרבת
דרכיה נעו מעגלות'כי היא מקלקלת הקריח'ומהרסח יסודצניניו לזאת ועלוני כליותי להקו'ולדרו' חולי חוכל לסקל המסיל'
ולסירה המכילה הזה'ואחזי יודע חלי בעלמי שלא הגעתי להכלית חכמ'הז'כירבה היא כנר חמ'ההככי לא יגונה הרוד'
חחר החכמ'מחמת שלא הגיע להכלית ויגשתי ומלחתי בסכרי רחשוניסוההרונים **אבן עזרא** וספרי **הרד"ק**
ספר הזכרון מהר"י קכחי ומהלךופתח דברי ולסון למודיסוליות

הןהבחחר וזכות הרציעמדה לי וה"ל מלחתי והעלתי כמה כלליסקריו'וטעמים
מספיקו'וכמה השגות על הרז"ה ז"ל וביסודו'אשר יסדתי לא יזכר ססהנוע'קלה על פירגסלהטתי המריסמכוזריסמספרי
רחשוני'אשר השמינו האחרוניסוהכנסתיסבאל' אחד וקראתי שמו **אדל משה** והעמדתי בו שלחנהזהב אשר עליו
יעמוד כתר שסטוב מבוא השמות ונטיותיה ואש"ססמקו'ושמתי בו
החריכו בדיו ותחרבה פחרותיו חברתי חיבר קצר ע"ד הירה ומסקלו יתד ותנועה צסה כרקיס קצר'כלל כל החכמה
חיותיו'ונתנועו'וצפעניסוקראתי צסס(סירה חדשה)ושמתי צלד האהל ואקו'כי יהיה אהל צל ילענצל יסע יחידותיו לנלח
וסבדי צחק כי נח ערחהי לבוסכני'צעולסולא לבו'הנחח ממוןולא לסוסכנוד המדומ'רק כוונתי לזכות צהסלח הרבים
וזכות הרביסיעמוד לי להאליח לאורה ספרי הלכה למשה על היודני גפ"ח אשר הוא כהוב חתי זה כמה שניסונקשתי
טווחה מלח הקורא בחבור הזה שהף חס ימלא בו חזיה סגילה שידין חותי לכף זכות ותהי מסרתו שלמה
הכ"ד השפל והלפית **אדון משה** סכרל ודיינא מלבוז :

בליצה ישרה

באפס ידיעה בבניה ונורה :
ווארה שעורה ברות סערה :

מ ניה גמולה יגיעה במקדא :
בבשר בסירה ומלח חסירה :

פתח האהל

ש כותה מדדה ואם סדורה	בדולה ומשקה בקנקן שבורה
וכפחיל שורה ואנה קשירה	ודקדוק ומסורה סג לזכירה
ה גם כי תפלה בפיה שגורה	בשעיר שלוחה לארץ גזירה
אשר בדברו מערב ויקרא	בלעג לשונו ודעתו קצרה
ב משנה לרבין ולא בן במקרא	בעולה בשלם ודגא עקורה
ושופת קדרה ועצים בבירה	ואין תבערה ומיתם קדירה
ג עימה בהיכה יהיכה אמירה	ויש אם למקרא ואם למכורה
הלכה למשה בסיני מסירה	כספיד מאירה בדת היקירה
צבי תפארה תורית תדירה	תנף עד גמירא ואגב גרירה
בספרי קצרה כללים לזכירה	בכדבור בהירה בתחמה יקירה
ל מנמר גמדה בשפה פורה	ב דבוק תבורה ויראה שורה
ו או היא שמירה פאבני יקרה	ב תיבה סגורה וארמון בצורה

יריעות בתחלה

בסס תולדות כי מדרך טבע המצטח בהאריך ת"ג עסחיה
נגינה הקול הולך וחסר עד כי ישמע קול הצרת ת"ק
חולדתו כמו הפחת אחר הקמץ גדול והבגול אחר הליהי
וחירק קטן אחר חירק גדול והשורק אחר המלחפוס וקמץ
חטוף אחר החולס כמו **בראשית ברא** יסמב
ולדעתי

בראשית ברא שמות המנועות הגדולות מנוקדים
כסדר הזה לזכרון **קמץ צירה חירק שירק**
הולם כל אחת

ה"ג בראש ותילדה בלדה
ג **שני** מיני שוואין הססוא נע ושוא נח שוא נע הוא
השוא הגחטפת ונקראת עסחיה שחרי' בתנוע'
כמו השוא שבראש התיבה לו אחרי ת ג **בראשית**
תולדות פינחס ולכן נקראת שוא

נע כי היא נעה ורהוטה לתנוע'
שחרי' והיא בעין התהלה שחרי' התנועה : שוא נח היא
השוא הגחטפת ונדבקת בתנועה קטנה שלפניה כמו
אברהם עברי הני"ה נקראת עם הפתח שלפניה
כאלו חין מחמיה נקודה כלל ולכן
נקראת שוא נח כי האות אשר תחתיה שוא נח הוא
נחה וסקטה כאלו חין תחתיה שום נקודה והשוא נח
היא גבול התנועה קטנה שלפניה :

ד **שני** מיני דגש הם דגש חזק ודגש קל דע כי הנקודה
הנחה תוך האות נקראת בשסדגס והיא סיני'
לדגה האות היא בהצרת חזק בלח היתב וכשחיצנה נקוד'
הדגש חזי נקראת האות בהיח רפויה כי הצרטה ברפיון
והדגש חזק המכפיל חס האות בקריאה כאלו סמיכתו כפופ
ודראשונה

א **אותיות** לשון הקדש עשרים ושנים נחלקות לשתי
מדרגות יש מאן מיוחדות להיות שרשיות

בתיב' ולא יסמנו נעו. סוהן (ק"ה נ"ד גו"ע טפס"ר) ואולי
שחר החות' שהן (חית"ן משה וכל"ב) פעמים הזכרשיו'
ופעמים משמעות : וענין שרש ושימוש הוא זה כי כל תיבה
בלה"ק יש נה שלש אותיות שרש לא פחות ולא יותר והם
המוריס שיקה : האורחה והסתהסר אחת מהן חזי יתקלקל
משמעות הענין זהו מיקרי שרש והנוספות בתיבה יותר
משנ' אותיות הן שימושית כי חץ חס ההסר אחת מהן לא
יתקלקל ענין הורחתו רה ענין שימוש כמו יצרכך וישמרך
שרסס (ברך שחר) והנוספות הן לשמן הגופים והאומים
וחס תבנה אחת מחותיות **ברך שחר** חזי חין אורחת'
צרכה ושמירה. חכל חס תחסר אחת
מהנוספות לא יקלקל חק ענין שימושי ומזה תקיש על השח' :

ב **שני** מיני נקודות הסי' דע כי הנקודות הן עשרה והם
קמץ גדול וניר'י וחירי' גדול שחרי' יו"ד
נחה ושורק שח' קורין מלחפוס וסופת' ח וסג' ל וחירק
קטן שאין שחרי' יו"ד והספרדים קורין אותו שבה וקבוצ'
שח' קורין שורק וקמץ חטוף : והשוא חיתה במנין הנקודות
המשה הרחשוי נקראות תנועות גדולות כי הצרתו נהמסכ'
וחריכות עד שחנות אחת והן אחת מהותיות **אך** י והמש
החזרות נקראו בשסמנועות קטנו' כי הצרתו קצרה
ובמחירה וכבר נקרא מדקד' הגדור' אליהו בחרר בהם
סמיכ' אליהו מ"ב הו"ג

הדגה **אליהו מ"ב** הו"ג
הת' **גם סכל פשע** עוד
נחמס' ת"ג בשס חנופ ולחמסק ת"ק

פתח האהל

ג

וְשִׁבְתָּ דִּינוֹ יָרֵךְ וְדוּמִיָּה וְהוֹלֵס אִם לַפְּנִיָּה סָנּוּל אִו
 ה'מ' לֹא נִסְלַם הַדָּגָשׁ זֶה וְשִׁמְעוּ יִתְבָּאֵר
 בְּפָנִים . הַכִּי לֹא יֵבֵא הַחֲחִיקָן שׁוֹא נַע לְבַד אֲבִלְיִטְרָךְ עִם
 הַבּוֹרָא פִּהֵח אִו סָנּוּל אִו ה'ח' וְאִו נִקְרָאוּ הַטְּפִינְחִיכִיךְ פִּתַח
 הַטּוֹךְ סָנּוּל הַטּוֹךְ קִמְצָךְ כִּמוּ בַּסּוֹד אֱלֹהֵי עַלִי אֱהִי
 וְקִרְיָאֵם הַחֲטִפִּין מַעֲיִן :
 הַמִּיָּק שֶׁלֹּל הַסּוֹרָה זֶה הַמִּיָּק כִּי הַשׁוֹא נַע שֶׁלֹּל מַחֲלִישׁ כֹּה
 הַמִּיָּק לְקִרְיָאֵה יוֹתֵר בְּשִׁהֲרוֹם מִכָּאֵר ה'ה' וְכֹל דִּינִי שׁוֹא נַע
 מוֹהַג בַּחֲטִפִּין כִּמוּ שִׁמְצָא' צִפְנִים :

וְעִתִּי מִיָּנִי נִינּוֹת הֵן מַלְכִּים וּמַשְׁרָתִים : דַּע כִּי אִין לֹךְ
 מִיָּנִי צִמְקָא שֶׁחִינְה נִינְה שְׁקוּרִין סְרָאֵם זִלְיָא
 זֹלַת מִיָּנִי הַנִּכְמָכ' צִמְקָא לַמֶּלֶךְ שֶׁאֲחֵרִי שֶׁאִז הַנִּינְ' בְּצִינִי
 מִיָּנִי מַסְפִּיק לַשְׁמִיחִיכִי הַנִּכְמָלֶה לַחֵם יִהְיֶה כִּמוּ **כִּרְהֵעִם**
 וְהַנִּינּוֹת הַלּוֹקוֹת לַשִּׁי מַדְרָגוֹ בִּי יֵשׁ מַהֵם

הַבְּאִי צִינִים הַמּוֹכְכָהִם צִפְנִין וְהִינִן רְהוּסוֹת לַחֲבוֹת
 שֶׁאֲחֵרִיהֶן וְהֵן נִכְרָאוֹת מַלְכִּים : וְהוֹלֵם הַמַּשְׁרָתִים הֵן הַזֹּחוֹת
 צִינִים הַרְהוּסוֹת צִפְנִין הַמֵּאֲמֵר וּמַחְבֹּרֹת לַסִּינֹת
 שֶׁאֲחֵרִיהֶן וְהֵן שֶׁנֶּטֶה וְסִימָ' **קִדִּים חֲבִיִּים** ר"ת
 'קִדְמָא 'דְרָגָא 'מִוֹנָה 'מַלְיָאָה קִטְנָה 'מַהֲכָךְ 'יִרָה 'מִירְכָא :
 ח **שְׁנִי** מִיָּנִי קוֹיִכֶהֶן מַחֵב וּמַהֲקָא מַחֵב הוּא קוּ פִּשּׁוֹת הַעוֹס'
 לַפְּעַמִּי לֹלֵל הַמְנוּסָה זֶה מַחֲלָלוֹ כִּמוּ **צִדְרִין**

בְּעוֹפָרֶת וּמַהֵם הַמַּחֵב הוּא בְּמַנְעָה הַכְּלִישִׁית :
 שֶׁלִּפְנֵי הַנִּינְה אִם אִין צִינִים שׁוֹא נַע אִו דָּגָשׁ
 וּלְפָנֵי שׁוֹא נַע אִו אֶחָד מִהַחֲטִפִּין זֶה הַמִּיד מַהֵב . מַהֲקָא הִיא
 קוּ מוֹנָה זֶה הוֹבֵב בִּין צִינִי מִיָּנִי וְהוּא סִימָן שֶׁחִי מִיָּנִי הַלֹּל
 כְּהֵרָא הַיִּצְיָמִיכִי שִׁיכִי לַהֲדוּי וְנִינְה אִם הַסְפִּיק לַשְׁמִיחִיכִי
 וּמַהֲקָא לִשְׁוֹן אִין מַקְיִיכִין צִנְעָה ר"ל כְּמִיָּנִי וְחִזְרוֹר וּמַסֵּב
 לִשְׁוֹן מַסֵּב וְרִכֵּן כִּי כִּמוּ שֶׁמַּעֲמִידִין הַזֶּה מַסֵּב זֶה סָבִיב
 סִיָּה שֶׁלֹּל חֲרוֹץ כֵּן הַבּוֹרָא הוּא 'סִימָן שֶׁלֹּל יִמְהַר בְּמַנְעָא רַק
 לַהֲאֲרִיךְ זֶה קָאָת :

וְעִתִּי מִקוּמוֹת מִיָּחֲדוֹת לַנִּינְה מַלְעִיל וּמַלְרַע . דַּע
 כִּי מַקּוֹם הַנִּינְה הַחֲמַתִּי הוּא בְּמַנְעָה אֲחֵרוֹנָה
 מִהַבִּינִי כִּי שֶׁס הוּא מַהֵם יִפְהֵא לַהֲאֲרִיךְ כִּרְאוּי וְהוּא נִקְרָא
 מַלְרַע (מַרְגּוֹס לַמַּסָּה מַלְרַע) וְהוֹלֵם יֵשׁ מַהֵם אֲשֶׁר לֹא יִסְכָּךְ
 לַחֲיוֹת זֶה הַנִּינְה מַלְרַע לְכַסֵּס שִׁימְצָאֵר אִין יֵבֵא הַנִּינְ' :
 זֶה בְּמַנְעָה שֶׁלִּפְנֵי אֲחֵרוֹנִי וְהוּא נִקְרָא מַלְעִיל כִּמוּ **בְּרֵאשִׁית**
בְּרֵא מַלְרַע **שְׁמִים** וְאֲרִיךְ מַלְעִיל :

מַלְעִיל זֶה מַלְעִיל וְיֵשׁ מַלְעִיל
 בְּמַהֲרָאֵם אִין כִּמוּ **קִדְמָא יִרְיָה בָּאָה כִּסְפָּה** מִיָּנִי
יִרְיָה כִּסְפָּה הַסִּי יִרְיָה כִּסְפָּה
 מַלְעִיל כִּמוּ יִמְצָאֵר נִקְרָאִים מַלְעִיל זֶה מַלְעִיל מִיָּנִי
 קִרְיָא

וְהַרְחִיבֵה נִקְרָאֵת בְּשׁוֹא נַע כִּמוּ אִם **דְּבָרִי** שְׁמַעְנוּ
 קִרְיָאֵת הַבִּינִים בְּחֻזֵּק כִּי כִּלְלוֹ כְּסוּב **דְּבָרִי** וְדָגָשׁ
 הוּא הוּא זֶה בְּכָל הַלּוּמִיּוֹת וְהוֹלֵם בְּחֻזֵּק
 וּמַעֲמִיד לַפְּנִי ה'ק' יֵשׁ דָּגָשׁ קָל כִּמוּ הַדָּגָשׁ הַזֶּה בְּחֻזֵּם שֶׁנִּרְאֶשׁ
 הַסִּינִי אִו מַחֵר שׁוֹא נַע וְקִרְיָאֵת אִו הַהִיא אִינֵה כִי בְּחֻזֵּק
 וְאִין מַכְפִּיל אִם הַלּוּם וְאִין זֶה רַק בְּחֻזֵּק זֶה 'ל' כִּפִּיָּה כִּמוּ
בְּכָדָר הַשְּׁפוּט וְדוּמִיָּה :

ה **שְׁנִי** מִיָּנִי נַחֲסִים הֵם נַח נִכְסֵר וְנַח נִרְאֶה : דַּע כִּי כָל
 הַלּוּמִיּוֹת וְהוֹלֵם לּוּמִיּוֹת אֲחֵרוֹי הֵן מַעֲמִיד מוֹרְגָבוֹת
 בְּמַנְעָה אִין בְּחֻזֵּם כִּי מַנְעָה כִּמוּ **אָב אִם אָח**
אֲחוֹת וְדוּמִיָּה הַלּוּמִיּוֹת שֶׁכְּסוּךְ

הַסִּינִי הֵן נַחֲסִים כִּי מַנְעָה וְאִפְפִּיכִי הֵן נִרְגָּבוֹת
 וְנִרְאֹם לִכֵּן נִקְרָאוּ נִרְאֶה וְהוֹלֵם לּוּמִיּוֹת אֲחֵרוֹי בִּי נַחֲסִים
 כִּי הֵן לַפְּעַמִּים נַחֲסִים כִּי נִקְדָּה חֲמִישִׁיהֶם וְהֵן נִכְסֵרוֹת וְאִין
 נִרְגָּבוֹת כָּל בְּמַנְעָה וְכִלְלוֹ אִין כִּמוּ **קִרְיָאֵת עֵנָה**
בְּנִי וְהִיא בְּמַנְעָה הַסִּינִי **רֵאשִׁית**

וְהֵן נִקְרָאוֹת נַח
 בְּמַכְלֹל זִלְ לַעֲלוֹס לֹא מוֹכֵל לַהֲוִיָּא שְׁמִי לּוּמִיּוֹת בְּמַנְעָה
 זִלְחִי נַח בִּינִיָּה עֵכֶל : ר"ל כִּי לֹא יִמְלֹט שֶׁהִיא בְּמַנְעָה
 הַהִיא מִיָּג אִו מִיָּק וְאִם הוּא מִיָּג אִין מַעֲמִיד אֲחֵרִי נַח נִכְסִי
 כִּי מַעֲמִיד נִמְשָׁךְ אֲחֵרִי לַחֵם מַלּוּסִים אֲחֵרוֹי הַנַּחֲסִים כִּי יִדְעֵה
 זֶה וְאִם הִיא מִיָּק אִין מַעֲמִיד אֲחֵרִי נַח נִרְאֶה ר"ל אִם מוֹרְגָשׁ
 בְּשׁוֹא נַע אִו דָּגָשׁ חֻזֵּק הַמַּכְפִּיל אִם הַלּוּם וְהַרְחִיבֵה
 בְּשׁוֹא נַח :

וְשְׁנִי סָנּוּלִים יֵשׁ לַלּוּמִיּוֹת אֲחֵרֵי ה' כִּי לֹא יֵבֵא זֶה
 דָּגָשׁ לַעֲלוֹס כִּי מַחֲדָה שֶׁהֵן מַמּוֹלָא הַגְרוּן הַיּוֹתֵר
 פִּינִי מִכָּל הַמַּמּוֹלָאֵלִים הֵן לַהֲסַלֵּעַ בְּמַנְעָה וְאִין הַנִּרְחֵה
 בְּכֻלּוֹם הַזֶּרֶם הַדָּגָשׁ וּסְגוּלָה זֶה יֵשׁ גִּסְלוֹת רִיָּשׁ לִיָּשׁ שֶׁאִינֵה
 מִן הַגְרוּן אֲחֵרֵי כוֹזֵר מַנְעָה לֹא יֵבֵא זֶה דָּגָשׁ לַעֲלוֹכִינֵא
 חֲבֵלָה אֲחֵר מִיָּק שֶׁהֵן מַשְׁפָּטִין לַהֲדָגָשׁ כְּשֶׁשֶּׁפֶט אֲחֵר ה'ק אִין
 נִשְׁלִים הַדָּגָשׁ בְּמִיָּק שֶׁלִּפְנֵיהֶן וּמַחֲכֹה מִיָּג כִּמוּ **אֵת**
הַשְּׁמִים וְאֵת הָאָרֶץ ה' הָאָרֶץ מַשְׁפָּט גִּיכִי
 זֶה 'אֲחֵרִי דָּגָשׁ כִּמוּ הִיא

הַשְּׁמִים וּלְפִי שֶׁאִין אֲלִיָּךְ מַקְבֵּלִים דָּגָשׁ יִטְרָךְ הַדָּגָשׁ עִם
 הַפִּסְמָה שֶׁלִּפְנֵי וְנִעֲשֶׂה מַמְנָה קִמְצָא וְאִם לַפְּנִי חִירָק הֵסֵן
 וְנִעֲשֶׂה מַמְנָה לִירִי כִּמוּ **בְּאֶרֶץ** מַלְרִים וְלֹא יִסְכָּךְ
בְּרֹב וְדוּמִיָּה מַשְׁפָּט הַמִּיָּסְהִימוֹשׁ בְּחִיר קֵטֵן
 וְאֲחֵרִי דָּגָשׁ וּלְפִי שֶׁאֲחֵרִי אִם אֲחֵרֵי נִשְׁלִים הַדָּגָשׁ
 בְּמִיָּק שֶׁלִּפְנֵי וְאִם לַפְּנִיָּה שׁוֹרֵק נִעֲשֶׂה מַמְנָה חוֹלֵם כִּמוּ
מִשְׁבָּה וְכִנְיָאֵר דִּינוֹ **כִּנְיָאֵר** וְכִנְיָאֵר

פתח האהל

ראשון מהשרש בשם פ"ח פעל לפי שהכ"ח היא ראשונה בשם
פעל ולכל חום שני מהשר' בשם עין פעל לפי שהע"ן היא
שני' בשם פעל ולכל חום שלישי מהשרש בשם למ"ד כשל לפי
שהיא שלישי' בשם פעל למשל שרש שמו השי' ונקראת פ"ח
והמ"ם ש"פ והר"ש נ"ב וכן בכל שרש ושרש

קראתה הם מלרע במסורק מפני קירוב הגנינים של
ל"ל' וכסף הם נס גים אחור כדי שלא יתקרבו
שמי' גנינים רשפים בשמי' מנועו' רשפון שכבר הוא להחריך
בשמים רשפון והוא מלפיל על פי מקרה :
י פ"ח פעל עי' פעל למ"ד פעל דע כי הסכימו המדקדקי'
לשקול כל שרשי לה"ק עם שרש פעל וקראו לכל חום

משיה

שער אלפא ביתא

אהל

א אותיות לסון הקדש הן עשרים ושתים ואל' מחש' כלי המצט' הקבוצה כפי המדברים והן
להח"פ מהגרון גיכ"ק מהחיד דלל"ת מהלסון זסר"ך
מהג"ס צמ"ף מן השפטים וכך הם סדורים בספר היצירה
המיוחד לאברה' חביו ע"ה והף כי הנלמסי' בספר מקנה
חברים סדרם באופן אחר ושנה במקצתו' ל' לדעת מהלסון
רשפון' מהג"ס פנמו מהשפטים ע"ס וחולס מי לנו גלגל
מחברם חביו ע"ה כי הוא בעל הלסון ועל שמו נקרא לסון
עברי כי הניח אתו עמו מעבר הגהר לכן חין לשום סדורם
ומה גם כי חין נפקותא לדינא ועוד נ"ל רחיה קל' כי מתוך
שחננו האשכנזים הורגלו לקרוא סיו' רפי כמו הסמ"ך חף
שחנה מולאה לגמרי ע"כ כיון שהיא סעודה להצמול ולרעתי
היה ראוי לקרוא אותה כעין זי"ן הסעודה לה יותר ואפשר
הסמ"כ הלסון כי גם הזי"ן כמעט כעין סמ"ך משל"כ לדעת
הנלמסי' הסמ"ך היא רחוק' מאד כי הר"ש והשי' ופכשקים
והנביאים סדרו אותם בסדר א"ב ג"ך וכו' שלא בסדר
מוצאיהם כמו שמי' כמה מזגורי תהלים בסדר ח"ב ושאר
קיום ע"פ ירמיהו הנביא ויורח' טעמם וימחק' פעם עפ"י
כוד נספר וחז"ל דרשו סדורם עפ"י נגל' חלף בינה גמול דלי'
וכו' וצ"י סדר הזה חז' מונין כל סדרו למנות כי מן א"ב עד
י מספר האחדים ומן י עד ק מספר העשרות ומן קו' חף
ואין מספר המאות ואותיות כמנפ"ך בפשוטו נמנין בסו'
הך' מספר מק' והסמ"ר וכן כולם כדורע :

ב תועלת ידועים המולאות הוא יסוד גדול בחכמה זו
כי לכל מולא יש סגולה מיוחד' כמו שיתבאר
גם אותיות שהן מולא אחר מתחלפות לשעמים ויבא זה
סמורו' לאחיה דרש נגלה לו נסתר וזה מופת על מילאם
סורה שבע"פ כי לא נח' נתחלפו כמו מחבב חנכי' (עמוס ו')
דינו מתפזר ויפסחו על המזבח (מלכים ח') יח' דינו ויפסחו לא
סלך רכיל (ויקרא י"ט) דינו רגיל גל נעול (שה"ש ד') דינו גומה
נלמדק (בראשית מ"ד) דינו נלמדק וכן לחוק ושמק אחת היא
וכן נצקה נצקה ודומיהם : והטעם לפי שהן מולא אחד
כמעט בדרסן סוה לכן מתחלפות לאחיה דרש חו סוד :

ג גם מדרך לה"ק להיות אותיות מ"ן מתחלפות לפעמים
חף שחין מולא אחר חף מאוך שיש להן אחת בניה

ד אותיות אלפא ביתא נחלקו לשלשה מייס כי אותיות (ב"ם
שקן נ"ו) נקראות חזקה כי חין חילוק בהצרתן בין
דנוסם לרפיות ואותיות אחרת קראתי בני הרפאים כי הן
רפיות שמיד ולא יבא בהן דגש לעולם כמ"ס בפסח האהל
זולת ד' אלפין וזי"ן ריש"ן דנוסים עפ"י המסורה ואותיות
בג"ד כפ"ם נקראם בפולס כי יש לכל אחת כמי הנרות כי
פעמים

וגם היא משתפוט עכסותיה צג"ד כפ"ה כמה שיש לה שתי
הצרות ג"כ וחלסותיה הצרה הדגושות והרבו' הלו' כשמיכות
לחאו"י כמו שהין הולה הצרה ש"ן ימיה הו' שמחליה
כשמיכות חאו"י הכל העדלתן חנו' נמש' הרד"ק בהם שיהיה
חארי חותיו' (דטל"ה) הצרה רכה והין כוונתם כלל שיהיו
רפוי' רק שהיה נהרחת בהצרת השני' הידוע' להגבי עברו'
וחס' היא חארי (מש"ה וכל"ב) הצרתה כשטה וה"ס סרה
הלכות הרז"ה מפל הרד"ק והצדור וח"ת מכני מה לא מנה
בס' הליירה גם לש"ן שיש לה ג"כ שתי הצרות כמו הרז"ה
חף שהין הצרתה הנויה כשמיכות' יהיה זה חינו כי מ"מ
הצרות הרז"ה דומים להני שטה במקל מה שהלוי' בחותיות
שלפניהן משח"כ הצרות השני' הין חלויות כלל בחותיות
שלפניהן וחשבה לומר כשימי' הש"ן והיונו הנקודו' שברחש
הימני והשמחלי הם מנורת הש"ן צעלם וכך נהנו משני
ולאו צעל הנקוד הדנו חותם רק הסחלק מהצורה וח"כ גם
לורתה ככולה ונכסר היירה לה מנה רק שטה שזרתן
חחת והצרתן כפולה כי הדגש חינו שייך לורת האות והחה
כהני זחת מלחמי כספר יסן וכמו מגן דוד להרדב"ז שטה
ע"ד קבל' שניקוד השמחל הוא להסרויו' ד הרציעי שדי' כד'
רחשין כש"ן כל תפילין והצרתה כמ"ך המורה די"ו ומה"ע
(לא מנה הש"ן צהדי כפולות ע"ש והגאני ומה"ט) ח"ן הש"ן
נמנה עם חותיות (מגל"ך) שזורתה ג"כ כפולה כיון שהצרתן
חחת משח"כ הש"ן לורתה כפולה והצרת' כפול' ככ"ל :
ו רחוי שדע כי כל החותיו' זולת חותיות חאו"י הן חמיד
נרגשו' במצטח חף צהיוהן בלי הניעה לגמרי כמו

בְּרֵאשִׁית בָּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם והממין
שבסוף התיבה נרגשות במצטח חף שהין החתיהם נקוד' כלל
וזאו לקר' נה נראה לפי שהחות נהה בלי תנועה ונראה
ונרגשות במצטח וחולס חותיות חאו"י הגהות על בני חופני'
החחד נה נראה והשני נה נסתר ר"ל כשתצא' חה' מהחחר
הניע' שיה' ממולח' חף היא נהה ונכסר' במצט' כאלו חנינה
כמו קר'א אבי' ענה בנן וכן היתה תורה ובורה פני'
ותדום ודומיהם כי הקמץ ממולח הגרון הנוה חארי' חות' חל"ף
או ה"ח נה נסתר שהם ממולח הגרון והחיר' והלירי
ממולח החך הנוה להריהם חות יו"ד שהיה ג"כ מהחך
החולס והמלחשום ממולח השפתים הנוה חאריהם חאו"י שהיה
ג"כ מהשפתים וכאשר הנחנה חחר תנועה שחניה מילין הן
נחו' ונראות ונרגשות כחחר נה נראה כמו די דוי' גוי' שר'
אליו נתתיו ודומיה' ולקנקראום בני נח כי

הם נחיס' במצטח ופעמים הם נעלמי' ונכסרים
גם מהמכתב והסרק בנה המסך התנועה שהיה ממולח' כמו
בָּרָא אֱלֹהִים כאלו כהוב **בָּאֵרָא אֱלֹהִים** ומה
שהן פעמי'
כהובות ופעמים נעלמות הוא לא זה דרש חו' סוד וזאו מה
שחמרו י"ט חס' למסור' ונכסר ילירה ז"ל שלש חמות חוי' וכו'
כי הן חמות הדבור וחאי' קראחים בני סס לפי שחותיות סס
המיוחד נח מהם וכ"כ ח"ע חותיות חאו"י חסובים מכל
החותיות'

סעמים דגושות ולו' הנרתן בחחק ופעמים חין בהן נקודות
הדגש וחז' הנרתן רפוי' והצרה הנ"ח כעין וי"ו והצרה
הכ"ף כעין חו"ם והצרה הפ"ח ג"כ כעין וי"ו רק צרכיוות'
והח"ו כעין סמך הכמובה לה צהר המולחות והכספרדים
קורין חו"ו רפוי' כעין טי"ח ומלפניו צקריאה חשכמים
צחמס חף יסכן לשנוהה למולח חחר וחיו יודע מה יעשו
צכ"ף רפוי' שקורין ג"כ כעין חו"ם שהיה מעולח חחר ויש
בהם מהדקדקים שקורין גימל רפוי' ג"כ כעין חו"ם ודלי"ח
רפוי' כעין טי"ח חו' חו"ו רפוי' ולקמן סימן ק"ח יתבא' צמופה
שהן קריהם נכונה וחולס הצרה הגימל' ודלי"ח רפוי'ת
נשכה מחתנו מהמת עלטול וחריכות הגלוח צעו' והקנשכה
מהתה קריהת רי"ש הרפוי' במ"ש הרד"ק במכלול וה' גדור
גד"ה פרטוהינו :

ה ודע כי כספר היליר' מונה שבע כפולות צג"ד כפ"ה
פ"ש וכסר הרד"ק ז"ל קריהת רי"ש דגוש' ורפוי'
לא שמענו ומלחמי צמהצרת בן הנזיר ז"ל רי"ש דגוש' ורכה
לכני טצריה לכד ורי"ש הסמוכה לחותיו' דטל"ה קריהתה
בלקורין כמו **עֲצֻרֹת דְּרָכִים נִרוֹת** וכו' עכ"ל וכ"כ
הצתר' צפירושו לספ'

מהך ז"ל קריהת רי"ש צדג"ס ורפי' בקיחין חני' עבריו' ולא
חנהנו וכו' והכלל כל ח"כ צרהש חתי' חו' חחר חותיו' (מש"ה
וכל"ב) המשמעות היא דגושה צחשית רי"ש דגושה צח'
רי"ש רפוי' עכ"ל (והרז"ה) השיג עליהם ז"ל והרי חארי
ח"ג וחארי שו"ח נע' כל החותיו' רפוי' ע"ש צנן' שלמה
ולדעת לא ירד לסוף דעתם וחקדים מה שטה סרה הזכרון
ול"ה ז"ל ולפי שחין חנהנו מכירין ההגדל בין רי"ש דגושה
ורפוי' כלטה חרי"ש עסחותיות הגרון הרפוי'ת שחין מקבלו'
דגש עכ"ל ומחוד המה חני' שחם זה מהמה הסרון ידיעתיו
נמה לא כללו ג"כ לחותיות ג"ד שחין חנו בקיחין בין דגושה
לרפוי' ולמה נשלס דגש חרי"ש צה"ק שלפני' חתי' במשקלי
הצמות ולא נשל' הדגש לפני חותיו' ג"ד וחס' צעל חניקו' ידעו
ההגדל בחותיו' ג"ד חלל ידעו ג"כ ההגדל חרי"ש בין דגושה
לרפוי' כמו שהעיד הרד"ק והצדור חכל לבני חומה לי שיש
לחות רי"ש ב' הצרות שונות זו מזו כמו שיש לש"ן שתי הצרות'
ש"ן **שְׁבוּלָת וּשְׁיֵן סְבוּלָת** והצרה חחת קראוה
צכס' דגושה וחין כונתם

כלל צעטור שיש צה נקודת הדגש כי צחמת חרי"ש חנינה
מקבלת דגש לעולם כשתי הצרות' מלד טנע המצטח חכל
כוונתם למין הצרה חחת והיה הצהה חחר (משה וכלב) כמ"ס
הצחוח וחכסר מטעם זה קראו הצרה זחת צכס' דגושה כי ז'
רישין דגושים עפ"י המסורת והן כול' חחר חותיות (משה
וכלב) למין הצרכ' הצניית קראוה צכס' רכה וחין כוונתם כלל
על שחין צה הגהות כי חף חס' היתה יכולה לקבל הדגש
היתה נקראת צכס' זה נסימן שהצרתה חנינה כמו הדגושה
וצחמת שחיהן חין מקבלת דגש וצו' חרי"ש משותפו' לחותיות
הגרון ולכן נשלס לפני' הדגש' כמו לפני הגרוניות משח"כ חות
ג"ד צכס' מקבלות הדגש ובעלי הגי' ידעו להבחין ביניה'

האזהרה ולגודל חשיבותן בל בם המיוחד מהם וכו' עכ"ל:
ו דע כי לא יתנו שתי חותמות בלמנע התיבה לעולם
 שאין דרך המדברים לומר ולהפסיק כ"כ בלמנע
 התיבה כי כן יהי' נשמע כשתיים וזהו חפילו לבד' לא תהי'
 בלמנע התיבה ובתוך הרז"ה העצם גפי שמקדשישור נחות'
 כהמקד' שתי חותמות חו"י וחולס בדיק' התיבה הנחל' פעמי'
 שתי חותמות נחו' כמו **קושיא יפתי** ודומיה' וכן יתנו שתי
 חותמו' חו"י נחו' בסוף **יפתי** וכלב' שתיים הנני'
 חל"ף כמו **הביא קרוא** הי' בדיקה שנית נח נרח' כמו
בנין גוי וזהו חל"ף לא תהי' שתיים
 חף בסוף המלה כי הנני' מפרש שתי' השנית
 חל"ף וא"כ חל"ף חל"ף בלמנע וזהו חותמות חל"ף צענו' החתומה
 שכליהם בקלותן ונחתן ומעלתן מהחלופ' לפעמיסו בזה כמו
 (עשים צניה) שרשם בזה בזה ודומיהם :

ח אותיות חלפא ביהא דרבו להחלופ' חתם בכתובה
 ומתן בלעז' בכתובותיהן וכלל בכתובותיהן ר"ל
 כי דרך לזה"ק כאשר ראו לבח' שתי חותמות דומות רש"י חו"י
 תחשך הראשונה ויבא דגש בשני' וקריית' חות' הדגוש' בנפל
 כאלו שתיים כמות' כמו **סבותי חגי** ודומיה' קורין כאלו
 כהו' סבבותי חגי וזהו חל"ף בלעז' בכתובות'
 הדומ' לה וחותמות ה"ן נכלעת חף בחותמות שאין דומות
 להן כמו **מדיב אליו תשפא דין מתדבר**

תחטטאו ינח תדור דין ינח תגדור

ודומיה' וחולס חותמות תחטט' חין מקבלו' דגש לכן חל"ף
 שיהיו נכלעין בכתובותיהן וכו"כ חל"ף בכתובותיהן כי הדגש
 חינו מורה חק על חותם הנפל חו על חותמות ה"ן כמו
 שיחטטא בשאר הדגש :

ט אותיות חלפא ביהא דרבו להחלופ' חתם בכתובה
 שרש והק"ה ביה גז"ע טפס"ר והק"ה יסמכו
 לעולם והל"ין פעמי' שרשיות כשתי' משמעות והחיות וזמ"ה
 וכל"כ כמ"ס בפתח האהל וחותמות **האמנתי** קרחתים
 בני יתרו כי הם פעמים יתרו' ויוספים
 שלא לזרז רק לחיזה דרש חו כזה כמו מקימי מושיבי
 הבגדיה ודומיה' היוד' נוספו'

יבדאון יבדלון קשין ודומיה' הנוני' ונוספות
 וכן הרבה וכמוכ נוספה הזכרון ר"ל
 חותמות האמנתי' פעמים נותקן טעם לחובה כמו כל חות'
 השימש ופעמים חין נותקן טעם רק לורה לעשות מן פעל
 סס כמו **מזבח מקדש מארת תבונה מן זבח**

קדש אור בין ופעמי' חין לא טעם ולא
 לורה והן יתירו' לחז' סוד
 כמו בחזרוש"י עכ"ל וכתם היד"ק ז"ל חותמו' הללו בחים
 פעמיסל הקטין הענין ולגרעו מדרגתו כמו חיש נחמ' על חרס
 גדול חישון נחמ' על לורה חיש קטן הנראה בענין וכן האמנין
 חשין (שני"ג) שני חמנון ולכזוהו קרלון חמיון עכ"ל וכל שזה

דרשו רז"ל ויקרא משה להושע יהושע ז"ל ה"י כד המה
 ענותנות' וכו' כי עיק' כוונת משה הי' לבנות שמו כמחמת
 רז"ל החפלה עליו יה יושיעך וכו' וזה שהקשה לת"י חף
 הוסיף על שמו חות האמנתי' קיחמך לבנותו קרחו בלתי
 כד חמי ענותנותי' כהיה עניו ובדדתי לא יקפיד על זה קרר'
 קומה"ט לא הוסיף על כלל שום חות חף כ"כ ודחי גם עניו
 החפלה כמחמת רז"ל כל מי שיכול להחלל על הצירו וכו'
 וחשך זה שדרשו רז"ל בזהר הכתובותינו מליד וכו' והלל
 הש"ע מפור' כי חן המון גוים וגו' חף הוקס' להם כ"ל: הח'
 חות הנז' מגרשו ממדרגתו לז"ח כי טעם הכרחי לו כ"ל:
י עוד הן חותמות בעין שימוש כי חותמו' חין משמכו'
 צרשם פעמי העמיד כמו **אפקד יפקד**

תפקד נפקד ודומיה' חותמו' חתם בכתובה
תהיבון בסוף פעלי העבר כמו
פקדת פקדה פקדתי ודומיהם
בכרם כרשם המקור
 כמו **בשכון בזכור למכור סחיות**

ודומיהם והמקור יתבאר בשערי הפעלי' . וחלותיו הנז' ויס
 משמעות בסוף פעליסו שמות לכינוי כמו **דברה דברה**
דבר נב וחלותיו משה וכו"כ משמכו' :
 ברחשי השמות ועל המעט בבינו' ונפעלים
 וחלותיות יו"ה בסוף חליווי וחלותיות חל"ף לא יסמכו רק
 ברה' התיבה ובת' הרז"ה חל"ף ז"ל ובררו באלה צענו'
 היותן ראשונות צמולאיהם החל"ף בגרון והלמ"ד צמולא
 הלכון והנ"ה צמולא השפתים והנ"ן צמולא השנים וחף
 שר"ש קודם הנ"ן מ"מ חנה מהמשמכו' עכ"ל ותפס החכל
 בחרין ראשין כי לפי סדר ספר היצירה חין הלמ"ד והנ"ן
 ראש הלכון והשנים ולדע' הצלמשי חין הנבי' ראש השפתים
 כי הנ"ה ראשונה וחל"ף חנה מהמשמכו' חל"ף הי' לו
 לפרש ולומר וחף שפ"ח קודם לנ"ה ור"ש קודם לש"ן וכו'
 וחו שהרי לפ"ד גם פיו"ד יש לומר כן חף שהגמיל קודם
 ליו"ד מ"מ חנה מן המשמעות וחל"ף נמה לא פתח בזה :

שער האיתן

יא שימשי האל"ף כרשם העמיד ר"ל לפני השרש
 לשימן גוף מדבר בעדו כמו חדרו חש"ג
 חחלק ודומיהם וכן חוכל חומה האל"ף הכתובה היא חל"ף
 האיתן והאל"ף פ"פ נשמט' כי שרשם חכל חמר ודינו **אאכול**
אאמור על משקל **אפקוד** ולפי שכל"כ היא'
 חל"ף מחותמו' בני נח נשמטה ואל"ף
 האיתן היא בכולם מושך וי"ו והו"י היא חמורת חל"ף פ"פ
 בחילוף חלו"י גם יבא האל"ף חמורה' הנפל כמו אשר **בזאף**
 (ישע"יה) ימחשו כמו מים (תילים נה) משמטסו
 ימססו כי שרש' בזה משס ודלא כהרז"ה חל"ף שכתב כי היא
 חמור' הדגש ומשפטס **בזף** יכסון בדגש ולחוש השמע
 יכס כחיו יחמך בזאף יכסו ע"ש שח"כ

דין מלשיל כ"ל כ"ג' ולא הרגיש ההנדל שבניהם :
יב שיבושי הו"ל הם יו"ד החיתן יו"ד הסמן יו"ד
 היתוס יו"ד הכינוי יו"ד התמורה . יו"ד
 החיתן הבחל צרחה העתיד לסימן גוף נשחר יחיד חו רבים
 כמו יכח יכח ודומיהם . יו"ד הסמן היה הבחל בסוף
 כעלי עבר לסימן גוף מדבר בעדו ליהיד כמו פקדתי ולכ' **לסין**
 רבים צו"ד מ"ס הנמים נבונים ובסוף הליווי לסימן
 נהב' נבחה כמו **פקדי דברי** יו"ד היתוס היה ליהס חתר
 מספה' חו כנע' חו חרץ מולדתו חו חתה
 מלחכתו כמו קרחו רחובני מזרי וחדומי ודומיהם יו"ד הכינוי
 כמו ציהי דברי ודומיהם יו"ד התמורה הבחל בחילוף חות
 ח"ו"י כמו סיתבחר :

יב שיבושי התי"ו הם ה"ו החיתן ה"ו הסמן ותי"ו
 הבטן . ה"ו החיתן היה הבחל צרחה
 העתיד לסימן גוף זכה חו נקב' נשחרת יחיד חו רבי' כמו
 החכל הפקדו הפקדנה ודומיהם ה"ו הסמן הבחל צרחה
 לסימן גוף נכה ונמלה יחיד ורבים כמו **שמרת**
שיבדתם ה"ו הכינוי יחב' לקמן בספרי
 הפעלי' צננין החפעל . ופעמים הבחל ה"ו
 סמור' ה"ל הדומ' לה צמכת' קלת כמו לדק' צרכה יחמר
 לדקת צרכה ודומיהם :

יב שיבושי הנו"ן והסנו"ן והחית' ו"ן והכינוי ו"ן והכינוי
 הנו"ן והחית' ה"ל הבחל צרחה העתיד לסימן רבים
 מדברים כמו נפקד נחלל נעשה ודומיהם ה"ו הכינוי יחב' כמו
 צערה הכנויים : ה"ו הכינוי יחב' צערה הפעלים צנן
 צבלי' ויכ' ה"ל הבחל המורה הדגש כמו סיתבחר צע' הדגש :

יב שיבושי המ"ם הם הרבה ועל הרוז צמקס מלת
 מן וממל' היה נגזרת לכן יקוד העלמי שלה
 צהירק וחררי' דגש להורו' החרון הו"ן כמו **סתחת**
 לרקיע דנו מן **סתחת** וחסחררי' חת מחותו' **סתחת**
 הרפחים חו' ינערק הדגש עסההיר'ק ותתהוה
 ממנה ליר'י כמו **מעל** לרקיע **מארץ מעשרה**
 ולא יכ' **כרוב** ליר'י

המ"ם להטלם נקודו' הדגש ופעמים נשמט
 הדגש ולא נטלם והמ"ם צהירק כמו **מחוט בהיות**
כנבורתם (יחזקאל לב) וע"פ

רוב לפני חותיו' ה"ל לא נטלם הדגש :
יב שיבושי השי"ן היה כעס מלת **אשר** וממנה
 נגזר' לכן נקודה שלה סגול' כמו
 צמלת חסר וחררי' דגש והדגש הזה חינו מורה כוס החרון
 חו הארהה כשחר הדגש רק כמסכת חחרי' מ"ק ומזה רח'י
 שלפעמי' יבא דגש שלא לזו"ך כוס הו"ח רק להגביל הת"ק
 שלכני' וזכור זה : ופיין לקמן סי' ל"ח יסוד הרחשון וחב' **הפעלי**
 העבר והעתיד מכה"כ שחר חותיו' (מטה וכלב) לא
 יבחו רק צממות ופעלים הכינוי ס' : ופעמים מועטים היה
 צפחה ולכני גרוניה נקמץ כמו **שקבתי** דגורה שאתה
 מדבר ופעמי' היה צו"ל וכול' ממס

במורה :

יב שיבושי הה"ה הם ה"ה הידיעה וה"ה הקריחה ה"ה
 התמים וה"ה השכלה . וה"ה הנקבה וה"ה
 התמורה . הידיעה העורה עלודכה ידוע ומפורסם מחמ'
 חסר נזכ' כבר צמח' ה"ה כמו וירח חלחל חסר **האור**
 כבר הזכירו וזה ה"ה ה"ה נודע צהה מן
 החוכ' : כמו צרההית צרה ה"ה **השיבוש** על הגרמים
 בחוס הרמ' ידעה . וכן **הקול** קול יעקב כי
 נודע לו בחוס השמיעה

יב שיבושי ה"ו הם : חו כנודע ע"י סימני' ותוהרים חסר יזכיר חחריו
 ומיד צמחמר כמו הא"ס חסר כנה וגו' : ה"ה הקריחה הבחל
 להתהל' הדבור כמו **הקול** ה"ה חתה (צמדבר ע"ו) כחלו
 קורח חות' חתסההקל י"ו וגו' וכן **הדור** התס וגו'
 (ירמיה ג) ומסכת נקודהה כמסכת ה"ה הידיעה
 בכל הלכותיה . ה"ה התמי' היה ממש בהסך הורחת ה"ה
 הידיעה כי הידיעה מורה דבר שיטנו צמלחית וה"ה התמים
 מורה דבר הגמגע וממנה בזה לומר **הנדיה** בדבר הזה
 חו **הנמצא** כמוהו . וה"ה השכלה : ה"ה הבחל על
 שחלה כמו **הזוכה** היה **התשבור**
 מלוחיו וגו' ומסכת נקודה

כמס' נקודות ה"ה התמי' ממש ופעמים החסר ה"ה התמי'
 והשכלה מהמכתב ויוצאמפניו כמו **אתה** זה בני (צרח'ו)
 כ"ז חמשו' לוחין (חיוצ ה') מסכטס **האתה**
התששוק והב' על מלת **אם** לגודל התמי' **האתה**
 כמו **האם** חמנו (צמדבר י"ז) ומלת
 חס היא ג"כ לחמי' : ה"ה הנקבה היה הבחל צסוף
 התיבה : ולכני' חו ההתיקמן כמו **אכלה וכתתה**
פיה (מסלי ל') החסה ויכרדיה **אכלה וכתתה**
 י"ו וצמח'ו' תסה' י"ו ה"ה ח' להי"ו רפוייה
 כמו מן

חכמה חכמת נשים ה"ה התמורה הבחל בחילוף
 ח"ו"י כמו סיתבחר : גסתחח
 ה"ה צסוף התיבה המורה למ"ד צתחילהה כמהמה חז"ל
 כל הינה הנריכה למ"ד צתחילהה הטיל לה ה"ה צסוף' כמו
 (חרנה מזרימה וכו') וזהו צה כחצ"ל דוקח' הינה
 הנריכה למ"ד צתחילהה נשלמת ה"ה צסופה חכל תיבה
 הנריכה למלת **אל** חנה נשלמת צה"ה צסופה כי יש חילוק
 ציהורחת מלה **אל** וצין למ"ד המסמט' כי הלמ"ד חנה
 מור' רק על הקירוב : והבחינות ועלת **אל** מורה על
 הגגיעה ודיבוק כמו ויבא יעקב שכמה (צרח'ית
 ל') הו"ח כמו לשכס ר"ל קרוב לשכסחכל ויבא יעקב שלספיר
 שכס (שסלג) לה נשלמת צה"ה כי הסה מל' **אל** ודינו חל עיר
 שכס ה"ל צח חוך העיר עכ"ל ותמה חני' : כי מה יחמה
 על מה שדרסו רז"ל שהכרץ מטמח מחוירו וכהיב חל חוכו
 (ויקרא י"ה) וכן ויפלו כמה (צרח'ית י"ד) ה"ה צסופה
 המורפ למ"ד ההסיחמר שכלו סמור' צהרות וחל חוך חוכו
 וכן שמה קצרו (שס מט) וכתיב קצרו חותי חל חבוחי **אל**
 המער' (שס)

יח רחוי

גימל

הנכס

[illegible]

כג וראוי שמדע כי אלוים (וכלב) המשמנו' בראש
הפיצה ניהוד המלמי בלה הוא בוא ובאשר
שבאנה לשמש במלה באום הראשונה ג"כ בשו"א וקו"ל שני
סוואים לא יסמרו בראש הפיזה כמו שנהאר בשער הבוא
לכן

לכן נשמה הראשון למ"ק ולו נשמה שוא כל"ב לחירק המע' שבתנועות כמו **בְּדִבְרֵי לְנִתְחִיָּה בְּמִקְוֵים** ודומיה' זולת שוא הוי"ו כמו **וְשִׁבְתֶּם וְקִרְאתֶם** וכן דרך וי"ו למלאפוס כמו **וְשִׁבְתֶּם וְקִרְאתֶם** לפני חוסיות הסמות הנחה (נמ"ק) הק' שהם נחיה הנייה נשמה שוא למלאפוס כמו **וּבְנִיתִי וּשְׁאֵל וּפָדֵינוּ** ודומיהם והטעם לפי שהנרם בית ופ"ה רפויים הם בעין הבר' וי"ו ואם תהיה הוי"ו בשוא אזי יכבד כל המנפא לדבר תהיה צי"ם חו פ"ה רפויים לכן נשגל' למלאפוס וקריאת' כאלו כתוב **אָן** ולו חין הוי"ו במנפא כלל ואף שאין הנרת הע"ס דומה להנרת הוי"ו ע"מ היא ג"כ ממולאה . ואם תהיה חו"ם גרונים בחד מן ההכפין כדין ג"כ כשוא נע חזי ישתנה שוא (ובל"ב) למ"ק כמו המ"ק שאלל המטפין להרחיב חת הגרון כמו **וְאֶבְרָתֶם וְהָלִי וְאֶבְיָאָה**

בְּחֵלוֹם גַּעֲשׂוֹת בְּאַמֶּת ודומיה' לטעם שינחל'

נשפר השוא ואם תהיה חו"ם ה"א הידיעה והוטלה הנופעה על חו"ם (ובל"ב) שלפניה כמו **בְּשִׁמְיִם וּבְאַרְצֵי** ודומיהם ויותר מזה יתבאר בשער

השוא: **בְּדִבְרֵי גַם** חרע כי וי"ו החיבו' הנחה לחצר שמי מלום כפרדום והנגינה בלום שלחרי הוי"ו חזי ישתנה שוא הוי"ו לקמץ כמו **שׁוֹר וְאֵיל קִיץ וְחֹרֶף** ודומיה' זולת חס יהיה אחרי' עוד מלה עם וי"ו החיבור אז מתקיים השוא כמו **שׁוֹר וּכְשֵׁב וְעֵז** ואם חין הנגינה חיקף בלום שלחרי הוי"ו היא:

שוא כשפטי וי"ו החיבור כמו **שְׁמִשׁ וִירַח** :

כה **כתב** הא"ע בחדה ז"ל

(הנכור זכר ונקבה) ר"ל הראשון מן חו"מים (חאו"י) שהוא האלף משמש נרחש הפסד לזכר ולנקבה כי **אֶפְקֹד** שוא לזכר ונקבה (ואם שני אחרי' נקבה) ר"ל הה"א משמש כסוף הנייה לנקבה כמו חכמה גדולה (ושלישי נודע בזכוריו) ר"ל הוי"ו סימן הזכרים כמו חזיו חמו ודומיה' (ואם כפי הרביעי זכר נקבה בלחוריו) ר"ל הוי"ו נרחש הנייה לסימן הזכרים כמו יפקוד יפקדו ובסוף הנייה סימן הנקבה כמו חלמרי תפקדי ודומיהם :

בו **שִׁיבוּשִׁי** הכ"ף על הרוב נדמוס דברים זה לזה ונקרחת כ"ף הרעיון כמו היסה כליו'

ופעמים יהיו שני כפיו' הרעיון זה אחר זה ולו הרעיון משני נדרי' כמו (כמוני כמוך כעס ככהן) ר"ל עם ככהן וכהן כפס וכן (כמוך כפרעה) חמה כפרעה ופרעה כמוך ר"ל שאין תחד מיקר ושני טפל רק שניהם שוין ופעמים מחסר כ"ף

הרעיון כמו חלק כחלק ר"ל שניו ההלקי' יהיו שווים ויש כ"ף השיפור לשפר חיה מדה חו משפ' חו זמן כמו כל"ב שפור' כאלפים חמה כפסיב ידו ר"ל בזמן שהסיב ויהי כפורחם בחופו זמן שפרחה טיין כרש"י ויש כ"ף הכינוי כמו שיפצת' בשפר הכנים ויש כף האמ' כמו מכרה **בְּיָדֶיךָ** ר"ל ביושרה' חמה : בו **שִׁיבוּשִׁי** הלמ"ד כל' הרוב להורגם על קנין הדבר נמי הוא טיך חו לקרב דבר אל דבר כמו לה' החרץ ר"ל כל ה' (לשדך ליעקב) של פדך וכן נזרע' חתן ר"ל אל זרע' ויש למ"ד כטעם על כפ' ואמר פרעה לבני ישראל ר"ל על בני ישראל אמריו חזי הוא ר"ל אמרי נל ויש למ"ד הסכלים כמו שמן לעמוד ר"ל לעזים מאור ויש למ"ד במקו' חס כמו ויקרא לחור יוס' ר"ל חת האור הרנו (לחבור) חס חבנר וסמטש בעהוס צי"ת ויהי דוד לכל דרכיו משכיל ר"ל בכל דרכיו חיס הרגיה לפנני ר"ל בפנני והטעם להעסקה ושינוי כמו ויהי (לנהס) ויהי למטה ודומיה' ובמקום מלח (מן) כמו ברוך חכרם לאל עליון ר"ל (מאל עליון) גם חטמט על הזמן כמו לימים עוד נבנה וכטעם בעבור כמו נסו לקולס ד"ל בעבור קולס ובמקו' ה"א הידיע' כמו שיר למעלות וכן חסר למלך נשפן (מלא' צי") ר"ל המלך נשפן ופעמי' חסר למ"ד השימוש (ויבא ירושלים) (מלאכי' ח ג) ופעמים נשלמת צה"ח בסוף הסינה כמו חרנה כמ"ס לפיל ועיין רש"י פר' צסלה ד"ה לכל חיל וגו' :

בח **שִׁיבוּשִׁי** הבי"ת על הרוב לשמש במתים הוד ויש צי"ת המקום צי"ת הזמן . צי"ת המקו' :

כמו **בְּאֵהָרָה** ר"ל הוד האהל **בְּהַצֵּר** ר"ל הוד ההנר: צי"ת הזמן כמו **בְּיוֹם** הראשון ר"ל בזמן יום הראשון צרבות הנייה ר"ל בזמן רבות הטובה והשמש על התמדה כמו מידי הדס (בהדשו) דבר יוס' (ציומו) והשמש על פרס הזמן כמו ויכל' (ציוס) השביעי ר"ל פרסהגיע זמןיוס השביעי (ציוס) הראשון חביתו שאור ר"ל פרס יוס' ראשון והשמש על הנעשה ודבוק (ודבק בהשמו) הגוגע בחר ויש צי"ת הכלי ר"ל חכה נעשה בו חיה פעול' כמו (בהנן בהגוף) ר"ל עם חנן ואגרוף (בחופים במחולות) ומשמש במקום בשביל (התשחית בהמשה) ר"ל בשביל המשה ויעז' ישראל (בהשה) ר"ל בשביל השה ובמקום למ"ד כמו וכלה השעה (במדבר) ר"ל למדבר ופעמי' החסר צי"ת השימוש כמו והקו' נשמע בית כרעה ר"ל בבית ששת ימים העשה מלאכה כמו בשבת וכ"כ ח"ע זכרה ירושלים ימי עני' כמו שבת ימיסעכ"ל ר"ל משפטה צימי עניה והסרה הבי"ת כמו שהסר' כש' ימים (ואני חכלה) ר"ל בחכלה ויש צי"ת חמה עומד' במקום שהים כמו (בהבד וחמה ר"ל וחמה צי"תים חכמה והרך ימים) ר"ל ובדרך ימים וזה נקרא מוכך עלמו וההר עמו ופעמים חיבה אחת במקום שחיס כמו יהי רחובן חל ימות ויהי מחיו משפר ר"ל חל יהי מחיו משפר וקרני' וכתב ח"ע כי זה יסוד גדול בהור' ומפני נהיה לה"ק בא' קשלא להרנו' בדבר' ולהמלט מכפל המלות במחמה אחד וכ"כ הרמז' ספרק חלו הן הלקין : כע הנקודות

מ"ט מסורה בג"ד כפ"ה דסמויין ליהו"ה רבי ר"ל כל תיבה
 כסופה חתה מחסות חת"י הנחות וחלח' מנה טרסהיה
 נחת מחסות בג"ד כפ"ה חת' היתה מן בג"ד כפ"ה רבי כמו
 היתה תהי פני יהוש וקרא בו והמיה'ולחו
 דוהל

באותיות נג"ד כפ"ת כי ה"ה כל חיות הסמוכות ליהו"ה
רעות (כלי דגש) ולא חמרו נג"ד כפ"ת רק לפי שהדגש והרפי
גברים בהם יותר גם לא דווקא בחיות החי' שהן בסוף
ההיכה כי חילו בחמץ היכה החי' החי' הנחות מצטלן
ומרגשות הדגש מן האות שהחירה כמו ולא **אביתם** ולא
חמרו בסוף היכה רק לרבותא כי חילו חס' חות
החי' בסוף היכה זו ובהיכה שיה' חות נג"ד כפ"ת מ"מ
מצט"ה הדגש וק"ו בתי' ההם וכבר חמרו שהחי' כל ה"ג חות
החת מחותיות החי' ככה חו בסוף ח"כ יתחייב מזה שלא יתכן
החי' דגש קל וכו"ש דגש חות שיש כי כה שוח נה כי מתו' שהבנת
ה"ג חו בחריכות והמדרה' מושמדת בעלמה וחיה נדבקה
באות שהחירה חבל הה"ה שהחי' צמצטט עד שנדבקה באות
שהחירה המיד לריך להיות החירה חו חו דגש שיש בו נח
שוח נח להיות צוממי נפשה ולהעמידה כ"כ המדרה' :
לא ק"ו נראה טעם אחר יען כי מצוה מדרך הדקדוק כי
אחר כל ה"ג נה נסתר והער כל ה"ק נח נראה וכ"כ
בספר מהלך וכ"כ הרד"ק ז"ל לעולם לא הוכל להוית שחי
החיה' בהנחה בלתי'נה ביניהם וכו' כמ"ס בפה האהל וכבר
המרו כי לעולם לא יתחו שחי חותיות בחמץ היכה כנ"ל
שער ח"כ ה"כ יתחייב מזה שהחי' ה"ג שיש חמיד החי' נח
נכסתר לא יתכן שיבא החירה חיה בשוח נח חו דגש שיש בו
כה שוח נח שח"כ יתו שחי חותיות נהוה בחמץ היכה כי
חילו חס' ההה מהן נח נסתר והשחי' נח נח' לא יתכן שיבאו
רעופים בחמץ היכה לטעם שהמרו צבית' ז' וחולם
בסוף היכה יתכן שחי חותיות נחות חס' הפניה נח נראה
כמ"ס שס ולכן יבא בסוף החי' ה"ג והחירה נראה ונזה
מאורץ קוסית הח"ה וז"ל חו יתכלהות נח נסתר ו

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹל מִצְרָיִם וְיֵצֵא מִן הָאָרֶץ וְיֵלֶךְ מִן הַיָּם וְיִשְׁמַע ה' בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וְיֵצֵא מִן הָאָרֶץ וְיֵלֶךְ מִן הַיָּם וְיִשְׁמַע ה' בְּקוֹל יִשְׂרָאֵל וְיֵצֵא מִן הָאָרֶץ וְיֵלֶךְ מִן הַיָּם

אחד בו והולך להמליח סברה הדסה וז"ל כי זה הוא סגול
הנגיעה לפי שכל היצה שאופה ה"ג וההרי"ג נה נרחה המיד
התהיה הנגיעה אלל ח"ג ההוא ולפי שמאריכין בה"ג שיש בה
יותר ממה שמאריכין בה"ג שאיננה נגיעה חז"י גם הנח
למאריכין מה"ג מקבל בה קול במדרגת ה"ק וכן יתכן להחריה
למה נראה עכ"ל וחף שהדברים כנים ואמתיים וראוים למי
מסתמרו מ מהמה קושטא הג"ל לא לריבנא לבחולנא כי קושי
וזהו הינה רק לפי טעמי שהדבר הלוי בהמך ומחירו והמיתון
ממחירות שני הפכים הם ושכיר לא יתכן להיות נסתר ונח
נראה אחר תנועה אחת עכ"ל לפי דברי יתכן להיות שתי
לוחותיו נחות בסוף התיבה אם השגית נח נראה רק באמצע

077

החיות (כנפש החי הרוחני) כי כמו שכתבנו
לוא יוכל להתנועע בלי הנפש כן האר' תז עניו התנוע' חיה
והחיה וזולת' יסב צדד וידוע כי לא יוכלו לבטא שום חוש בלי
תנועה * והנה קולו' התנועה הם המטה ראשיים ושאר קולו'
אשר יעשה אותם אחד מה' עובדי' בה' קולו' הללו והם קול
קמץ גדול קול זייר קול חירק גדול שחוריו יוד קול חולם
קול מלאפוס ויש קורין אותו שורק * ולפי שטבע מצט' בני
החם לדבר פעם בהמשך פעם במהירו' כך לזה וקשה לזה
לזה נתיסדו ציון הקל ובנין כדל לדבר פעם בנחו' ופעם
בקשות גם נתיסדו דגל ורפוי להפליג הענין או להקטין כמו
שיחבאר : לכן החיים צורח יתעלה אשר צרח חם האדם
בבהמה ובינה והחליל מהמטה קולו' הראשיים הנזכרים עוד
המטה קולות קטנו' אשר ידברו בהם, במהירו' וזה זה לעמ'
זה עשה המטה מול המטה והם קול פחה קול סגול קול שבר
והוא שהורין אותו חירק קטן לפי שאין אחריו יו"ד קול קמץ
הטוץ קול קבוץ הקברא שורק והמקדקדים קראו לחמש'
הראשונים בשם חטות ולהמטה שניים בשם חולדו' לפי שהן
מעין האבן כי קול הפחה הוא בעיקר קול הקמץ אביו רק מעט
במהירות והסגול בעין הזייר אביו והחירק קטן בעין חירק
גדול והקמץ טוץ בעין החולם אביו והקבוץ בעין השורק אביו
רק בזה יפה כל האב מזה הבן שקול החטות באריות וקול
הבנים במהירות ולכן נקראו האבות בשם חנוע' גדולו' לפי
שהבנתן במצטא ארוכה עד שתנוח אחריהם חתם מחותיות
אביו בני נח כנ"ל שער ח"ב ולהמטה החולדות בשם חנועות
קטנות לפי שהבנתן במהירות עד שידבקו בחות שחחריהן
חמיד אחריהן חות מורגש בשוה נח להיות בשומכי נפשה
לכן לא תהיה חנועה קטנה בחות אחרונ' מהמלה לפי שאין
אחריו חות בשוה נח ונתועלת ההלמיד ח"ג פה נורותיהן
בכורח ענין עץ חטות שנים ע"ג שנים כסדר מולאיהם האב
ימין והלדתו בשמאלו וזולת' חן קול וחין אומר וחין דבריו
כלי נשמע קולו שהקדוה שאלה כל ח"ג הנה חתם מחותיו'
חן ח"י הגמות הקלה ממולתה ואחר ח"ק לא תנוח שום חות ואף
כי לפעמים נמלה במקרא בשם אחרי הקמץ והזייר והחולם
לא תנוח שום חות או"י במכתב מ"מ הם בכת מחד הבתים
מה שלא נכתב הוא לחיזה דרש וסוד וא"י חס למאורה :
מן גדול **אא עץ אבות** א פחה) מולח הגרון

צִירֵי אֵי

חִירָק אִי

מַלְחָמוֹת אֵלֶּיךָ

חלים

אהר

שער היסוד

משה

התורה לא יתנו לה' כן מבני העם כלל כדומן :
לב עוד המון המדקדקים אחרי ת"ג שיש בה נוינה נח
 יפה החר' שוח נה חו דגש כמו **רמה שמה**
תחננו קמתי קמתי ודומיהם : דוד
 והנה גם כזה יש לומר השעם
 לפי שהתנועה אחר זה הנגינה פס הוא קלש השמדה נמנע
 וח"כ היו כמו בסיף הניפה כי קריאתם כמו **לכד קרן**
קבצתי וכע"ז זה שם הנחור כשירובו
 לשבר מחזק ע"כ והפ' שר' **הפ' העי עליו ז"**
 והרי חף בשתי תיבות הנזכ' כג"ד כפ"ת רכוי' חחר' חר' ח' ח'
 ח'ן כס חחר מן המבטין ע"כ זה דווקא נדברי הנחור כס'
 ז"ל כי הנגינה מנדרה והיו כחומר **לם כה שיה כה**
 וכזה שכיח הסג עליו חמל' נטעמ' ד
 דידי וחליקה דידי זה חזו שחני חומר כי קריאתן כחומר
לם כה שם כה ושהי חוסי' נחור חחר הנגינה וספיר
 ח'ת הראשונה כחיה שיה דגושה
 כמכשט חחר נח נראה והבן : וחולס יכה דיכר הר' זה
 וטעמי חמה כי מתוך המנך הנגינה נולד הכרת ח"ק תולדה
 ח'ג הדיח לכן יתכן חחר' שוח נח חו דגש כמס' חחר ח'ק :
לב ואולם לפי טעם זה יתחייב שחחר כל נגינה יהיה
 שוח נח חו דגש והנה מלחנו מלת הרבה שהם
 רכוי' חחר הנגינה וכן מלינו תיב' הרב' שיש בהם שוח נח חחר
 ח"ק והוא נגר היסוד שהנהגו חחר כל ח"ק נח נראה : כמו
מלכיהם ועבדיהם הקריבו אפר בכנפי
בגדיהם ושלכו בדרביהם על חלליהם
 ודומיהם מהם שוח נח חחר ח"ק ברח' רפיו' כג"ד כפ"ת
 שחחר' שוח כי חחר' שוח נח לעולם דגושים כמו שיתבאר
 בשער השוח : וכן שני אותיות דומות שהראשונה בשוח הוא
 שוח נח לעולם ויש מהם רפיוות חחר ח"ג שיש בה נגינה :
 והר"ה ז"ל כדי ליישב מלות הזרות החלה בנה יסודו'
 וביקרים חרשים גם המליח תנועה חדשה והוליו עליה שם
 הע וקרא חומה נכס תנועה קלה : ובחמ' יסודות רעושים
 הם לכן חמתי חלה חליע כל יסודותיו : והשגותי חחר
 השגתי עליהם וחח"כ חחר דעתי : וח"ל כל תנועה שהיא
 תמורה שוח בתמורה הכרחות כדי שלא יחברו שני שוה"ן
 נעים רלופים היא תנועה קלה והיא כחותה מדין תנועה
 קטנה גמורה חחר היא בעלם וראשונה : (והיא צריה קלה
 משקלה לית לה) כי לא יקום ולא יהי' אחריה לא שוח נח ודגש
 ולא נח נספה ולא נח נראה : (וזהו סותר דברי הרד"ק
 הנחתי בפתח האהל יריעה ה' ע"ש) והיא צריה בפני עומה
 וכל שוח שחחרה הוא שוח נח : ועליה בנה בשמים מעליותיו
 וחמתי כי **מלכיהם עבדיהם כנפי דרכיהם**
 הנפרד
מלכים עבדים דרכים כנפים ולפי שנכתיב
 משקלם ישמנה
 קמץ ע"פ לשון שוח לא יתכן שתקיים שוח פ"פ ואז בהכרח

ישמנה השוח לח"ק ח"כ היא תנועה קלה ולכן אחריה שוח נח :
 וכן **חלליהם הנפרד חללים יוכן אכפו קרבו**
שכבה החורק כ"פ היא תמיד' שוח כי הנפרד **אסון**
קרב שכב ויתכן חחר' שוח נח
 כמס' חחר : תנוע' קלה : משח"כ ככתיב
מלכו עבדו דרכם בגדו
ארכה רחבו ודומיהם : הנפרד **מלך עבד**
דרך בגד ארך רחב מלך עבד
 וח"כ תנוע' פ"פ חייב
 תמורת שוח חז' היא ח"ק גמורה והשוח שחחרה : הוא נח
 צרח' הדגש שחחרה : ולפי שח'ן הכלל הזה מספיק לפי
 שמלח ח"ק כזה' חחר חחרה שוח נח כמו **יהיה תחיה**
והייתם שהנפרד **יהי תחי יהיה** :
 ודומיה' : וח"כ חחר' תנוע'
 קלה וחחר' שוח נח שהרי קו"ל שוח נח לכד' לח יבא תחת
 חוהיו' הגרון חח"כ בלירוף חחר מן חח"ק וחז' נקרא יסחטפין :
 לכן גזר וחחר כלל השני' שחם יהיה מתג חלל הקלה תשוב
 למדרג' ח"ק גמורה ובמנו' **יהיה תחיה** יש מתג חלל
 החורק ולפי שמלח שוב תנוע' : קלה במתג
 וחחר' שוח נח כמו **כעבדים באמת** ודומיהם
 שהחטפין שוח נח הסגור :
 השלישי וחמתי בחס' שהח"ק היא להרחבת הגרון חזי נשמה
 לעילוי ודין ח"ק גמורה יש לה ואם יהיה חלליהם מתג יתכן
 חחרה' שוח נח כדיוח' ח"ק גמורה עם מתג : ומל' **כעבדים**
באמת משכט וכ"ל כעלסהוא שוח נח ולפי
 שחחרה' שוח נח משפטן להשגנו' לחירק ולפי
 שחחרה'ן גרוני' נשתנה החירק לח"ק שחלל החטפין להרחב'
 חות הגרון ח"כ עליו היא ודין ח"ק גמורה יש לה : ולפי שמנח
 שוב תנוע' המשתנה לעילוי שח'ן זה מתג וחחר' שוח נח כמו
 מן **יהפך יעזוב ויהפכו ויעזבו** ודומיהם סתח
 פ"פ המור' שוח
 היא להרחבה וחחר' שוח נח צרח' רפיו' כג"ד כפ"ת שחחר'
 גזר כלל הרביעי וחמתי שחם היה בתחילה אחד מן החטפין
 ובנוע' המשקל נשמט השו' ונשאר חח"ק לבדה לאו עילוי היא
 ומתוך כך גזר כלל החמישי וחמתי ח'ף שיש למקור בגין
 הקל שני משקלים משקל **פעור** ומשקל **פעור** מ' מ בחבור
 המקור עם אחד מהבנוי' : חמתי : הוא למשקל
פעור בשוח : ולכן **בעזבו במרכו** שוח נח חחר
 ק"ה לפי
מלך ולא עזוב מלך וח"כ ק"ח היא : שהנפרד **עזוב**
 חנוע' קלה כי קמץ
 גדול ודחי חיינה שח"כ היה חללה מסב כמשפס לפני שוח נח
 ולפי שק"ח הוא ומנופה קלה לכן ח'ן נח מסב שח"כ מסוב
 למדרג' ח"ק גמורה כמו בכלל השני : וסוב גזר כלל השני'
 וחמתי שהחירק בחוסיו' בכלים שבראש המקור היא ח"ק
 גמורה

משה ה

חֲחֲרֹוֹ רַפִּי כְמוֹ מִן הַשֵּׁיב הַקּוֹב נֶחֱמַר הַשִּׁיבוֹתִי
הַקִּיבוֹתִי וְכִי

שאל' כמהג וחסד' רפי כמו **יְשׁוּבוּת** ו**יְשׁוּבוּת** ודמיהס

הה' כל תלג שיש בה גני' ותחרי' ה"ק שלז חין לורדלהחרך
כ"כ, בנגינה ההיא לכוחהרי' רפוי' כמו הרפר זייר חן ומלות

אלה יונח מהכל ולכול לח יסור' דגש
החרי הגני' הח' החרי' פ'ג שח' כהנרה להחריק' דגש

זה"ע פס הלגנ' שהיה ניכר שהיה מלשיל וכן נזכר. חמור
הגרת מ"ק ויתכן להר"י שזה נה' חו דגס כמי
הח"ו ודומיהם : הילכו בדמיון ח"ו דה"ל ח"ו

הגממך הלא למקדשך הו' שמים הו' ב' הבנין ואל
הגמ עינך לכן חן הגנינה שהלזה רח' כמה במ

הַקָּרִיבֹו אֲחִינוֹ קְרָאתִי

יפולדו רפובליס חמד הין הנצין יובנ נעמור עניהם הוא סוס
ח"ט כמו סחברה כל' על מקומו :

ללורך שרש כו' כמו **הקריבו** כו' והעשם של
שאו' הגמה עיקר רחוי' שהתקיים יא' בנחות' ול'

ולא דמי למלכות הקריב אבות כי שם הנגיד' בתנוס

צ'לם לכן ה'ף ש'ס לנג'י' ה'ד'ח מ'כ'ט מ'ה'ג' ה'ח'ו' ו'ח'ס'
למ'ד'ר'ג' נ'ג'י' ג'מ'ור' ב'י' ה'י' ל' מ'ה'ג' צ'מ'ה'ו' נ'ג'י' ד'י'ו כ'נ'ג'י'

עבדו והל' חין זה יס' נ"ח וכבר השיגו עליו ממנו
והחזיקה בה ועשית פסח ודומה הספחה בג'

דחיק לפי שהקמץ נלחץ בין שתי גמיו' נגרע מערכו ונעש
כ"ב וכו' וזהו חכמתו מצינו שיהיה לנו דבור בדלוק

לה ושם כתב ז"ל ודווקא חס רחשונה בעלם אבל חס"ס לגני
ההיא נח מהג אזי נטל דין דחיק פ"ס ובג"ד הנגיף רחשו

דין מתג יס להשגרי הו"ד צמלו' (פסית והחזיקה) ללו
שורש וסימום ומח"ט ההרי נגינה החיל רפי וח"ס צמ

דחיק ומ"מ הבי"ח והפ"ח לרגשי עיין בקורי עכ"ל שם
 כי לעיני הדגש שחמרו דין מחג יש לו ולעיני דחיק דין נגי
 ומורה ש לו וכו' ו"ל"ה הוא בחוב ופאני מבהב לנשואה

גמל ולא ישכחוהו במלח ישיב חונקו
כפיו ישלחו במלח על כפיו ישיב חונקו

(שם ש"ח) שהשואל נע ורהוטה לתנועה שחרי' וח"ך שוב הכנה עו
כמנהג שואל נע בראיו' רפיון שחרי' וחס"ך שוב הכנה עו

נשכח חל הגנינה שלפני וחו שהרי הוא בעצמו נותן עשבים
גנובה הנמלא אחר ה"ג שיש צה נגינה ואחרי לחיות הה
ז"ל לפני שחברו במשך גינה שלפני נולד בדברם ה"ה גני

תולדות הת"ג ההיא וחף שאיני במכתב כי היא מדרך נ המבטא וחולס לפני אותיו' הח"ע נשתנה ת"ק הגנובה ה

לפתח להרחיב הגרונות: כמשתכל ת"ק ס' פני גרונות
חמיר

בעיה

נדומים

ורומיה' הניגה צ"ל וזה' חמור' חנוכה ט"ז שמן
 לבי הדיא נהר בהם כמכשט ההרי מ"ה שאין נה מהג וכן
התבודד ת'שבת מ'שבת ו'שבת ורומיהס וכן
 המהום כס
 חומיו' ככל'סנרש כמו **ב'שבתן ב'שבתן** ק'שבת
 ורומיהס חף כהשח
 בשל' הללו חמור' מ"י שהרי הגבר' מדה
שבת וכו' והמקור משהו **פיעול**
 מ"מ השח

נה פהרי מ"ק כמכש' כי החמור' מפורש כי הדיא ההבין הניגה
 רק כע"ס וסס הוא החיפוס ומשכן כנדרו כמל"כ כמל'
 כאלה היא כע"ס ואלסם השח שחרי כל נרשני
 הסמו' היא לנד נפה כרי לכביר כסקירה רשמונה בין השח
 והמקור עס חומיו' ככ"ל וא"מ חף יסכן להיו' מ"ק ולא
 יהיה חמרי' שח נה לו דגש והרי כלל מונח אחר כל ה"ק
 נה נרלה להיו' כסומני נכס' זה חינו כי בלמ' פיו"ן פכ"ל
 הא' רחוי' להדג' אחר ח"ק ההיא (פיו"ן לעיל כו' ט"ז)
 ולפי שפצמי יכא דגש לסימן הננין כמו שיסבאר כשפר
 הפעלים כננין פיעל הדגש והדגש הזה ממיר כע"פ לכוניסמט
 הדגש כע"ס הו' כרי כלל יטעו כננין **פיעל** הדגש ואלסם
 חף כהנקודה שמוטה מהמכחז מ"מ הכרת' כפולה
 כאלו היטה דנוטה וא"כ **ב'לבי ד'לבי קריחתי'** כמו
ב'לבי ד'לבי והרשמונה בשח

נח והיא מגבלס הח"ק שלפני' ואל
 סחמה שהרי הרבה מליו כן שהדגש נשמש פ"פ המסורה
 והבר' האוח האז כפולה כאלו היא דגוטה כמו
ב'בדחתם (יתקאל לב) כשנשמש דגש הגימל פ"פ
 העסור' והיא נפה אחר מ"ק כרליו' רפיון
 האוס שחרי' וכן כל **הצפידרעים** שנמקרא הנריק רפיו'
 אחר פסח והיא נפה וכן הרבה חמרי'
 ליחן טעם כיכוד הזה לפי שמבואר מדרך הדקדוק כי חנוכה
 ע"פ היא החזיב' ככל סנופס המלה ולכן היא מוכשר'
 אל הנגינה יוסר מכל הסנוטו' כמו שיסבאר כשפר הנגינות
 ז"ל כל פעל אשר ע"פ שנו היא בלח' מן התנובות חזי סמיר
 הציו' כע"פ וכו' פ"ס לכן חס על פי חזיה כבה יספנה
 סנועה ההיא לשח לא יסכן להורידה ולהשפילס כ"כ להיוסם
 שח נח כלי סנסתמועה ולהיו' סווח כחכדומס לן רליו' הוא
 להיוסם שח נח לכל הפחו' אשה היא מסנוע כמק' אשח"כ
 חנוטו' ע"ס יסכן להסחמו' גם לשח נח חף חס היא ה"ג וכן
 חס מנוטס ע"פ היא ח"ק שחוקי' ואין כה נגינה לו כורליו
 מנמס חזיה כבה חזיה רליו לקבל נגינה חזי נגרעה ממדרגמה
 וסוכל ג"כ להסמו' לשח נח וא"ס חרי **ב'שבתה**
ב'אספה ורומיהס שהס מקור והגפר

ב'שבתה ורומיהס שהס מקור והגפר
 הוא וכו' שח נח כרליו' השח והדגש
 שחרי' הרשח' זה חינו כי ככלסם האלה הוא על פי הכרת
 גדול כי קי"ל כל שח הסמונה לנינו' הכנדים הוא שח
 נח כרי כיהו הננויה הכנדים רכוס' להרל כרי שיסבאר
 כשפר הדיא כמו **ד'בדחתם** חס יהיה **ב'דחתם** וכו'
ב'דחתם וכו' ולקחס לפניה' שח
 החסן כהכרת יסמנה לשח נח כי סני סווחיס
 נשים רלופיס לא יסחכיו: וא"מ חס כל שח החסין שח נח
 הוא סמלי חין לפיו סהג כמכשט כל שח נח וסך שהיס
 חרי' ח"מ כמו **ד'לבי ד'לבי** וכו' **ב'דחתם**
ב'דחתם וכו' שח הרשמונה מהדוכו' כשח נח כמו

שיסבאר כשפר הסו' ויס לפני השח מהג אלל הח"ק שלפני'
 וכן כל היא יריעה שחרי' מ"ס הבינוני בשח יס מחג אלל
 פחה הח"מ להודיע כי שח שחרי' שח נח ח"כ מה נסמנה
 שח החסין ו ואף כעללו הרבה מלות ט"ס כהן שח נח
 חרי' ח"ג ואין בהס מחג כמו כל שח נח שחרי' נרוני'
 חסר פ"פ הדין יהיה רליו' להדג' לחסרון חוס פ"ס כמו
י'שח' ה'שח' י'שח' ו'שח' ורומיהס כי סרסס נסח נכס
 לקח וק"ל חוס הדגוטה שהיא
 בשח היא שח נח ואף סנסמט הדגש מהנע"פי מסור' מ"מ
 הן נעו' שהרי קי"ל שח נח לא יסמנה לשח נח ח"כ יהי'
 חזיה הכרת ואין לפניהס מכג : וכן **ב'קנאו' ו'קנאו'**
 משפס הנו' כדגש לסימן הכניון וסמס

מפני הנרוני' שאלס: וכן **א'תבם ד'תבם** ורומיהס שהשח
 נח כרליו' רפיון חוס שחרי' ואשפ"כ
 חין לפניהס מכג וא"כ י"ל נס שח ההבין כעוהס : חמס
 חסינך כהסכל ורשח חף שלל רחיתי שוס מדקרה שהרגיס
 כזה ואומר ח"כ חין מקיפין כשמו"נה וחזיו דומה שמוטה
 לסמוטה : כי מה שנסמט הדגש בלוח הראשונ' מהדומות
 הוא מפני פניסם שלסה דומס רלופוס שחיו היו **ד'לבי**
ד'לבי דגושות היו נקראו **ד'לבי ד'לבי** וכו'
 הוא כנד כמכש' לכוניסמט הדגש מהס להקל
 על המכשח וע"כ נשמש לנמרי ולא נסאר
 כו רוסס כלל שאין לוטר שהנקוד' לברה נשמש' מהמכחז
 והכרת' הכפולה נסארה שח"כ מה הועילו כחקנתן הא מ"מ
 יהיו כמכשח שלסה דומס : וא"כ חין כה שח נח כלל לכן
 יס לפניה' מכג כמכשט לפני כל שח נח להגביל ח"ק אשר
 לפני' כלריכו' המהג : וכן הדגש שחרי' ח"ל הידיעה שחין
 בל להורוס חסרון חוס כמ"ס הרז"ה חלל הוא רק לסימן
 להנדי' בין ח"ל הידיעה וה"ל החמיו ולכן חס נסמטה
 ע"פי המסורה ע"כ לנמרי נסמטה ולא נסאר בלוח ההוא
 שוס

ת"ק חזי יהיה אחרי הגנינה ההיא שוא נח
או דגש : ובתנאי מפורש באם שהתנועה היא ת"ג
תהי' ת"ג שחין זאת או"י הנח בתוצה אחרי' ולכן חירק גדול
ומגלפוס שתמיד אחריהם הנח במכתב. או שאר ת"ג שאות
או"י אחריהם במכתב לא יהיה אחריהם שוא נח או דגש

התנועה חזק היה וכל הרצון נכח בשה. וכפי שמהנה
הסוד הזה הוא ברור אחריו לחי טעם בעיקר הזה ויצתו
ומנהחי בס"ד כי הכל הולך אל יס"ד ומקור הזה וממקור
הזה הם נוצעים: והוא יסוד הרצון אשר יסדו ע"פ דברי
הרמב"ם אשר אמרו כי תנוע' ט' זה התנועה ומסדה אל
הנגינה יותר מכל תנוע' המלה: והן שלא נתנו טעם לזה
נ"ל טעם נכון בזה כי תנועה מדד' הדקדוק כי תנועה ע"פ
מנהגה לשגשג משקלים בפעל פקד פקדון כמו ולא יסור
משה לכל וגו' כי שכן עליו העין
וכבוד ה' בלתי וגו' (כח"י מ) לכן חמדי הנגינה
בתנועה ה' ההיה להנגינה השני והמשקל: וזאת לפעמים
נעשה ממנה ע"פ הכרח כמו שהב"ר בשער הנגינה ולפי
שהנועה היא ע"פ משפט הנגינה ברוב המלו' חזי במעט
המשך הנגינה נולד אחרי' הברת ה' גנובה אשר יתקח אחרי'
שוא נח ודגש ולכן הם יהיה ע"פ הברת הנגינה בסוף
התיבה כגון יהיה בסופה ה' והאחרי' נח נראה חזי
חף שחינה בתנוע' ט"פ מ"מ כיון
שסוף התיבה הוא מקום היפה להדריך בנגינה כמו שירלה
נולד ג"כ אחרי' הבר' ח"ק גנובה ויתכן אחרי' שוא נח חבל
הם הנגינה בשלח תנוע' סהן בלתי המלה חשה לח יתכן
להאריך כ"כ באמצע התיבה שלא יבטל כשתי תיבות וגם חין
בנגינה ההיה כח נגינה עלומה כי הם רק בבחי' נסוג אחור
בדינו כמנהג שהוא ערך חזי הנגינה לכן לא יתקח אחרי' שוא
נח או דגש: והפילו בתנוע' פ"פ ה' חל חל ח"כ היה ח"ק או
ס"ג שאין חו' כחונה חמרי' חבל הם היה ח"ג שחית חו'י
כחונה אחרי' שאין חף בלי נגינה מהרצון בת"ג ההיה יותר
ממה שמאריך בת"ג שאין חו' ח' כחונה אחרי' כי לא
לחנם נכתבו ועם הנגינה מאריך בזה יותר ויותר ואז מרוב
המסכה נולד הברת ח"ג גנובה והל' לא יבטל אחרי' שוא נח או
דגש ומ"מ בסוף התיבה לפי שדרך הטבע להאריך שם
בנגינה יותר ממה שמאריך בנגינה שבאמצע התיבה חז' גם
מהמשך הת"ג הגנובה נולד עוד הברת ח"ק גנובה ויתכן
אחריה נח נראה: מ ולפ"ז יבאנה מה שקס' לי במלו'
שיש בסופן ח"ג פס חות חו' כחונה כמו ברא היתה
תהי פני תהום שהנגינה בהם מלרע
ואז מחמת הסך הנגינה נולד הברת
ח"ק כמ"ש הר"ה וזהו קי"ל כי לעולם לא יהיה ח"ק
באות אחרונה מהמלה לפי שאין אחרי' שו"ח נח בסומי
נפס' ודומק לומה שנמלו' כאלה חין מאריך כ"כ בח"כ נחת
דברך לשפוק ואדרבא מלד טבע המצאה מאריך יותר
ממה שמאריך בנגינה שבאמצע התיבה ולפ"ד חתי שפיר
כי מחמת רוב המסכה בסוף התיבה נולד ח"ג גנובה כיוול
בה ולא ח"ק אך חש בסופה ח"ג והאחרי' נח נראה בודאי
קדרך המצאה להאריך יותר בפרט עם הנגינה חזי גסה ח"ג
לגטבה נולד אחריה הברת ח"ק גנובה ויתכן אחריה נח

[illegible]

זרים ויהי כדרך מרובה על העומד : והוא (הסדר) יסוד גדול
 הוא ולא המדויק הלא כנגידה גמורה אבל נגידה גדולה במדרגה
 מהגבול יפה חלל כל ה"ק זונה חלל הקדש שחיינו המטה שבה
 בכל ה"ק נה יפה לעולם חלל קדש ומטה כל מהלך **פעל**
 מלשיל לפי שהנחה חזקונה היא כגול שהיה ה"ק **פעל**
 אשר לא יתכן לבחור חללה נגידה עומדת לכן הם ממשל והקף
 טגס ההנחה שלכתי' היא ה"ק כדומה לה כמו **גבול** **גבול**
 ודומיהם מ"מ כיון שזה היא נבחרת נבחרת החור
 שדינה כמנהג וכו' **ויבין** וזה כל מהלך **פעל** או **פעל**
 היא מלשיל מטה **פעל** וכן **תמיד**
רחב פסח שבע

מִן (צִרְכָּה לְדָקָה מְרוּמָה) וְכֵן בְּכֹגוֹל לֹא חָמְרוּ חֵלֶה בְּכֹגוֹל
שֶׁחֲמִירֵי ה' אֵל נָהָה כִּי לֹא יִתְּכֵן ה' אֵל נָהָה חֲתֹר ה' כְּמוֹ
עֲשֵׂה בִּקְנָה בְּיָשָׁר וְדוּמִיָּה אֲבָל פֶּתַח הַבַּיִת הַמְּדֻרָה
מִ"ק לְהַרְחִיק כֵּן כֹּגוֹל שֶׁחֲתִיחֶה

הגרונות פאחריהו הרהבו לפנה לכן הם מלעיל
ובמינוים הבדים כמו **הבהזכם בנתם הן** הם מלרע
בהכרח כדי להדגיש ^{ההכרח}
בין לשון זכר לנקבה פי אותיות מ"ן במהרה יתחלפו ופה "ט ג"ל
לדון כשיג חמור מין נוהג ברינוי' הבדים כמו שהזכר מלת

מלפולאז' היתה הנגינה בבחינ' נסוג' אחור' שדינה כמנהג
ולא יתקחא חר'א' נה' ח' דגס' ומה'ט' **אבן גפן עבר**

וְדוֹמֵיָם רָפִי אַחֲרֵי הַנֶּגֶף כִּי הָיָה בְּבִחֵי יְהוָה
כְּסוּף אַחֲרֵי שְׂדֵיכָה כְּמִתְגַּבֵּן וְכֵן סֵפֶר שִׁבְעָה
אֲשֶׁר אֵמֶת וְדוֹמֵיָם הֵם מֵלֵךְ בְּהַכְרֵת כִּי
אֵין

ב' היסוד השלישי הזכירו אותו המדקדקים וז"ל
 צעה"מ פרוגנו ה'כ שם נגינה הנסוג אחור
 מהמה קירוב הטעמי' דינו כמחג כמו **שנברו ישועי ישיבי**
 ה'כ' כשימי לטובק' (והרז"ה)

המנוחה והקרבה היא ה'ג' והחרי' זה נראה אשר לא יתכן להיות שום מה חרי' ה'ג' ובאשר תהיה אללה הנגינה הזו מהמך הנגינה נולד ה'ג' גבוהה כג' יואולס פעמים מחמת קרוב הנגינה הנגינה מלעיל כמו **שגבוישע** חזי

לְיָ יִרְבֵּד אִישׁ וְדוּמְיָהּ כְּאִלּוּ הִיא הַגִּיטָה בְּהֵם׃

היה לשיטתו : שיהיו'ל משו' הרבני' ה'יכוד' רבי' : מר' והאחרוני' השמיטוהו. וא' ר' לעולם לא יב' נגינה א'ל מ'ק זולת א'ל הפתח והסגול

מו. ג. אמרם כי אחר ת"ג שיש צה ננינה צה יבא חחרה
 שוח נח או דגש כדי להגביל ת"ק הגנוב הגולד מהמסד
 הגניבה ודוקא ת"ג בסוף ההיכה ויש אחריו נח נראה חו צאה
 המיכה כשהגניב במנוחה ע"פ בקשהיה החת ע"פ ממש ובין
 שהיה חסם מ"פ כשהוא ע"פ במכתה ולקחילוק אחריו ת"ק או
 ת"ג וכלבד שלא היה חסם או י' אחריו במכתה חבל אסתנועו
 ע"פ היו ת"ג שאחריה חות או י' במכתה טקאחר הגניב שוא
 וא

סעד לדבריו מהגקדן יחל בלחמ היה לא תהיה כי בלחמ
 שוא נע הם ונכון לפניהם מחג ונחילה מכבודו כי לא ירד
 לסוף דעת הגקדן כי מ"ש הגקדן כאשר תהיה יו"ד מורגשת
 בתנוע' אחר אה"ע אזי הם בשו"א פשוט עכ"ל אין כוונתו
 שהשוא היא נהה כמו שהבין הרז"ה ואחזר לך דעת הגקדן
 בזה ואמיתית טוונתו כמו שמבא' בעלמו טעמו ואקרי' מחלה
 כי מנזח מדרך הדקדוק שיש לקריאת שוא נע שלש' חופני'
 כשהוא לפני אותיות אה"ע קריאה נטה לתנועת אות
 הגרון שאחרי' כמו **קחי ראיה** קורין כאלו כתוב **קוחי**
ראיה ודומיהם : וכהיה לפני יו"ד
 מורגשת בתנועה קריאה כעין חירק וכהיה לפני
 שאר האותיות אזי קריאה פשוטה מבקריאה הפשוט' מחולק'
 הקדמוני' לדעת הרמ"ם בספה מהלך קריאה נטה לקמן
 ולדעת הרד"ק והא"ע קריאה נטה לשפה וכן דעת הגקדן
 וקריאה אשכנזים בשוא הפשוטה כעין סגול וכ"כ הגמורה
 וכהה כל זה בשוא נע לבדה אבל בקריאה החטפין שחת
 אה"ע ודחי חזק' להם נטי' אזי בהסמכס ליו"ד או לאותיות
 אה"ע שהרי יש להם נטי' לפני עממן כי החטף שחת נטה
 לפתח והח"ס נטה לסגול' והח"ק נטה לקמ"ץ וכ"כ בספר
 פתח דברי ז"ל חס יס עס השוא סגול או פתח לא תטה
 קריאה לחירק חלל לסגול ופתח כמו **רזי רזין רזי** עכ"ל
 ולכאורה מלחא דפשיטא היא שאל"כ : מה
 הועיל הח"ק שאלל השוא חז' יל דלדיוק' אשטרך שאס יהיה
 שוא נע לבד מחתינה וסמכה ליו"ד מורגשת היא נוט' לחירק
 כמשפט כל שוא נע והא' שאמרו לעול' לא יהיה שוא נע לבד
 תחת אה"ע כ"א בהאטרף אחד מכלשה החטפין היינו לפני
 שאלה אותיות חלל לפני יו"ד מורגשת בא יבא לפעמי' שו"א נע
 לבד ואין צור' להחטפין כיון שיש לה נטי' לחיר' וזה הוא דעת
 הגקדן בלחמ' אש' תהי' יו"ד מורגש' אחר אה"ע אזי הסבשו"א
 פשוט ר"ל בשו"א לבד ומ"מ היא נעה חס' מחג לפני כמשפט
 לפני שוא נע כמו **ידה תדה** ואס' אין לפנייה מחג היא
 שוא נח כמו **שמעיה בחיה** וזה
 שסיים הגקדן בנתי' טעם לה לפי
 שהיה נטה לחירק ואין נפתח עכ"ל ר"ל שהיה נעה ונטה
 לחירק כמשפ' שוא נע שלפני יו"ד ואילו היחס שוא נח אין
 לה שום נטי' שהרי האות שהיא בשוא נח מונח כלבן דומס'
 ומ"ש הגקדן ואין נפתח ר"ל שאין קריאה שוא נע בקריא'
 שאלה שוא נע שהיה נטה לפתח לפ"ד וה"ה חס היה אחד
 מהחטפין לפני אות גרונית היתה ג"כ בשוא נע לבד לפי שיש
 לשוא זו נטי' לתנועת הגרון שאחריה ולא אמה הגקדן ביו"ד
 לבד רק משום דלא שכיח' היא שיטרו שתי אותיות גרוני'
 ותהיה ראשונ' בשו"א כמ"ס החכס ח"ע ז"ל ירחם שסמרי
 הוא כי בלשונו לא יאסרפו עכ"ל זכ"כ בספר מקנה אחרס'
 חס פ"פ גרונית לא יהיה ע"פ גרוני' עכ"ל : וזהו בלח"ף
 כמובנה החטף כמו **ואתבה יאדר** והייט לפי שהנכת
 הבלק' רק קול פשוט' : ולא יורגש כלל
 במכח' ולכן ברחינה יותק בלח' מן החטפין וסדע שהרי

גם בלח"ף לפני יו"ד מורגשת לא בטל החטף כמו **ואתבה**
 (חיוכ ל') וכי מלות מה **תשתיהו** משהי' :
 הדומי' ח"כ מוכח מזה כי **יהיה תהיה**
תהיה ודומיהם שוא נע היא ונכון לפניה :
 יו"ד מהג : נגם מ"ס נ"ה הרז"ה שהחירק **יהיה**
תהיה היא המורת שוא והגפרד יהי תהי' :
 וא"כ תנועה קלה היא היה לא תהי' שהרי כתב
 הרד"ק כי **יחי תחי** זריס הם ומשכס **יחי תחי** ע"מ
 ולפי שבכד על
 המכח' לדבר יו"ד אחרי סגול נהסכו ההגדות
יחי תחי והקלו עוד ושהנה הסגול לשוא **יחי תחי**
 עכ"ל וכ"כ ח"ע יו"ד ש מלות **יהיה תהיה**
תהיה שפי' אותיו' חית' צהיר' ע"מ :
תבנה ודומיהם : נא וראוי שהדע כי **יבנה**
 כל כינוי **יב** שבאו' חס' : המכח' במקום
 מלת אותי לעולם רפי כמו **שלחני וברני** וזולת מעטי'
 הם דגושים להעלת הכינוי : **יב** כמו **רנני**
תברכני **תמני** **תנני** וכל כינוי **יב** המכח' :
 אותי לעולם דגושה כמו **עודני** להבדילו מן **יב** השימן
 המכח' במקו' מלת אונתו : שהוא לעולם רפי כמו
ישבנו שרתנו הננו ומלת **ונתנו** הדגש להשרון' :
 ומלות **יב** לעול' דגש בקשוא לשון חיד או רבי' **יב**
 וכל כינוי **יב** לנקיב' יחידה נסתר המכח'
 במקום אותה' לעולם דגושה להבדילו מן **יב** השימו'
 לנקיבה רבו' במקו' מלת הן כמו
תבקשנה (בראש' לא) דגוש' שהיא כינוי ליחיד' כמו חבק'
 אותה אבל **תסבינה** חלומות' כסרפי שהוא
 כמו **תסבין** גם : להבדילו מן **יב** שהש
יגשנה חרנה שהם רפויס' וכל
 שימוש **יב** תי' **תו** חס' שאלן לפנייהם
 חס' נחה כתובה לעולם דגושים כמו
שמרת אבדתי ומלתו וגבתו עתה תראה כי
 רובם מהנכלל
 ביסוד השני כשתדקק בהן ומועטי' הם היוצא' להבדיל כמו
 שהתנאק : נב כתב הרד"ק במלול ז"ל **פקדני** ל"פ
 פתוחה שלא כדיוכי אחרי' נח נסמה :
 עכ"ל ה"ל שאחרי' רפי כמו אחרי נח כסתח
 והשיג עליו הרז"ה ז"ל ואזי אומר כי נכון הוא לפי שהגפרד
פקד ל"פ בלי שום תנוע' ח"כ הפתח הזה תנועה קלה
 היא ונכון הוא שלא יהיה אחרי' דגש חס' שיש בה
 נגינה מ"מ יהי' בה דין מחג כמו **הקמית** מ' הקיס
 כמ"ס בחיבת התנוע' אלפי שהרד"ק : כמ"ס
 ענין תנועה קלה אמר שהיא שלא כדיו עכ"ל ע"ס בקוטרס'
 קוהי פכדיס וק"א : ולדעתי ללא הרפי קשי' לי שהרי לדעת
 הראשונים כל ח"ק שיש בה נגינה אחריה רפי ותמיהתו חס'
 רק על הפתח

וכ"כ הרד"ק שם נהדא כי משפטה בקמץ ע"ש ולפ"ד היה לו
 לומר כי משפטה בדרש' וכ"כ חבן פזא בדר' לזית' ו"ל
 כל ל"פ הסמוך לכינוי נ"י לעונם פחוה בן מלכו ו"ל נדע
 טעמו טכ"ל והנהגותיו הרד"ק ח"כ נרחה בטינו שיעקר
 חמיהם על הפחיתותו מחי רח"י היה ממלת הקיבוותי
 למ"ה פקדני הא"ס היה ת"ג חמורח נח
 נה"ל ו"ל ח"ק במק' נח נרחה וע"כ חילוק גדול
 ביניהם כמ"ס שם בעלמו בקורות ארזים והגיה ספריו ח"ל
 שם ת"ג במקום נח נרחה כ"ל ומחק תיבת ה"ק וכן נסן
 לפי שיטתו טכ"כ מה יחמה במטח
אברך ארומכך שהגפד ו"ל טלח ו"ל אברך ארומכך
 על הרד"ק : נג וראוי שדע כי אותיות הגרון נרחבות
 ומרחיבות ר"ל כי מחוץ שמואל הגרונותה כנימי מכל המולאו
 קרוב' להתבלע בבית הצלעה לכן עכ"י רוב נשתנה הר"ק
 שהתהימן חו' שלפניהן נפתח כדי להרחי' ולהרעי' חות' ולבדל'
 באר היטב כמו **שוחם תואר רותב רותב פרח**
נוגה ודומיה
 משפט אות הפחוה להיו' בסגול ע"מ פועל פעל
 ופעמי' הורחבו שתיקן כמו **פעל נער**
 ודומיה' משפסס כסני סגולין וכן אותיות ח"תן
 שלפי גרונות כמו **יעמוד תחמוד יהפוך** ודומיה'
 משפסס בחירק
יפקוד תפקוד והורחבו לפתח המרחי' בשביל אות
 הגרון הסמוך כדי לבאר אותם באר
 היטב וכו' משותפות עמהם גם אות רי"ש אף שאינה מן
 הגרון כמו **ויצד ויסר** משפטן בק"ח ע"מ ויהם :
 נר מנהג לה"ק שלא תבא פתח לפני
 אות גרונות הקמולה חלל נשתנה לסגול שחא פתח קטן כמו
חחי התכם בערים בענן ודומיהם וכן הסגול
 שחא פתח קטן לא
 תבא לפני אות גרונות הפחותה והרז"ה כתב כי כן דרך לה"ק
 בכל ח"ק שלא תבא לפני אות גרונות שהיא מזוקדת בת"ג חזיה
 כי מחוץ שהבית ח"ק מעינת"ג חזי' חזי' לא תורגמה היטב
 לפני אות הגרון : נה **כבר** אמרנו כל תנועה גדולה שיש
 עמה נגינה והיא בסוף הסיבה ואחרי' נח נראה חזי מרוב המש'
 הנגינ' נולד אחריה הברת ת"ק תולדו' ה"ג והיא והיא חזיה
 כתובה כי היא מדר' הטבע' ואלכסאס אחרי' הת"ג והיא אחת
 מאותיות הח"ע חזי נשתנה הת"ק הגמורה והיא לפתח כמשפ'
 לפני אות גרונות והיא כתובה כדי שלא יקראו ח"ק הגמורה
 הנולד מדרך הטבע מה שאין יכוון לפני גרונות' כמו **ריח**
ניחוח צרוע אלוה גבוה ודומיה' : ולכן
 חס הת"ג והיא היא
 קמץ חו' לא נכתב אחרי' פתח גמורה לפי שהפתח תולדו'

קמץ ומחליו יתרה מפאת דרך המבט' כמו **יפרח אר**
 וכן חס אחרי' ה"ג שבסוף החי' חות חל"ף ו"ל
 לא יהיה שם פתח גמורה כי חין דיקנה נראה מוכח באל"ף
 שהיה מחליו והנה וכן כה"ל לא תבא כתב גמור' שם היו
 מחליות חס"י רק נהרבעה שריים שה"ל כה"ס המיד
 במסכת והס גב"ה נג"ה במ"ה תמ"ה ובסס
אלה וזלמן היה נהס ואין נפיה פתח גמורה כמו **הביא**
מתנה קרוא ודומיהם : והיא נקראת
 פתח גמורה חף שהיא המיד במכתב לפי
 שהיא תמורת ח"ק הגמור' תולדות הת"ג שהיא : גם נקראת
 גמורה לפי שהיא נקראת עם אלף גמורה שאינה במכתב כמו
ריח ניחוח צרוע גבוה קורין כאלו כתוב
ריח ניחוח
צרואע גבוהה אלוהה
 וכן דעת הרמב"ם וכן
 עמא דבר : ודלא כהר"ה שם שכתב לקרוא פתח הזה עם
 אות חו' הגמך מח"ג הדי' ולהרוא **ריח ניחוח**
 ולקרוא נח כעין **נבח** בשמו וכח
 שכן הוא דעת הרד"ק חלל י"ל טעמו שלא להכניס
 אות זר באח"י הסיבה ואולם כבר כתב ח"ע שאין זה צדק
 כי חו"י מתחלפות :
נו מנהג לה"ק כאשר תתרגם המלה באותיות ותנועות
 שיסתנה אחת מן התנועות לשוא להקל על
 המבטא : כי השו"א חזיה תנועה וע"פי רוב ישתנה תנועה
 השלישית שלפי הנגינה כי קשה להרין שלשה תנועות רצופו'
 חל הנגינה אשר שם ינוח הקורא קצת כמו **מלכים**
גדולים מן מלך גדול וכן פקדנתם מן
פקדנו פקדתי ודומיהם לא נשתנה פ"פ לשוא
 לפי שאינה שלישי' מן הנגינה כי
 הנגינה כה"ס מלעיל וכן **שמחה** לשון עבר הוא מלעיל
 לא נשתנה השו"א לשוא חלל ו"ל **שמחה** לשון ציוני
 חז נשתנה קמץ השו"א לשוא כי היא שלישי'
 מן הנגינה :
נו פעמים ישתנה התנועה לשוא אף שאינה שלישי' מן
 הנגינה כמו במסמכות ענין **דבר יי זקן**
ביתו גדול הענה ודומיהם. והטעם
 לפי שהם סמוכים ורהוט'ם צענין למלות
 שאחריהן וכמלה אחת נחשבו והיו כאלו נהרעה המלה לכן
 הוקלה מלה הראשונה בשוא וכן פעמים ישתנה ת"ג לח"ק
 תולדת' בסמי' הענין כמו מן **דבר דבר יי ומן**
חכם חכם לב חכמת חס הת"ג והיא היא
עזר קדש ודומיהם
 כשיחתברו

אדם

שער הניקוד

נושא

הרצ' שהם בת תנוע' הנה כמו **כי גסוה לך בן חוק**
הוא ודומיהם : גם לא יצה

צו הנני' לעולם והפניו מהג שהוא בערך הני הנני' לא יצה צו זונה הגעיה והן בחמת יש לה הצדה מה כמו שיחבחר : הצל היא משרתה לשבד התנועות כי הצדה השו"ה חמורה תנועה להקל במצבתי ושבד מידי שוא הם בחמת נקראת שוא נע לפי שהיא מניעה את האות במקל' להרינה אל תנוע' שהחריה כמו הצוה שברש' התנועה **בראשית**

עמך בני ודומיהם שהוה שברש' התני' הין : כה הצדה בכני עלמנו רק היא נחמכת אל האות

שהדרי' ותנועה' כאלו שהיהן צמנו' ההת וכן השוה שחחר ה"ג כמו **תולדות יעקב פינחס** והן חמיר יח' מתג הול

קלם וכו' הצוה שחחר' כמו התחלה ורהוטה נאות שחחר' : והשני' נקראת שוא נה לפי שהאות חדר צו הצוה נה שוקט

ומונה כאחן דומם ונהטכת עם האות והתנוע' שלפני' כמו **אברהם יצחק** הצ"ח והלד"ק נקראו עם הה"ק

ובזה חוגגל הה"ק שלפני' כי שם יונה הקורא ויכבי' במקל' עד שתנוע' שחחר' היא שוב כעין התחלה :

ם כבר חמרו שאין לשוא נה תנועה ר"ל שאין לה המדך הצדה כלל כי היא נקראת צמחיר' היות' הגשרי :

ואולם ג"מ יש לה נעי' במקל' ומחמד' לחתח מן התנועות וקבלנו קריאתה שהיא על שלשה חופנים האלה כל שוא נע שאין

חחר' אות גרונית ולא יו"ד מורגשת אף נקרא' קריאה פשוטה וכבר כתבתי האילו' שבין הכפרדים להשכנזים כי הדד"ק כתב

כי קריא' שוא הפשוטה נועה לפתח והמהלך כתב בננוטה לקמך וכבר כתב הצהור ז"ל כי הין מתחלקת ציניהם כי הכפרדים חין

עשין חילוק בין קמך לפתח ולקיש כפרים הדר נקדו הראשון' מהדומות בח"פ כמו **הדרן צלרי** ודין שוא לצד והה

היא שיטת הכפרדי' : אבל האשכנזי' קורים קריאת שוא הפשוטה כעין סגול וכ"כ הצהור ולא יפה עושין

המון עם שקורין השוא כעין ילירי וכ"כ הגאון מוהר"ר יעבד צמד' עמודי' שמים ז"ל ובה משוגת ינו' והנה הטלת קבועה

שאין הנו מצדילין בין ילירי לשוא אך שוא הוא להמ' זה בזה נלעג לשון גבזה עפ"ל וכאשר חסי' שוא נע לפני אות הגרון

אף היא נועה לתנועה שה' אות הגרון כמו **ראובן** **יהודה** קריאתן כלילי כתוב **ראובן**

יהודה יחושע' כמו **יהושע** רק במסירות מחוד ורס יש אלל השוא געיה והוא כעין מתג

ביומן האדם אף בקריאתה מתג כחמעה : אות הגרון כמו תח' :

כשיתחברו עם חומיות הכנויים **קדשו** : זכס כל ה"ג חסר חות חו"י הממך

מתנו הית לליר' שרש או שימוש לא ישתנה וכן החירק גדוג והמנהכוסהדר ההריה' ינוחו חמיד חות חו"י צמכתה לא

יכתנו חות ע"י הכרה גדול : וכן ה"ק שחחרה דגש חוק וזו ה"ג שהיה להשלוס הדגש לא יכתנו חו"כ היא צוה

שרשק הצל הם היא צוה שימושית או טכסות לא יכתנו כמו שיחבחר בשער השוא :

נח פעמים ישתנה ה"ג לה"ק מהמת המקף כמו **כל** **בן את** ודומיהם שהיוהם עם הגעיה

הס צה"ג ובהם : המוכים צמקף למלה שחחרהקסם צה"ק חומדוקיה כמו **כל העם בן אברהם את**

האור והטעם מבוהר' כי לא יתכן שחחרקיס הה"ג עם הגה נראה

שחחרה הם חין צה געיה ומה"ט פעמים חף צמלות גדולות הסמוכות למלה צעירה או מלה מלעיל שהגעיה בה צוה

הרהוטה וחין מקום לזום להיות הגעיה נסוג חחור מחמת השוא נה או דגש שלפניהם כי ננינה הנסוג חחור דינה כמתג

הדר לא יכתנו חחרין שוא נה או דגש וחו' נשמת הגעיה לגמרי מתנה ההחבול' והי' נסמכת צמקף למלה שחחרה חין חס

צבוסה ה"ג וחחרה נה נראה ע"פ ירוכ' ישתנה ה"ג ההיא הה"ק הולדתה כי לא יתכןה נראה חרבי ח"ג שאין בה געיה כמו **התהלך דנה ונכפר לו השבר גרם**

והף שחמרו לעיל כי צסוף הציבה יכלו שחי חומיות נחות חס הכנייה נה נראה חו' חלק מ"מ חחר' ה"ג לא יתכן כן חל"כ

עם הגעיה וכ"ש צ"ד שחמקף עטבה רותס כמלה חתח וח"כ הם צחמלע' ויחולס חסכנה נסחר שחחר' חת"ג היא לצוקדמה

חין יתקיים הה"ג חלל יצה חללה מתג וכבר חמרו כי מהג הצה צמקיס נג גה דינו כננינה וחין יתנא חחרין נה נראה כמו

קובנא השאיר לו : גם פעמים יצה ה"ק צמקף ח"ג עפ"י המסורה והסכח"ג

מתג כמו **וישבו העטפים גבל** ונמכר עליהס הסר י"ו וכן יצה ח"ג צמקוס ח"ק

היה כה"ק מתג כמו **הוכה בעשב הוידר** ונמכר גליהם מלה ולכן

דגש כי הם ה"ק מתג :

שער השוא

השוא חיתה תנועה וחיתה צמקף עשרה התנועות כי מהמה מהירות חין צה כה תנועה צמקף הגחוק

י לא מלגו חיתה שלמה עם השוא לצד כמו שחל' חבו

תחי נפשי שוא קורין תחי שואו ודומיהם: וכחבר
 "תחי" שוא נע כפני יו"ד
 מירגש בתלעה חזי קריאתה נוסה לחירק **ויוספה**
וישראק קורין ויוסף וישראק וחס יס
 חל' גע' קריאתה
 חירק ממש - ו: המדקדקים ירחשו וחס היו"ד היה
 בחירק חזי חק' אלפ' נוסה לחירק רן בקריאה הפשוטה
 כי כבד נכטח חירק כל חירק אחד עכ"ל והקשה הרז"ה יצא
 ה' נטיה טבעי היה ולא מלאכותי והטבעי לא יכבד
 כו' עכ"ל - והני חומר כי כונת רחשנים היה דווקא חס
 היו"ד היה בחירק קטן שהצרתה גם כן במהירות והס היו
 בקולן בזה שיהא שמה יפה ביותר ותהבנע חירק היו"ד נכן
 הזכירו חותמו שלא נהמטה לחירק משח"כ חס היו"ד בחירק
 גדול בזה חק' נחוש לכליעת היו"ד פיון שיש לה המדקדק
 וחשילו לדעת הרחשנים נטיית בחירק ומה"ט חין לורך נהטף
 במלות **והייתם** והה"א כשוא נע לבד כמ"ס לעיל סי' מ"ט
 כיון שהיא נוסה לחירק והרז"ה כתב שקריאה
 שזה הפשוטה לטה לחירק והשיג על כל המדקדקים הרחשנים
 והרחשנים בחומרו שחס כדבריהם לא היינו מריבין לשננה
 מיני הטפים שהח"פ ה"ס ח"ק כי היה די בשנים מהם כיון
 שקריאה שוא נע הפשוטה נוסה אל השלישי ולדע' הרד"ק לא
 הי' מריבין לח"פ ולהמחלך חין לורך בח"ק ולהבאר חין לורך
 בה"ס וכו' עכ"ל לא חילל לכוון דעתו יצא כי חק' יהיה שוא
 נע לבד תחת אהח"ע שהרי לפי שיטתו כל שוא שחתה אהח"ע
 לבד היא שוא נה ובה החזיק סברותיו כדיני תנועה קלה ואח"כ
 יחמר כי גם הכלל הזה יתבטל ח"כ יסעו במלו' **יהיה**
היה כי יחמרו שהוא אחד מהחטפין ושוא נע הוא
 והו' שהרי קריאת השוא חק' היא נוסה לתנועה מ"מ
 היא במהירו' חיותה חפשי וההטפין חינו כ"כ במהירו' כי
 התנועה שאלה מחלישה וכ"כ הרז"ה בעלמו וח"כ חק' יתכן
 להשמיט החטף ולהיו' שוא נע לבד ויחמר היה לו להקשות
 לדברי הספרדים שיהי קי"ל לעולם לא יבא פה חמורה
 החולס והר"ה בעלמו נותן טעם לשבח לפי שהסתכלו הריוח
 כי הפחה תולדות הקמץ מולא מנהגו והחול' ממואל השפחים
 עכ"ל: וח"כ מדרך הביקש שגם הקמץ חבי הפחה לא יבא
 חמורת החולס: וכדרך היקש המתהפך נודע שגם החולס לא
 יבא חמורת הפחה והקמץ כשסלל יבא הפחה והקמץ חמורת
 החולס ומדרך היקש השוא כשסללסלל יבא חמורת הפחה
 והקמץ קרה מחלסו לא יבא חמורתו כי החולס והמחלסו
 ממולח חמור הם וזה ברור וא"כ חיקשי לדכריה' חק' ישחנה
 שוא וי' האט' לפחה או קמץ למחלסו לפני חותיו במ"ק כמו
 גבי **משה ופרעה** ופי' קושיהו על המדקדקי' בחמרו
 ז"ל ואי' כדבריהם היה די בשנים כיון

שהשוא לבד נוסה אל השלישי עכ"ל. ח"כ בחותו ה"א כונה
 שיכול להיות שוא נע לבד ההם חות גרוניות ח"כ מה הכרחו
 לומר שהשוא צמנו' יהיה תחיה היא שוא נה חתני מהג הא
 לפי' קריאת שוא נע הפשוטה נוסה לחירק וחס יס
 מי הגיד לו שחין רק ששה חטפין הא י ל שיש חרצפה
 מיני הטפין והרביעי הוא הטף חירק. ומה שלא מצינו בכל
 החקירה הטף חירק לפי שחין לורך לכתנו ודי בששה הטפין
 כיון שהשוא לבדה נוסה אל הרביעי וח"כ י"ל כי גם יהיה
 תחיה שוא נע היה במקום הטף חירק ומשנה גם י'
 חיתות
 ח"ה'ן שלפניהם בחירק כמשפט אחד מן ההטפין בחיתות
 חית'ן שלפניהם בתנועה שאלל הטפין כמו **יעבוד תאסוף**
 וכן יחיה תחיה: והף שתנועה קלה היא
 נשנה לעילוי וספיר חללה מהג כמשפט
 לכני הטפין: פחה הרחה כי יסוד תנועה קלה יסוד רעוב
 הוא ובגבול יסוד יכול הבנין: גם מ"ס בחירק היה קנה
 מכל התנועות גם ז"ל רק במכתב חלל כמשפט כבר הפיה
 הכוזרי שהסגול היא קלה לכן כל שהלכה כדברי המחיל וקריא'
 שזה הפשוט' נוסה לסגול כדעת החומר וחס יס חללה געיה
 היא סגול ממש כמו השינוי ח' חק' ונשיב'ה קורין ונשיב'ה
 סדח נא לעזרה (במד' יד) סלח וכן
 בכולו: ומ' הרז"ה יצא לטל קריא' הגעיה לגמרי
 בחמרו שח"כ הי' ראוי להיות אחרי' דגש גם היה ראוי למלא'
 בכל המקרא חובה אחת שלמה משוא גע' כמו שמצינו חיות
 בת תנועה אחת כיון שגם היא נקרא' כהנועה ממש עכ"ל
 בבנין שלמה ולכן לא הביאו בזה חס' : ז"ל כי מה שלא
 מצינו ממנה חובה לבד' הלא דבר שבנין הוא וחלנו רק פ"ד
 בכל המקרא כמנין געיה והיודע רזי עולס יודע טעם מנינס'
 ומה שחין אחרי' דגש שכן דברי עלמו שהרי היא תנועה
 קלה וגם מה ראוי' שהשוא נוסה לסגול ולכן חין אחר שוא
 געיה דגש לפי שהסגול חינו מוכשר אל הדגש כמו שיחבאר
 או י"ל כי נשמט אחרי' הדגש להקל:
סא וראוי שחדע כי השוא מגיעה על חמשה אופני' והבחו'
 נתן סימנים חבד"ה הא' רומזת כל שוא שבראש
 החובה היא שוא נע כמו **בראשית מאורות** ודומיהם
 והטעם מבוא' כי חין כח
 להבליעו בלי קדימת תנועה אחר' ח"כ בהבד' היא נעה ורהטה
 לתנועה שחרי' הב' רומזת כי שתי שוואים בחמלע התיב' שני'
 נעה כמו **תזכרו** נשבע' ודומיה' וזה ג"כ מבוא' ממה שקד'
 כי חין
 שלפני' חונה תנועה. הג' רומזת חובה גדולה כי כל שוא
 שחרי' ת"ג שחין בה נגינה גמורה היא שוא נע וכנח חמרנו
 שחס אחרי' ח"ג חו' במכתב חפ"י סיה' בה נגינה עלומה
 יהי' אחרי' שוא נע. וכן ת"ק שהיא במהג חו בגינה שהיא
 בבחינת מהג עלמה למדרגת ת"ג והשוא שחרי' שוא נע;
 והטעם שחילו היתה שוא נח תהייה שני חותיות נחות רטפו'
 בחמלע התיב' כי אחר כל ח"ג נח נסת' וכבר חמרנו שלעול'
 לא ינחו בחמלע שתי אותיו נחום וכ"ס אסחת מהס נח נקלה
 הד'

במה

[illegible]

סה השוואה החיים הם החיים בלי כזה מרצון
המניעה לחוסרם כל עוד שחרי ת"ק

שאלין בה מהו חו גניזה שהיא צבחינת מתג וחזי ת"ק כהנה
הצרתה צמחירות מתד עד שאלין לה בה לעמוד צבחינת לכן
החריה חות צבוח נה או דגש שיש בו כה שוא נהוהיא גבול
והעמדה לת"ק שלפניה . ומזה יתחייב כי לא יהיה שוא נה
צרחש הציבה לעולסשורי חיתנועה לפניה להאי"ל גבול:
סיוכן שוא שחרי גניזה שהיא צבחינת ע"פ או צפ"פ
כשאלין ע"פ צמכת היא שוא נה כדי להגביל הת"ק
הגנזה הנולדה מהמקד הנגינה וחזין חילוק חס התנועה
שהנגינה בה היא ת"ג או ת"ק כנ"ל ביסוד השני :

סו וכן שני שוואים רצופי' שבאמצע התיבה הראשונה נהיה
 להצביל הת"ק שלפני' והשני' נעה כי ישתו חומות
 נהות לא יבאו באמצע התיבה ואם יהיו שני שוואים בצוף
 התיב' שניה' נהי' כמו **קש' - יפת אמרת זכרת**
 ודומיהם ואם הראשון'
 מהם הנה חות גרונית ישנה שוף הראשון לפתח כמו
לקחת ויחר משפס' בשני שוואים רק שאורחה
 ד- הגרונית ויש מן המדקדקי' הראשונה שאמרו
 כי שני שוואים בצוף התיבה שני' נעה ורחושה לתיבה שאחריה
 וכבר השיג עליהם האבן עזרא ז"ל יש ח'שים שיניעו השוף
 השני בצוף המלה וכו' וזה ח'ינו נכון בעבור שמאלנו
יפת אלהים ואי יקראו **יפת אלקים** ח'כ יתחדשו
 שנים בראש - התיבה גם לא
 היה מפסיק באתנה במלת **ויבך עב"ל** : וכן הרד"ק השיג
 ע"ז ז"ל שא"כ לא היה הביט' מן **ויפת**
בסתר (חיוב ל"ה) דגושה אחר שוף נע עב"ל ויפה'
 רק: והנה **הרז"ה** ז"ל רוצ'ג"כ להח' מהמשיגים
 וז"ל הלא דבר רחוק הוא שיהיה המלה מעובל' באמצעיתה
 ויחר מבסופה עב"ל ואי תומר שאין כן דעת הראשונה' כג'

הם לקרוא שתי המלות יחד כאלו הם מלה אחת ומיהו כשי שוואים בחלוצי התיבה שהשני נעה : והם יחמרו שלא יהיה הבנה במלה האל הרי כשנפסקים בחלוצי ג"כ חין כה הבנה וכ"כ הרד"ק במכלול קפ"ט שהיה שדעת לקרוא חתוקתו כשי שוואים בחלוצי התיבה ויותר היה לו להקשות ש"כ היו במלה בחרין טעמי שמעט ובה נגינה הראשונה כמתה כמו **מַשְׁבוֹתֵיכֶם** וא"כ יתכן שהרי שוא נה כי הראשונה וה' נחה הכל חס המלה הראשונה נקראה לבדה לו דין נגינה גמורה יש לה ויתכן שהיה חפילו כשי שוואין נחות כי סוף התיבה היא :

סח וראוי שהענין כי כל אות נה נראה שבסוף התיבה היא שוא נה וראוי היתה להקדק בשוא נה רק הסופר' השמיני' להקל מעליהם טורח הניקוד כמו **בְּרָאשִׁית שְׁמִי** דומיהן שמו עלמנעל הכלל כי המלה : לא תפסק כי חס בשוא נה נרא' חסאין האות מלוחיות יה"ח כ"כ המדקדקים הראשונים : והקס' חכן עזר' והרד"ק ז"ל למה לא השמינו ג"כ כל שוא נה חף בחלוצי התיבה ולשמך על כלל כל אות שאין בו שום נקודה היא נקראה בשוא נה ותיאר' ז"ל ואשכח כי פן יחשוב הקורא שמה שבה המנקד לנקד אותה תנועה ויסתפק לו וכו' ע"ש. ובהב הרז"ה שזה דוחק לתלות בשכחה וסירך ז"ל שאלו היו עושין כן אחי למטעני במלה **הַמִּשְׁלַח** ופחד (חויב כ"ה) כי היה נקוד כזה **הַמִּשְׁלַח** ויחמרו כי סימן הש"ן מורה גם חולם ויקרא המ"ם בחולם **הַמִּשְׁלַח** כי כן דרך ס' הש"ן מורה על שניהם כמו **עֶשֶׂר** וקמלת **קִדְשׁוֹ** יקראו הדליות בחולסוכן להיפך במלת **הַמִּשְׁלַח** עליך ימשול (יהזקאל ט"ו) שהמ"ם בחולסוכן ע"כ יחמרו **הַמִּשְׁלַח** (במדבר כ"ה) אטעו ויקראו המ"ם בשוא נה כי יסברו שהשוא נטמט וכו' עכ"ל ולפ"ד עדיין לא הועילו במלה **בְּרָאשִׁית וְרֵאשִׁיטוֹ** ודומיהם שיש לטעות לקר' האלף בחולם ויחמרו כי סימן הש"ן מורה על שניהם וכן יקראו **הַמִּשְׁלַח** בשוא נה הא המ"ם דגוש 'אחד ה"ח :

הידיעה וכל שוא שבלות הדגוש הוא שוא נע ושוא נע חמיד במכתב וכן חין יתכן שני שוואים נעים בחלוצי התיבה : וגם חין יקראו **הַמִּשְׁלַח** הא אחרי הה"ח הידיעה חמיד דגש ולשכחה לא הייטקוואי חומר היינו טעמא ש"כ אחי נמיטעני כהי כהבין ולא קריין שחם הלכה למשה מסיני כמו **יִשְׁשַׁכְר לַמַּחְצֵצִים** (ד"ה ה) **עֲלֵיךְ עֲלֵיךְ** (דניאל ד') שהלוחיות שאין בהן נקודה

חין נקראות ויקרא הקירא חותם בשוא נה וכן **לְרֵאשִׁיטוֹ** הרי"ש נקראה במלחוס וה"ף נחה והם יטעו ויקראו הרי"ש בשוא נה והא"ף במלחוס : ולפ"ד נמי הא שלא השמינו המנקדים חתם מן התנועה ולשמינו על הכלל כי כל אות שהקצה תנועה היא בתנועה השמיטה : אבל זה חינו כי ח"ו ח"ה להשמיט כיון שגבר השמיטו כל שוא נה שבסוף התיבה ח"כ אחי למטעני במלה שבושה נה נראה ויקראו נה בח"ג השמיטה כמו **בְּרָאשִׁית שְׁמִי** ולכל הפחות יסתפק הקורא חס היא שוא נה או ח"ג השמיטה : ונקוד' לא יכלו להשמיט חף שחין לטעות כנה נראה שבסוף התיבה כי לעולם לא יבא ח"ק בלוח חחרונה מהח"ב' מ' יטעו כהבין ולא קריין לקרוא האות' שהכללי תנועות בח"ק השמיטה ויקראו **יִשְׁשַׁכְר** הש"ן השני בח"ק השמיט' ויסברו שהדגש נטמט : אחריה וקבל אות ח"ו הנחה בחלוצי יקראו בח"ק השמיטה ויסברו שהדגש נטמט כמו שמינו בהרבה חובות :

כללים מיוחדים לשוא נה

סח אחרי שוא נה לא יבא שוא נה כי חס בסוף התיבה כי כבר חמרו שלעולם לא יתוודעו חותיות נחות בחלוצי חס' שתי חותיות ח"ו כ"ש שתי חותיות מורגשות כי לא יתקלחו ולהפסיק כ"כ בחלוצי התיבה שלא יבטע כשתי חובות משה"כ בסוף התיבה כמו **אֶמְרָת הַלֵּבָת :** ע **אחרי** שוא נה לא יבא דגש חזק המכיל חס אות כי יש בו כה שוא נה וכבר חמרו שאחרי שוא נה לא יבא ש"ח נה : ואולם דגש הקל הבא בחותיות (בג"ד כפ"ת) יבא חמיד אחריה כי מחוך שהשוא נה היא כעין גבול והפסק יתכן אחריה דגש קל המיוסד להסתלה : גם יתחייב מזה כי האות שהיא בשוא נה לא יהיה בו דגש חזק ש"כ היתה כפולה ויהיו שני שוואים נהיסרופים בחלוצי ולכן חמרו לעיל כי השוא שבלות הדגוש היא שוא נע וחס' דגש קל לא יתכן בלוח שהיא בשוא נה כי הדגש הקל מורה על התחלה שאחרי המנוחה והשוא נה היא גבול ח"ק שלפני' וח"כ הם שני הפכים בנושא אחד : וחולם בסוף התיבה כשיהי' השוא נה בחותיות (בג"ד כפ"ת) יהיה בו דגש הקל כמו **שְׁמִרַת וַיִּתֵּן יָפֶת** ודומיהם כי שם ודאי לאו סימן ההתלה הוא ואינו רק לתפארת הקריאה :

עא גם מבוחר שהאות חסר הוא בשוא לא יהיה בו נגינה חזקת לעולם כי הנגינה ומתג מוריסלהאריך בתנועה האל והשוא נה היא כאבדומס המנוע וחיו מניע והשוא

במקרה

עג ורע בי פעמים פ'ס הגרונות להר ליהיות חיה"ן בחד
מן החפץ כמו יעבר יחלוק יחפץ
יחלון יעלון ודומיהם

כי חותם שהם נלשון יחד בהטף ע"פ רוב יבול
בלשון רבים זה ק' לצד והשוא נשמע אשחארי' עוד שח' כמו
ויעמדו ויהפכו (ומ"מ השוא נעה כי שח' ההסוף הוא

יחברו יחברו ופעמים יהיה שרש אחד בשני המסמלים
כמו **אחבש אחבשה יחדל**
ואחדלה ודומיהם ויש

עד כבד אמרנו בשעה הארבע כי משפט חותיו וכל"ב המשמשות צראש התיבה ניקיד העלם שלהם היה שוח כנ"ל סי' כ"ג. וכאשר תבאנה לפני אות גרונית שהיא

והטעם' לפי שקריחת השו"ח נע
לחננועה הגדונו' לכוונתה השו"ח לחננועה הדומה לה בקריח'

בְּבֵית כּוֹס וְאַרְצָן מִסֵּפֶט בְּהֵבִית בְּהוֹס
וְהָאֶרֶץ וְכֵן הוּא בְּאוֹס כָּלֵב מִקּוֹר מִגִּיץ כִּפְעַל חֲזוֹן

וְהַיְהוּדִים לְהַנְחִיחָם וְכֵן כֹּהֵן תְּבַלְגֵּה לְחַיִּים
וְכָל צֶדֶק בְּמַלְאָה שֶׁהִיא בְּהַפְסֵק מֵאִמֶּר מִשְׁפָּטָן

ד"ה במספה - ד"ה - זל ד"ה | ההרד"ק פעמים חזרה
ו"ו קמולה בהפסק לו בהעמדת המנטח או בסמיכות למלה
זעירא כמו ומתו ושב ורפא לו (ישעיה ו') ומתנו
וזהו וכו' ד"ה

רשע ודומיהם עב"ל :
 עה ובאשר תבאנה לחיות וכו' לב לפני שם אדנות ביה

שהוא קדש לו חול הסכפתא והאל"ה קנתה ע"כ
המסורה זו"ל המסורה (משה מפיך וכ"כ מכלים) בלשון
חדות

יְחִיָּה תִּהְיֶה בְּהִיּוֹתָם לְהַיּוֹת וְהַיּוֹמָה וְהַיּוֹמָה שֶׁנֶּאֱמָר

שְׁמֵרָה
זֶכֶן בַּמִּקְוֶה בְּיַד הַקֹּל
מְגֻלָּת הַשְׁלָמִים בַּתְחַנְנֵנו עִם הַכּוּוֹס יִסְתַּה
חֹלֶם

ה'הגש ואף אז"ה הנמשך ממנה לנודד ואף"ה
הנמשך להספוחם לשוא וזר מכל תבועת המלה כי
הוא דקורה מן הנגינה ואף אם אחרי"כ פעל יר"י אשר

הזה לפני חותיה הגרון כמו שיהיה: וחולם דגש הנח אחר
 שיה' נח' הוא דגש קל וקריאה חות' היא רינה כ"כ בחות' וחלי'
 זכפל' שהרי אחריו הוא לא יבא נח' נח' בחמלע' הרי ה' גס'
 חינו' נח' רק בחותיו' צג"ד כפ"ה לה' בחותיו' החמקת' וחינו' נח'
 רק לסימן ההחלה שחרי המנוחה כי ה' ה' נח' הוא גבול ת"ק
 שלכני' ואחר הגבול סימן ההחלה כמו **התזכור** גס הדג' הנח'
 בראש החית' הוא דגש קל וחינו' מור' : שוסהור' ר' רק
 לנח' האות' היא בהצרת הדגש' כי לחותיות צג"ד כפ"ה יש
 שהי' הצרו' כ"ל צסע' ח"צ משא"כ דגש החזק חמדי יורה אחת
 משבע' הוראו' שיהצרו' לקמ' ר"ל כי הדגש מכפיל האו' והכפל
 מורה חית' סימן והוראה מן ההוראו' שיהצרו' ולכן הוא נח'
 בכל החותיו' לסימן הוראה היא ומח"ט נתיסרו' הת"ק כדי
 שישתנה חית' תנועה גדולה לת"ק צסציל הדגש שחרי' ולא
 להצרות בחותיו' וחטעו' כי הדגש ימלא חטעו' :

פב וכתב הרז"ה כי מנהג לשה"ק שהחירק קטן והשורה מוכשרו' מאד אל הדגש ואין כן הסגול והק"ה כי מוכשרו' יותר אל השוא נח לכן כאשר ראוי לבח דגש הזה באות חזי ישמיה הת"ג שלפני' לחירק קטן או לשורה כמין מן **חן שן רב חוק רוק עוז** יאמרו **חנו שנו לכו**

חקי רבי עזי ודומיהסויותר הי' רחוי שישת' מ"ג ההיא
להולדת' ומו העירי לסגול ומנהחולסל'מ
חך לפי שהסגול והק"ח אינן מוכשר' אל הדגש לכן ישמחה
העירי לחירק קטןאחיו כי העירי וחירק גדול מולא אחד הם
וכן ההולס לשור' בן אחיו כי חולס ומלאפוס מולא אחד להם
וכן ישמחה פעמים הסגול לחירק כמו **בגר בגרה** כי
בני אחים הם :

דיני הוראות דגש חזק

פג הוראה ראשונה למורו' הסדרן אות הנפל ר"ל כאשר
יהיו שתי אותיו' דמו' רכופ' בחיב' אזי תחסר
הראשונה ויבא דגש בשני' ואז כופלין את האות בקריאה ובו
כאילו שתייהן כמוצו' והראשונה בשוא נח כמו **סבב תמו**
תני קורין סבב תמו תגני כי
סבב תמסחגג ונחסר שרש

וְאַחַת מֵהֶן לְהִקָּל עַל הַמִּכְתָּב וְאִם יִהְיוּ שְׂמִיָּהן כְּסוּדוֹ וְדוּחֵי
 וְיִהְיֶה שֶׁסּוּף הַסֵּגוֹל הָעִיִּין כְּמוֹ וְיִקְרָא חֵם הַאֲבִין (בְּרֵאשִׁי)
 כִּי (עַל) לְהַסֵּגוֹל סוּד הַאֲבִין עַד מִי נִחְסְרוּ שְׂמֵה רֹעִים
 וְכִים לְגוּל הַאֲבִין וְיִקְרָא חֵם הַאֲבִין לְקוֹל הָעִיִּין שֶׁלֹּא הָיָה
 גְּחֵסָב צְעִי וְעַד כְּלוּס כְּמִי שֶׁרִשִׁי כְּאִרְסֵהמַעֲבִיר פִּקֵּק
 קִי וְמֵה שֶׁכֵּחַ הַר"ה צִטָּרֵר תִּיבֵה־חֵי הַדָּגִשׁ וְלֹא כִי
 הַכֵּחַ בְּזִיָּין (דְּרִים ב) סוּף בְּחִסְרוֹת הַכֵּל (לְקָרָא עִיִּין)
 הַכֵּחַ הַכֵּחַ הַכֵּחַ הַכֵּחַ הַכֵּחַ הַכֵּחַ הַכֵּחַ הַכֵּחַ הַכֵּחַ
 פִּי הַכֵּחַ הַכֵּחַ הַכֵּחַ הַכֵּחַ הַכֵּחַ הַכֵּחַ הַכֵּחַ הַכֵּחַ

לקמן חטף הדומה לו בזהבן והא רחיה שחין חללו מחג
לכני השוא נע שחירו וס"כ ק"ה הוא ולח יבא חללו מחג
נעולס ומ"מ השוא שחירו שוא נע הוא כי שוא החסין הוא
כנ"ל ביסוד הראשון ולכני שוא ההסין לח יבא מחג חס יס
בו כה שוא נח וחסע"פ היא גרונית שחן נכחנ' לחטףפתח חזי
יבא לכני' מחג כי נודל' חין זה כה שוא נח כי הגרונית
חין מקבלת: הצרת הדגש הוא יוכפלו וזכר ואל תשכח כי לפני
ר"ש חף שגס היא חין מקבלת הדגש מ"נ פעמים יבא מחג
נפני השוא החסין שנה כמו **עדרבות** מואז ובעמים לא
יבא לפני' כמו **דרבי** חינו דומה הצרת
הר"ש להצרת: הגרונית וזנהנו חין בקיאים כהצרת'
נמ"ש לעיל בשם הרד"ק ומה גם כחצתי לעיל כי יש לה אי
מיני הצרו' ואפשר מן סברה אחת יבול להיות כחף שחין מקבלת
נקודת הדגש מ"מ מקבלת הצרת הדגש והיא בכלל הצרת
וח"כ יש זה רושם שוא נח והבן:

פ' היוצא מתוך הדברים שמקנו כי כל סעוד' המשתט'
 לשוא חזקו הלא שלשה ח"ג זהם קמץ וזירי וחול'
 ונהגאי שלא יהי' זהם הגיונה גס' לא יהיה אחריהם חו"י
 הנמשך כהונה במכתב וזה ט' ההירק הגדול והמלאפוס לא
 יבטנו לשוא מפני שמיד אחריהם הנח במכתב וכן הת"ק
 אשר אחרי' דגש לא ישהה לעולם כמו **גבור אדיר**
גבורים אדירים ואפי' ס"ג שהיא

הַכֹּהֲנִים יִתְּנוּ לָהֶם כֹּהֲנֵי אֱלֹהֵינוּ וְיִתְּנוּ לָהֶם כֹּהֲנֵי אֱלֹהֵינוּ וְיִתְּנוּ לָהֶם כֹּהֲנֵי אֱלֹהֵינוּ

היה בלילות שרשיית חבל
המשתפת ואו נוסף' וא
משפט יאמרו משפתי משפנותיה
משפט

משפטים מושפטים חבל מנחה שפתה יאמרו

בְּנֵי חַיִּים שְׂפָחוֹת שְׂפָחוֹת חִירָק פ"פ לְשׁוֹא וְעֵזָה הַכִּיחַ
הַד"ק כִּי מִנְחָה שָׂרָשׁוּ מִנְחָה וְחִירָק מִנְחָה
מִלְחָמוֹת הַחֲמִינִי שֶׁלֹּא לֹא הָיָה נִשְׁהָה לְשׁוֹא בְּמִלְחָמוֹת
בְּנֵי חַיִּים (וְכִי הַחֲמִינִי שֶׁלֹּא וְלֹא חֲמִינִי בְּמִלְחָמוֹת
(שְׂמֹת ר') שָׂרָשׁוּ עֲלֵה וְהִמְסִיחַ
שֶׁלֹּא הָיָה שְׂפָחוֹת דִּיכֹּה בְּמִלְחָמוֹת בְּשׁוֹר הַמִּי מִן
יִחְמֹד מִלְחָמוֹת בְּמִלְחָמוֹת מִן

פא כבד אחרט. כי תחר ח"ק בית שול נחלק דגשוק
אחר שול נח יבול דגש חמסם ללא בריחה ו
בקריחה א ר"ל בקריחת דגש הבח אחר ח"ק חניה בקריחה דגש
שאחרי שול נח כי הדגש שאחרי ח"ק הוא דגש חזק וקריחה חזקה
אשר בו דגש האוזק כסכל לחלו העות החד נפיה נלחמך
ורחשה בשותמן דגש אחר ד כר עס' סססעו בחילו יאמר
ד בפת דגש האם סא נל החותיות נאול מנפם
ד סס' ק' שמי' כי יסיה אחריה שול נח לכן לסל' הדגש

בבבבב כי כתיב בהמה **בזנו** וגו' וכלל העיסובין וזו
(ושמעתי מהרב הגאון מוהרר נרדכי חב"ד
דק"ק וליקו"י כי זה הדגש שדר' צבי' ב"ר דברי' ז"ל
צבי' היה נאמר בזנו לשון צינה שהיתה הצביה עניהםכו'
צבי' עוג כזר היו כצעים והיתה צויה צעירה' כו' נכדנאמר
בזנו כשון ציון עכ"ל ולכאורה גסצו' וגו' דגש הצינה הוא כמו
בזנו חך שלפי דרך ההקדוק רחוי נכסוב בהיסגובי בהמ' בזנו
דגש לקל' עיין וגבי סג' היה לכסוב בזנו נהפלה עניןלכל
ע"כ לדרכת הספר הוא דהתי ודפה"ה) וכו"כ רש"י פ' וישנה
חנני נו"ן הראשונה' מדגש במקום שהי נו"ן שהי' לו לומר
חנני כי חין הקן כלל שהי נו"ן והשלישי' לימשכו'
עכ"ל וצד"ה ונתנו' התי בנותינו ז"ל נו"ן שני'
מודגש במקום שהי' נו"ן עכ"ל הן כרתי' דרית וגו'
משפטי **כרתי** כי שרבו כרת וגבי שקי'ל
חיותיו הדומה' שהראשונה' כסוף היא שוא נע
וכבר אמרתי ביסוד השני כי השוא שח' הנו"ן' גמור' בתנוע'
ע"פ היא שוא נח ח"כ שהייתה שני הפכיםבשוא אחד לכיבהכר'
מהכר הראשונה' ויצא דגש צע"י ומ"ש הרז"ה כי החסרון הזה
הוא ע"פ הכרה הפילו בשהי נו"ן' הדומה' ומזה גזר כי מה
שחומרים בסליתו' **נתנו** להשמיד הוא טעות וצנה מור
ומורה ופרש רשת על גלוני ועולם הקדמוני'
ע"פ ביסוד התיקוד וצנורה התיבה וצחמ' הצדל גדול יש בין
שתי נו"ן' לשאל שהי חותיו' הדומה' כמו שיתבאר בצורה'
שלש' צס"ד :

פר הוראה שיה כי יצא דגש להורו' הסרון' ונכמו בצדו'
החברים שפ"פ שלהם חות נו"ן כמו נח נדר
נתן ואמרו צע"ד כי **יגח** כי תהיה ייתן' ודומיהם
משפטינגה תדור יתחזק
חסרון נו"ן מן כמו והקה **כפריו** משפטו מן פרו' וכן יורה
הסרון נו"ן נפעל כמו ואם **המצא תמצא** בידו
הגניבה וגו' דיק' הגמלא הנמלא כמו
בדער הפענים והדגש מורה הסרונה :

פה הוראה שלש' כי יצא דגש חזק בחותיו' הכנים
להפגנה הכינו' כי קושי המצטא יורה הפלגה
והזק העיין **אדרה ארובתה ויחנה** ודומיהם
ודע כי במלות **אדרה** **ארובתה** **ויחנה** ח"ה' לזוא
הדגש הזה בחותיו' הכנים' לפנה מן הסב' המצטא' חת דגש
יצא חות נו"ן להרחות הפלגה ההיא והיא חסלוסגמול כי מתוך
שהדגש יצא כמה פעמיםלהורות הסרון' כנ"ל בהוראה שני'
כפעמיםיצא הנו"ן תמורת הדגש להורו' חסרון הדגש במקום
שח"ה' לזוא הדגש בחותיות הכינוי : כמו **יסבבנה**
יצרנהו **ישבחה** (ישאוך ישבען) :
יגועון יצחאן) ודומיהם וכל

המדקדקיםפה אחד שהנו"ןחללו נוספיה שלא לטור' ונדולה מו'
אמרו כי **ויחנה אדרה** ודומיהם הדגש להבחין נו"ן
הנוספי ומאד : תמתי ע"ז שי' דגש לחסנו'
חסרון התי נוספיהל לטור' ואחזי י"ל כי כל הנוספי' ודאי הם
לחנה סוד ודגש מ"מ חין חזי מן המק' צלים וחין לי עסק
בנסחרו' רק ליישב המלות עפ"י דקדוק ואומ' חזי כי הדג' הזה
הוא להפגנ' הכינוי ובמלות אשר ח"ה' לזוא הדגש הזה בחותיות
הכנים' כמו יפצכו' יערכו' שהח"ה' היא מחותיות הסרון
יצא נו"ן תמור' הדגש וכן **ישבחהו** **ישאונה**
ודומיהםשח"ה' לזוא דגש אחר ת"ג :
שמות חז"י אחרי' צמכת כנ"ל ביסוד השני יצא הנו"ן תמור'
הדגש וכן שבעו' יצחאן' ח"ה' לזוא בהסדגש כי גרונת המה וכןמן
גערק' **ינוסון** וגו' רעמך **יחפון** תורה השם' **יאספון**
המלו' : החלה צני' נו"ן נוסף
הגנינה בהם מלעיל צחינת נסוג אחר אשר לא יתכן אחרי'
דגש ומלת **ינוסון** היא מגזרת נחי ע"י' וכבר אמרנו שהדגש
נשטט מהסי' כהדיל צינו וציק' גרונת הכנוס' וסדוק וחסכה בכל
המנות החלה ודומיהםשח"ה' לזוא בהסדגש ההפלה לסנה מן
הסבות לקנהו' ממלא הסרונה וכן כי תניס' עירו' מלאכי ג')
הנו"ן להפגנה הריבוי כי מתוך שהפס לחינו' נראה מרחוק
מרב' היה להציג ולכי שח"ה' לזוא דגש צע"י' אחר חז"י' הכהוב'
כקצבה הנו"ן תמית הדגש משח"כ וכי תניס' כסה והולה וגו'
(כס) ההסרון נראה מרחוק לא היה מצד' הסרנה לכן חיןבו
הפלגה והרז"ה כחז כי הנו"ן להקטין כי העור חיןבו טרתא
להולך כמו הכסה והולה עכ"ל צע"טרה בהסוומה שבהו
בנו"ן דווקא חף כי הדגש בא גסתמורת חיו' כמו שיתבאר
בהוראה החמיסית ז"ל לפי שעיקר מולדה והכליתה היא דרך
החוטסוהיא נבלעת בחוטס וחנה נרשט ולכן הנון נשמטה
בהרנה מקומו' מהמכתב לפי שהיא נבלעת צמטא' ואלי' דגש'
לכן צהרו צנו"ן לחסלוס הדגש כי חנה מכתב המצטא :
צו **ומעתה** י"ל הא שהמרו המדקדקים שתי חותיות
הדומות שרהשונה צסוף היא שוא נע ז"ח
כ"ה צסוף חותיות ולא צסחי נו"ן חח"כ הראשונה מהשרש
חצל חס' הראשונה היא תמורת הדגש חין קבידה חס תהיה
נהה ונבלעת וכ"כ הרד"ק צהדי' צמגול ע"ש וזל צת' טעמא
כי מה שאמרו שהיא שוא נע הוא כדי שלא תהא נבלע' כי ודאי
לא לתס נכתבה שח"ה' היה יכול להצליעה בדגש השני' כנ"ל
(סי' מאכל זה במקום שהיה יכול להצליעה בדגש משח"כ
צו' וכצאה תמורת דגש במקום שהדגש ח"ה' לזוא ודאי חין
קבידה חס תהיה נבלעת כי לא יהא חלל דגש שהרי בהכרת
היא כחינה ולפ"ז סרה תזנת הרז"ה צע"מל הרד"ק והמהלך
והבחור וערונת הבושם והגאוןסית יתחק' צל"ס שכתב עליהם
כי

שער הדגש

משה

כי שנו שניהם גדולה ולא מלאו ידיהם ורגליהם צבה"מ צמה
 שכתבו ס"ל **בנו דגש חו** **בנו הבונה נתנו**
 ודומיהם כשתי נתי"ן אחרי
 הנגינה והתפאר כי היותו לו מקום להתגדר בו ע"ש ציסוד
 הניקוד ובנו"ר תיבה תיבת הדגש ובמהילה מכבודו כי צלמה
 לדקו הנאנים ה"ל ולא נעלם מעיני העדה זאת כי ודאי זה
 התשרון הכרתי הוא צהר חותיות הדומה שאלהי הנגי' וחף
 גם צמתי מניצמקום שהיה יכול להצליע הראשונה דג' השני'
 חבל צמקום שה"ן ה"א רק תמורת הדגש אשר לא יכול לצא
 צמלא הה"א ודאי חיןקפידא חס"ה"א צבוא נח חקשה'ראשון'
 מהדומות כנ"ל ובחמת צלעת היא צשני' כי לא יחל חלל דגש
 גם נעלסממנו מקדח מלא **ישחרונני ולא ימצאונני**
 (משלי ח) ומכ"ש שהגאונים
 הג"ל לשיטותיו חלוי כמ"ש הרד"ק כי שתי חותיות הדומות
 שהראשון צבוא היא שוא נח עיין במכלול ות"ל לי היותו מקו'
 להתגדר לו ולא לו וה' צמוד צעדי וילילי משגיאות :
פא הביטה וראה ע"ש הרז"ה צק"ע ז"ל **הנני**
 חתלנו (ירמיה ג') העיר הרד"ק
 שאינה מתג ולכנכח שהיא נח עיין במכלול והוא נד הכלל
 שאמרנו כי שתי חותיו' דומות' ו' ובחמת שוא נח הוא כמשפט
 אחר תנועה קלה שלוקח ממנה הדגש שהרי **הנה הנני**
 הנו"ן דנועה תמיד כו' עכ"ל ואי חומר כי
 הרד"ק יפה דק כי לפי שהוקלה נ"ן והשני' צמלת(הנני) לקלו'
 עיין ע"ד הכתוב כי קרוב הוא מחד צפיקונו' (דב"ל) אלז ח"ה
 להצליע נקראשונה דגש השני' ובהכרח נכתבה ולכ"הוא נחה
 כנ"ל וחלז חשלה ממנו מענה למה הוצא מתג צמלת **הנני**
והנני כיון שכלו מת: היא ג"כ שוא נח אחרי הקלה :
 כמו **חק כם: פח הוראה** רביעית כי יצא דגש
 חק צע"ן הפעל נסימןהנני צשלסה צירי הדג' שהם
 כעל פועל התפעל כמו שיהצאר צשער הפעלים. וכבר כתבתי
 צשער הניקוד כי פעמי' צשמט דגש הזה חקשה"א לס' מועטפ"י
 רוב צלותיות הדומות שהראשונה שוא כמו **הרלו רנני**
בהתחנני ודומיהם לו צלות השואות
 שאלהי' גרוי"ת כמו **בקנא** ע"ש :
פא הוראה חמישי' להורו' : הסרונות'ו התפע'
 כמו שיתצאר צשער הפעלים כמו **מהרר**
תצמא ודומיהם משפט מתצמר תצמאנו :
 צ הורא' ששים כי יצא דגש חק אחר ה"ה
 כידיעה וה"ה בקריא' כמו חת **השמים** וחא **הארץ**
 וחא **הברכה הקהל** תהי' : חת :
 (צמדבר עו) **הרד"ק** חת (ירמי'
 ג') וכדגש הזה הוא גהצדיל צין ה"ה ידיעה והלריאה
 לה"ה חתמי' והשאלה כי אחר ה"ה חתמי' והשאלה עק"י רוב

רפי כמו **התשחית** ואע"פ שיש ציניהם הצדל צניקוד
 ה"ה : עננה שברי ה"ה הידיעה והקריא'
 צפתה וה"ה חתמי' והשאלה צתקפתה מ"מ צריכיהם הצדל
 הזה כי כחש' תצאל' ה"ה חתמי' והשאלה צפני חות שואות
 שאל ח"ה להיות שני שואים רלופים צראש חתמה ובהכרח
 נשמטה הסו"ה שחתה ה"ה ונשאלה חתמה לצדה כמו
הברכה חת' לק' צדל' כו) **הבונה** יעשה (שם לד)
 וכן צבוא' לפני חות גרוי"ת הם
 צפתה לצד להרחבה חות הגרון כמו **הריותם** כל נקבה
 (צמדבר לח) **ההוא** חמר (שם צ) ודומיהם חו'
 הם צברי' מתוך הדגש שאלו היו לידעה היתה חות
 שאלהי' דנועה ולפני גרוי"ת היו קמוצים לתשלו' הדגש כמו ה"ה
הארץ העבר על החר : ועיין צשער חתמן כי
 צמקו' שאין לטעות
 צה"ה הידיעה חו' גסאחרי ה"ה חתמי' והשאלה חות דנועה
 כמשפט אחר פתח שהיא ח"ק : צא **הוראה** הצביעות
 כי יצא דגש חק אחר וי"ו ההיפוך התהפכות עמיד לעבר
 שהיא צפת' ואחרי' דגש כמו **והאמר ותקם** וזאת חס
 חתמה יו"ד צש"ה ש"ז צשמט' הדגש כמו
וידבר ויכלו ולפני חל"ף האיתן היא קמוצה לתשלוס
 הדג' **ואפקד ואדבר** והדגש הזה
 הוא להצדי' צין וי"ו ההיפוך לו"ו
 החיבור חף צנקודת וי"ו חתמי' הוא שוא חף לפעמים תהי'
 גם וי"ו החיבור צפתה והיינו צלס' חתמה חות גרוי"ת צתקף
 פתח כמו **ואהבה ועשירית** האופה גמלי'
וחמורים ודומיה' וזו היא
 נכרת צדגש שאלו היתה וי"ו ההיפוך היתה קמוצה
 להשלוס הדגש כמו **ואדבר** ולפי שלא נשלסבה הדגש חו'
 צסקירה חת' נסקרי' כי וי"ו החיבור הסו"ה
 הרי מצינו גסו"ו החיבור צקמוצהיינו שאלס לפניה מלה. והוי"ו
 צמלה שהנגינה צלות שאלהי' כמו **שור ואיל קיץ**
וחרף ודומיהם ח"כ צמה יודע חס
 היא וי"ו ההיפוך חו' וי"ו החיבור חף ח"ה כי הנגינה
 גופא היא סימן והצדל ציניהם כי וי"ו ההיפוך הקמוצה חתמה
 חל"כ חתמה (חל"ף חתמי'ן) וזו תמיד הנגינה מלרע ואינה
 צלות שאלהי' כמו **ואפקד ואדבר** כמו שיתצאר לקמן
 צשער הנגינה : צצ' ודע כי יש מלות
 צרות אשר יצא צהס דגש נוסף לחי' הפלג' כמו **ענבי**
 צירד **מקדש** ה"ה יכל' צער **הצפינו** ודומיה' :
 עיין במכלול לרד"ק : והם מועטים :
 צצ' **כבר** אמרנו כי הדגש הקל חינו צא רק צלותית צצ' ד
 כפ"ת שהם צראש חתמה חו' אחרי' שוא נח ואינו מורה טוס
 הוראה

היה זה מאורחות הדגש כי יצא מיוחד רק לסיומה של המלה והוא
 שכתב הד"ק כל האותיות השמונים לאותיות הא"י והוא
 לקרותן ברפיון כמו אותיות (בג"ד כפ"ת) הרפויים אחר הא"י
 כמו **נִירָא נָא** ו"ן הראשון חזקה והגייה קנה ע"ל
 מ"מ לא יבא ב"ן דגש הקל רק באותיות (בג"ד
 כפ"ת) לפי שהדגש והרפי ניכר בהם יותר כי לכל אחת
 מהן הברה מיוחדת כג"ל בשער ח"ב : צד **כבר** חמרנו
 בשער היסוד כי כל תיבה שפופה אחת מאותיות הא"י והאות
 והאחרים תיבה שראשיתה אחת מאותיות הכפולות שהן (בג"ד
 כפ"ת) ח"ב בג"ד כפ"ת ההיא רפוייה והיא ע"י המסורה ז"ל
 כג בג"ד כפ"ת דמיוני לאותיות יהוה רפי בר ממזיק מפסיק
 דחיק ואחי מרחיק ר"ל כי ארבע מצטלן הללו מצטלות הק
 יהוה והאחרים דגושה : **זה מפיק** ר"ל כהדר תהיה
 אות הו"י שבבוקר התיבה מורגשת במצבה ותיבה נהיה ח"י
 אות (בג"ד כפ"ת) שאחרים במלה השני דגושה כמו **בצורה**
תשים שה"ה במפיק **ידיו תביאנה** שה"ו
 מורגשת וזהו מפיק ו"ו
שפתי תפתח וזהו מפיק ו"ד ולפי שהן נרגשות יס
 להסדן נח נראה והאחרים דגש קל כמשפט
 אחר שוא נח ושלשה יולאים מהכלל ע"י המסורה בדרך דורות
קו תהוישעיה (ל"ד) **שלו בה** (יחזקאל כג) **אדני**
בם (תהלים ס"ה) ואלו כאלף
 ח"ן דין מפיק נח נראה מהג כי תיבה נרגשת לעולם
 לכן תמיד אחרים רפי ומלת **וירא ברק** ח"ן האלף כלל
 במצבה שהרי ח"ן לפניה תנועה ורק שוא נח ולא
 נכתבה רק להודיע כי שרשו נח ולא ידה ;
צי מפסיק ר"ל כאשר תהיה מלה שפופה יהוה"ה בלח
 מן הטעמי המפסיקים (ע"י שער הטעמי)
 וההגינות העומדות למעל' על התיבה ואלת הקדמא ותלישא
 קטנה הסממנים סוף שמומדים על התיבה והגינות הבאים
 תחת התיבה הסכולם משרתים וליגים מפסיקים ואלת חרבע'
 טפחא אחתה יתיר חס מלכים ומפסיקים ומצטלן הק
 יהוה והאחרים דגש כמו **זכר ונקבה ברא** והטעם
 פשוט כי מאחר שהמלה שפופה יהוה"ה
 בטעם מפסיק ח"ב יונה הקורא שם קלת ומפסיק צין שהי
 המלות ושוב אות (בג"ד כפ"ת) שאחרים אינה שמוכה ליהוה"ה
 לכן היא דגושה דגש קל לסיומן האחרים מאותה :
צו דחיק הוא על שני אופנים האופן הראשון כל תיבה
 שפופה ה"ה ולפני פתח או סגול או קמץ השמוכ'
 במקף למל' שאחרים ח"י אות הראשון מהמלה השנייה דגש
 חזק כמו **מהפכו מהפצת משנה בסף**

תעשה בראשית ודומים נהגים פשוט
 כי מתוך שהיא שמוכה במקף ח"ן
 נגינה במל' היא ושוב לא יתבשרתה הה"ה אחרי ח ק שח"ן
 בה נגינה לבקמחה הה"ה ממקומה כח"ל תיבה ולקמחה
 דגש חזק משפט אחר ח"ק והקמחה במל' **שבה** הוא קמץ
 גדול שהרי כשח"ן נסמכת היא בגי' ופ"ת : לא יבא
 נגינה לעולם מ"מ מחמת המקף נסתרה הקמץ לק"ה הדומ' לו
 במכתב ומ"מ צמלות שביקמחה והנגינה מלעיל מהמ' קדוה
 הטעמיסח"ה ח"ק נשחרת בלי נגינה ונגינה נסמכת וזהו
 ממקומ' והאות שאחרים דגושה בדיקדוק כמו **עשה קו**
 (בראשית ל"ה) **אקרה כה** (צמד כג) ודומיה
 כ"כ הר"ה ולכן הגיה כס"ת **וימי רומה קו**
 הלמ"ד דגושה בדין דחיק ע"ל ומלך
 ח"י תמיהו על מה שהגיה הלמ"ד ח"ק שהיא מאותיות החזק'
 וח"ן הדגש דגש זה ולא היה הלמ"ת של דומיה שהוא לרין
 להיות דגושה אחר מפסיק והיא מן (בג"ד כפ"ת) שהדגש ניכר
 בה שהרי לפי משפט פיסוק הטעמיסמלת **וימי** בטעם מפסיק
 כמו שיתבאר בשער הטעמי' וכו' שח"ל ה"ה בטע' מסר'
 ח"י בטל דיקדוק אחר ממלת **רומה** כיון שמ"מ לא ימלט
 מקירוב הטעמיסכמו שיתבאר : בשער הכ"ל וכ"כ הר"ה
 בתיבת המקרא אות ח"ג וח"ק חס היא במקף בטל נסוג אחר
 כמ"ס שם אות ט"ז ולדעתו היא נס' אחר ע"כ **וימי** בטעם
 מפסיק וח"כ הלמ"ת של **רומה** ל"ל דגושה :
צו האופן השני מהדחי' הוא כל ח"ב שהיא צמרת
 וסופה קמץ ואז נמשך אחרים ח"ה צין שהיא
 כחצה וצין שאינה כתובה והיא רק כחץ מקץ הברה קמץ
 והנגינה בה בתנועה שלפני הקמץ כמשפט מלעיל בעל' והאחר'
 מלת שראשית אחת מן (בג"ד כפ"ת) והנגינה בה בל' הראשון
 ח"י הא"י (בג"ד כפ"ת) דגושה כמו **ואעידה בם** (דברי'
 לא) **ועשית פסח** (שם ט"ו) והטע'
 פשוט : כיון שהקמץ נלחץ וידחק צין שהי נגינ'
 לכן הקמץ הזה נגרע מערכו ויורד למדרגת ח"ק ולכן אחרים
 דגש חזק כמשפט אחרי ח"ק וכתבו המדקדקים הר' שניס' שדין
 זה ח"י נוהג אלא בה"ה הנוסכ' או שימוש' אל חס : שרשית
 ח"י ח"י דין זה נוהג ואחרים רפי וטעמיסמלת אחרים חס
 היא שרשית ח"י נהדרה להאריך בקמץ הזה ח"ק חס היא צין
 הגינות ולכן **מאה בסף** (דברים כג) ו"י **ענה בי**
 (רות ח') רפי ח"י והר"ה כתב כי דין זה
 זה ח"י נוהג אלא חס הגי' שלפני הקמץ נגינה עומה ר"ל
 שהיא מלעיל בעל' וראשונה חבל חס הגינה מלעיל מחמת
 נסוג אחר חזקין זה נוהג ובמל' האלה הגינה מלעיל מחמת
 נסוג אחר לכן חתירה רפי ולפ"ז ח"ן חילוק חס הה"ה
 שרשית או שימוש' ונוספות : וכפ"ר' שלנו ח"י = שהק'
 וא"ה שית

ואה' ילדה בת השבעה לי ודומיהם דגושים והם נסוגי' דג' וחולס חס תהי' שתי הנועות בין שתי הנגינות חזי חזן דין זה נוהג לכ"ע כמו **בברכה ברוך** (במדבר כד) והנש' פשו' כי חזן חזן הקמץ נדהק כ"כ צי' הנגי' וחזן הה"ח נדהקה ממקומה וכן חס ה"ג חזרת בין שתי הנגינות חזן דין זה נוהג כמ"ל דה"ח (בדחשית כ"ח) ושני האופנים הללו נכר' ד"ד : **בשם דהיק כי בשניהם טעם אחד כי הה"ח שבסוף התיבה נדהקה ממקומה וכחלו חנינה :**

צא אתי מרחוק ר"ל כאשר תהי' צדקת התיבה שתי אזהרות הדומות במהב' חו דומות במבטא חף שהינן דומות במהב' והראשונה כו"ח חזי היא דגושה בדגש קל וכן חזינו נוהג כי חס באותיות (בג"ד כפ"ת) כמו נשכנה **בבשתינו** (ירמיה ג') **ובני דין** (בראשית כ"ה) **קנה ככה** (מלכ"ח) ודומיה' שהם דומים במכתב והראשונה כשול' וחילו תהי' רפואת ההי'נה שתי' דומות וס' במבטא כי השני לעונס רכו' ההר כול' נע' ושתי אזהרות הדומות במבטא והראשונה כשול' קשה על המבטא לבאר שתי' לכן הראשונה דגושה לעולם חף חס היא סמוכה לאותיות יהו"ח ודוקא בראש התיבה לכן לא **תתעב** רפי כי הם באמצע התיבה כי המקף עושה אותם כמלה אחת וכן חס הראשונה כ"ח שולית ואחריו פ"ח רפוי' הבי'ת תמיד דגושה לפי שהגרת כ"ח הרפוי' נמשע כעין הבר' פ"ח הרפוי' כמו ואכבדה **בפרעה** (שמות י"ד) לא **ירדנו בפרך** (ויקהל כ"ה) : וכהב' הרמ"ק הראשונה בית בשול' ואחריה מ"ס הבי'ת דגושה כמו **כי ביקרי** (בראשית ל"ב) והקור' אותה רפוי' חזן רוח : **בב'קרי** צלי לשון המדקדק' וזה הי'נו שהרי בית רפוי' דומה להברס וי"ו ולעולם לא חסיה וי"ו שוואות לפני אותיו' **במ'אחל נשמה למלאפוס עכ"ל** וכ"כ הגקון שבציב המסורה וכן דעת הרז"ה ונקרא דין זה חס' מרהיק לפי שניקף המבטל הק יהו"ח היא אות שני' מהדומות והיא החוקה מן אות יהו"ח : **קובכתב** הרד"ק כי הדין הזה חזינו נוהג חלל' חס אות הראשונה היא שימושית עכ"ל והשיג עליו הרז"ה ז"ל : **מה לי** שרשית חו שימושית וכו' ע"ש בלח' תיבה ואזי חומר כי יפה דק ובקי בשרשים הי' כי לא נמלאו בכל שרשי לה"ק שיהיו שתי אותיות הראשונות מהשרש ר"ל פ"פ וע"פ דומות זולת שמות מועטים כמו **דרן** ששה ודומיה' וצפעלים חזן אחת מהן ע"כ לא נאמר דין : **זה חלל' תהי' ראשונה** שימושית וכן חלל' נמלא שרש שתי' פ"פ צי'ת וע"פ פ"ח ודו"ק : **קא והנה** מולוקת יונה הובאו במקרא' גדולות דעת בן אשה ודעת בן נפתלי ומלות והיו **בגבור** (זכריה י') לדעת בן נפתלי הכ' דגושה ולדעת בן אשר היא רפוי' וכן הוא בכוז הספרים כי חזנו נוהגין כבן אשר כמ"ס הרמב"ם וכן וכה **תדבר** (במדבר כ"ג) ואחיה **תדבר** (שמות ז') **כלל** : השפתי' רפוי' התי' וכן **הגים חוק מוכס** ומזה בליה כי לא יפה

טובים ההוראים גימל רכוי' כעין כ"ף רכוי' ותי' ורפוי' כעין דלי'ת רפוי' שהיא כעין טי'ת שח"כ רחוי' להיות מלות **בגבור** הכ"ף דגושה בדק'חתי מרהיק שהרי שתי' דומות במבטא וכן מלות **תדבר** ואפשר כי זה הוא הטעם של בן נפתלי חלל' חזן : חזנו נוהגין כמותר וכן הגיה בחור תורה ואפשר שגס הרד"ק חופש דעת בן נפתלי בהגרת התי' הרפוי' וכן כל הספרדים נוהגין כן וחלל' כתב שפיר במכלול ז"ל ואפשר גס **התבריא** (דניאל ד') הדלי'ת דגש ע"פ הכלל הזה חלל' : **שחין הראשונה** שימושית עכ"ל וחזן חסיה עליו מהמסורה שמה אותה בין הי"ח זרים עיין בלוח' התיבה שהרי הרד"ק לא הביא רק שמה יונת' מהכלל ולאו מר בר רב חשי חסוס על המסורה וכן מליו הרבה מסורת שלל רח' לוח' הראשונים וכ"כ הרז"ה בעלמו בספר שיערי זמרה וחלל' בהם השיג' הרז"ה עליו בלוח' תיבה מן המסורה זו ומה גס כי מן המסורה זו חזינו רחיה כי מי הגיד לו שמה **התבריא** מן המנין שמה עברה ולא **תדבריא** : **שהגיהל דגושה חלל'** יהו"ח בלי : **מבטל ואחת כן הוא ואפשר המנין הטעמו** ומה (גדבריא דתבריא) נשמים חלל' שמה כי **נאה נאה** כפול' צפרסה והיו משלמת המנין ומל' (דתבריא) : **חנינה מן המנין והיא דגושה לנכונ' פ"ד כי בעל המסורה** הזה הפס דעת בן נפתלי והגרת תי' ודלי'ת הפויות שוות ומ"מ זרים הם בדגשותן כי שרשיות הם כמ"ס הרד"ק : **קב כבר** אמרו כי אותיות אה"ע לפי שהם מן הגרון היות' פנימי מכל המולאו' חיק' מוכשרות חלל' הדגש וכן הרז"ה חף שחלל' מן הגרון מ"מ כד' הוא במבט' והני קטיעי ליטח' יקראו הרז"ה כעין התי'ת וכ"כ חזן עזר' ז"ל חות רי"ש ידענו כי חזן חות כד' על הלשון ממנו ע"כ לא ידי' שוהו והעד כי לא נמלא נער קטן יוכל לאמרו עכ"ל : לכן האסכבה מנהג אה"ע בכמה דברים כי נשלים לפני' הדגש גס תשח' ח"ק שלפני' לפתח להרחיבה כמו **ויסר דינו ויסר ע"מ ויקם** וכן הפתח לפני' הי"ש הקמול' : **ישח' ד"ד** לסגול' : **כמו לפני' הגרונות הקמול'** כמו **דרה** נסו וחולל' יסתנה מלת **זרע פרה** ודומיהם כמו : **שישח' השגול לפני' חות** : גרונות הפתוחה כמו **בער גער** ודומיהם שמשפטים בשני סגולין :

קב גם אמרו כאשר רחוי' להיות דגש באותיות הראשונות חזי כשלים הדגש בת"ק שלפניה' ונעש' ממנה ת"ג ומן הפתח שלפני' נעשה קמץ גדול כמו **הארץ** ומן השבר שהוא חירק קטן נעש' לירי' כמו **מעל** **בברך** ודומיהם ומן הקטן נעש' חולס כמו **ובחורק** **בברך** **ישטף** ולעולם חזן חות או"י כתובה אהר' ח"ג כזאת ולכן לא נשמה החירק קטן לחירק גדול חזינו וכן הקנוץ למלאפוס חזינו לפי שחזן חירק גדול בלי יו"ד כתוב' אחריו וחזן מלאפוס בלא וי"ו גס לא יתכן שהח' יעבור עוברת בנו ואף שהפתח יסתנה לקמץ חזינו ז"ח משני טעמי' הא' כי לעולם או"י הנמשך נעלם אח' הקמץ עש"כ אח' החירק (מלאפוס וכו') כי קול הקמץ משונה מקול הפתח עש"כ

אהל

שער הנגינה

מיטה

קו ועוד כלל אהל העליתי בס"ד במלכות עיוני כל ח"ק
 שבסוף החי' והקרי' נה נראה לעול' הנגינה
 מלעיל כמו **אבן גפן ספר שבט קדש אהל**
עזר בית ודומיה' וכן **פסח זרע שבע תאר**
רוחב געד גער ודומיהם **בית זית קץ שמים**
 ודומיהם והטעם מפור' ביסוד
 השני כי לעולם לא יבא נגינה גמורה אלל ח"ק שחרי' נה
 נראה זולת אלל פתח גמור שהוא בעל' או המורה ח"ג כמו
אמר שער הרוחם צדקת מן תרומה
צדקה ודומיהם או בגול שחרי' ח"ה נהה כמו **שדה**
משה משה"כ הפתח והל' ח"ה בעל' ח"ה
 חס' המורה בגול כי משקל **פסח זרע** ע"מ
פער ובבביל חות הגרון הורחבו לפתח וכן
 כל מלה שסופה שני סבולין **מרחמת תפארת**
מבעת ודומיה' כולל מלעיל וחף
 שהמורה שלפניה היא ג"כ ח"ק מ"מ או הנגינה
 בצחיה נסוג חתור שדינה רק כמתג והמתג בא יבא אלל ח"ק
 ולכן אהל הנגינה היתה רבי כמו אהל מתג ומה"ט חס' יש
 אחרי המורה שלפני ח"ק האחרונה שוח נח או דגש או
 שהיתה נהה הנגינה למטה אל ח"ק כמו **ברוך גרון**
שבת דבר כפר ודומיהם כי אהל
 הנגינה שהיא בצחיה נסוג אחר
 שדינה כמתג לא יבא שוח נח או דגש ומלת **כאשר**
באמת מלרע כי לא יבאו הטעין אהל הנגי'
 לעולם וכ"כ הנקדן הנגינה מנעל החטף **שחחנו**
 עכ"ל וכן בכניס לרבים ורבות הכדים כמו
הם הן כס כן תם הן הנגינה מלרע אלל ח"ק
 בהכרח כדי להדיל ביומ"ס
 ליו"ן כי במהרה יתחלפו והם מדילין בין זכרים למקבות
 קח עוד כלל אמרו המהדקים כל שימוש גי נו נה ה' ה'
 ת ה' ה' שבסוף החיזה לעול'
 הנגי' מלעיל במורה שלפני השימו' ה"ל כמו
שלחני אבלנו תאמרנה אבלתי אבלת
רעהו למינהו אליה דבריה ודומיהם וכיו'
 לפניהם שוח נח הסמלרע כמו **אברכה דברך**
 ודומיהם כי לא יתכן שוח נח
 אהל נגינה גמורה אלל חס' לפניה' מנעלה או הנגינה מלעיל

כמו **אודה אליה כבדכיה** ודומיהם זולת כיו'
פקדתיך הים מלעיל
 כמו שיתבאר בשער הכניס וכן מלות
ישבתיך מלעיל כי הן נוספים בהם
 תמורת הדגש כ"ל סי' כ"ה :
קץ כבר אמרו כי פעמי' ישתנה שוח או מנעלה למנעלה
 אחרת מחמת הפסק מהמר וזו תמיד הנגינה
 אלל מנעלה היתה להרגיש השינוי וההפסק ובלבד שלא יהי'
 בסופה ח"ג והה' נה נראה כמו **ושמרו דבריה**
ישמרה וילך ודומיהם
 ומלת **וילך** ח"ו הפתח תמורת סגול
 כי לא יעלה ב' מהדרגות כמ"ס ח"ע אלל משכנו **וילך**
 צירי ע"מ **ירד תשוב** וע"מ וי"ו ההיפוך כמ"ס
 הצירי לבטול תולדתו כי הנגינה מלעיל
 מחמת וי"ו ההיפוך כמ"ס לקמן ובהפסק חס' הנגינה מנרע
 ומשכנו צירי ושתנה הצירי לפתח כמכשכ בני הצירי כמ"ס
 סי' ק"ד וכ"כ בס' הזכרון **ויאמר** פתח באש"ף כי תקנה
 לתקנתה לא עבדין כי **ויאמר** כסגול הוא ע"
 וי"ו ההיפוך כמ"ס עכ"ל :
 קי ועוד כלל אמרו כל חיזה שבסוף חות אה"י נה
 לערך שרש או לערך שימוש חמי
 הנגינה מלרע כדי להרגיש הנה הבוא שהוא לערך כמ'
תדשא היתה אבלו נחלתו אדוני ודומיהם
 וחבי'
 ח"ק ש-א-ו החיזה והחרי' אה"י לערך היא מלרע כה
משה שדה ודומיהם כי זולת הנגינה לא יתכן שתחנה :
 נסתר חרי' ח"ק שחין בה נגינה ויולא מן
 הכלל שמת מועטים כמו **רשא הגה בכה טנו**
בלא ודומיהם הם מלעיל
 חף שבסוף ח"ק עס נח נסתר לערך כי הולכים ע'
פער שטלו מלעיל וחולל חס' חות אה"י אחרים ש'
 לערך רק נוספים כמנהג אומות מת' יסו"ה הנוסכי
 לחיזה סוד או דגש וכן ה"ה ח' המורה שהיא קצ' ח' החי'
 במקום למ"ד בתחילת' הם מלעיל כמו **מעלה ליל**
ארצה נגבה תביאמו
סבתה ודומיהם זולת
 הנוסף הוא חות יו"ד הוא
 המשיפיקי המגפיקי מקימי מושיבי אוסרי ודומיהם
 קיא ועוד כלל אמרו המהדקים כל פעל אשר ע"פ :
 היא באחת מן המנועות אשר איננה תמו
 שוח או תמיד הנגינה בע"פ מדיה מלעיל או מלרע
 דפקיד

כִּמְעָה יֵאָמֵר

[illegible]

קיד פעמים משפט המלה להיות מלרע ועפ"י מקרה
הגייה נסוב אחוזהו מלעיל כמו **קרא**
קילה מאה כסף ודומיהם כ"ל נכמה האהל
והטעם

והטעם מבוחר כי שתי נגינות
 נכחי תנועו'ו אחד זו כבד על המצטח להאריך בהם לכן
 הרחשונה נכונ' אחר ואלו חילקה כח נגינה רק כח מתג ולקנה
 לפני מקוסה נגינה שוא נח' דגש חזי בטל' דיוקנסיה ושמה
 מבטלים המצטלים הנגינה כמו שזכר :

קמי' דא' חס' הנגינה שבמלה הרחשונה הוא מקושטעמים
 המכסיקים חזי בטל דין נכונ' אחר כמו כזכר
שמע עבד אברהם (ברחשית כ"ד) והטעם פשוט כיון
 שהקורא לרק לטוב ולכסוק מעט בטעם המכסי' :

שוב חזנה רכועה כ"כ למלה שזכר' ואלו לא יכבד על הקורא :
הב' חזנה בת שתי תנוע' שהיא מלרע ולפני' ג"כ מלה
 בטעם משרת והיא ג"כ מלרע חז' חין הנגינה

אזכר במלה בת שתי תנועות נכונ' אחר מפני קירוב הטעמים
 כמו **כי לא שנה הוא** והטעם פשוט כיון ש"מ
 לא ימלט' מקירוב הטעמים יחף גס

הרחשון משרת ושני משרתים לא יכבדו בחיפסות כמזל' לקמן
 מ"מ דיה ללרע בשעמה ולא שתי זזה ממקומ' ולח' גרונ' זה :
קיו' הג' חזנה שסופה כינוי לרזיס כמו **הם הן כסין**
תספתו' חזי לא חזו הנגינה

ממקומ' חף : חס' ששקירוב הטעמים כדי להבדיל בין
 כ"כ לכו' יכ' במהרה יתחלפו והם מצדיליסין זכרים להקנות
 ויש מעטים זרים עפ"י המסורה **והייתם לי בגולה**
קיו' הד' חס' יהיה קירוב הטעמים כשתי

טעמים המשרת' חזי חין הראשון נכונ' אחר' כמו
מעל זבח השלמים (ויקרא ד') והטעם פשוט כי המשרתים
 לא יכבדו זה על זה וחי' דרך המשרת' לחלוק כבוד

למשרת' הכיר ואלו נכונ' אחר כי חס' לפני סד' חו' מלך :
קיו' הו' חס' המלה אחר היא במשרת' נקשר' במקף חל' חזנה
 שלפניה עפ"י רוב בטל זו דין נכונ' אחר כמו

כל העשה בו מלח' (שמות לה) והטעם לפי ששתיים
 באמרי' כנשימה אחת ואלו מדרך המצט'
 לניה אהריות מעט כדי שיהיו רוחו ונשימתו חליו ויכיה זו
 כה להאריך במלך שזכר' חז' גס המשרת' הנ"ל כעין מכסיק
 קטן ובטל זו הנגינה ואלו מלי' הרבה יולאים מזה הכלל
 כמו **כל דועה צאן** (ברחשית מ"ג) **לא יאכל בו**
 ואם **ככה את עשה**
רי' (במדבר י"ח) ועיין ביסוד הניקוד :

קב' הו' חס' יהיה הנגינה הראשונה בלוח סדגוש' או
 שיהי' לפני' שוא נח' חזי בטל דין הנגינה כמו
ונסלח לו (ויקרא ז') **ידבר** חס' (שמו' ל"ג) ודומיה'
 והטעם מבוחר' לעי' כי נגינה נכונ' אחר
 דיו' כמות' ואחר מתג לא יכבד שוא נח' חז' דגש וקאס' ילגני

הנגינה שוא הכסיק' אחר' ח"ק שזו היא כפול' במצט' ויש
 זו כה שוא נח' חז' בטל זו הנגינה ועפ"י רוב נשמה הנגינה
 לגמרי והיא נכונה במקף למל' שזכר' כמו **אבני קדש**
(חזנה ד') **אדני רכבה** (שמות כו)

אדני רכבה (הכלים קמ"ח) **הקל' מלכי**
חרב (חזנה ד') וחסי' לפני שוא' : **המקושט**

חטעו' חזי הנגינה פוסע' לאחר כתי' כשיעו' כמו
נערביו מים (שמות טו) **נעבדה יהוה** (ישעיה ג')
 וכז' אחרתי' כי פעמים נשמט'

הדגש לגמרי ואפי' רועש דגש חין זו ואלו נוגע זו דין נכונ'
 אחר כמו **מחללי חרב** (יחזקאל לב) שגשמת הדגש
 לגמרי מפני' פגישה שלשה דומות רגופות ואלו

חין זו כה שוא' יתכן לפני' מתג חו' נגינה בנחי' מתג
 וחולס במקום שיש זו הפלגת ענין חין קפידה בשלש דומות' כ"ל
 בשער היסוד : **הב' אדון** חס' המלה הראשונה היא שסדד

חו' פעל צומי' מזנין הקל הנוגע משקלי השמות חזקין נכונ'
 אחר' נוגע בהסכמו' **יובל היא יוצר אור פועל**
צדק והטעם כדי

להכיר צינשו' ופעלי' כ"כ במכלול ת"כ (והוא"כ לא חיד' הרז"ה
 כלום) כי בפעלים הנגינה נכונ' אחר' והת"ג נשתנה לח"ק כי
 לא יתכן נח' מראה אחר ת"ג שזין זה נגינה כמו **ויעתר**
לו (ברחשית כה) **לצהק בו** (שכל"ט) ואם

לפני' שוא נח' חז' דגש חז' נשמה הנגינה
 מן החזנה הכי' והיא נכונה במקף למל' שזכר' כמו כ'
פרץ בם התהלך דג' וכן חס' הת"ג לעורך חז'

יתקיים הת"ג והיא נכונה במקף למל' שזכר' כמו כ'
השאייר לו קוס' נא וחולס במשקלי השמות ככל
 הנגינה חס' יהיה קירוב הטעמים

הנגינה חס' הוא טוב ככל הנדרות זולת שמות שהם מגדו
 נחי' למ' ד' אל' או ח"א וכן הביטוי מגדו' זו נכונ' זה
 נכונ' אחר כמו **בזא חשך בנה עיר רעה צאן** ומ

הר"ק הטעם
 מועטים ויש עוד מלות מועטים היוצאים מן הכללים הא'
 וגמנין במסורה כמו ולא **יסף עוד** (בראשית לא) ח'
נמט ברם (דברי' כד) **שאל הא'**
(בראשית מ') מלעיל בלא

קירוב הטעמים עי' במכלול לר"ק :
קב' בבר אחרנו צפתח האכל כי מקום המצט' עפ"י
 חטעה שלישית שלפני הנגינה כי מחוץ לכל חטע
 במלה רכועות חל' הנגינה ושלשה תנועות מכופות כבד'
 המצטח לבד' נשימה אחת ולבאר' בל' היטב ולכן ע'
 רוב

אחר

שער הפעלים

בישה

ב

רוב נשתנה התנועה השלישית שלפני הנגינה לשון להקל כמו
שחמרו בשער השוא והולס חס יס חיה לורך בתנועה ההיא
חזי תתקיים התנוע' ההוא ויבא חללה מתג והוא סימן להחריך
קלה בתנועה ההוא כי ערך משך המהג כערך הני נגינה
ובתחילי שלה יחי' אחריו וסמך לו שוא נה חו דגש ולכן נקרא
כקו הזה בשם מתג כי מעמיד מרולת המצט' כמו שמעמ די'
בסום במתג ורסן לכל ירוך ולכן כל שוא שאחרי המתג הוא
שוא נע להתהל' שאחרי המתג :

קבג כתב הבחור ז"ל מי שאינו ק רח המצני' כהלכות
חינו צטוה מן המכסול וכו' כי פעמים ישנה
משמעות הענין ע"י המתג כמו וי"א או העם (שמחה טו)
היו"ד במתג ענינו ירחק ופחד ושרשו ירח חבל
ויראן והנה ארבעה (בראשית לו) היו"ד בלא מתג ענינו רחוק
והצטו ושרשו רחוק וכן **וכרה** ירושלים (חייב ח') הזיין
במתג הוא ע"ב ליקבה נסתר וכו' **וכרה** לי (נחמ' ב')
הזיין בלא מתג הוא ליווי וציקה וכו' וה"ל נוספות ודינו
זכור לי וקמץ הזיין הוא ק"ה וכן הרבה לכן יב לקורא ליה
ולקדק בקריאת אות המתוגה בהמקד קלה :

קבד כתב הרז"ה כי ערך המתג חל הנגינה כערך שוא
נע אל התנוע' וכשם ששוא נע התהל' התנוע'
שאחרי' כן המתג התהל' הנגינה שאחרי' וכשם ששוא נע
חמורת התנוע' או תנוע' המורת שוא כ"ח מתג במק' נגינה
ונגינה במק' מתג וכשם שלא יבאו שני שוואים נעיצרופים כן
לא יבאו שני מתגים רלופים עכ"ל וכשם שהחרי' הוא נע לעולם
רפי ולא יבא אחריו שוא נה חו דגש כחחר המתג וכשם שלא
יבא שוא נע אחר הנגינה כן לא יבא מתג אחר הנגינה :
קבה לעולם לא יבא מתג לפני הנגי' חח"כ יש ביקמתח
לנגינה שצמלה ההיא חיה פנועה בלוח רכיו' :

או לכל הפחות שוא נע צניעה כמו **האותות**
והמופתים והמס' השיב כמו תנוע' לענין ד'
זה כמו **ולאנם** (דברי' לד) **קוים** ומה
יתבאר כי תיבה בת שתי תנועו' ג"ל יהי'
בה מתג חח"כ שוא נע צניעה **עולדים ויונקים** וכן
מלה בת שש תנועו' והיא מלעיל וכו' ויהי'
במל' בת שתי תנועו' שחרי חיצנה שלשה תנועו' לפני הנגי' כמו
שתי ידות לקדש האחד ואברהם סברכה וכן פעמי'
ההיה תיבה בת חרבעה וחמשה תנועו' ולא יהיה בה מתג
והיינו שיש ציקה תנועו' שוא נה חו דג' כמו **התחתונות** :
קבו וראוי שחזע כי כשם שתנועה
שלישי' שלפני הנגינה הוא מקום המתג כן תנוע' שלישית
שלפני המסג יבא ג"כ מתג וכן מתג למסג ג"כ תמיד לכל
הפס' חמשה בלוח הדפוי' או שוא נע כמו **וכאויבך**

כזשבותיכם כי כשששתי ננינו' רלופ'
כ"כ שתי תנועו' הנוספות יבדיו זה על זה
כן שני מתגים רלופים כ"כ מתג ונגינה רלופי' יבדיו על
המצט' וכשם שהנגינה נכונ' אחר מתחת קירוב הטעמי'
כמהמתג נפוג אחר מתג קירוב נגינה חו מתג שלהרין כמו
כהתחתונות משפט המתג ההה ח"ו הראשון' שהיא
תנועה שלישית מן הנגי' ולפי שאחרי'
שוא נה חו המתג נכונ' אחר תחת כחה הה"ל וכשם שלא מלא'
מנוס מפני הדגש שאחרי' לכוה נכונ' תחת המ' סומ' ומהיו
שהס חילפני הנגי' תנוע' מוכבר' חל המת' חזי נדהה לגמר'
ולח יהי' מתג צמלה ההיא וחולס התנוע' שלפני שוא נע לעול'
מתג' ואינו מדהה לשלוסו אחר' כל המתגים מדהים מפניו :
קבו ודע כי שתי מלות סמוכות צמקף הן כמלה אחת
לענין המתג ויבא המתג צמלה הראשונה כמו
כיתצא לאיבך ודומיהם וכזה הבחור ז"ל כל
המתגים שאינסע"ד שחרי' הם
מתגרי' ואחרי' למתק' כי חילסששור עכ"ל וכ"כ רבינו סע"ד
בחן ויהי' הנקד' וצ"ש צל"ח פ' בראשית וקרא אותם מתג
לחמר' ובחמת משהיסיקרי' הנכונה וזכור כי יש מתגים
צמין השוא ונקדחים געיה וצ"ד כמין געיה רלופי' ליה
בהן כנ"ל :

שער הפעלים
קבח כפר חמרו כי כל התיבות בלח"ק יש להן שלשה
לוחות שרשיות יהיה שם חו פעל או מלה זולת
חמורכניסכמו שיחבאר והנוספות על שלשה הן משמשו' מורים
סימ' הגופי' והמנינים והזמנים כמו שיחבאר ולוחות תיבות שהן
רק בת שתי לוחות חזי אחת מהשלשה חסרה חו נהה לפי
גזרותי' כמו שיחבאר וקראו לכל לוח רחשון מהשרש בשספ"א
פעל ולכל לוח שני מהשרש בשס עי"פ פעל ולכל לוח שלישי
מהשרש בשס למ"ד פעל ותוספות לוחות השימוש וסיק'
חזעוסיסהכל לפי הזמן והמין והמספר והגדרה והצניה כמו
שיחבאר כל אחד על מקומו צמ"ד : **קבט הזמן** דע כי עיקרי
הזמנים הם שלש היה הוא היה ויהי' וקראו אותם **בש עבר**
בינוני עתיד : העבר הוא הפעולה אשר כבר נעשה
וגל' קודסהדינו וכבר חמרו כי יש עבר מוחלט והוא שקראו
לוחו בשסעבר נשלסר"ל כי הפעולה נשלוסגמר כבר זמור
קוד' הדיבור ויש עבר המתהצ' והוא אשר קראו בשסעבר בלתי
נשלוסר"ל אשר הפעולה נשלס זמן תנוע' קודסהדיבור וצמיע
מתהצ' ודבוק עכההיה והבינוני וכלה"ק מלה אחת משמשת
לשתי' ויוכן לפי ענינו כמו וה' **פקד** את שרה כאשר
אמר וגו' האמיר' היתה זמן רב קודם העקידה ואף
שחלת כקד תנועותי' שזה עס. מלת חמר וברי' הוא
כחילו כחוצ' וה' היה פקד כאשר כבר חמר והקמץ הוא מהמת
הפסק מאל' וכן אשר **אמר** לו האלקי' (בראשית כ"ב) האמיר'
היתה

אהל

שער הפעלים

בישה

היתה רק יום לפני הליכה : קל הבינוני הוא הפעולה הנעשית ברגע הדיבור אשר יאמר עליו כי הוא זה ויש ג"כ בינוי פשוט ובינוי מורכב ; בינוי פשוט אשר הפעולה נעשית בעת רגע הדיבור וקודם הדיבור אפשר לה נעשה ממנו דבר . בינוי מורכב הוא אשר כבר התחיל הפועל בעשיית הפעולה זמן מה קודם הדיבור ועדיין הוא עוסק בה גסענת הדיבור וא"כ הוא מורכב מעבר ובינוי והמדרקדיקס קראו בינוי הזה בשם בינוי שיעל ובלה"ק מלה אחת משמ' לשחיהן וכ"כ חבן עזרא ז"ל ולכן השתמשו בו בשם החומר הקרוי למסקל הבינוני כי חין מלה מיוחדת בלש"ק להשתמש במקום בינוי והוא וכו' עכ"ל כמו רחוב כותב הנה כותב הוא שם החומר למי שרגיל לכתוב והוא נעשה שאינו כותב ומשתמשים בו לבינוי פשוט ובינוי מורכב וכן בספר רעו חלוס (סופטי ו') הוא בינוי פשו' השמים מסכרי' (תהלים י"ט) הוא בינוי מורכב ר"ל חמיר מספרים מזמן רב בעבר וגם עדיין ברגע זו מספרים וכל זה אינו רק מה שהוא מתכו' הפועל אבל מה שהוא מתכוונת הפועל יש לכל בינוי מלה מיוחדת כמו בבנין נפעל על בינוי פשוט יאמרו **נשמר נפקד** ודומיהם ועל בינוי מורכב יאמרו **שומר פקוד** כי היא למסך זמן מה מעב' ועדיין ברגע המדבר עומד הפעולה וכן לב **נשבר** ונדכה (תהלים נא) הוא בינוי נפעל הפשוט ר"ל : פתה ברגע זו והוא חס קודם לכן היה עומד במדרו אש"כ אלהי' לא תבזה אבל הרופא **לשבורי** לב (תהלי' קמ"ז) הוא בינוי המורכב המור' : מכך זמן מה וכן כשיאמר רחוב **פותרה** הדלת מתכוונת הפועל יש במשמע הזה כי בעת הזאת הוא פותח ולא מקודם ויש ג"כ במשמע שכתב התחיל לפתוח ועדיין פועל הפתיחה כי לא נגמרה עדיין וגם הוא שם החומר אשר הוא רגיל לפתוח והוא שאינו פותח נקרא כוונסידבר על הדלת מתכוונת הפועל יש לכל אחד מלה מיוחדת כי אם יאמר הדלת **נפתח** הוא נפעל עבר ר"ל שכבר נפתח ואש' עתה סתום : ואם יאמר **נפתח** בקמץ ע"פ היא בינוי נפע' הפשוט ר"ל כשה ברגע : זו נפתח ועדיין לא נסתלק ממנה יד הפותח ואם תאמר הדלת **פתוח** הוא בינוי המורכב המורה משך זמן מה ר"ל כבר הוא נפת' ועדיין הוא פתוח בעת הדיבור וכשם שמשתמשים בשם החומר במקום בינוי הפועל כן משתמשים בשם החומר במקום בינוי הפועל כמו **ברוך אתה עיצום בטיח** ודומיהם שהם שמות חומרים שהרי **עיצום בטיח** פעלים עומדים אין בהם פועל כי הם עצמה הפעולי' כמו שיתבאר . ולהביר אם הוא שם החומר או בינוי פועל סימנו אחרי הכ"ס א"ל הגש ר"ח ה"ל הידיעה והתמיה . כינוי בכלל . כמיכות ומלת **את** כי ה"ל הידיעה והתמיה לא תבא על פעל בינוי וכן : הכינוי לא יתווצר עם הבינוי וכן בכלל לא יבא נקראש הבינוי וכן הבינוי לא יסמו' וא"כ הם שמות

חומרים והם אחריו מלת (את) היא בינוי פועל כי היא מורה על הפועל : **קלא העתיד** הוא הפעולה אשר עדיין לא התחיל לעשותה אבל עתיד ומוכן הוא להעשו' לאחר זמןמה וכבר חמרו שיש ג"כ שני מיני עתיד המוחל' ועתיד המתחבר עתיד המוחלט אשר הפעולה מתחיל זמן מה אחר הדיבור : כמו כי הלא למלהמה והיה כי **יביאך** ודומיה' עתיד המתחבר הוא אש' הפועל מתחל' חיקך ומיד אחה הדיבור מחובר הוא אל הבינוי כמו ויקחו לי תרומה עיין כימן כ"ב ויש עוד מין עתיד הנקרא ליווי אשר יבוא להדגש געשות חזרה פעולה מיד או לאחר זמן ואז שחמרו חיקטו חלל זירוז עיד ולדורות והכו' הוא התחלת העתיד לכן הליווי והעתיד שוים בתמונה וחיקטו כל בניהם רק מה שהיה לחיות חיקטו זכר השם העתיד ואם תחד חות חיקטו מהעתיד ישמר הליווי כמו **תפקד פקד תרד רד** ודומיהם : **קלב ויש** המורה על פעולה בלי זמן מוגבל כמו **הלך** **נסיע זכור שמור** ונקרא מקור לפי שהוא מקור לפעלים וממנו יולאו' כל הפעול' והוא כמו המהשכ' טרם המעשה וכן מפרש התרגום (המלך חמלך וגו') המלך את מדמי למלך כו' והמקור הוא ממנוצ בין השם והפעל כי השם אינו מורה שום זמן כמו (בית שלום) ודומיהם הפועל מורה על פעולה הנעשית בזמן מוגבל יהי' עבר או בינוי או עתיד אבל המקור מורה על פעולה בזמן צלתי מוגבל כמו ומיסחין **לשתות** ר"ל לשתיה וכן **זכור** חזקור שמועשתמעו בזה זכור ושמוע הוא מקור לפעולת הזכירה והשמועה אבל יש חילוק בין זכירה ושמועה למלות זכר שמוע כי זכירה ושמועה הוא שם המקור' טרסיתוכר אל הזכר והשומ' ומלו' זכור שמוע המקור הוא אחרי ההחבר אל הפועל רק היא עדיין במהשכ' בלי זמן מוגבל ולכן ידברו בו במקום כל הזמנים כמו ויהי **בנסיע** הוא במקור' עבר ר"ל כאשר נסע **הקף** את העיר (יהושע ז) הוא במקום עתיד ר"ל כאשר הקיפו את העיר **הלך ונסיע** (בראשית י"ב) הוא במקום בינוי ר"ל הולך : ונסע וזה הוא רוב השתמשו' המקור זכר את יום שמור את יום הוא במקום הליווי וע"פ רוב כל המקור עם ב"ח או כ"ף בראשו מורה על העבר ועם למ' בראשו מורה על עתיד וכשם שהשם המקרה הוא מקור לשם החומר עמו חכמה גבורה הוא שם המקרה טרסיתוכר אל הנושא ואחר שיתחבר אל הנוש' אז יתואר בשם (חכם גבור) כן המקור ראש לכל הפעלים ולכן נקרא ג"כ שם הפעולה ולפי שהשם המקור' ושם הפועל' מתחשים זה לזה לכן יתחלפו ויבאו זה תמורת זה כמו לארבה

מנזים הרבה ששמויהן כשמות אנשים וא"כ חסרו בזמנהצבר
כלשה חיצות ושאלו חשעה חיצות משונות ועיין בלוח הבנין
וכן צביוני חין רק הרבה לחד ולחידה ולרבים ורבות
וגסימן הגופים ישמשו במלות הגופים שהם (אזי אהנו אהה
הם הוא היא הם הן) ודומיהם כמו אהה אהר אזי מהמין
(אהם אומרים) ודומיהם ובהלק הציווי ג"כ אינאלא ארבעה
חיצות לגופי הנכחים והגמלאים כי חין מלון חלא לנכח ואם
יטוה לאחר נסתר ע"י שליח חזי ישים דברי צפי השליח בלשון
נכח כמו בא אל פרע' וגו' שלה אח עמי וכן דיבר השליח כה אמ'
ה' שלה אח עמי ובהלק העתיד חין חלא שמה חיצות שונות
כי חסרו בו ג"כ שנים המדברים כי יהי' ויחד' שוים במל'
אפקד ורבים ורבות שוים במלות **נפקד** מנעסג"ל כי
הקול יבדיל ביניהם ומל' נסתרת

תפקד משמש' שמים משמשת לזכר נכח ולנקבה נסתרת
וכתבו המדקדקים כי כאשר לזה הקב"ה מצוה העת לא חאל
וגו' גם חוה היתה בכלל כי חאל משמשת לזכר נכח ולנקבה
נסתרת כי חוה לא היתה שם בשעת הציווי ומלת **תפקדנה**
משמשת ג"כ שמים משמשת לנקבו רבות נמאלות
וגסלרבות נסתרות ועיין רש"י פ' שמות ד"ה ותחיונה"כ חסרו
ארבעה ושאלו שמה ויש צביונהזה כ"ה חיצו' שונות וכן הוא
בכל הצביונים ושמות המדקדקים יש בכל צביון"כ חיצות כמין
סמא"ה כ"ה והולדותיהם כי חלא בהן חיצו' צביוני התולדו'
שני מיני צביונים כמו שחראה בלוח הצביון נגר זה חין בהסתלק
הציווי ולטו חזו מפעלות ה' בעל הלשון ומי כענה מורה :
קלה הגזרה דע כי שרשו לשון הקדש לאו בעורג אהה
נמרגו כי חין צבוג אחד והם שונים זה
מזה ונחלקו לשלשה גזרות ה"ל חמונו' (לשון ספיר גזרתם)
והם שלמים חסרים נחים וסימנים נח"ש שלמים הם השרשים
אשר חין בכל שלשה אותיות השרש אחת מאותיו' אה"ל בני נח
וחין"פ שלו נו"ן וחין"ע"פ ול"פ דומות שאז כל השלשה שרשיו'
חמיד כחוצות אחת מהם לא נעדרה בכל חלקי הצביונים ולכן
נקראו גזרות שלמים כמו (פקד שמר) ודומיהם כי בעבר יאמר
פקדתי פקדה פקדנו וכן שמר שמרת ובעתיד אפקוד תפקוד
יפקוד אשעור חשעור ישמרו וכן כולם :

קלו חסרים הם שני מינים חסרי פ"פ וחסרי ע"פ :
חסרי פ"פ הם השרשים אשה פ"פ שלהם
אות נו"ן כמו (נדר נגה נגס נסע) ודומיהם אשר ברוב חלקי
הבנין חסרי הנו"ן והיה דגש בע"פ להורות חסרונה כמו כי
תדור יפח יגש תסע משמשת תדור יגש יגש
תנסע ודומיהם חסרי ע"פ
הסהרשי' אשה ע"פ ול"פ שלהם דומות כמו (סבב חנן חמס
כלל אדומיהם שפ"י רוב חסרי ע"פ והיה דגש בל"פ להורות
חסרונה כמו **סבי חנו תמו כוים** ודומיהם ונחסרה
ראשונה
השניה מורה עליה כי תמיד הדגש מורה על חסרונות שלפניו
כמו שכתב הכתוב בשירי' ז"ל (יקדס לו חסרון ודגש לו חסרון)
וכ"כ הק"ם פרוכאלל בשירי' הקדפסים בשנת רל"ה וז"ל
על

(לחבה) אח ה' וליראה אותו דיין לאהוב ולירוא כשהמקור
כי אהבה ויראה שמים המקרה הם גם יבא המקור לחד
ורבים לגר ונקבה בשוא כמו **בנסוע** העם זכור אח יוס
אשר יאחזם וכן ויהמר אליה עמוד כתה האהל
(שופטים ד') כמו **עכרי** עד **האסף** מרים (במדבר
י"ב) דיו חלסף (רחום) (המרבה) יושבת
לכיש (מיכה א') דינו רחמי ודומיהם וזוה הביןמה שחמרה
שהפעל ישתנה לפי הזמן כי בעבר יאמר (פקד) וצביוני
(פוקד) ובעתיד (יפקד) וצביוני פקוד וכן בשאר צביונים
ישתנה המלה לפי הזמן :

קלג הגוף כי יש צביוני הדיבור שלשה גופי' והם מדבר
בעדו נכח נסתר והם חזי אהה הוא ה"ל כי
כאשר ידבר אדם על עצמו שאל יאמר **אברתי** זה נקרא
מדבר בעדו ואם ידבר על אדם העומד : נגדו' שאל
אמר **אברתי** זה נקרא נכח או נמאל ואם ידבר על אדם אחר
שאינו : נמצמד שלשתן שאל יאמר **אבר** זה נקרא
נסתר כי הפועל נסתר בעת הדיבור וכן לרבים : מדברים
בעדם יאמרו אכינו ולרבים נמאלים יאמרו (אכלתם) ולרבו'
נמאלות אכלתן ולרבים נסתרים אכלו וכן בכל שרש הפעול'
ולדוגמא הניחו המדקדקים משקלם שרש פקד כאשר חראה
בלוח : צביון וממנו תקיש לכל השרשים ולפי שזמן העבר כבר
חלק לכן נקבעו אותיו' סימני הגופים אחר השרש והעתיד
פדיונאל היה ולא נעשה עוד חזי אותיות הגופים לפני השרש :
קלד הבין והמספר כי לכל גוף יש שני מינים זכר ונקב ולכל
אין יש שני מספרים יחיד ורבים וכלל זמן יש

שלשה גופים הג"ל ולכל גוף ארבעה חלקים הג"ל והיה ראוי
להיות בכל זמן שמים עברה חיצות מההלפות ר"ל שלשה לזכר
יחיד והם (פקד פקדת פקדתי) וכן שלשה לנקבה יחידה והם
(פקד' פקדת פקדתי) וכן שלשה לרבים זכרים והם (פקדו פקדתו
פקדו) וכן שלשה לרבות נקבות והם (פקדו פקדתן פקדו)
וזה בזמן העבר וכן לזמן הביטוי וכן לציווי וכן לעתיד אך
לפי שבזמן העבר שוה זכר יחיד לנקבה יחידה בגוף המדבר
בעדו כי שניהם יאמרו על עצמם **פקדתי** כי מחוד שהם
הם המדברים בעצמם אין לרבים : שם כימן אות
נוסף להבדיל ביניהם כי הקול יכריד ביניהם כי קול אשה חינו
כקול איש וקלא מלחא ואם ישמא אהה קול המדבר **פקדתי**
היכירגיש ויכיר מי הוא המדבר אסחיס או אשה :
ואם ידבר בכחב הלא יחמוס בשולי היריעה זה שמי וזה זכתי
וא"כ חין לורך בסימן אחר וכן רבים המדברים שוה זכרים
לנקבו' כי שניהם יאמרו **פקדנו** כי הם המדברים והם האלואו
קולותיהם א"כ חסרו : שמים וכן צגופי השמרים
שוה רבים לרבות וצבניהם יאמרו **פקדו** כי ודאי לא ידבר
מגופים נסתרים אס לא כבר זכרם : מחזילה בשמות'
ממי הוא מדבר ולולי שפעמי' שאלה כשסחיס נסכתר ליחיד
ויחידה היה שוים משא"כ צבבים לא שכיחי שזדמנו שדנה

משה

ומשקלו ע"פי לוח הכתיב :

קלח הבניה דע כי הכענים הלכה עמודיה שבעה כי
הם גודרים על שבעה חופנים וכל חופן
נקרא בנין ויש בו כ"ו אגנים ר"ל כ"ו היבוח כו'. וכל בנין
הורח מזהדה. וכומו' הצנינים הם בנין פער כל בנין
פער הכנר בנין הפעיר בנין הפער בנין הפער בנין הפער

[illegible][illegible]

אמצי והם ישראל עליהם וכיוצא בה חלדק שאלת **מה**
 נומר מה חל מה שמר והתשובה חל חת הלה שמר חת
 הלא וכן נגד שלשה מיני פעלי' האלה נתיסדו שלשה בניי חבות
 הרחשונים שהם מחטות הפועלי' ובלע"ז (חקטיוו) והם בגין
 הקל ובגין פעל הכבד ובגין הפעיל ולוי השלמה היו נריכין
 להרבות דדיבוי לפרש חיד הפעולה ההיא ועמה נסיתן קבן
 ובשניו נקודה אחת ותוסט' אחת נכר היעב כי לכל בנין
 יש סימן מובהק כמו שיתבאר ובהשקפה ראשונה ניכרים ואלו
 בהכרת הורטו ג"כ שלשה תולדו' שהם מחטות מקבני הפעולה
 ובלע"ז (פאסיוו) לידע ממי יאל הפעולה והסבין נפעל בגין
פעל כן ו**הפעל** ובנין השביעי התפעל הוא למי שמסב
 הפעולה בעלמו :

קם וראוי שחד' כי לכל בנין ובנין יש סימן מיוחד. בסינוי
תנועתיו נזכר. וספות אלויותיו ז. ל. ב. פ. ע. נ. הקל
חין

(על הכרזת קודם יפה כמו צה"כ עטרת הגדולים) ע"ל
 ר"ל כי הדגש מורה על הסיון הקודם והחטונו גדולו על
 הכרזתו"י שהחריהו"לפי הגזרו'חשרי פ"א חינו שוות בהמנו'
 לגזרות חשרי ע"י"ן לכן חלקו המדקדקי' חותן לשתי גזרות
 וקראו לחשרי פ"א צססחשריס סהס ולחשרי ע"ינצסס כפוליס
 ע"ס שהעין והלמ"ד דומו' כאלו חות אחת כפולה :

קדו נחים הם הכרטי' אשר אחת משלושה חותיו' אשר
הם מחותיות זהו"י בני נח שעל הרוב חנוה
חות זהו"י כמנהגיויה' ת"ג בלות שלבני' להמשיך הגח ההוא
והם נחלקי' לחמשה מיני נחי פ"א אל' קנחנח"א יוד נחי עי"ן
נחי למ"ד אל' קנחי למ"ד ה"א ר"ל שאם פ"פ אל' קנחנח"א נחי
פ"א אל' קנחנח"א חמ"ד חכל חנח"א כי נעמיד יחמ"ד (החמ"ד יחכל
נחנח"א חות חיה"ן שנו בחולס והח"ן קנחנח"א חס"פ יו"ד נקרא
נחי פ"א יו"ד כמו ידע יסב ייך) ודומיהם ונעמיד יחמ"ד
אדע ידע תש"ב ייך יו"ד פ"פ נח"א ונמנח"א מן
האירי שלפני' :

והם פ"פ ה"ח ה' על דרך השלמי' כי הה"ח לא
 חסו בחמ"כ ההיבה ואין שרש שיהיה
 כ"פ שלו וי"ו וולת וי"ו כמו וי"ו הפעמים ח"כ אין כפ"פ רק
 שני מיני נחים והם פ"פ ה"ח הוא חלקו לו ה"ח הם
 פ"ד השלמים כמו (השכ דאג) ודומיהם: והם ע"פ וי"ו או
 יו"ד הם על חמ"כ אחת בכל הנטיות ונקראים גזרות נחי
 עי"ן כמו (הוססוב מיר ל"ך) ובעתיד יהמה יקים ישיב
 יביר יציע וכן (יקימן יעירנו) ודומיהם: ד.

[illegible]

פ"מ פקדון עתה תראה כי נהל"ו לשמנה גזרות ולכל גזרה תמונה אחרת בנטיית' לכן יסדו שמנה לוחות הבנין כמו שהראה בלוחות הבנין וכל הפעלים שהם על גזרה חתה תה"ל נטיית' על תמונה שכלוח מגזרה זו כמו כלוח השלמים שרש פק"ד ממנו תוכל לשקול שרש שמ"ר חו קה"ב ודומיהם שהם ג"ב שלמים כי כשם שאומרים פקדת פקדה פקדון וכו' כן תחמר (שמרם הרבם)

שְׁמֵרָה קִרְבָּהּ. שְׁמֵרוֹ קִרְבּוֹ) וְכו' וְכֵן בְּלוֹ הַהִסְרִי' גַּם שֶׁרֶשׁ
הַזֶּה לִשְׁקוֹ כִּגְדוֹ כִּלְהִסְרִי' כִּמוֹ (גִּגַּח נֹטֵעַ נֶדֶר) וְדוּמִיָּה
חָבֵל לֹא תוֹכֵל לִשְׁקוֹל שֶׁרֶשׁ שׁו"צ קו"ס עַל מַשְׁקַל קר"ח מִל"ח
כִּי חֵין גְּזוּרָתִיהֶן שׁוֹהֵ כִי (שׁוֹב קוֹס) הֵם גְּזוּרוֹת נְחִי עֵי"ן
(קִרְחָ מִל"ח) הֵם גְּזוּרוֹת נְחִי לִמ"ד חֲל"ף לֵכֵן כָּרִיךְ חֲתָה לִידֵעַ
תְּהַלֵּה שֶׁרֶשׁ הַמִּלָּה בְּהִסְרֵה מַעֲשֵׂה כָּל חֲלוּטִיּוֹת הַנּוֹשֵׁפוֹת הַמַּשְׁמָשׁוֹת
בֵּיתָם הַגּוֹפִים וְהַזְמִינִים וְהַבְּנִינִי וְהַלּוֹפִיּוֹת חֲל"תן שֶׁבְּרָאשׁ הַפְּתִיד
מִן חֲלוּטֵי מַע"ה וְכנ"ב וְחֲזֵ' בֵּין חֲבִין שֶׁרֶשׁוֹ וְחֲדַע גְּזַרְתָּן

כעין פעל עומד כמו **הַתְהַלֵּךְ**: נח הוא
 המהלך והנהלך **בַּתְהַלֵּל** הוא
 והמהלול כי הוא הפועל בעצמו והוא הפעול ואין
 חילוק בינו לבין הקל בפעלים העומדים כמו **הִלֵּךְ**: רק
 ההתמדה והרגילות כי הלך משת' פעם אחת
 אבל ההלך משמע בהתמדה כאלו אומר רגיל להיות הלך
 חמיד בדרך הזה גם מורה על משך זמן רב בעסק הפעול
 ההוא ואז לכולם ובכל יום מרדכי **בַּתְהַלֵּךְ** (אסת' ב')
 ופעמים הוא ע"ד שגך כי ירמיה
 בפני אנשים

אהר

שער הפעלים

משה

כָּלֹה הָיָה וּמִתְפַּלֵּל בְּדַרְשׁ שְׁלֵיחַ בֹּכֵה כִּי (מִתְפַּלֵּל) וְהָיָה
 כֹּל רָגֶל מִדְּרָה עֲלָמוֹ עֲשִׂיר וְחָדָשׁ כִּי שִׁדְוָמָה וְכֵן מִתְרֹשֶׁשׁ
 וְהָיָה רַב וְכָל כִּי בֵן מִדְּרָכִי מִתְהַלֵּךְ וְגו' רָגֶל מִדְּרָה עֲלָמוֹ
 כִּי הוֹלֵךְ בְּעֶסֶק אַחֵר וְעִיקֵר כּוֹנֵנִי לְדַעַת אֶת שְׁלִים וְגו'
 הוֹדָה שֶׁהִיא הוּא כְּעִין פֶּעַל יוֹאֵל לִשְׁנֵי כִּמּוֹ **וַיִּתְגַּדֵּל** בְּחִיד
 אֲהֵלוֹ וְגו' (בְּרָחִישִׁית ט') שֶׁשֶּׁ הָיָה הוּא פֶּעַל יוֹאֵל
 וּמִ'מִּה' חָיוֹן לְגוֹשׁ כִּי הוּא עֲלָמוֹ הַמְּנִלָּה וְהַמְּנִלָּה אֲבָל קָבַל
 מִיָּד הַתְּלֹמֶת ע' וְהַשְׁלֵכַת הַכֹּדֶר וְהַכֶּסֶם מַעֲלִיו הוֹרָה הַשְׁלִישִׁי
 הוּא כְּעִין יוֹאֵל לְשִׁלְשִׁי רָגֶל הוּא בְּעֲלָמוֹ חָיוֹן הַשֵּׁנִי רַק הוּא
 מִסְבֵּב שִׁפְעֵי הַשֵּׁעַל חָיוֹן פֶּעַל בֹּכֵה וְחָ"כ הוּא הַרְאָשׁוֹן הַשֵּׁעַל
 שֶׁנִּי וְהוּא עֲלָמוֹ מִקְבָּל הַפֶּעַל שְׁלִישִׁי כִּמּוֹ וְהַתְּבַרְכּוּ בְּרֹעֵךְ
 (כֶּסֶם י"ט) רָגֶל יִסְבְּבוּ ע"י תְּפִלָּה שֶׁהָיָה יִבְרָךְ הוֹסֵס כִּמּוֹ
 זֶרֶךְ וְהֵס יִהְיֶה מְבֹרָכִים וְחָיוֹן כָּל הוֹרָאוֹ בְּנִין הָיָה הוּא
 הַמִּתְחִיל בְּפֶעַל וְיִתְקִיִּים הַפֶּעַל בְּגוֹשׁ וְהוּא הַפֶּעַל וְהַפֶּעַל
 וְהֵס שְׂכַח הַרְדָּק בְּנִין הַתְּפִלָּה בּוֹדֵד וְלֹא יוֹאֵל אֲבָל בְּלַעֲדֵיו וְכִי
 עִכְ"ל וְלִקְוָה אַחֵר בְּנִין הָיָה בְּשֵׁם שִׁירָה חֲדָשׁ בְּשֵׁם מוֹרֵכִי כִי הוּא
 מוֹרֵכִי בְּשֵׁם הוֹרָה הַבְּנִינִי וְלִקְוָה יִתְקוּ אַחֲרָיו מִלֵּת אֶת הַמּוֹרֵ
 עַל הַפֶּעַל חָח"כ פִּירוּשׁוֹ כִּי **מֵאֵת** וְהוֹרָחוֹ מִן כִּמּוֹ
 וְיִתְנַכֵּל **אֵתוֹ** (שֶׁה לֹא) רָגֶל **מֵאֵתוֹ** (וְהַתְּנַחֵל)
 חוֹהֵם) (וְיִקְרָא כֹה) רָגֶל **מֵאֵתָם** כִּי **אֵת** מִשְׁמַשׁ
 בְּמִקְוֶה מִן כִּמּוֹ שֶׁרָגֶל פִּינָח ד"ה אֶת הָאֶרֶץ ע"ס
 וְרָגֶל אֶחָד תִּקְוָה חוֹהֵם קִינְעוּלֵם וְיִהְיֶה לָכֵס לִנְחֹל וְהַתְּחִילֻם
 לְבִיכֵם וְכִי וְתִהְיֶה תִקְוָה עַל הַשָּׂרָר :

קָמַר וְרָע כִּי יֵשׁ שֶׁשֶּׁ אֶחָד בְּנִין אֶחָד פֶּעַמִּים הוּא שׁוֹמֵד
 פֶּעַמִּים הוּא יוֹאֵל כִּמּוֹ **הַפֶּדֶר** חֵישׁ (מִלְכִּים ב"ה)
 הוּא בְּנִין קֶל עוֹמֵד **הַפֶּדֶר** לְבִס (תְּהִלָּה) **הַפֶּדֶר** (קָה) הוּא קֶל יוֹאֵל
 וְכִי יֵשׁ יִשְׁכֵּר חֵישׁ **הַפֶּדֶר** (תְּהִלָּה מ"ט) הַפֶּעַל עוֹמֵד בְּרִכַּת ה'
 תְּעַשִּׂיר (מִשְׁלִי י') הַפֶּעַל יוֹאֵל כִּי הָיָה וְכֵן נִמְלָאוּ שְׂרָשִׁים בְּנִין
 אֶחָד אֶחָד לֹא נִמְלָאוּ בְּשָׂרָה בְּנִין חֵישׁ חֵישׁ אֶחָד כִּמּוֹ (הַשְׁלֵד
 הַשֶּׁסֶס) אֲחִי וְהוֹרָחוֹן כְּהוֹרָה בְּנִין הָקֵל כִּי זֶה הַכֵּל כָּל הַשְּׂרָשִׁי
 אֶחָד לֹא נִמְלָאוּ בְּנִין הָקֵל וְנִמְלָאוּ בְּנִין אֶחָד הוֹרָחֵם כְּהוֹרָה
 בְּנִין הָקֵל : וְאִמְרוּ הַמִּדְקָדִים כִּי לֹא יִתְּנִי לְהוֹלִיף מִסְבָּרָה
 לְשִׁנּוֹת חָיוֹן בְּנִין הָסֵם לֹא נִמְלָא מִשְׁרָשׁ זֶה יִתְקַרֵּא בְּנִין זֶה כִּי
 לֹא תוֹכֵל לִנְחֹל **שְׂרָרְךָ שְׂכֵם** הָקֵל אוֹ **שְׂרָרְכִי שְׂכֵם**
שְׂכֵמָתִי בְּפֶעַל לִפִּי
 שֶׁלֹא נִמְלָאוּ רַק בְּהַפְעִיל וְכֵן לֹא תוֹכֵל לִנְחֹל
רִצְעָתָהּ רִצְעָתִי כִּי פֶעַל כִּמּוֹ **רִצְעָתָהּ** הַפֶּעַל כִּי לֹא נִמְלָא
 רַק בְּהַקְטִיל וְרָעֵה אֲלוֹתָיו וְגו'
 וְכִי הָיָה כִּי יֵשׁ שְׂרָשִׁים אֶחָד כָּל בְּנִין וְכִי יֵשׁ לְהַסְתֵּר הוֹרָה
 אֶחָד כִּמּוֹ **מִדֶּר יִמְהַרְנָה** בְּנִין הָקֵל הוֹרָחֵם עֲשִׂינֵינוּ מוֹהָה
 וְתִהְיֶה
 הוֹרָחֵם עֲשִׂינֵינוּ מוֹהָה וְתִהְיֶה וְכֵן **מִדֶּר יִמְהַרְנָה** בְּנִין פִּינָח
 עַל בְּרִכּוֹ הוּא קֶל עֲנִין כְּרִיעַת וְהַשְׁחָחוּ **וַיִּבְרָךְ**
 דוֹד בְּנִין פֶּעַל עֲשִׂינֵינוּ בְּרָכִי גַם יֵשׁ שְׂרָשִׁי **וַיִּבְרָךְ** אֶשֶׁחַ בְּנִין

אֶחָד מִיָּד הַיָּד הַפֶּעַל כִּי שִׁירָה בְּנִין הָשִׁי כִּמּוֹ וְדַעַת חָה
 הַמִּזְנָה הוּא פֶּעַל וְהוֹרָחוֹ הַסָּרֵת הַדָּשָׁן וְתִלָּת דָּשָׁן הוּא אֶחָד
 כִּי הָיָה וְכֵן **וְהָיָה** אֶת הַבֵּית הוֹרָחוֹ כְּהוֹי וְכִי הָיָה הַיָּד הַשֵּׁנִי
 וְכֵן **וְהָיָה** הַמְּלֹכֶךְ וְהוֹלֵם אֶחָד מִלֵּא בְּחָיָה בְּנִין חָח
 מִלֵּא אֶחָד יִהְיֶה שֶׁסֶּ אוֹ פֶּעַל חָח נִיכָל לְכַוֵּן כָּל חֵלֶק הַבְּנִין הָיָה
 הָאֵל וְהוֹלֵדוֹ כִּי חָח פֶּעַל יוֹאֵל בְּנִין פֶּעַל וְחָח פֶּעַל בְּנִין פֶּעַל
 וְכֵן עֲשֹׂ מִסְדְּרֵי הַתְּפִלָּה יֵשׁ כִּי מִלֵּא בְּמִדְרָה **מִבְּעֵי** בִּים
 סוֹף בְּנִין פֶּעַל הוֹלֵא מִסְבָּרָה וְאִמְרוּ וְזִדִּים
מִבְּעֵת בְּנִין פֶּעַל אֲחִיד וְכֵן נִיכָל לְהוֹלִיף כָּל בְּנִין פֶּעַל
 וְהוֹלֵדוֹ מִמֵּלֶת וְהָיָה חֵישׁ **אֲבָל** לִמְר **אֲבָלָת**
אֲבָלָתִי וְכֵן **אֲבָלָת** וְכֵן **אֲבָלָת** וְכֵן **אֲבָלָת**
לְקַחְתֶּם **יִלְדֵנוּ** וְכֵן **יִתְּנִי** **יִקְרָה** וְגו' שֶׁהַבְּנִין הַפֶּעַל
 נִיכָל לְכַוֵּן כָּל חֵלֶק הַפֶּעַל וְגַם **יִקְרָה** כָּל חֵלֶק הַפֶּעַל אֲחִידֵם
 וְאִמְרוּ **הַנְּתִין הַנְּתִנָּה הַלְלוּהָ הַלְלוּהָ** אוֹ
 ע"ד הַחֲסִידִים **הַתִּיָּה הַתִּיָּה הַתִּיָּה הַתִּיָּה** וְדוּמִיָּה
 כ"כ הַמִּדְקָדִים
 חָח כְּדִי לְחֹלֶק עֲלֵיהֶם בְּזֶה כִּי כָל דְּרִיָּה קָבֵלָה חָח הַנְּתִין
 כְּשֹׁאֵל וְתִהְיֶה לִמְרָה יִתְּנֵנוּ הַגִּידִים שֶׁחָלָה"ק מִשְׁפָּק לְכָל הַדְּבָרִי
 וְלִכָּל הַחֲמִירוֹת וְכִי בְּשִׁנִּי שֶׁלֹא נִמְלָא שֶׁשֶּׁ הָיָה רַק בְּנִין אֶחָד
 לִמְרָה לֹא נִיכָל לְאִמְרוּ מִסְבָּרָה גַם בְּנִינִים אֲחֵרִים וְתִהְיֶה שֶׁאִמְרוּ
 כִּי אִפְסָר יֵשׁ לוֹ הוֹרָה אֶחָד בְּנִין אֶחָד חָח"כ מִה נְעִשָּׂה
 בְּשֶׁרֶשׁ הַנְּרָדִים אֶחָד בְּנִין אֶחָד יֵשׁ לָהֶם אֲרֻבָּה אוֹ חֲמִשָּׁה
 הוֹרָחוֹת כִּמּוֹ (פִּקְדִי) יִשְׁמַשׁ כִּמּוֹ הוֹרָחוֹת לְשׁוֹן זִכְרוֹן וְה' **פִּקְדִי**
 אֶת שְׂרָה וְלִשׁוֹן חֲסִירוֹן לֹא **נִפְקֵד** וְלִשׁוֹן מִיָּד וְשִׁרָה
 כִּמּוֹ (וּפִקְדָה) וְלִשׁוֹן מִסְבָּרָה **נִפְקֵד** כִּי אֶשֶׁר **פִּקְדִי**
 וְלִשׁוֹן חֵישׁ וּפִקְדָה כִּי **פִּקְדִי** נֹא הַחֲרוּדָה (מ"ב)
 ט) וְלִשׁוֹן פִּקְדִי וְכֵן הַרְבֵּה **פִּקְדִי** שְׂרָשִׁים וְכֵן חָח"כ לֹא נִמְלָאוּ
 מִלְּדָבָר כֵּן כִּמּוֹ חָח"כ (מִטְבִּילִין) בְּנִין הַפֶּעַל וְלֹא נִמְלָא בְּמִדְרָה
 רַק בְּשָׂרָה בְּנִינִים וְכֵן (מִשְׁחָקִין חוֹחוֹ) בְּנִין פֶּעַל וְלֹא נִמְלָא רַק
 בְּהַקְטִיל וְכֵן לִפִּי שֶׁמִּלֵּא מִלּוֹת מוֹרְכִים מְבִינִין נִפְעַל וְהַתְּפִלָּה ב'
 וְגו' מִלּוֹת כִּמּוֹ **וְנִפְקֵד** לָהֶם (דְּבָרִים כֹּה) וְאִשָּׁה מוֹדִים
נִשְׁתַּחֲוֶה (מִשְׁלִי כֹה) **וְנִסְרִי** (יִחְזָקָל כֹּה)
 הוֹלִיאוּ מִלְכָּן הַרְבֵּה : אוֹ כָּל הַשְּׂרָשִׁים
 כִּמּוֹ (כִּתְעִלוּ נִתְכּוֹן נִתְכָּלוּ) וְדוּמִיָּה וְכֵן עֲשֹׂ הַפִּיטִינִים וְרוֹב
 הַפִּיטִי מִיֹּחֲסִי לְהַתְּנָה הַגְּדוּר' אֲלִיעֵזֶר הָקֵל' כ"ע וְמוֹרָחִי
 כִּי לֹא יִפֶּה עֲשֵׂה דוּ"ה שֶׁמֶח' נִסְחָה יִשְׁכָּה וְהָיָה בְּשִׁת' בִּיּוֹם
 הַשְּׂבִיעִי עֲלֵה וְיִשְׁכּוּן הָיָה בְּחִפְלָת ר"ח מִפְּנֵי הַיָּד הַשְּׁלֹחָה
 מִה"ט וְכִי אֶחָד מִלּוֹת מוֹרְכִים הֵם וְהַתְּתִישׁוּ בָּהֶם לְאִחוֹת
 לְשׁוֹם וְלִכְוֹנָה גְלוּי' לָהֶם :
קָמַר גַּם רָחוּי שֶׁדַּעַת כִּי גַם בְּנִין נִפְעַל יֵשׁ לוֹ שְׁלֵשֶׁ הוֹרָחוֹ
 כִּמּוֹ בְּנִין הַתְּפִלָּה הֵא' כִּי יִתְפַּעַל מוֹזֵלְתוֹ חָח שֶׁלֹא
 מִדַּעַתוֹ כִּי הַתְּפִלָּה יִקְבַּל הַפֶּעַל ע"ד הַתְּבַע מִלֵּא כְּדוּר' יִת'
 כִּמּוֹ (כְּדוּרָה נֹרָה) גִּהֵךְ לְלִבְנוֹ וְדוּמִיָּה : הַבְּנִי יִתְפַּעַל מִעֲלָמוֹ
 חָח

3

קמו ודע כי משק פסול יתקיים החולם בכל חלקי עבר, כמו
יבלתי קמנתי יגדתי שכלתי
 ודומה הסולת:
 גופי הנשחרים ע"פ בשוא נהגל כנ"ל כמו **יבלתי יכלתי**
 ובהפסק יסובו לקדמותו ולא **יכלתי** והעצם כנ"ל:
 לח ישתנה החולם לפת' לעול' משני תכלית ריחוק מנלמס
 ולפעמים ישת'לק"ח תולדתו והיינו בששתק הגניזה מן החולם
 כמו **ויבלתי עמוד** : קמח כל פעל אשר ל"פ שלו תי"ו
 בשוא י"ד : י"ו אחריו תי"ו לסימן גוף הנכת' או מדבר חזי
 נחסרה תי"ו ול"פ ותי"ו השני' דגשה כמו **ברתי ברת**
שתתי משפט ברתתי שרתתי ע"פ
פקדתי כי שהס כרת
 שמה וכן חס ל"פ טי"ו ואחר' תי"ו או נו"ן הסימן
 חזי תצדה נו"ן ל"פ ויהי' דגש אח"י'ה כמו **נתתי ונתתי**
 כי הדגש מורה חסרון אלות הכל או חסרון נון
 ומשקל **פקדתי** בשני שווים בסוף הוא סימן נקבה מנלמס
 כי היא י"ד : נגזרת ממלת **את** לשון נקבה ומשקל
 יב

אהל

שער הגזרה

משה

פקדון לרבו' מדברי כנזר ממלת **אגן** והגו' רסו' להבדיל בין כינוי נז' כנ"ל סימן נ"ה ומשקל הבינוני הקל תמיד פ"פ בהולם **פקד** ולקב' **פקדה** ונשת' לירי ע"פ לשון ולא נשת' החול' כי החול' לא נשתנה לשון חל"כ אחריו סגול ועוד שהלירי בע"פ מוכשר יותר להשמות כנ"ל סימן ע"ח עוד יש משקל אחר לבינוני נקבה **פקדת** בשני סגולין ובחצורו עסה הבינוני תמיד יבא עם **משק' פקדת** ואם ל"פ גרונית ישתנו שני הסגולין לשני פסחין **יודעת שומעת והחיו' רפוי' כמשכט** ה"ח הנקב' הנשת' - **לתי' ופעמי' יבא הבינוני בתוספת ה"ח כמו תנור בוערה** (יסעי' ל) והנה תנור לשון זכר ולכן הוא מלעי' כמשפ' ה"ח הנוספת ואילו היתה ה"ח הנקבה דנו מלרע ובתוספת' יו"ד כמו **אוקרי לגאוג' יטכני סאוג' אל תרא כי אויבתי** (מיכה ו) משפטה

אויבת ואלו היתה היו"ד לבינוני במה' אויבת שלי היתה מלרע והיא בשני פסעין כמשכט מלה מלטי' ואל' שהיא נסוג אחו' שהרי הפסע' מן המלבי' וכ"כ הרד"ק וחז' שהרי אחרי הגינה הוא נח ואחרי נסוג אחר לא יתכן שיה' נח ולרבי' **פוקדי' פוקדות** ובסמיות ההס' הם"ס ויבא **פוקדי** ומשקל הבינוני תמיד מלרע

אף אם הפ"פ בפתח כמו **רוגע** כי הפתח תמורת לירי ובה תוכל להבי' בינו ובינהשמות - מזה המשקל כמו **תאר שדה** שהסמ' עי' וכבר אמרתי כי מלה אחת משמשת לבינוני הפשוט ולבינוני המורכב ודע כי כל הפעלים אשר נמצא בהם שמות הוחר' לא יבא בהם הבינוני כי לא תוכל למר (גזר הוכס רוסע) כי תבא במקו' **גבור הבם רשע** ודומיהם ורוב פעלים העומדים ישתמשו בשמות הוחרים במקום הבינוני

קבץ האווי מההל הוא על שני משקלי משקל **פעול** ומשקל **פעל** כמו **שמור זכור קרב** ע"פ או ל"פ ואם גרונית הסהתמיד למשק' **פעל** כמו **נאל שלה** ולוחן שהם למשקל **פעול** כשה' נשמתי' במהק נשתנה ההולם לק"ח כמו **זכרנא** ובהפסק הסגולס **הרגי עמדו** ולוחן' שהן ע"מ **פעל** הם"ס בהפסק בקמץ כמו אם תגחל **נאל** ופעמים יבא הליווי ליחיד בתוספת' ה"ח ולפני' קמץ ואלו ע"פ בשוא להקל ובהכרח ישתנה שוא פ"פ לתנועה כדי שלא תחברו שני סוואין ברהש התיבה ואלו חותן שהן ע"מ **פעול** פ"פ בק"ח מולדות החולם שבע"פ וכאילו תהפכו הקדודות כמו **זכרה** לי מן **זכור** ולוחן שהע"מ **פעל** פ"פ בחירק כמו

שכבה מן שכב ומלות קרבה אל נפשי מכרה כיוס הן הפוסט שלל כמנהג כי משפטן **קרבה מכרה מן קרב מכור** ועלו' **אספה קרבה** (במדכ' יד) נסגול סמור' החירק כי בני אחים הם כ"כ הרד"ק ולבי' אומר לי כי האל' קטוסק לעמרי במנהג האמיתי' הנוספת והנפרד ספה לשון

הוספת' כמו לסטח (במדבר ר) ולכן הפ"ח דגושה ואם ע"פ או ל"פ גרונית חז' הפ"פ בשוא וע"פ ול"פ קמוליס בתוספת' ה"ח כמו **גאלה שמעה סלחה** ולנקבה **פקדי** פ"פ בחירק: ואם ע"פ גרונית פ"פ בפתח **מקדי** וי"ח כי הוא בנין פועל ואם גסס"פ גרונית ה"ח נסגול **אקדי** ונחטוב הליווי עם הכינוי תמיד פ"פ בק"ח **זכרנו** ואם ע"פ או ל"פ גרונית חז' פ"פ בשוא ואם ע"פ קמוליס **רפאני בהנני שמעני** קנ העתיד מהקל ג"כ על קמוליס **רפאני בהנני שמעני** מהקל הליווי כי הליווי והעתי' ע"פ רוב שווי' בתמור' רק מתחלכו' חיתיות חז' מן ברהש העתיד כמו **פקוד הפקוד שלה תעלי' פקודי תפקודי** והחירק ע"פ נשת' לשוא להקל וניקוד לוחיות חז' מן בנין הקל בגזרה זו ר"ל השלמים הס תמיד בחירק הקל במכתב ולכ' בחרו בחירק הקל בנייהקל בגזר' שפ"פ בשוא זול' החלק החיתין היא נסגול **אפקוד** לפי שהיא גרונית וחז' נרגשת היטב ואילו היתה ג"כ בחירק במהרה יתחלפו עם **יפקוד** ודע כי בארבע גזרות שהם שלמים חסרים נחי למד' חלק נחי למד' ה"ח לוחיות חז' מן בחירק בנין הקל ע"פ בשוא לעולם כמו שיחבאר ואם פ"פ גרונית שדרך להרחיב ת"ק שלפניהם לפתח חז' לוחין שהם ע"מ (פעול) יהי אות חיתין כפתח כמו **יהפוך יעמוד** ולוחין שהם ע"מ **פעל** יהיה אות חיתין כפתח כמו **יהפוך** כסגול ופ"פ בח"ס **יהוק יעמר** שאילו היו ג"כ בפתח לא היה הנדל בין עתידיות חז' מן הקל לעתיד בנין הפעיל שאלות חז' מן שני המיד בפתח ופעמים גם ע"פ בפתח משא"כ משקל **פעול** חז' לטעות בהפעיל כי בנין הפעיל לא יבא בו ע"פ בחולם ואם פ"פ חל"ף יתבאר לקמן בבוא' לוח נחי פ"ח חל"ף ופעמים יבא העתיד בתוספות ה"ח כמו הליווי ודוקא אסבראשו חל"ף חז' מן החיתין והס' חז' (כמו אזכרה נשחיה) ופעמי' בתוספת' מן כמו **יגועין תכרותין** וע"פ רוב עסאות יו"ד או חז' החיתין והס' ית' ומשקל **תפקדנה** לפעמים ע"פ בפתח ע"מ **פעל** והגון לפנ' רפאה חל"כ תחשה לפני' ל"פ נון ופעמים תבא בלא ה"ח בסוף כמו ותחמרן (תלבשן) ושלש מלות נמו' במסירה לורים וישרנה (ש"ח י) וידמנה הלחן (בראשית ל) מעור' **יעמרנה** (דניאל ה) ונקראים אגדורגיוטס - **יעמרנה** כי בראשס יו"ד החיתין סימן הזכרים ובסופס נה השימוש סימן הנקבות

קבא המקור מבין הקל יב לו תרבעה משגלו' משקל **פעול** בניקוד **מקור** והוא ארצו כמו (הלודנסוע) משקל **פעול** כמו (שמוע שונא) משקל **פעל** כמו (בשכב) משקל **פעל** והוא המטב כמו (בשל משגל) הולך **וגרד** ובתוספת' ה"ח כמו (לקרב לרבע) ובתוספת' חז' (יסולת יבוש) ובמהק נק"ח לפני **מלך מלך** ואם ל"פ גרונית תמיד הוא ע"מ **פעול** כמו (לשמוע לבנות) וכל מקור הסמון

לפועל - על ידו הוא ע"מ פעול כמו (זכור חזק) וכן פ"י רוב המקור והפעל מבנין אחד זולת מעשים כמו **בשל מבשל סקול יבקל** ואומות בכל"ס שלפי המקור ניקו המק"ס חמיר בחירק ואחרי דגש לחסרון ט"ן מן ולפני גרונ' הוא צלירי וניקוד (בכ"ל) אם אחריה שאל נח או דגש הם בחירק ואם אין אחרי שאל נח ודגש הם בשאל כמו **בקורב** עלי **בזכור לשפוט במלכו בעזבם** ואם פ"פ נחמית

באחד מן החטפין הם בחטפה ממין החטפין כמו **בערוץ באכול** וחומיהם : ק"ב **העבר** מבנין נפעל מולדו' הגל סימן הבנין שלו אות נו"ן לפני השש והט"ן מהגש מנהג אית"ן הקל אביה כי בארבע גזירות שהם שלמים חסרים בעלי האל"ף נחי למ"ד ה"א שהאית"ן בחירק גם הט"ן בחירק וכן אם פ"פ גרונית אזי למשקל (פעול) היא בפחה כמו **נהפוך נהתום** ולמשקל **פעל** הט"ן בסגול כמו ט"ן הא"תן

נאכל נהפך נהתם וע"פ חמיר בפחה זולת זהכסם היא קמולה ובנמחרת ונסמרים פ"פ כשאל לטעם שהחבאר לעיל סי' קמ"ו כמו **נפקדה נפקדו** ובהפסק קמני **נפקדה נפקדו** נפעל כד

חמירי שיש בכל ציני החולדו' שני מיני ציני' ביוני פסוט וצינוני מורכב צינוני הפסוט היא המורה רק על רגע הדיבור וניקודו **נפקד נפקדה נפקדים** נו" ע"פ בקמ"ן להבדילם : **נפקד נפקדה נפקדים** מעבר שהוא בפחה ואף שבהפסק גם העבר לנקבה ע"פ בקמ"מ"מ יש היכר בעיניה כי העבר מלטי' בחטע' המשתני' והצינוני הוא מלרע כי כל משקל ציני הוא מלר' ואף שבסמיכו' גם הצינוני בפחה כמו **נאמן** רוח **נדעג** לשון מ"מ לפי שהם מעשים לא שמו הבדל ציניהם : ופעמים יבא הצינוני לנקבה בחי' חמור' הה"א ובצני סגולין כמו (נסמרת) ואם ל"פ גרונית הי' בצני פתחין והחי' רפוי' כמו **ונשכחת** (ישעיה כ"ג) ובזה יש היכר צינו לעבר נקב' :

גמולתם כי בעבר החי' דנוסה כי משקלה (נפקדת) משא"כ בצינוני החי' חמורת ה"א האקבה - והצינוני המורכב הוא המור' על מקד זמן רב מעב' בד עתה והוא שקראו המזקדקי' ביוני **פעול** הוא **פקוד פקודה פקידים** וכו' והם ל"פ גרונ' יהיה ופתח גרונה כמו **ודוע צרוע** ואף בכל המזקדקי' אשר לפני ישרו צינ' הפעיל ביוני האצו' ונעמייהו לבי שאלו אומ' במלכות אבות ר"ל בסימני האצו' בחי' חמור' האומ' בעי' בבנין פיעל במ"ס האומ' ובשאל כמו הצינוני

פועל וכן בשאר הצינונים ואולם לא כן אצני ולא יד בני עממם כי מה לו לבן בין האצות וארי הוא מחטני' הפעול המקבל הפעולה ולכן סדרתי כל הצינוני הפעולי' בין החולדו' ותועל' גדול הוא לפני התלמיד' כדי שיצטו הלוח על משפטו ואין נפקותא לדיחא וצינוני ליהודי בסמיכו' ישתנו קמ"ן פ"פ לשאל לצינוני החטע' כמו **ברוך ה' ולרבים פקידים** ובסמיכו' **פקידו** וליחיד' **פקידה** וסמיכו' ישתנה הה"א לחי' רפוי' כמו

בעזרת בעל ובחוסכו' יו"ד **גבתי** יוס ואילו הימה היו"ד לציני במקום מלת שלי הימה הצי"ח קמולה : **קנר הצינוני** והמקור ש"ס בחוספ' ה"א לפני השש כמו **הפקד** ודגש פ"פ לחסרון ט"ן נפע' וכבר חמירי כי בחמ' אף צינוני בבנין נפע' ומנו' (הסדר השמירי) הוא התפעל ואם פ"פ גרונית אזי הה"א צלירי למשלו' הדגש כמו **האכול יאכל** ופעמי' וכו' המקור' בלא ה"א בראש ואז יהי' האו"ן

במכת' כמו נכלח סמרי' (נכסך נכספת) ואחיו' בכל"ס שברא' המקור' חמ"ס חמיר צלירי למשלו' דגש הה"א הראוי לחסרון ט"ן מ"ן ואחיו' בכל' בשאל לפני הה"א ולפי שקרא' השאל לפני הגרונ' טטה לחטע' אות הגרון לכן נשמטה הה"א והוטל תנועה על אחיות בכל' שלפי' כמו **יבבשלו לענות** דאם **יבבשלו להענות** ואח' חמ"ס חמיר

הה"א כתובת שא"כ היה לריך להיו' צפ"פ שני דגשים לחסרון נו"ן מן ולחסרון נון נפעל וזה לא יתכן גם דגש אחד אינו מורה שתי הסדוטה ולפי מה שכתבתי בבנין התפעל יבא ציני' אופנים אפשר כי המקור הזה ג"כ מבנין התפע' ומקור' חמירי לבנין נפעל הוא עם נו"ן בראש **נכסוף** ואין רחיה מן **האכול יאכל** כי כן מצינו במקור' מבנין האל **סקול יסקל** והפעל הוא בנין פעל וכן **בשל מבשל** וחומיהם :

קנה העתיד מבנין נפעל אלהיות אית'ן חמירי בחי' בכל הגזרות ואחרי' דגש לחסרון נו"ן נפעל כמו **יפקד הפקד** ואם פ"פ גרונית אזי הסבלי' לחסוטהגש כמו **וראה תאכל** ופ"פ למולם בקמ"ן זולת בגזרות נחי עין' : הוא בלוח הבנין

קנה העבר בנין **פעל** פ"פ בחירק בכל חלקיו וע"פ דגושה לכי' הבנין ובנין הזה יבא על שני משקלים משקל **פעל** משקל **פעל** כמו **דבר אין דבר אבר** (ומשקל) הפסוקים הם קמול' שבהפסק וצינוני גמול' ומלר' ע"ס פסוחה בטל' **פקדה פקדתי** וכו' נופי האסמורים פ"פ בשאל לשעם

משה

כמורכב בגזר' ומצוי' בק"ה **מאדמים** ולגב' **מפקדה**
מפקדת מבורכת והע"ס
 הנינוני חמיד בשוא כל בנינו
 הדגש כי היא נהגת מנהג אותן שבנינו שהם בשוא בבנין הזה:
קסא העתיד שזה לעבר בבנין הזה בניקוד פ"ס שהם
 בשורק ולאחר' דגש והאותיות ח"ת"ן יפרד
 ביניהם כי המיד ח"ת"ן צרה' העתיד וניקוד האות"ן בשוא
יפקד תבורך וע"ס בפתח זולת גופי הנסחר' שע"ס
 בשוא כמו בכל הבניני' והמקור **פקד**
 כמו **גנוב** ולאותיות בכל' הם בשוא כי גם הם
 מנוקדים כמו אותיות ח"ת"ן בבנינו זולת הע"ס חמיד
 נחירק ולאחר' דגש : **קסב העבר** מבנין הפעיל צה"ח
 הנוסף לסימן הבנין צרה' לפני השרש וה"ח
 בעבר שהוא חיר' הנו"ע פ' נחירק גדול מושקיו' **הפקיד**
הפקידה ומסוה בנין זה משח' בניני' כי בשחר
 בנינו דרך אחד לגופי נסחרת ונסחרים וע"ס
 דגש בשוא בנין צרה' הדגש ודגויותיהם הם צורח במחבר

יחיד נסתר כי היוד הוא סימקנהנין ולכן הנגינה בהסמלעיל
 חץ סבופס חו"י גלורך כדי להרגיש השינוי וגסהע"פ בהטעה
 פלומה אשר אינו המורה שול כנ"ל בשער הנגיני ונבט"י נמל"י
 ומדברים נסתנה החירק ע"פ לפתח כמו בשאר בנינים כמו
 הפקרת הפקרתו וכ"ש בבנינה כי לא יתכסשו נח חל
 חירק גדול שחל"י כתובה אהרי' כנ"ל
 כיבוד השני ואם פ"פ גרוניה אז ה"ח הבנין נבטול ופ"פ בח"ס
 החזיק ההזיקתי האמיתי

קֹדֶשׁ הַבֵּיתִי כְּתוּבָה מִן הַמִּשְׁכָּן כַּמֶּלֶךְ הַמִּשְׁכָּן
 מִפְּקִידִים וּמִשְׁטָטִים
 מִהַפְּקִידָה הַמִּשְׁכָּן הַמִּשְׁכָּן
 בְּשׂוֹא לְרִיבֵי
 וְהָיָה הַבֵּיתִי כַּמֶּלֶךְ הַמִּשְׁכָּן כַּמֶּלֶךְ הַמִּשְׁכָּן
 לְהַבְדִּילוֹ מִן הַעֲבָר שֶׁהָיָה בְּחִירָה אֶלְפִי שֶׁהָיָה נוֹעַה לְתוֹכָהּ
 אוֹת הַגִּרּוֹן שֶׁאֲחֵרִי לֵכֵן נִשְׁמָטָה הָיָה הַבֵּיתִי לְעַמְרִי וְהוֹטָה
 הַפֶּתַח עַל הַמִּשְׁכָּן הַבֵּיתִי שֶׁלִּפְנֵי וּלְנִקְבָה מִפְּקִידָה אוֹ
 מִפְּקִידָה
 קֹדֶשׁ הַצִּיּוּרִי וְהַמִּשְׁכָּן הַבֵּיתִי כַּמֶּלֶךְ הַמִּשְׁכָּן
 לְהַבְדִּילוֹ מִן הַחֶלֶק הַעֲבָר כַּמֶּלֶךְ הַמִּשְׁכָּן
 אוֹ הַפֶּתַח הַפְּקִידִי וְכִי וְעַפִּי רֹכֵץ הַצִּיּוּרִי
 לְיַחֵד עַפִּי בְּצִירֵי הַשִּׁשִּׁים
 הַשִּׁלְחֵי בְּתוֹם הֵיאוֹרָה שִׁבְיָה הַאֲוִינָה
 וְלִהְיוֹת
 הַפְּקִידָה חֲמִי בְּצִירֵי וְכִי הַמֶּלֶךְ כִּי לֹא יִתֵּן לֹעַ

וְכִנְיָהּ בְּעִתֵּי הַתְּפִלָּה
 כִּי לֹא יִתְקַלְּמוּ הַתְּפִלָּה
 שׁוֹחֲזִין וְנִשְׁחָזְרוּ
 וּמִדְּרִיסֵלֶכְן יִבְאוּ כֹלֵי בִפְחָה עֲבִל וְעִיּוֹן קִיָּה מִשָּׁעַל חִיבָה
 וְעִיּוֹן בְּשֶׁמֶר הַיָּסוֹד כִּי מִלֵּא
 כִּסֵּי הַעֲחִיד
 חֲסִידוֹת לִחְסִידוֹת רַלֵּה שְׁלֹשִׁים

22

12

1. *Chlorophyll a* and *Chlorophyll b* were determined by the method of Arar and Collins (1971) using a Shimadzu 1601 UV-Visible Spectrophotometer. The concentration of chlorophyll was expressed in $\mu\text{g mL}^{-1}$.

משה

[illegible]

קעב **כבר** חמרגו כי גזרות החכמים הם השרשים חשה
פ"פ שלהם נו"ן כמו נגש נדר ודומיהם כי כחשה
יהיה לפני פ"פ אות שימושית חזי מהכר הגו"ן פ"פ ויהיה דגש
חזק בע"פ להורות חכמה לכן בעצר ובינוני הקל שאין לפני
פ"פ ש"ס. אות נוספה ה"ע"ד השלמים כמו **נָגַשׁ נְגִישָׁתָא**
ובו' **נָגַשׁ נְגִישָׁתָא** וכו' כי לא יתכן שמחשה
הגו"ן ויהיה דגש בע"פ כי חין דגש חזה
בראש התיב' ובעתיד שיש חוסין' חיתן לפני' חזי מחקר הגו"ן
כמו **נָגַשׁ הַנֶּגֶשׁ** וכו' והליווי על הרוב במקורו נו"ן פ"פ
כמו **נָגַשׁ נְגִישָׁתָא** וכו' ואף שאין לפני' שום
אות נוסף וא"א להיות פ"פ דגשה בחזק מ"מ
כדי להשוותה אל העתיד כי הליווי והעתיד על הרוב שיש
בפמונה רק בתוספו' חיתן' שבראש העתיד ופעמים ע"ד

七

[illegible]

75

11

[illegible][illegible]

ולפי שמהקל הציטוי מלרש לכן נסתה קמץ הז"ן לשוא משה"כ
 בעד לנקבה שהוא מלעיל היא צקמן **נסבה** : והציטוי
 המורכב פ"פ בשורק תמורת המלחום ד"ד ע"פ מפני
 הדגש **סבה כבים** מ' ומשכנס **סבובה סבובים**
 ע"ד השלמים
 ובהה"ם ע"פ הוטלה התנועה על פ"פ וגסתה לשורק תולדהו
 מפני הדגש וחולם עפ"י רוב יבא הציטוי מורכב ע"ד
 השלמים : **הציטוי בתוספו** ה"ח ברהש ובחירק ופ"פ בחול'
 כמו **הסב הסבו** ולפ"ז חינו שו' חל העתי' כי העתי'
 פ"פ בפה' כמו **אסב יסב** וכו' ומזה
 ג"כ רחוי' כי חין ליווי צבנין נפעל שהרי בכל
 הנדחו זה הציטוי לתמונת העקיד חכל חין זה חלף ליווי
 מצנין התפעל ע"מ האל ופ"פ בחולם על נכון : והעמיד

אחד

קַף הָעֵבֶר בֵּין הַפֶּלֶא ה' אֵל הַבְּנִין בְּמִלְאָפּוֹס לֹאִי כֹחַן
אֲחֵרִי' לֹא שׂוֹא נֹחַ וְלֹא דָגָשׁ וְיִצְחָק בְּכֹחַ הָיִסָּב
הַיִּסְבּוֹת וְטוֹהֲבִיטוֹ פֶּשׁוּט הָיִסָּב וְטוֹבִיטוֹ
מִוֶּרֶכְ בְּחֹסֶ' מ' ס' מִטּוֹ כִּי וְנִי אֲבִי וְהַמִּס
בְּמִלְאָפּוֹס נִחְנֻפֶּה אֵלֵּי הַבְּנִין שֶׁמִּטְמֵה מִיִּסָּב מִיִּסְבָּה
מִיִּסְבִּים וְטוֹ וְכֵהָ הָרִיקִים בְּסֶגֶר
הַכֹּחַן כִּי טוֹעִים הַחֹמֶרִים בְּהַגְדָּה שֶׁל עֲשֵׂה טוֹלָט
מִסְבִּין כִּי יִלְ מִיִּסְבִּים כִּמוֹ מִיִּסְבּוֹת שֶׁס' (בְּמִדְבָּר)
וְחִי' (לֵב) עֵכָ"ל
הַעֲתִיד גִּבֹּ בְּמִלְאָפּוֹס וּמַעֲטִים בְּשׂוֹרָק וְאֲחֵרֵי דָגָשׁ אֵיִסָּב
הָיִסָּב תִּסָּב וְטוֹ :

[illegible]

ביאור לוח נד פ"א יו"ד

קפב **אם** פ"פ יו"ד נקראים נח מא י"ד כמו (ידע יד ילד)
 ודומיהם והעבר וביטוי מצנין הקל לפי שאין
 לפניהם אות נוסף צח"ג לזהות היו"ד פ"פ נמשך אחריה יבוא
 ע"ד השלמים (ידע ידעת) וט"ו (יודע יודעת) וכו' והליווי
דע דע וכו' בתחבול יו"ד פ"פ אף שאין לפני' אות נוסף
 כדי להשוותו אל העתיד שתמיד תחסר בזה יו"ל
 פ"פ **יד**

מינה

הַיְיִקָּה כְּנִי וְגַר הַיְיִמִּים וְהַצִּיּוֹן בְּהַשְׁמַח מִסֵּם
 כְּמַשְׁפֵּט בֵּין זֶה וְהַמִּסֵּם בְּחֹלָם
 כְּמַשְׁפֵּט הֵ"חַ הַבֵּינִי שֶׁמֶט' כְּדִיעַ בְּדִיעָה וְט'
 וּמַשְׁפֵּט כְּדִיעַ וְט' לִמְטָה הֵ"חַ הַגְּרוּיָה לִקְבֵּשׁ לְגַמְרִי
 נַע טַחֵל וְהַשְׁמַח כָּל חֵם הַשְׁמֹחִם שֶׁלִּפְנֵיהֶם הַצִּיּוֹן הַיְיִקָּה
 הַיְיִקָּה בְּחֹלָם וְכֵן הַיְיִקָּה לְרִבִּים וְכֵן חֵן
 חֵלֶק בֵּין לָאוּי לַעֲבֹד וּפְעֻמִּי בְּדִיעַ
 וְחֵמֶר' יו"ד פ"ג הַיְיִקָּה וְהַשְׁמַח הַיְיִקָּה
 בְּחֹלָם בְּחֹמֶת הֵ"חַ הַבֵּינִי אֲדִיעַ
 תִּדִיעַ וְט' מִסֵּם בְּיָמֵינוּ וְהַשְׁמַח וְהַשְׁמַח
 פ"ד הַשְׁמַח הַיְיִקָּה הַיְיִקָּה וְהַשְׁמַח
 וְהַשְׁמַח שֶׁהֵם בְּכֵן
 בְּחֵרֶק מִשָּׁן יו"ד חֵמֶר הַיְיִקָּה בֵּין חֵם בְּלִישׁ מִשָּׁן
 יו"ד וְט' בְּחֵמֶר וְהַשְׁמַח בְּלִישׁ יו"ד הַבֵּינִי כְּמֹנֶה חֵמֶר פ"ג

[illegible]

בַּיָּאֹד לֹחַ נָחַ עֵין
 קֶפֶה יֵאֵם ע"פ הַיָּח וי"ו לו' וי"ד נִקְרָאִים נָחַ כֵּין וְהַסֵּבֶל
 הַמִּנְהָ אֶחָת כִּמו' (קֹס סֹב סִיר מִיר וְדוּמִיָּה)
 וְהַעֲבָה לִיחִיד מִזֵּין הַקֵּל קֶסֶב וְתַשְׁכֵּטס בִּכְהָ ע"פ כִּי
 ע"ד הַשְּׁלֵמִי מִשְׁכֵּט' קֹסִי שׁוֹב ע"מ פֶּקֶד
 וְהַעֲדָה ע"פ בִּשְׁבִיל דִּן שֶׁהָא
 כִּי נָח רָאִיו לְהִיּוֹת פ"פ בְּתַנּוּעַת ע"פ וְדִינִס קֶסֶב כִּי
 בְּגִזְרוֹת הַכְּפֻלִּי אֲדִכְרִי לְהַבְדִּיל מִגְזַר הַכְּפֻלִּי
 שֶׁהֵם בְּהֵמָה הָרָחֵל לְכֹן מִרְכָּה ז"פ בְּהֵמָה כְּמוֹכָה מֵל

נחית האל"ף והיה המורה ע"פ וכו' הנחור כי
 דרך לשון הקדש בהעדר ע"פ חזי יהי' פ"פ בחטפת ע"פ
 חו' בחטופ' המור' על ע"פ ע"ש ולקב' קמה שבה
 מלעיל ולנסתרי' קמו שבו מלעיל
 והגני' מורה עלי' ע"פ וכו' מובדלים מגזרת
 קמו למ"ד ה"ח שהם מלרע עשה עשו כמפססנע"פ
 כמו

כה

אשר שהיה ופעמים יבלי גופי הנסחרים
ע"מ פועל או פועל כמ

פְּזִיקָה מִזֵּבֵי אֹרֶךְ ודומיהם הליכי והחולס שהחח
 פ"פ היא תנועת ע"פ כשחטטה
 ונהה והטלה הניעתה על פ"פ ומשפטם ע"ד השלמים
 יית מותה מִזֵּב מִזֵּב והשול כשכתרת וכשחרים
 להקל כנ"ל סימלקמו) אולו
 כשחר גופים יכלו = פ"פ פעל וימתו ולנו כגנבה ע"מ
 שרה פ"פ
 כפהה בתנועת ע"פ כי דינ ע"ד השלמים
 ע"מ פקדתי פקדננו והציוני
 חם

[illegible]

ה' יאכנס ויפגשם ויבא הציווי והמקור' בתוספות ה"א
שובה קיבדה ומלעיל זולת הגמנין במסר' והעתי' אותיו'
 אית'ן בקמץ כמו בגזרות הכפולי' והגיבור'
 פ"פ יגדיל בניהסכי הכפולי' פ"פ צהול' **אכיל תסובו**
 ונחי עייני פ"פ במלחום וכו' וכו' ה"א ע"פ

ולא נקדו נהיפד תְּסִיבוּ תְּקִימוּ תְּשִׁיבוּ ויהיה
הו"ו הנמשך מו
ע"פ משום גזרת הכפולים המיד ל"פ דגושה כשהיא בחטושה
להיות על השרון אות הבכל וכבר חמרו כי ח"א להיות דגש
הה' המלחום מכי חו"י הכפולה חמיד אחריו ומעט חסר
יבאו גזרות נחי ע"ן פ"פ בחולם כמו לא ידון תרום
ודומיה' וכן בהפסק מהמ"י רלון ואל"י כות'
ושרש טוש פ"פ שלו המיד בחול' חו"י חו"י
יחי פ"א יו"ד כי יש לו שני שרשים (בוס יבוס) כל' סימן
(קפ"ד) יבוש יבוש יבוש יבוש יבוש יבוש יבוש יבוש
גזרה זר' בחולם

אֶרְוָה נְשִׁיבָה וּכְמוֹסָיו אֲתַמְזֵיתִין הַטֹּסִין
יְקוֹמִין וְלִפְנֵי

שהגני' מלרע לקגשחנה: קמץ האי' יחן לשוא לריטו
 התנועו': קפו בנין נפעל מגזר' זונו' והבנין בחלקי' העב'
 ובינוני פשוט במנהגה ליקוד בניקוד חית'ן הקל
 זולת חס הי' רחוקה מהגני' יסחנה לשוא כמו ב'שורב

אהר שער הנהים משה

השיבו ולרבו

השיבו והמקור כמו היוו ופעמים ג"כ במדרון ה"ח הצנין . ועם ככל"ס המיד פ"ס בחירק **ללין קריב** והלמד קמולה כמנעו'ה"ח ששטמה והרד"ק כתב כי למ"ד ככלס ע"פ קמולה כמנו' זעירו' שהגנינה בלוח שאחרי' **לקים לשוב** . והעמיד לוחות אית"ן בקמץ כמו **לקים לשוב** . והעמיד הכפולים כי הוא הנושא ה"ח הצנין ששטמה אחר האית"ן ויחיד פ"ס יסיד צנינה כי כפולים פ"ס צנירי צנין הפעיל וגמי עיין בחירק גדול וזלח לרבות חז כפולים פ"ס בחירק קטן מפני הדגש שאחרי' וגמי עיין צנירי **הסבנה** **תהלנה** כפולים **תשבנה** נחי עיין לכן : **הסבנה** צנור' : כפולים התי' שזלח כי הוא רחוקה מהגנינה כלשה תנועות וחץ שגם אית"ן צנין הקל בשתי גזרות האלה בקמץ מ"מ בקל תוכל להכיר צנינה כי הקל נחי עיין פ"ס במלחמס והפנלים פ"ס בתוסס **אשוב אשוב** וצנין הפעיל נחי עיין בחירק גדול וכפולים צנירי **אשוב אשוב** והחירק והאיר' תנוה אחריהם יו"ד ככה : חז בשענ והיו"ד משמח במקום ויו"ד ע"פ וצמקס יו"ד הצנין : **קפחובבוא** עליהם ויו"ד הדיפוך שזלח בהגדה ישתה **הת"ג** שצנוף התיבה לה"ק כי הוי"ו מהפכ גם הגנינה להיות מלעיל וחז לא יתכן נח נרזה אחר ת"ג שחין זה עני' חזי צנין הקל שיה' (ר"ל נחי עיין וכפולי') פ"ס בק"ה **ויקם ויסב ודין ויקום ויסב** . והטעם לפי שהגנינה **המלחמס והתעלס הם שורק וק"ה והשורק חזי מוכשר גבי שזלח נח כנ"ל סי' (פ"ב)** לכן נשתנה גם השורק לק"ה תולדות העולם וחז דרך אחד לצנין הקל ובהפעיל שניהם פ"ס בצנול סולדות האירי **ויקם ויסב ונגל ומשפטן ויקים ונגל** ולפי שהגנינה **בהכרח מלעיל חז נשתנה האירי לצנול תולדותה וגם החירק גדול נשתנה לצנול ולא לחירק קטן כי חינו עוכשר לגבי שזלח נח וחז דרך אחד גם בהפעיל ושניהם בצנול ואם פ"ס חז ל"ס מאותיות הרפאים שדרך להרחיב ת"ק שפניה כפתח חזי פ"ס כפתח **ותנח ויסר ויער** ואם פעל עומד הוא חזי הוא צנין : **הקל ואם פעל וילא** הוא חזי הוא צנין הפעיל וכל זה בלוחות ית"ן שלפני העתיד שזלח הגנינה בהם מלעיל תחתה ויו"ד הדיפוך חזל עס חל"ף האית"ן שאין הגנינה נסוג אחור תחתה ויו"ד הדיפוך כנ"ל סי' (נ"א) כדי להכיר בין ויו"ד החיבור לוי"ו הדיפוך חזי תחקייהם ד"ג בשוף התיבה כמו **ואקים ואשוב** וה"ה כשהעמיד סמוכה כמקף למקף : **ואקים ואשוב** שאלחרי**

יבחה

אהר

פיעל צנין הראשונה מהדומות כפתח **קומם שובב** כתי' ע"ס צנין **פיעל** וחץ גס זהו צנין עיין רק להצנין שלח היו מגזרת הכפולים כנ"ל וצנינוי הכפולים והמורכב הראשול מהדומות בקמץ והת"ס הצנינוי וחתי' חית"ן ככדאש העתיד בשזלח כמשפט צנין פיעל ופועל . וצנין התפנל בתוספות ה"ח חיו' לפני פועל המחצב וה"ח הצנין בחד' וכות' סהצנינוי וחתי' חית"ן כמו **תכנין השתובב** **משתובב** **ישתובב** ותי"ו הצנין אחר פ"ס כמשפט צנין זה חס פ"ס מאותיו השריקה וצנופי כסחרת ונשתה הראשונה מהדומות בשזלח ככל חלק' שלשה צניני' האלה **שיבבה שובבו** וכו' ומלת **יעוערו** (ישעי' טז) מהאק' הוא : ומשפטו **ירועעו** וכן **יערעו** דס (חיוז לט) **דינו ילועעו** : ושדס **רוע** לרוע או **יעוררו** : ושדס עו"ר כי לא נמלח פעל שיה' פ"ס : דומ' גם לא נמל' שדס שיה' פ"ס ול"פ דומו' זולת שורש הזה : **קבו בנין** הפעיל מגזרה זו ה"ח הצנין צנירי' כמו גזרות הכפולים : **ופ"ס** בחירק מעק' יו"ד הצנין חז כפתח כמו **השיב השיבות** **היקים תקש הרע** וצנופ' נמלחים ומדברים חס פ"ס בחירק חזי ל"פ בחולס וה"ח הצנין צנ"פ כי החוקה מהגנינה **השיבות הקימותם השיבונם** ואם פ"ס כפתח חזי ל"פ בשזלח וה"ח הצנין צנירי' **השבת** וכו' ואם פ"ס גרונות חזי ה"ח הצנין כפתח לצד **העידותי** ופעמי' תחשר ה"ח הצנין לגמרי כמו **בנתי** (דניאל ט') חליו **ריבותי** (חיוז ל"ג) ומעטים . אשר ה"ח הצנין צנ"ס **הקיצות** (תהלים קלט) והצנינוי המ"ס צנירי חס הגנינה בלוח שאחריה חזל חס הענינה רחוקה חזי המ"ס בשזלח ופעמי' בתוסס' יו"ד **מקימי** ולנקה **משיבה** וצמתיכות תשתנה ה"ח לחי' : **רפויה משיבת** . והליווי ה"ח הצנין בקמץ **הקים השיש** או **הקים השב** ובתוספות ה"ח **השיבה** שפטינו ופעמי' במדרון ה"ח הצנין **שים לין בינו גירו שישו דין השיש** ודומיהם וזה הוא על הרוב בלוח שרטי' שלח נמלחו צנין הקל לכן לא יתכן לומר **קים שוב** במדרון ה"ח כי נמלחו מהקדים **שוב** ולנקב' **השיבי** ולרבי' :

רמז

צחי פ"א.יו"ד :

ביאיר נחי למד אלק

ה' א ל"פ אל"ף נקראים נחיו למ"ד אל"ף לפי שעל
הרוב חזוה בהם האל"ף בלי חנועה כמו (קרא)
מלא) דומיהם ויש קורין אותם בפני אל"ף לפי שאינה כשאלה
גזרות הגהים שהאות או"י נעלסמהמכתב והא' תמיד במכת'
אף אם היא בלי חנוע' כמו (קראהי מלאה) וגיבור גזרה
זו ממע כגיבור גזרות השלמיםהק היתה ע"פ הגהוג בשלמי'
ישחנה לקמץ או לזירי מפני נחות האל"ף שאחרי' כמו
קראתי מצאתם וט' נמצאתי ודומיה'זה הכלל
גזרה זו כל מקו'
שהל"פ בשלמי' בשוף נח תהיה האל"ף ל"פ בגזרה זו נחה
וכל מקום שהל"פ בשלמים בחנועה אזי גם אל"ף ל"פ
בחנועה דוק בלוח הבנין וממל' כמו **קרא קראת** וט'
קראי וט' והביטוי הקל **קרא** **קראת** וט'
ולנגב' **קוראה** **קוראת** או **קוראת** כפ'
כמוצאת שלסוהוקלה כי משפט'
קוראים **קוראת** ע"פ פוקרת ולרבים
וכו' והליווי **קראע** **קראע** מ
קראי וע"פ קמולה מבני האל"ף ולרבות
ולנגבה **קראי** ולרבים **קרא** **קרא**
קראה או **קראה** **קראת** ובמלת
הימים והעחיד ע"ד השלמים **קרא**
ובנין בפעל העבר **קרא** ע"פ קמולה מבני נחות האל"ף
ובנשחרת ונכהרים ע"פ בשוף כמשפט ובנמלאים
ומדבר' ע"פ בלדי **קראת** **קראתי** ומלינו לרבים
מדברים ע"פ בהירק **קראת** **קראתי** ונפדינו
(שמות לג) והז' המורת האל"ף והביטוי **קרא**
קראה או **קראת** כמו (תלים קלט) או
קראת וסחר בנינים כולם ע"ד השלמים רק פחה ע"פ
נשחנה מפני נחות האל"ף כנ"ל :

ביאור. נתי למד דא

קצת א"ם ה"א עקראים גהי למ"ד ה"א כי תטח ה"א
ל"ם בכל חלקי הגזעים - ובגלגלם ועלמ' א"ף
מהמכתב ח' משהה ה"א ל"ד. ואלה ארבעה מדרי' הבאים

池

בחסד אחריה ה' א' כחנה. ולקחה כחניה עוד ה' א' הנקבה
ח' כחנה ה' א' ל' לתי' רפוי' גדלה עשתה
וברבים נסתר' נסמטה ה' א' ל' לנחמה

גדרו עשון מלרע בע"ס ומשכנס ע"ד השלמי גדרו.
עשורו ע"מ בהרה ולפי כשוא נע

שִׁלְפִנֵי־חַוֹת גְּרוּנֵי־חַוֹת נוֹט' לַחֲנוּשׁ'חַוֹת הַגְּרוּן
לְכֵן נִשְׁמַטָּה הַחֲמִירִי וְהַטְּבִילָה הַנּוֹעֶמָה עַל חַוֹת הַשּׁוֹמֵרִית

שִׁלְפִנִי וְהֵא דָלָא חֲמַרְיִן כֵּן צְנֻקָה נִשְׁתַּרְתָּ עֲשֵׂה חֶף
בְּחִשְׁמִיבָה זִינְיָרָה מ"ח בְּרִדְרָה ז"א ז"י ז"ב ז"ג ז"ד ז"ה ז"ו ז"ז ז"ח ז"ט

לא הי' הדלה : צינה : להעבר ליתיד נסת'

עֲשֵׂתָהּ וּפְעָמִים יִשְׁתַּחֲוֶה הָא"ל ל"פ. ליו"ד מורגשת במוֹלֵא

וְנִמְלֵאִים וּמְדַבְּרִים כְּמוֹ חֲסִידָה חֲסִידָה חֲסִידָה

נִשְׁחַדְרָה"ח ל"פ ליו"ד נחמה גְּלִית גְּלִית סִגְלִינוּ מִשְׁפָּט
נִלְהֵם נִלְהֵם

וְלִדְנוֹתֵינוּ מִפְּקֻדַּת פְּקֻדָּתָם

שָׁמַעְתִּי! מִנּוּחַ הָהָא בְּאִמְלַע הַתִּיבָה נִשְׁחָנָה הָהָא לְיוֹדֵי
אֶתְרָה וְהַפֶּחַח מֵאֵם וְשִׁמְרָה לְחִירָה : וְהַדְּיוֹטָי וְרָבָה וְזִמְרָה

פ"פ בסגול מפני נחות הה"א ואף שחרי

נגינה פעמיסחנות אהרי' חות ה"א כמו משה שדה מקנה

וּכְכֵן חָס חַיִּים הַגִּיטָה חֹנֶה הַכֶּטֶל נִסְכָּה
מִן־הַסְּכֻת חֲזִי נִדְחָה הֵאָח מִן־הַמַּבְטָח וְכֵאלֵלוּ חֵינָה וְאַחֲרֵי

דגש חזק כ"ל סי' (לז) וצבמיטות נשחנה הכגוג נזיר
רעה צ"א ופעמים אף כשחיננה סמוכה הע"פ בנזיר

דחמ"ס דחק"ס דכונתי"ה (ר"ת חלה) הדברים מלכ"י

מהלים ד"ה' חרי עשה כהלח עזרח) ולקבה גורלה ע"ש
דברו (ההלים במחמ) מ"פ צמח ו"ה"א ל"ה

נשמטה. וה"ל הכתובה היא ה"ל הגקבה כי משכנו

על ע"פ כמסכת שו"א נע שלכני גרונית ופסמי

כעומיה וי"א שהסכמו' הצאי' צמקו'

עושים ומשכטם גזרים עושהים והה"ח

וְעַתָּה וְכַמְּיֻטָּה וְלִי מִיָּמִי נִהְיָה אֲנִי הָרִישׁוֹלָן בְּשֵׁם

החורק לאירי
במ"ה דהמך בכוונות

עֲשֹׂה וּמַשְׁכֵּם גִּלְדִּי

גלגל

מעשה

ופ"ס קמולא כמנהג בנין נפעל ואס פ"ס גרונית חזי ח"י
 בלירי לתעלום הדגס יגלה יראה והמקור נגלה חו
 ה"א ל"פ השתנות
 למי' : קצב והעבר מבנין פעל בניקוד עב'
 הקל רק הפ"ס בהירק מפני הדגס
 שבע"ס לסימן הבנין • והבינוי והליווי והעתיד פ"ס בשתח
 ומ"ס הבינוי וחיותות חית"ן בשוף כמשפט בנין הזה וגם
 בבנין הזה פעמים יבא הליווי ועתיד בחשרון ה"א ל"פ גל
 יצוי צו חת בני ישראל ויחל משה ותכל יצוי
 ודומה והמקור : כמו הליווי :
 ובנין פעל פ"ס בשורק ככל חלקי הבנין ומ"ס הבינוי
 מורכב וחית"ן בשוף כמשפטן והמקור גלה חו
 גלות פעמים יבא גם מקור מבנין פיעל בחולס
 פ"ס קיזה הויתו וכן בשלמים יסור יסרני וכן
 הלוחי (תהלים עז) והוח מליצול מכני
 קירוב הגנינות ואפשר הוא מן הכפולים כמו
 גלותי חת חרפה מנרים פיון ס' (קה) והעתיד מבנין
 פועל לא יבא בחשרון הה"א לעולם :
 הצד העבר מבנין הפעיל הגלה הגליית וס'
 ומעטים בסגול
 הגלה ואס פ"ס גרונית חזי נכסתר' פ"ס וה"א הבנין
 כפחה העלתה ובנחלאים ומדברים הה"א בסגול
 פ"ס פ"ס העלית ופעמי' כפחה
 והעלית והבינוי והא"ת זככת' ברבה
 מרבים ירבה תרבו כי היא
 סוע' ה"א הבנין כמו בשלמים
 ופעמים בחשרון ה"א ל"פ הבנין כמו בשלמים
 ויעד ודומה'ס • ומה שפ"ס
 בסג"ל עס וי"ו ההיפוך כנר כנחתי בבנין הקל כי הוא
 חנועט ע"ס ככל סימן קל"א וחלום מה שחות חית"ן בסגול
 ומשפטו כפחה בבניקזה כתב ג"פ הרז"ה כי גדת הכתוב שלא
 יבא חות חית"ן כפחה בבנין הזה חל"כ חתרו שוף נח חו דגס
 עכ"ל ומתח' יסודותיו שיסוד מוכרת הוא לזה ולדעתי ל"ל כמ"ס
 כי חותיות חית"ן בניקזה הס כפחה בתנוע' ה"א הבנין שגשמטה
 כמנהגה אחר שוף נע ולפי שחליוו בשוף בחשרון ה"א ל"פ
 חזי ה"א הבנין בסגול כמו הרק לכן גם העתיד עס וי"ו
 ההיפוך הבחיס בחשרון ל"פ חית"ן שלה ג"כ בסגול
 כי היא חנועט ה"א הבנין שגשמטה • ובנין הפעל ה"א
 הבנין בק"ח כי אחרי' שוף נח ולכן גם מ"ס ציוני
 המורכב וחוח חית"ן שלו בק"ח כפחה ה"א הבנין ופעמים
 מ"ס המורכב וחית"ן בשורק מביס תבו והייע מפני
 שאחריה' דגס לחשרון ונו"ן פ"ס כי שרס
 קצה בנין החפעל התנה וס' חותיות
 המסמכת לפני השרס בעבר ובינוי והעתיד
 טולס ע"ד השלמים ופעמים יבא הליווי והעתיד בחשרון ה"א
 ל"פ

למען תחיה וכו' חמרו כי ה"ן המוס' פ"ח תמורת הדגש ההפלה ומה ראה שהדגש נע

שאל"כ היה יכול לכת' הדגש ציו"ד פ"כ שוא' נע' היא ואחר
 טוח' נע' לח' יבא' דגש' וטיין' ה' פ"ה • וצנין' נפעל' מו"ן הצנין'
 צחורק' כמשפט' חית'ן' הקל' **נְהִיָּה** **נְהִיָּה** וט"פ' קמו"ה
 והציוני **נְהִיָּה** בסגול' וצ"ח' ולקב'ה
 צקמץ' כמו העצר' ולכן' ראו' לומר' צברכת' שהכל'
נְהִיָּה צקמץ' צ"ד' כמשפט' העצר' כי כל' הצברות' הם' צלשון'
 עבר' רמז' צ"י' צברות' ודלח' כהר"ה' שדעמו' לומר'

בסגול כי הוא ציטני : ורחמי במדור ח' הרפס בשס הגלון השס
 צבי ז"ל (אצ"ח) י"א **נְהִיָּה** בסגול וזה העיני גדול כי זה
 בא לטון עתיד כמו : ולא **נְהִיָּה** הרפה (נהמיה צ')
 עכ"ל . ולכן זה רח"י כי שס הט"ן היא ט"ן

הַמִּלִּין הַקֵּל וְהַסֵּד לַמִּדָּבָר וְלִמְדָּה וְלִמְדָּה : קִבְּצוּ וְרָאוּ
 שֶׁהַדָּבָר כִּי יֵשׁ שְׂרָשִׁים שִׁים לְהַסֵּד שְׂחִי מִגְרָשׁוֹ כִּי יֵשׁ מִהֵן נֶחֱ
 קָטָנוֹ רַ"ל אֲשֶׁר פִּ"פ שְׁלֵהָ וּלְפִי שְׁלֵהָ מִלְּחֻמוֹת אֲוִי צִנִּי נֶחֱ
 (יֵלֵךְ יִרְאֵה אֲבָהָה) וְזִמְיָהָ וִישׁ שֶׁ"פ וּלְפִי מִלְּחֻמוֹת צִנִּי נֶחֱ

[illegible]

והציווי ועמיד בחסרון פ"פ
אחיותיו פ"מ ביזר ובמקם חזר

וּבְמוֹסְפוֹת ה' ^{וְהַמְקוֹר} תִּתֶּנָּה אֶתְּנָה נִתְּנָה ^{שֶׁלם} ^{בְּחֶשְׁרוֹן שְׁמִיָּהוּ} תִּתֶּנָּה ^{וּבְמוֹסְפוֹת ה'} תִּתֶּנָּה לְתֵת וְעַם הַכִּנּוּיִם תִּתִּי תִתֶּנָּה

כפעל הוא ע"ד גזרת החסרים ולפי:
וכי יתן בגין הפעל נוכל לבנות כל בגין הפעל וגם אחת
בגין- הפעיל לומר (הגחין הגחנת) או היתין היתן
וברעיון לעיל סימול(כחד)זמור הכלל ברל

מקושההו' צתועה ע"ד השלימים וזו חסרה וזו חסרה
ואם ה' בשוא ע"ד השלימים אז חסרה למרי בגרה
ואם פ"טו"ן ול"פ אל"ף כמו שרש (נשא) * אז היא נזה
מנהג שתי הגזר' כי בכל מקום שהו"ן פ"פ חסרה בגזר

החשרי' גם בגזרה זו חסרה וכל מקום שחנות האל"ף בגזו
בעלי האל"ף גם בגזרה זו תנוח כמות מוץ המקור לקבע
וביטוי הקל והמורכב עניין נפעל שזה גזרה זו לבעלי האל
ובצווי והעמיד ע"ד החסרים **שני תשני**
וישנה והמחבר נחל או ישינה או

[illegible]

778

וְלֹא הָיָה כְּמוֹ שֶׁרָשׁ (כֵּסֶה כֶּסֶה) וְדוּמְיָהּ לַהֲיִים גַּם מִנְהַג
שֶׁהִי גִזְרוּתָהּ וְעַם הַטּוֹן כִּי כִּמְנַהֵג גִּזְרוּת הַחֲשָׁרִים הַזֶּה
מִן הַצִּוּוֹת כִּי לֹא תִכַּל לִמְנוֹחַ מִיָּה כֶּה כְּמוֹ שֶׁחֲמֹר גִּישׁ
וְעַם הָיָה לֹא כִּמְנַהֵג וְהִי

ופעמים יבאו בהשרון סחיה: **ויז** ויז ודומיה' ופרש
 (נחה) לח יבא בהשרון ו' פ"פ
 גרוכית ותיקה מקבלת דגש: **אם** פ"פ חזק ול"פ
 ה"ה כמו (אבא חפה) ודומיהם: **אם** פ"פ חזק ול"פ
 נוכחי' מכה סחיה:

ולכן בעבר ובימינו והליווי עמהל שחן ולעניהם חות שימשה
 לח תהוה האל"ף פ"פ ויבחו עם הא"ל ל"פ במלה נחי נח"ד
 ה"ח אביתי אביתאפה אפ"סאפ ודועיה'
 ורמזה

במנהג שניהן יאִבֶּה תֵּאֵפוּ נֶאֱפָה ופעמים נחשורו
ה"ח חו"ק (חלה) חוחות חית'ן בסגול יאתה

יִצְחָק וְנִחְסְרוֹן הָהָ"ח וְיִצְחָק וְנִחְסְרוֹן הָהָ"ח
 כִּלְ"ל הַעֲבָה וְנִחְסְרוֹן הָהָ"ח וְנִחְסְרוֹן הָהָ"ח
 וְיִצְחָק וְנִחְסְרוֹן הָהָ"ח וְנִחְסְרוֹן הָהָ"ח

יְפֹת הַצִּוּי יֵרֶה יְרִי וְצֹהֶתִיד כְּמִהְגִּי שְׂתִיהָ
אִירָא תִירָא וְכו' וּנְחִסְרוֹן הַה"ל

נִדְרָה נִזְרִית והבינוני הפשוט **נִזְרָה** חו' במלחפו'
והעמיד **נִזְרִים נוֹמָת**

יְהוָה יִרְיֶה וְכו' וּבְנֵי הָרֹגֶשׁ לֹחַ כְּמֹלֵחַ
מִהַסְלֹס וְהַפְעִיל הָרֹדֶה הִוְרֶתָה וְכו' הַבִּיטֵנִי
מִזֶּדֶה מִיָּדִים וְהַמְקו' הָרֹדֶה הִוְרֶתָה וְכו' הַבִּיטֵנִי

וְכָרַשׁ יִפֶּה מֵאֲנֹכִי בְּזִנְיוֹתַי
 (יִרְמ' י) וּבְהַחֲסֵל תִּתִּיפוּ הַהֲדוּרָה
 נִגְזָה כָּל הַבְּנוֹן:

ד אס כ"פ יו"ד ול"פ חל"ף חזון רק שני שרשים (יאלח
ירח) ושרש יאלח לא נמצא רק בצנן הקל וההפעיל
וכל מקום שהנוח היו"ד צרש ידע גם צלה הנוח וכל מהם
בניות הא"צ בצנן הא"צ המובילה חנוה ושרש ירא' מ"מ

פֶּעַל וְהִי'תָן בְּחֹרֶק מִסֵּךְ יו"ד אִירָא
 תִּירָא טו' וְהִכְעַל נִירָא כִּי כֶּעַל
 חֵן לוֹ כֶּעַל

הוא ושר ירדא הפורקאח כי הקל הורחלו כהורחות ופפא
 כי ירדא מקבל פפולת הירחלה מן הנורא והבינוני
 ג"כ ירדא והוא שם התואר ולא יורח כי כחצו לעיל
 ב' (כמה) ירדא בכל שרש שר' צו שם המוסר לח ירדא

רא א"פ וי"ו ול"פ אל"ף חין רק שלשה טרשים
(בוא טח קוח) ושר צו"ל לח ממלח רק צנני

הקד'ל והשני' וסוף מורכ' משתי בגדו' כשר ובינומי האג'

1933

בצנחן ההל ובצנחן הפעיל מ"ח נכריים הם בנייהוד פ"ס כי צנחן

[illegible]

ד' כינני הוא לשון העלמה כי היא מורה על הפעול
הנזכר כבר במאמ' ההוא כי חס האמר ראובן
שמר לא תזכיר בו רה הפועל ועדיין לא נודע הפעולה במה
היחזה חס ביחיד או ברבים ואם לכתרים או לנמלאים אבל חס
האמר **שמר** אהוה או **שמר** נדע כי הפעול השמו' הוא
זכר יחיד נכס' אשה זכור כנר' במאמ' ואם
יאמר **שמר** אהוה או **שמרה** נדע כי השמור הוא
נכבה יחיד' נכסה' ונכסה האמר **שמר**
אותי או **שמרני** נדע כי הפעול הוא מדב' **שמר**
בפעול' וכן בטולם ולפי שהבינו מורה על
הפעול לכן לא יבא הבינוי כפעלים עומדים כי אינן להם כעול
ומה שמלינו בני ילאונו (ירמיה י') כירושו ילאו ממני ולא
ילאו אחי וכן כינוים הנמלאים במקור ובנינו פעלים עומדים
שמר הוראם כהורא'ה כינוי הפעלים שהיא כטעם **אתי**
שמרתו **אתם** המורים על הפעול רק הורא'הם
כהורא'הם כינוי השמות שהם כטעם שלו שלי
שלך ודומיהם כמו שיהבאר בשער השמו' וכן לא נמלא כינוי
בהורא'ה כינוי הפעלים בלוח' בנינו' שהן מקבלי הפעולה כמו
בנינו נפעל **ויפועל** **ודפועל** לפי שהם בעלמ' פעוליסוכן
לא יבא כינוי בבנין' החפצ' לפי שהוא פועל
ופעול' ומעמה לא נמלא הבנוי סרק בשלשה בנינו' אבות הפועלי'
שהם (קל פיעל הפעיל) ואף גם בהם אינם אלא כ' הספעלים
יולא'י שאז יש בהן פעול זולת במקור שלהם יבא הבינוי אף
בשומדים כמו שיבאר :
דהורא'וי שמדע כי מלות המור' על הפעול הספער' והם
אתי אתך אתו: אתך אתה:
אתנו
אתכם אתם: אתכן אתן: והן
המין הדיוקראוי
שנים עשר כי שנים עשר גופים הסשלה ליחיד שלשה ליחידה
שלשה לרבים שלשה לרבות שהרי לכל מין ומספר יש בו שלשה
גופים והם נכח נסתר מדבר כנ"ל סימן (קלו) אך לפי שבינוי
מדב' בעד'ו שזה לזכר ולנקב' בין בלשון יחיד בין בלשון רבים
כי (שמר אחי או שמרני) שזה לזכר ונקבה וכן (שמר חותנו)
שזה לזכרים רבים ולנקבות רבות מטעם הנזכר סימן הב"ל
דל מנייהו מרין פשו להו עשרה ולפי שיערך הורא'ה הבנויים
הם אוחיו' הבנויים' הנוספ' על מלת **את** כמו הה"א והכ"ף
במלות (אמה אהך) והנו"ן והי"ו במלות **אתן**
אותו והיו"ד והמ"ם במלות **אתי אתם** לכן **אתן**
ברא'והו מקלר ויבטיע
ולוח'והו סימני הבינויים שהחברו עסמלת הפועל ויהיה
הפועל והפעול במלה אחת כמו מן **פקד אותו** יאמר
פקדני והי"ו תולמו' מורה על פעול' יסיד
נסתר וכן מן פקד **אתה** יאמר **פקדה** ומן פקד
אתך יאמר **פקדה** ומן פקד **אתי**
אתך יאמר **פקדה** ולפי פקדני רק שלא יתערב
מסכנוי השמו' כמו **דבריו** ב"ל דבר שלי ואסמך
דבריו

אחד

שער הבינוים

משה

בכינוי הפעלים
פְּקַדְתִּי וְכֵן מִן פְּקַדְתִּי אֶתִּי וְלֹא פְּקַדְתִּי וְלֹא
 יתכן לומר **פְּקַדְתִּי מִן פְּקַדְתִּי אֶתִּי וְלֹא פְּקַדְתִּי** לכן הוסיפו
 אלה ה' ויאמרו
פְּקַדְתִּי כי גם מלת ה' מורה על יחד נסתר וכן מן
פְּקַדְתִּי אֶתִּי לא יאמרו **פְּקַדְתִּי** רק
פְּקַדְתִּי והכונה
 הנקבה לתי' רפוי' ופעמים בדגש התי' ו
פְּקַדְתִּי גְּמַלְתִּי (שמואל ג') ופעמים יבא הכינוי
 כנו' ונוסע' שמרנה ודינו **יְשַׁמְרוּ**
 ובכר אמרו כי ה' ושמרנה הדגש לתכלית הכינוי
 כנ"ל כי (פה) ג' והר"ה כתב כי המל' האלה הם כך
 בנפרד עם נז"ן נוסף נסוף (יבבנהו ירנהו) דין
 יסבנן ינן וכן ישמרנהו הנכרד ישמרנ' שומ' יאמר במלת
אֶרֶץ מִקְדָּשׁ וכיוצא בו האם יאמר שהנפרד **אֶרֶץ מִקְדָּשׁ**
 הלא אין דרך הנז"ן לבא נסוף
 חל"כ חסר נרשס"ד החית' ואלו תי' החית' וכל' סימן (קכ):
 ר' ורנה נפול' נסתר יתחברו כל העשרה כינוים כמו
 שמרנה בלוח הכנויים ואל' בפועל המדבר בעדו
 לא יתחברו רק שמה: כינויים הרבעה כינויים המורים על
 פעולים נסתרים וארבעה כינויים המורים על עולים נזאלי'
 כי מן פְּקַדְתִּי יאמר פְּקַדְתִּי פְּקַדְתִּי פְּקַדְתִּי פְּקַדְתִּי
 וכן פְּקַדְתִּי פְּקַדְתִּי פְּקַדְתִּי פְּקַדְתִּי חלל לא תוכל
 למכר ועל
 מדבר עם כינוי המורה על פועל מדבר למה פְּקַדְתִּי
 פְּקַדְתִּי שאל הפועל והפעול בגוף אחד והכינוי
 מור' חמיר על פועל אח' שאלו גוף הפועל ומלת ואל'
 עשיתיני (יחזקאל כט) כנ' פירשו פשיתי לי לכן חסרו בו שני'
 וגשלו שמונה ובפועל נמצא לא יתחברו רק ששה כינויים
 ארבע' כינויים פעולים נסתרים ושני כינויים פעולים המדגרים
 ומן פְּקַדְתִּי פועל נמצא יאמר **פְּקַדְתִּי פְּקַדְתִּי**
פְּקַדְתִּי וְכֵן פְּקַדְתִּי פְּקַדְתִּי פְּקַדְתִּי חלל
 לא תוכל
 פועל נמצ' עם כינוי פעול נמצ' לו **פְּקַדְתִּי** חותך או
פְּקַדְתִּי או **פְּקַדְתִּי** או **פְּקַדְתִּי** שאל הפועל
 כיון
 והפעול בגוף אחד כנ"ל: והנחזור נתן בהם סימן ור' בהם
 ה"ל ששה כינויים בנמצא שמה בפועל מדבר פ' עשר
 בפועל נסתר: ר' **כבר** העירותך כי והחלות כינוי
 השמות ח' כהוראות כינוי הפעלים כי
 הוראת כינוי הפעלים נטעם מלת (אותי אותך אוהם) וכו'
 והוראות כימי השמות נטעם מלות (**עָלִי** שלו שלה) וכו'
 ואלו הכינוי מורה על הפועל כמו שיתבאר בשע'
 השט' ולכן הכינוי האולכים ע"ד השמות יתחברו בהם כל
 העשרה כימים כי מן **פְּקַדְתִּי** יאמר **פְּקַדְתִּי פְּקַדְתִּי** וכו'
 ר"ל פקד שלי פקד שלי

כלם וכן כינוי (פעול) אשר קראויו בשם כינוי מירכ'
 יתחברו עם כל עשרה כינויים על הוראת כינוי השמות כמו
שְׁלַחְתִּי שליח שלו הגה הכינוי מורה על פועל הנסתר וכן
 טלם: וכינוי הנקבה נסתרת בלשון דרכ' יבא
 על שני משקלי' **פְּקַדְתִּי** או **פְּקַדְתִּי** נחבירו עם הכינוי
 לא תסתב' רק עם **פְּקַדְתִּי** משקל **פְּקַדְתִּי**
 כמו **פְּקַדְתִּי פְּקַדְתִּי** לכן התי' דגשה **פְּקַדְתִּי**
 ואל' מן (פקדה) היתה התי' ו
 ראוי' למשפט ה"ה הנקבה המסתנה לתי' וכן המקור לפי
 שאין צורך מוגבל והוא מנוצל בין שם לפעל גם מורה
 על משך הפעולה זמור לכן יבא המקור עם הכינוי בהוראת
 סתיהן ר"ל פעמים יהי' הוראות כינוי המקור בהוראת כינוי
 הפעלים המורים על הפעול ופעמי' הוא בהוראות כינוי
 השמות המורים על הפועל כמו עד **הַשְׁמַדְתִּי** הוא כינוי
 מקור מבנין הפעל או התפעל והוראתו כהוראת
 כינוי הפעלים ר"ל השמיד אותך **בְּבִרְתִּי** מפני השלום
 וג' הוא מקור הקל ר"ל בריחה: **שְׁלַחְתִּי**
 ר"ל עמידה שלו ובכונה זו יבא המקור עם כל
 עשר' כינויים כמו השמ' ויבאו גם עם פעלים עומדים שהרי
 (ברח עמד) פעלים עומדים הם ולפי שלא מלאו כינוי
 בפעלי' שהם מקבלי הפעולה הן בפועל הן בהפעל חפילו
 במקור שלהם מזה ראה כי השמך ח' מקור נפעל כי חס'
 מקור התפעל והדגש לחסרון תי' הננין כנ"ל כי' (קמה)
 ויפה למרתי כי אין ליווי בבנין נפעל כמו שאין ליווי בשאר
 התולדות והליווי אשר השנו לנפ' הוא בין התפעל והשילן
 המורכב מבנין הפעל והתפעל לא מלינו בו כינוי כנ"ש הרד"ק
 ופחח דברי כמו **וְנִכְפַּר וְנוֹסְדִי נִשְׁתַּוָּה** ודומיהם:
רח ורנה מתוך
 שנתרבה המלה בלוחיות ונועות מחמת חוספות
 אותיות הכינויים וגם נעתקה הגנינה ממקומה לתנועה
 שאחריה לכן נשתנה ג' אחת מן התנועות לשאל להקל ועפ"י
 רוב תנועה שלישית שנפני הגנינה: ובכר אמרו כי ת"ג
 שאות או"י הנמשך ממנה היא לאורך שרש או שימו' וכו' ת"ג
 סאות או"י כתובה אחריה חף שאלו לאורך ח'ינו משתנות
 לכן חירק גדול ומלאשם לא ישתנו וכן ת"ה שאחריה דגש
 או ת"ג שהיא לתשום הדגש וכן ת"ק בלות שימושית שאחרי'
 שוא נח לא ישתנו כנ"ל סימן (פ) גם החולם לא ישתנה לשוא
 חל"כ בהכרח כנ"ל סימן הג' ח"כ כל התנועות המשתנות
 אינן אלא הקמץ והצירי שאינן לאורך הנח ולא להשלו' הדגש
 ות"ה שבא שרשית שאחריה שוא נח ובכר אמרו כי קמץ
 פ"פ מוכס' להשתנות יותר מכל התנועות שאחריה והציר' בע"ש
 מוכסר' להשתנות יותר באם אין פ"פ קמולה כנ"ל כי' (עז)
 ולאו דווק' פ"פ וע"פ ממש כי בכל התיבות הגדולות מהנועות
 הרבה כל שתי תנועות ההרונות אשר בנפרד נהגו' משפט
 הזה וראשונ' משתי אחרונות כמו פ"פ וחשכ' לענין השתנו'
 והאחרונ' כמשפט ע"פ כמו מן **בְּגָדִים זָקָנִים** יאמרו
 במתיבות **בְּגָדִי זָקָנִי** ויחבא' **בְּגָדִים זָקָנִים** עוד
 מזה לקמן **בְּגָדִי זָקָנִי** ויחבא' כי בנין **פַּעַל** שפ"פ
 שלו בכל חלקי גבר בחירק ובפתח בפחח ו' (ואחרי')
 דגש

בִּיָּאֵר לֹחַ הַבַּיִם

פְּקָדָה כִּיטוּי ג'כ פֶּסֶד כִּי פֹעֵל נִסְתָּר הוּא וּלְפָעוֹל נִסְתָּר
יֵאמָר פְּקָדָתָהּ ה'א הַקְבֵּה נִסְתָּה לְחַיּוֹ רַפּוּי
וּפְעֻמִּים בְּהַסְרוֹן ה'א וְהַיּוֹ דְּגוּשָׁה
לְהַפְלִיגָה הַיּוֹי גְּמֻלָּתָהּ וּמַלְעִיל ו'א כִּי הַדָּגֶשׁ לְהַסְרוֹן
ה'א שְׁאֲחֵרִין ו'א כִּי לַעֲלוֹם הַדָּגֶשׁ מוֹר' עַל
חֲסִרוֹן שֶׁלֹּכְנוֹ וְלֹא עַל שֶׁלֹּחֲרִיו וּלְנִסְתָּה פְּקָדָתָהּ מַלְר'
וְלִנְתָּ פְּקָדָתָהּ מַלְעִיל שֶׁלֹּא כְּמִנְהַג פְּקָדָהּ לִפְנֵי קָךְ
רַפּוּי וְכֵן לְנִסְתָּה פְּקָדָתָם פְּקָדָתָן מַלְעִיל כְּדֵי לְהַבְדִּילָם מִן
הַשְׁמֹת שֶׁסּוֹפֶם ה'א מִן אֲהַבְתָּה אֲהַבְתָּם וְחֻמֵּיה'
לֹא בְּהִכְרָת נִסְתָּה הַקָּמַן

לפתח כי לא יתכן נח נראה אחר ת"ג שאין זו עיל' :
רצ' בקרת כינוי שזה כי פועל נמל' הוא' ולא יתחבר
 זו חרבעה כינוי הגמלאים : ומשקל
פקרת כינוי שזה כמו כינוי **פקרת** ומשוחזר שזה
 ל' כינוי **פקרתי** שיתחבר לקמן
 ומתוך שהוא פוע' נמל' הסר זו ג"כ כינוי הגמלאים :
ר'ב פקרת כינוי שמה כי פועל מדבר בדרו הוא והם'
 ממנו כינוי פועל יחד מדבר וכינוי רבים
 מדברים וכינוי גופי נסתרים שזה לכינוי **פקרת** כמו
פקרתיו פקרתיה פקרתים
פקרתיו פקרתיה פקרתים
 כינוי **פקרתי** חרבעה כינוי
 משל"כ כינוי **פקרת** והם **פקרתיה**
פקרתיה
פקרתיכם פקרתיהן ויש כינוי
פקרת שני כינוי
 המדבר משל"כ כינוי **פקרתי** יען כי פועל
 מדבר הוא והם **פקרתיהן**
 ומשקל **פקרתי** כינוי עשרה כי
 נסת' הוא ובכולן פ"פ בשר' וע"פ בקמן כמו
 כינוי **פקר** ר'ב **פקרתם פקרתיהן** כינויים שזה
 כי פועל' נמלאים הם
 והיום נחשבותיהם כי בשניהם נשמנו מ' הרבים ר"ל המ"ס
 וע"ן והת"ו השימוש במחלפוס המורה ג"כ סימן הרבים
פקרתיהן פקרתיהן וכו' ומשקל **פקרתיהן** כינוי
 פועל שמה כי
 מדברים הוא ואחר זו שני כינוי המדבר הציטה
 ורצה כי בכל כינוי העבר פ"פ בשוא' והם הל"פ בשוא' חז' ע"פ
 בפתח והם ל"פ בחטעה חז' ע"פ בקמן :
ר'ב כינוי הציטה הם עשרה כי אורחם כהוראת השמות
 והחולס שבפ"פ לא נשתנה לשו' זלם האירי
 שבפ"פ ציטוי ליהיד נשתנה לשוא' כמשפטה והסגול הראשון
 במשקל **פקרת** ישנה לפתח והסגול השני לשוא' נח
 והת"ו דגושה כמו **פקרתיהן** וכו' וכן משפט
 השמו' הם וכן שני סגולין כמו
מלהמת
תפארת מלהמת תפארתו
 וכן ציטוי המורכב
 יש לו כל עשרה הציטויים וישנה קמן פ"פ לשוא' והמלפוס
 לא ישנה לעולם רמז **כינוי** הציוי חז' רק שזה יען כי
 הציוי רק למלא ולא יתחבר עמו כינוי הגמלאים
 הסר מהם חרבעה ומן **פקר** יאמר **פקרתיהן פקרתיהן**
 וכו' פ"פ בק"ח וע"פ בשוא'
 ואם ע"פ או ל"פ גרמית חז' פ"פ בשוא' וע"פ בקמן ג'אל' רפאנו

מנשה

פְּקָדִיָּה וְלֹא

התנועות לכן פ"פ בק"ח וע"פ בשוא' החסין כי היא
חמורת ח"ג : רמז **אפקד** כיטוי שמנה כי מדבר הוא
וחינו חסר-בו רק שיטוי המדברים וכן כיטוי
נפקד וחלוי שמדע כי נקודו' האי"תן לא יבחנו בכל כיטוי
העתידיים כי הם ת"ק בלוח המשמשת ואהריהם שוא'
נח וחול' ע"פ יבחנה לשוא' חס' אחרי' ל"פ בתנועה וזהו הגרמי
כי לא יתכן שיבחנה לק"ח חולדתו שה"כ היו עריך להדגיש
ל"פ בתגס ואם ל"פ בשוא' אז יבחנה הגזלס לק"ח להקל וכיטוי
יפקוד **יפקדו** כיטוי הם כשדה כי נשמרים הם וכן
תפקד לנבזה נבחרת ו**תפקדנה**
לרבו' נשמרו'

לזכר נמלא ותפקדו לרבי
לנקבה : נמלא ותפקדנה
לרבות נמלאות כינוייהם : ששה כי חין נהם
ארבעה כינויי האמאאים : ריו ורע כי כינויי תפקוד
לנכתר' שזה לכינוי תפקוד לזכ' נמלא ר"ל

בַּשָּׁמַיִם כִּינִיּוֹ וְחֹלָם
מִסְחָרָת נֹסֵף כִּלְיוֹ אֲרֻבָּעָה כִּינִיּוֹ הַגִּמְזָלָה
בְּמִשְׁכָּל הַתִּפְקֹד לֹנְכָה כִּי מִלֵּא הוּא וְהֵם
הַתִּפְקֹדִים הַיִּזְקִיכֶם

תַּפְקִידֵּן
 תַּפְקִידֵּן תַּפְקִידֵּן לְרֹבֹת מַלְאָחַת שׁוֹמֵת
 כָּל
 תַּפְקִידֵּן תַּפְקִידֵּן תַּפְקִידֵּן תַּפְקִידֵּן

תַּפְקִידוֹ תַּפְקִידוֹ תַּפְקִידוֹ תַּפְקִידוֹ תַּפְקִידוֹ:

רֵיחַ כִּינִיּוֹי הַמְקוֹר הַסַּעֲשֶׂרָה פִּקְדוֹ פִּקְדָה טו"פ
 בְּק"ה וט"פ בְּשׁוֹחַ ^{הַהֲשִׁיבִי}
 הִיא חֲמֹר' ת"ג בע"פ ולכן חֲהַר' רַפִּי כְמוֹ
 בַּעֲזָבָה וְכִיטוּי הַמֵּאֲלֹר פִּקְדָה פִּקְדָה
 פִּקְדָה פִּקְדָה כְּמוֹ
 לַעֲבָדָה בְּשִׁמְעָה וְנִשְׁתַּחֲוֶה שׁוֹא הַחֶסֶד
 לְשׁוֹא כֹחַ מִפְּנֵי הַשׁוֹא בְּחֻמְרֵי צִלְבֵּן

בְּאַחַפְּךָ בְּשִׁכְכָּךָ דגש ה'הר שוא החסן ולפי שיש
 לעקוב שני משקלים **פעול**
פְּעוּל לכן יצא גסנחצורו עסנחצורו כל שני דגש
 כי יצא כפתיכס"פ בשוא ופ"פ בק"ח **לשכרך**
 ויחזיק ויחזיק הכתובת ויחזיק

[illegible][illegible]

רִמָּה וְרִאיוֹי הַתַּדַּע כִּי פַעֲמִים יִתְחַצְרוּ חֲלוּתוֹת כָּל־בְּסֵם
 הַבְּנוֹיִים וּמַחֲהוּהָ מֵהֶם תִּיבֶה הַלִּימָה כְּמוֹ
 בִּי בָּךְ בּוֹ בָּם בָּהֶם בִּיהֶן בְּכֶם בְּנוֹ לִי לִו
 לָהֶם לָכֶם לְכֶם בְּכֶם בְּמוֹךְ בְּמוֹרוֹ בְּמוֹרֶם
 בְּמוֹנוֹי וְדוּמִיָּהֶם וְחֵן נָהֵם לוֹת שְׂרָפִים :

שניער-ה'שמות

פך השמות אחד משלש חלקי הלשון הם שהם שם פעל
מלה ולו שם נשבעה כי הגם מופשט מהזמן
ומתקפולה מעשיות וחלום אלא סימן לקרוא הדבר בשמו הנאה
לו ולפי שהדברים ההויכחולקים בעצמם ומצטלכן בחלקן גם
במחיתן לפי ענייניהם כי יש שמות טוללים ושם אחד טולל
מיים הרב כמו (חי טמח) שם **פך** טולל כל בעל חי מדרג
ואינו

המיוחד לו ואין לורך ליריעה אחד' כמו הציט וה"ח היריעה
והסמיט' כנ"ל סי' י"ט וזה חמלא אחיו' כנ"ל הפסוק' או
קמוס על שם שם כרטי חין ליריעה רק להשק' מחמר :
וכה הר"ה לפי ששני מקומות היו שמוהין עי' לכן כתיב
ד' עי' ריבוי ר"ל שם עלם לא יהרצה לומר אברהמי' כמו
ש'אומרים מלכים כי מלחם דלח כתיב' ה"ח שיהיו שנים
נקראים בשם אח' כי רוצ' השמות שלהם היו ע"פי מקרה או
מזרעו' שנדמנו להם והמקרה לא יתמיד כמו יאחק' ע"ש
לחוק שם ע"ש כי שם וגו' שמעון ע"ש כי שמע' ודומיהם וכן
ח"א בש"ס חילין חיהרמי מלח' דת' דווייה שמייה עורבים
עיין בבנין שלמה : בנין ר"ל כי לא הוכל כמות ממנו שם
בנין לומר **אברהמת אברהמת** כמו ש'אומרים
מן **הבם** **מקד' שר מלכת מקבו** ש'רית ודומיה' :
מקד' שר מלכת מקבו ש'רית ודומיה' :

רכב שם החומר הונה על עמל שיש בו ח"ה מקרה ר"ל
ש'אם יתול על אדם מקרה חכמה או גבורה יקרא
ויתואר בשם הכס גבור וכן לדיק בלדקתו ורבע ברשעתו וסחור
בשהורוהו ולכן בלכנימותו ודומיהם ורוב שמות מלדוס נגזרים
מכעלים עומדים ואותן הנגזרים מפעלים יולאים רובן ע"מ
בנין הדגש כמו **ג'ב ספר קברן** : והנה שם החומר
נבדל מש' השמות כמה שוכל
לגזור חמר נקבה מתאר זכר כמו מן (גדול קטן גדולה קטנה)
ודומיה' זולת תוארי' מיוחדים לצדים כמו סוכר שופט שומר
שדרך בעלי מלאכה זו בזכרים חין לגזור ולומר סוכרה שופטה
ויש שמות אשר יש לנקבות תוארים מיוחדים כמו (עבד שפחה
אדון גברת) : ולפי ששם היהוש ג"כ שם תואר הוא לכן מכל
לגזור נקבה מזכר כמו עברי עבריה ואולם שם עלם הערבי
חין לגזור לשון נקבה מלשון זכר חלל וכל לקרוא הנקבה בשם
המין הכלל זכרים ונקבות כמו גמלים מניקות וכת' הר"ה
כי שם פר תאר הוא ש'ארי נגזר ממנו פרה ושם העלם שור כי
שור בן יומנו קרוי שור ופר חינו רק בן ג' שנים וכן כבש
כבשה וכו' עכ"ל :

רב וראוי שמדע כי שמות מתנת היתכים והגזלים
והאקפים לא יתראו כמו (זהב כסף ונחשת
גפרית מלח שלג ברד יין דבש המלח) ודומיהם כי יאמר מלח
חציות שמן גס כוג שמן גס טפה שמן ואם יאמרו שמנים
יורה על הרבה מיני שמן ומלח לרורות **בספיהם** ציו"ר
הרבים כתב הר"ק ז"ל ריבוי קאי על הגזרות
או על הרבה מיני' מטבעות ש'אז בהן עכ"ל ואין לומר כי
הגפרד **בספיהם** כמו שהשכ' בגזן שית יאחק ש"כ ה' ראי
בספיהם ל"פ רפואה כמו **מלכיהם**
מן **מלכים** אבל הוא כמו

בספיהם

י

א'צו מדבר וכל אשר בו רוח חיים - וכל מיני' בו זכרי' ונקבו'
מנו (אדם ובהמה היה ושף) וכלל אחד יש מימס' הרבה כי שם
אדם כולל אנשים ונשים וזה בהמה כולל כרים כוחות חילים
וכבשים וחיים ועצם ושם טוף כולל הרבה מיני' עופות : ויש
שם פרטי וחיו מורה רק על דבר אחד פרטי כמו שמות
אנשים ראובן שמעון שרה רבקה ודומיהם וכן שמות המדינות
והעמים וימים והרים כמו (מלרים) כנען עברים ישמעאלים
הדקל כרת סיני כרמל) ודומיהם ויש שמות המקרה ש'אין
צמחיות בלי טבא' כמו (הכמה גבורה דקה) ומי שיש בו אחד
מהמקרים האלה יתואר בשם החומר מעין המקרה כמו (הכס
גבור דקן) ודומיהם ויש שמות נרדפים ר"ל אשר לדבר אחד יש
שמות הרבה לפי שינוי מדוהיו' כמו (שמש חמה חם) וכן לבנה
ירח סהר) וכן חייב טבא' ודומיהם : ויש שמות משותפים ר"ל
השם שם אחד משותף להרבה דברים כמו (רוח) המורה
על חרבעה רוחות השמים וכל רוח הנוש' ועל נשמת בעלי
חיים : ויש שם המושאל ר"ל אשר הונח על דבר אחד בעלם
ועל דבר אחר דרך שאלה כמו ראש דגל לב הונה בעלם על
אזרים המיוחדים בזהם ובהמה בדרך שאלה יאמרו ראש על
עליון ההר (רגל הכבא' לב ים) ודומיהם ויש שם היהוש
ליהם החדש ללויזה חומה או שבת ומשפחה או אחר מדינתו'
ומקום מושבו או מלחכתו כמו עברי יהודי מצרי ולנקבה
(עברי מצריה מואביה רחובני לוי כהן קרתי) ודומיהם : ויש
שם המספר אשר מונין בו דבר שדרכו למנות כמו אחד שנים
שלושה כו' ונאגה רבים אשר ישמשו בהם בעלי הביון חבל
המדקדקים לא ישהמשו בכולם רק חלקו כל השמות לשלושה
זמנים וסימן כפ"ת חמרי' ר"ת כללי פרטי חמר וכולם שם
דבר יקראו כי הלל דבר הוא :

דבא שם כרטי נבדל מש'הר שמות בהמשה דצרי' והסימן
כ"ס ר"ב ר"ת כינוי' ידיעה כמ"ח כות רי"צו
צ"ל : כינוי' ר"ל כי שם עלם פרטי לא יתהצר עם הכתבים
לומר אברהמך אברהמי' כמו ש'אומרים ענדך עברי בך :
ידיעה ר"ל כי לא יבא שם עלם עם ה"ח הידיעה בראש לומר
המשה היצחק כמו ש'אומרים **הבית המקד'**
סמיכו' ר"ל כי

לא ישתנה שם עלם הפרטי מחמת סמיכות כמו ש'שהט ש'אר
שמות כי לא יוסמך בסמיכות ענין שיהיה חסר אחריו מלת
של כי לא יתכן לומר ראובן מלרים שיהיה מונן ראובן של
מלרים כאשר יבין מן מלך מלרים או עבד אברהם או דבר
שמלך ר"ל מלך של מלרים עבד של אברהם דבר של המלה
ואם נמלא שם פרטי שמון ודאי חסר שם האסמך כמו (ציון
קדוש ישראל) חינו ר"ל ציון של קדוש ישראל אבל חסר מלת
עיר ודינו ציון עיר של קדוש ישראל כי ציון שם פרטי הוא וכן
הרבה וטעם אחד לשלשם כי שם פרטי גורע מאלף שמו

מנחה

שגר'ינוי

נִכְבְּיָהֶם רפי ויש שמות שהם לעול' בלשון רבים ולא יתחדו כמו (הייס גזורים במילים שרונים) ויש

שמות אחרון שלו שרשית הוא לשון זכר וזאת משמיה והוא לשון נקבה כמו (הבן) הבן חסד צדק צדק גורן גורן דוד דוד חסד יהוד כוס כף ככר כסף להי מהצת מונה נעל סולת עב פיר עיש כליש ערש פת לבן רבוא רשת שליו תכל) ויש שמות הבאים לעולם בלבן נקבה כמו שמות המקובל ומלאכות במיוחדות לגשים כמו (פלגש בגל מילדת חס) וכן שמות פיירו' והמדינות והארצות והגשים ועמים ואצרי אדם שאין להיות חלוי' בהם כמו עין און לבון צטן **שנים** ידים דדומיה' גם כל מה שמוכר ה"א שימושית נחה

שמות הגאים בעמים לשון זכר

הרב י״ע שמות חסד בנכרד הסלסוןזכר ובקבוצה הם לשון נקבה והם (אב) חוב אלה חולר חרמון חשט

צהן צור וג גורל דרנן גצ חזה הלום חסדון טבח כסא לוח
 ליל מזבח מזלג מטר מסב מעשר מלוד מקום מקל נאד נר
 עור עפר עשב זנא לרור קיר קול קרב רוח רחוק שלחן שם
 שפר שח כי יחמר **אבות אובות אותות** וקטלם
 בוי"ו תי"ו צסוף

סימן לשון נקבות רבות ויש אשר הם נזכרים לשון נקבה
ונקבות הם לשון זכר ר"ל נסימן לשון רבים וזכרים וחלה הם
(אזן חלה חבור יעלה גחלת גכן דבילה דבורה דרך דת המון
זית זמורה חבל חטה חסכה יונה יעלה כר כסמת לבנה לחי
מלה נמלה סאה פלגש פשתה פח לפור רוחם שכולת שפורה
שביה טעה תאלנה) ונקבות יאמרו חננים ביצים גחליסגפניס
צין ד מ"ס בסופן שהנא סימן זכרים רבים ויש אשר פעמיים

בַּקְבוֹץ זָכְרִים וּפְעָמִים בַּקְבוֹץ מִקְבוֹת וְהֵם (חֹמֶה חֹמֶה אֲרִי
 אֲרִי אֲשֶׁרֶה אֲשִׁיחַ בְּכֹר בְּשֹׂרָה גַב דּוֹר הֵיכַל זֶנַח זִכְרוֹן צָרוּעַ
 חֲלוֹן חֲתִיחַ הָזֵר יוֹם יָעַר כִּיּוֹר כֶּבֶד כִּנְף כַּחֵף לִבָּב מֵאוֹר מִבְּלָה
 מִגְדַּל מִזְרֵק מֵטָה מִכְלֹב מִיָּין מִעֵנָה מִשְׁכָּב נוֹה קֶף פֶּבַע עֲבוֹת
 עֹלָם עֶקֶב עֵת כְּרִסָּה פֶרֶץ לוֹאֲרִי קֶבֶר קֶרְדּוֹם שְׁבוּעַ שָׂדֶה שִׁיר
 שׁוֹבֵר שֶׁנֶּה) כִּי פֶעַם יֵאמַר **אֲרָמִים** בַּחוּץ הַשָּׂדֶה (בְּרִאשִׁית
 לו) וּפֶעַם יֵאמַר אֲלֻמִּי אֲלֻמֵּי הַיָּם וְהַיָּבֵשׁ (שֶׁם) וּקְאֲשָׁרִי
 אֲשֶׁרֶה וְכֵן סֹלֵם : וְדַע כִּי כֹאשֶׁה יִהְיֶה קְבוּץ מִזָּכְרִים וּמִקְבוֹת
 יִחַד לַעֲלוֹם יִתְרַצוּ בִלְשׁוֹן זָכְרִים כִּי הֵם עֵינֵי הַמִּיּוֹטוּט־הַעֲלִי
 כְּמוֹ וְחִבְרָתָם וְשֶׁרֶה זִקְנִים וְגו' וְכֵן שְׁמוֹת שְׂסוּפֵן ה"א וּלְפִיכֵם
 בְּגוֹל יִתְרַצוּ ג"כ בַּקְבוֹץ הַזָּכְרִי כְּמוֹ מִקְבֵּה מִקְבֵּי מַעֲשֵׂה מַעֲשִׂים
 קֶבֶה קִיסָרוּעָה רוּעִיסוּדוּמִתִּיה'וֹהַעַסְלִפִּי שֶׁהַסְעו'וֹאֲחֲרִי'ה'א
 נֶהֱהָ הוּא לְשׁוֹן זָכַר וּבִלְשׁוֹן נִקְבָּה **רוּעָה יִפָּה חוֹלָה** ה"א
 הַחֲנוּכָה וּקְמָץ לְפִיכָה הִיא סִימָן י' דִּי' יו' יו' יו'
 הַנִּקְבָּה וְה"א ל"פ נִשְׁמַטָּה כִּנְל' סִימָן (הַל'א') .

רבה המקרים אשר בעבורם נשתנה הנועם השמ'הם
 ארבעה סמיכות ריבוי כינוי נקבה אלא

אֲרֻצָּה מִקְרִיִּים הָאֵלֶּה קִרְחָתִי בְּסֹאֲרֻצָּה רְגִלִּים אֲחֵר עֲלֵיהֶם
יַעֲמֹד שִׁלְחַן הַזֶּהָב וְכֹתֶה שֵׁם מֹוֹי עַל הַשּׁוֹלְחַן
וְנִחְלָה וְהָאֵלֶּה חֲבֵרָה מִבְּרִית אֲחֵר

חינוכם - סמיכות הוא כחדם שהוא חסר חכר שאינו יכול לעמוד או לילך בלי סמיכות אשר יכמך עליו כך יש פעמים חיבות שאין בלוח הא"כ אחריהם חיבה אחרת להשפוע עליה ופאלו חסר חיבת של בריה' כמו אשכי אמת בני יהודה ודומיה'

והגפרוד חגשים בנינים ולפי שהם כמו כיס נחסר מהם ס"ס הרבים וההירק נשחנה לזירי. וכן שפחה שרה קבורה חמור והוא שפחה קבורה ומחמת הסמיכות נשחנה הה"א לתי"י ומשמעוהיה שפחה של שרה קבורה של תמור וכן ברוך גדול בכמיכות, למלה שאחריה יאמרו ברוך ברוך גדול בה נשחנה קמ"פ

לשוא ויש אשר לא ידעו - נשחזר ומ"מ כמוני הסכמנו
מלך ישראל וזרד ה'ר"ל מלך של ישראל עבר של ה'נחב

הגדרה נדר שפחה ואלוהים חסר מהם
שפחה נדר כעו נדר כרת שפחת לא ידעתי
סמוכה ובאמת אין לה שייכות וחבור עם המלה שלחריה ולא
והוא אשר נשתנה מלה אחת בלחיות ותנופות ונראה כאלו
בססמיות עמן יושב כמיות הנראה

מלה הרכמך וי' ומשכמה שפת גוי וגוי חז
שהיא קיצור לשונכמו סם המספר חמש

עֲשֵׂה אֶחָד עֶשֶׂר וּפְעֻמֵּיכֶם מִלֵּה הַחֵץ כְּמוֹ (אֲרָזִי אֵל שְׁלֵהֶבֶת יֵה חֲרָדְמַת ה' כִּי אֲלִיקִים) וְדוּמְיָהֶם לְשִׁמּוֹת הַקְּדוּשִׁים לְהַגְדִּיל הַעֲבָץ

כלומר שחזן ומשנה מהן: **ריבוי** הוא כי צבוח השם צבוחי
רבים ניתוסף עליו סימן הרבים ומחמת ריבוי

האומיות נסתרה המלה בתנועותיה כינוי הוא כי נכס שהפעל
ישתנה מחמת תוספות אותיות הכנוי"ם קהשמות בחבורם אל
אחד מהכנוי"ם נשגו תנועותיהם: נקבה ר"ל כאשר נגזר לשון
נקבה עלשון זכר איך ישגו תנועותי' בשביל תוספת סימן
הנקבה: וכבר אמרנו כי עיקר פנועת המסמנות אינן קב

אהרן

שער השמות

משה

לד

שמים הקמץ והלירי שאין אחריהם הגח במכתב ואין הגח לטור
 גם חינו לתכלוס הדגש כנ"ל סי' ר"ח וכן כל שם שפ"ס שלו
 הוא בנפרד לא ישמנה הוא לתנועה חס"כ נשמנה תנועה
 שחמיה לשוא חזי ישמנה הוא פ"ס להנועה כדי שלא יתחברו
 שני שוואין בראש המינה :
 דגל הראשון

רטו פעל דע כי השם שיש בו שני קמצין כמו **בשור**
דבר דגן הדר **הכסודותיה** וכן **פעל**
 חס יס בו **הרבה** **הנועות** רק ששתי
 הנועות אחרות הם שני קמצין נקראים משקל **פעל** ודין
 אחד להם בהשמות הנקוד וקמץ הראשון במלת
אדמה אנוחה ברכה חזקה חרדה **צדקה** דינו
 או **דבר** ובכמיכות היחיד ר"ל בלשון יחיד נשמנה **פעל**
 קמצי הראשון לשו"א **דבר הדיבסלב בשור**
 קדש ומנוחה לדיקה ברכת:

צדקת יי ולפי ששמנה קמץ הראשון לשוא לכן נשמנה הוא
 יי בלשון הראשון לח"ק כדי שלא יתחברו שני
 שוואין בראש המינה ומלת **הרש** עלים לא נשמנה קמץ
 פ"ס בכמיכות כי הוא לשון **הדגש** כי הגפרד
הרש ע"מ גנב ומכני הריש שאינה מקבלת דגש היא
 קמולה וכן **קמת** רעיד **צרת** נפשו מן **קמה**
צרה ושרסססס **קמה** **צרה** לא נשמנה קמץ
 פ"ס לשוא כי היא לאורך נחי ע"ן כפל חבל קמץ השני
 נשמנה לפתחה"א הגב' לחי"ו רפוי' במשפט הכמיכות להודיע
 כי סמוך קול ואם אחר קמץ האחרון אל"ף יהי"ס הקמץ
צבא יהודה ופעמי' שח"כ שני הקמצי לסגולין **מלחמת**
יבשת ובכמיכות המקובץ ר"ל לשון
 רבים **ישמנה** קמץ פ"ס לשוא ר"ל הקמץ שלפני
 הנועה אחרונה ואז הוא שלפניה בהכרת: ישמנה
 לח"ה כמו דברים מלכים הוא קבוץ נפרד ובכמיכות יאמר
דברי מלכי ומ"ס הרבים נשמנה וחירק שלפני ישמנה
 לז"רי בשגיל יו"ד הרבים ואח"כ פ"ס גרונית
 תמיד ישמנה הוא הראשון לפתח **חכמי עברי דררי**
 ודומיהם :

רבו **קמין** שבפ"ס או בתנועה שלפני תנועה אחרונה לעולם
 נשמנה לשוא בכמיכות היחיד כמו מן **זקן**
הצר קדוש ארון ברוך פתיל יאמרו **זקן**
זקן כינו **קדוש** ישראל **ארון** העדות **פתיל** **ברוך**
 שבע פ"ס ישמנה לפתח : והחירק והמלאס' לא ישמנו וכן
 החול' לא ישמנה בכמיכות היחיד : ובכמיכות המקובץ
הצרי זקני קדושי ארזי ברוכי פתילי
 כי הגפרד בלשון רבים **הצרות זקנים קדושים**
ארונות ברוכים פתילים וכבר אמרנו כי הוא
 בלשון ראשון בנפרד לא ישמנה חס"כ ישמנה

התנועה שחמיה לשוא והחולס והחירק ומלאס' לא ישמנו :
 וכן משקל **פעל** כמו **לבב שער עצה שנה**
 ישמנה הלירי **שבפ"ס**
 או בתנועה שלפני אחרונה לשוא והקמץ לפתח **לבב**
אנוש שער ראשו עצת ה' כי הקמץ
 ואחריו **לירי** או **לירי**

ואחריו קמץ דין שני קמצין להם כי **לירי** קמץ קמץ לכן
 הראשונה ישמנה לשוא והשני' לפתח בכמיכות היחיד : ויש
 שטות מועטים אשר לא נשמנה בהם הלירי' בכמיכות והם
אבל אברה אפרה בריכה טמאיון
שאלה חפץ שמה שבת עקב וכן כל לירי'
 נחה במכתב לא ישמנה **איבה היכל איתן** ומלות
ירך כחף ירך המשכן **כחף** ומלות **גזל**
גדר הם בכמיכות **ירך** המשכן **כחף** ומלות **גזל**
 זה הכלל כי הלירי לא יישמנה

בכמיכות היחיד חס"כ לפניה קמץ או אחריה שאלו הראשונה
 ישמנה לשוא והשני' פתח : רכת **צירי** בפ"ס או בתנועה
 שלפני אחרונה ואחריה סגול **כמו** **ספר**
שבט ודומיהם **תבלת** ודומיהם וכן משקל
פעל כשני **תפארת בהרת** **אבן גפן**
 ודומיהם וכן **תפארת בהרת** **צפת**

קבעת כי משפטו בשני סגולין בסוף ומשני
 הגרוניות נשמנו לפתח כל אלה ודומיה' לא נשמנו
 בכמיכות היחיד לפי שהם מלעיל וכל תנועה שיש בה נגינה
 לא ישמנה בכמיכות היחיד זולת חס"כ נחה בסוף המיכות
 אחר הסגול ישמנה לזירי בכמיכות היחיד חס"כ שיש חללה
 נגינה כמו **מחנה** לרס **מקנה** לאן : בכמיכות המקום
 טהרים **משקל** **פעל** בשני קמצי כמו
 מן **ספר שבט מלך עבר** יאמרו בקבוץ
מלכים עברים כמו מן **ספרים שבטים**

דבר דברים ובכמיכות
מלכי עברי ספרי **שבטי** כמו
חכמי דברי ודומיה' ואולם
חכמים דברים ההגדל ביניהם כי משקל **פעל** בש
 נקודות ישמנה סגול הראשון פעמים לחירק
 פעמים לפתח כמו **מלכי בגרי** ואם פ"ס או ע"פ
 גרונית אזי פ"ס תמיד בפתח כמו
עברי נערי ודומיהם חבל משקל **פעל** בהמש נקודות
 ישמנה נקודות פ"ס תמיד לחירק
 כמו **שבטי ספרי** ודומיהם ואם פ"ס גרונית היא
 בסגול כמו **עברי צאן מן עדרים**
חלבי השלמים מן חלבים **עברי צאן מן עדרים**
 והנפרד

משה

לְשׂוּא אֵלֶּל יִשְׁמְחָה לְחֹלֹם וְהוֹיָיו פֶּתַח כְּמוֹ
 יִשְׁרִים תִּתֶּן הַקֹּהֵל וְדוֹמִיָּהֶם וְכָל עֲשָׂקָל
 פֶּתַח כְּמוֹ עֲשָׂקָל כְּמוֹ קֹדֶשׁ גִּרְוֹן
 אֲהֶם אֲהֶה אֲנִי אֶרֶן בֵּהֶן בְּהֶן תֵּאֲדָר

רחב ודומיה כי הפהה שבע"פ חמור'כגול היא כדי להרחיב הגרונית לא ישהו בכמיכות היחיד לפי שהם מלעיל:
רלב שמות שהם מתנועה חתה ויש מהם שהם גזרות נחי עי"ן כמו **זב זן זך זר** ודומיהם
הקמולים וכן **איר** גו זר לך **איר** גו זר לך **איר** גו זר לך
הקמולים וכן **איר** גו זר לך **איר** גו זר לך **איר** גו זר לך

ודומיה' החולמי' וכן **אור** בול
 החרוקים וכן **איש** **גיד**
 החרוקים וכן **סד** (פח)
 ויש מהם גזר' כפולים כמו
 טף) ודומיהם ההפוחים וכן **אם**
 ודומיהם החרוי' כן **כל**
 החולמי' וכן **ון** (יספ'ז)
 גזרות נח' **מ'ד** ה"א כמו
 ודומיהם **אור** בול
 החרוקים וכן **איש** **גיד**
 החרוקים וכן **סד** (פח)
 ויש מהם גזר' כפולים כמו
 טף) ודומיהם ההפוחים וכן **אם**
 ודומיהם החרוי' כן **כל**
 החולמי' וכן **ון** (יספ'ז)
 גזרות נח' **מ'ד** ה"א כמו

הכננו צהם כי נחיי פייך נח ישתנה : צבמיות כי האו
לצורך הנח זולת מעשים עפ"י המכרה וחוקי : שהם צחירק
גדול או מלאפוס לח ישהנו לעולם והחולמים
פממים ישחנו לה"ח בשן ה"ר המם והבמורי' דה"ו

הגזרות זולת נחי ענייניהם ביום הקמץ לפתח בסמי' זולת
מלת ים לא נשתנה חוץ ים סוף ומנת אב זקן חינו
כמוך כיי המלה שני' תחר- לראשון
ופעמיס יבאו בתוספות יו"ד ולא פ"פ בשוא כמו אבי אהי
ובן כל הנרזים לא ישתנו זונת מלות בן (קן)
שם כי יחמרו בן זקן שם ועלה (לכ) לחי' שתי' לסגול

כִּי הִם צִהֲבֵמָה וְאֵלֶּיךָ יִשְׁתָּחֲוּ וְזִמְרָם וְנִשְׁחָנְנוּ לְפָנֶיךָ מִלְּמַחֲמָה חֹן מִלֵּה מַלְעִיל
בְּלִבֵּי־יָם לְבִנְיָן :

רגל השני ילג כבד אמרו כי סימן לשוקרבים הוא יוד
מ"ס כמו (מלכים גדולים עבדים)
וסמן לשון נקב' רבות וי"ו תי"ו כמו (מלכות גדולות דבר)
הדמיון) ופעמי' תהסר יו"ד הרבים כמו הַיְיִים גִּיִּים
משכס הַיְיִים גִּיִּים ומ"מ הסת'ג
לכן הם מלרע וממהרז עליהם במסורה
הסר ועפ"י רוב יהיה לשוקרבי' הרב' משמע בלי תכלית חל"ב
נכתב חללו המספר וזה אמרו רז"ל מיעוט רבי' שכיכוס לשון

רבים המורה רק על שנים ולא יהיה כמו ימים עניים
והומיהם ופ"י רוב הם דברים שהם נענ' -

זו וזה פ"כ חינו הלא אחד כמו ירושלים מצרים וכן
 השמות שסופה"א נחה בגפרד
 פעמים משתנים ע"ד זה כמו
 יחמור שנתים שפתים
 מאתים וגם הם מורים
 שני מחות ומקלת
 מאתים

אהר

שער השמות

משה

לה

מאתים משפטו מאתים כמו שנתים שפתיים

והטלה תנועה אל"ף על אות שוואית שלפניה כמשפט אות

שוואית שלפני הגרונית ועל רצוב בלי תנועה יאמרו שנים

שפחה תחית ודומיה : דלד הקמין והאיר

והטול צפ"ס חו בהטטה כנפס

יטתו לשא בלשון רצוב כמו מן דבר ספר מלך

ודומיהם יאמרו דברים

ספרים מלכים וכן מן בעל גער

נערים כי דין בעל גער בעלים

נער כי דין בעל גער בעלים

הגרונית והוא הפחה שא' צפ"ל והאיר דגש וכן

הקמין והאיר טהה להטול הדגש לא יטתו לעול כמו גב

שבת סרים פריץ חרש ודומיהם יאמרו

סריסים פריצים חרשים

הנפרד שריש לא יטתה כי יאמרו

ושלישים על כלו (שמות יד) להבדילו

מן טה המספר : שלישים העשרה (בראשית ו)

וכן שבעות חמפור (דברים טו) לא יטתה

להבדילו מן שבעות ה' (שמות כב) טהא

לבן טבוע וכן הקמין

יטתה לשא בלשון רצוב כמו מן און מעת עול יאמרו

אונים מותים עולות

תיש תישים ופעמים פ"ס צליר והו"ל כזה כמו מן

יית אל עין ויתים אילים

עיונות וכן יאמרו

עיונות וזה מן בית יאמרו בתים וזה

מחוד כי מ"ס

או בתים והא' בדגש חזק קמין גדול ויאמרו

המקדקין כי טרסה בזה ומשפחה בתים פ"ס

צפחה וה"ל ל"ס נטתה להי"ו והא' דגושה

ט"ן פ"ס וזה בקמין להבדילו מן בתים טהא טה מדה

כמו עשרת הבתים (יחזקאל

הפחה לקמין רדו הקמין צפ"ס חו

בהטטה חזונה לא יטתה צרציו וזה

גמל קמין שפן זמן יאמרו גמלים קמנים

זמנים והאיר בהטטה

אויבים שגאים וזה לשני

אויבים שגאים וזה לשני

מנינים מן מגן ולא יטתה הקמין לשא לשני שטמ"ס נוסף

וארשו גנוחא לשני האיר טה חו לא יטתה

האיר כמו מן זאב באר יאמרו זאבים בארות

והחולס בהטטה

חזונה לא יטתה רק מעשים כמו מן ארום אנוש

צפור יאמרו אדמים אנשים

צפרים

נשמה לקמין צרציו כמו מן מלך עבד

מלכים עבדים וכן חמא נרד

חמאים

נרדים כי טהא טה המורה הטול :

רדת השמות טהס מהנעה חזק טה להנשיה

חזונה טה טה טה טה קמנ"ו וזה

מנחות נחי ט"ן חו נחי למ"ד ה"ל לא יטתו צרציו וזה גדרו

כטולס יטתה הקמין לפחה מפטי הדגש כמו זג ים יאמרו

זגים ימים חזל זב רע רשיון יאמרו זבים

רעים רשים וזים כי נחי טין חס וכן אב דם

דמים זרים יד זר יאמרו אבות

הס וכן הארום חו טה טה גדרו הנחיס

לא יטתו כמו מן גר זר גר גרים זרים גצים כי

נחיס חס

והטפולי יטתו לחזק מפטי הדגש כמו מן לב שן חין

לבנות שנים חצים וזמן טהס

בטולס

אהרן

שער השמות

מישה

צחולס חזו גדות הנחיס פעמים
יבחנו לשוא כמו מן אות ביד היר מיב אותיות
בורות דורות מובים ודומיהם זאת מן יום
ראש ימים ראשים והבשולים

יבחנו לשורק מכני הדגש כמו מן
הוף חוק הפים הקים ודומיהם ורוק שהם בזהה
גדול לו במלאכות לא יבחנו
בזיווי זאת מן ישיק יחמרו שוקים ומן עיר ערים
עירות ולחון שהם בפתה לא
יבחנו מפני הדגש כי רוצה מן הכפולים כמו בף
הגרל פר יחמרו בפיהם חגים דלים פרים
רב רב

והנטי' יבחנו להודק כמו מן פת מם פתים
מבים והגהים יבחנו בזיווי לקמן כמו מן
שד צר שרים צרים :
רגל העלישי

רל' כבר אמרנו כי מלות הכינויים הם עשר' ונקראים
עשרת הקונים כי כינויי השמות חין עורי'
על הפעול כהוראות כינויי פעלים חלל הם מורים על הפעל
ושל מי הוא והם ע'לי ש'לה ש'לו • ש'ך ש'לה:
ש'דנו ש'לכם ש'להם ש'לכן ש'להן : ולחיו'
הנוספו' ש'ל סימנס הכנו"ס הם ס' הגופי' למי הוא שייך לכן
בראותו מק' ולחב' חוהיו' הכנוי"ס עם השם בלי מלת
ש'ל ולא יוכן הכינוי ע"י אות הנוסף כמו שהרא' בלוח
הזה בלשון יחיד ולשון רבים : ר"מ היר
רוחא כי לשון מן דבר מן דברים

יחיד נסתנה קמן פ"פ דברי : דברי מדבר
לשוא וכן בלשון רבים זאת דברי : דברי נמלא
עם כינוי כס כן הם הוכי דברו : דבריו נסתה
הע"פ בשוא ולא יסת' שוא דברי : דברין נמלא
פ"פ לחיהק וכינוי ליחיד דברה : דבריה נסתה
מדבר פעמי' בתוס' נו"ו דברנו : דברינו מדברים
כמו תחתנו בעדני וכינוי דברים : דברים נמלאים
ליחיד נמלא בהפסק אז דברים : דבריהם נסתה
יסתנה שוא ע"פ וסגול דברכן דברין נמלאות

דבריך ומ"מ יש הבדל בין דברך : דבריה נסתה
לשון יחיד לרבים כי לשון רבים ביו"ד הרבים אחר הסגול
וכינוי ליחיד נסתה פעמים עם ה"ח ויו"ו דברך ועין לעיל
ס' ר"ה וכינוי נסתה פעמי' בה"ח קמור'

ולכני' סגול דבריה כמו בלשון רבים וההבדל ביניהם
ביו"ד הרבי' : אחר הסגול וכן כינוי מדברים חין
הבדל רק ביו"ד הרבי' אחר הגירי כי ידנך רמה (דברים
לכ) ר"ל יד ח' שלנו ידנך לא שפטו (ססד"י כח) שהי ידים
שלנו • וכינוי נסתה בלשון יחיד פעמי' עם
ויו"ו נוסף כמו פרימו' לו בה"ח לפני המ"ס כמו פיהם:
וכינוי מדבר בלשון רבים דברי : דברי נסתה

מכפצו בשמי וודי' דבריו אחת : לסימן מדבר
ואחת לסימן הרבים : נסתה אחת להקל וכדי
להבדילו מלשון יחיד נסתה החירק לפתה : הנמנחים
ונסתהים שהגגיה מלרע : כמכפצו כינוי כס הם נסתה
ע"פ

לשוא להקל כי היא שלישיית מן הגגיה ולא נסתה נסתה
שוא הראשון לחירק כי שני שוחין לא יסתהו בראש התיבה:
והשמות אשר בסופן ויו"ו חין לסימן רבות יבחו עם כינוי
נסתהים על שני חופנים הא' כינוי מ"ס הרבים לבד כמו
אבותם שפחותם והמין הב' כינוי הם ולפני' יו"ד כמו

שפחותיהם אבותיהם וזה נסתה רש"י (פ'קרח)
ז"ל תלוינתם משמע
תלונה אחת האנשים הרבה כמו תלונה : שלהם
והיו כינוי רבים ביחיד תלונות' תלונות הרבה מלגשים הרבה
כאלו כהונת תלונות שלהם כינוי רבים ברבים עכ"ל : וכתב
הבחור ז"ל ועדיין לא פירש לנו מה הבדל בין תלונות' לתלונתיה'
ואני יכרס כי חס יש לראובן ושמצון שפחה אחת בשותפות
יחמרו עליה זאת שפחותם ואם יש לכל אחד שפחה אחת
יחמרו עליהן חלו שפחותם ואם יש לכל
אחד שתי' ושלש שפחות' יחמרו עליהן
שפחותיה' עכ"ל ויתבאר' מה כי תלונותיהם ר"ל תלונות
הרבה לכל אחד ואחד ויפה תפס : עליו הרז"ה
מן ויבא דוד חת (ערלותיהם) (ש"ח י"ח) האם היה לכל אחד
ואחד ערלות הרבה עכ"ל ודעהו שאין חילוק ביניה' רק הם
בחס על שני חופנים כנ"ל וזה הכלל כל קמן שלפני תנועה
אחרונה שאינו לתשלוס הדגש ואינו לטורך הנח ואין הגגיה
חלש תמיד יסתנה לשוא בזיווי וכינוי וסמיכות וכל משקל
פעל תוכל לשקול ע"מ דבר כפי הלוח הזה :

רמא קמץ בתנועה שלפני אחרונה והגגיה חלש ואחריו
סגול יסתנה הקמן להולס בחבור חל הכינוי
כמו מן און מות אוני מותי וכן מן שוא שוא נוכל
לומר
שוא כי השוא שחת הוי"ו בנפרד : הוא תעורר
סגול כמו שוא : והתולס בתנועה שלפני אחרונה
לא יסתנה בזיוויס חל"כ אחריו סגול שחז יסתנה
לק"ח כמו

אָבֵן אָבֵן אֶרֶץ אֶרֶץ ודומיהם ויש אשר לא נשתתף
נָגַב ודומיהם ופעמים מלה אחת כמו **הַבְּנִימָה בְּמַה**

פעמים נשתתף ופעמים לא ישתתף כמו **דָּכַד שָׁקַד**
 פעמים ישתתף ופעמים לא ישתתף וזה שמו
 אשר הנועה רחשונה שנהם שו"ה לא ישתתף בכינוי היחיד
 כמו מן כתב גבול זבול ונות (ככות לבוש נהם
 בכו' יחורה) חמור בחר כאב
 גדי דלה טלה דבש מעט שהין פהיל חויל בדיל) ודומיהם
 לא ישתתף השו"ה לעולם בכינוי היחיד כי יחמרו כתבו
 גבולי לבושה בכורו ודומיהם ומלת

יברי עסדנשי כח הרד"ק
 שאינו מן רבש רק מן רבש וזהו שמו הנפרד במהרה
 ומזה רח"ל כי יש לו נשתתף שחרית ופדה
בְּנֵאֲמִיָּה וכו' ולא **בְּנֵאֲמִיָּה** כי הגפרד נאבומשהל
 הזהלה ישנה בכינויים כנ"ל

רַמַּג הַשְּׁמוֹת שם נח הנועה חחת ישתתף בהכורסה
 הכינויים כמו ברכיו כנ"ל רגל השני כי
 כפולים ישתתף לח"ק מפני הדגש כמו **אִסְאֵשׁ חָדָן**
 ודומיהם יחמר **אֲבִי**
אֲשֶׁכֶם חֲבֵה חנו לבו ונהי ע"י אלה
 ישתתף וזולת מן **יִמְיָכֶם** ונחי למ"ד ה"ח ג"כ

לא ישתתף עם הכינויים כ"ל בכינוי כסהם מואב אח
אֲבִיכֶם אֲחִיכֶם וּמִן דָּם
דְּמִיכֶם יְדִיכֶם בכינוי לשון יחיד
אֲבִי אֲבִי אֲבִי אֲבִי דָמִי דָמָה
יְדִי יְדִי יְדִי יְדִי

רגל הרביעי
 רמז בבר חמרו כי סימן לשון נקבה"ה"א בסוף ולפני קמן
 עם הגנינה כמו **גְּדוּלָה קִמְנָה**
חֲבִמָּה וגזרות נחי למ"ד ה"ח שגם **גְּדוּלָה קִמְנָה**
 בלשון זכר יש ה"ח בסוף כי היא ל"ה חזי הבדל
 ביניה כי בל' זכר יבא סגול לפני ה"ח כמו **רַעָה חֲלָה**
 ובלשון נקבה קמן לפני ה"ח כמו **רַעָה חֲלָה**
חֲלָה יָפָה ה"ח הכתוב היא ה"ח הגקב' וה"ח
 ל"ה נשתתף ודע כי לא נוכל לגזר שם נקבה
 משם הזכר רק בשמות החמרים ושמות היחוס כי גם הם
 חמרים כמו מן עברי עבריה חבל בשאר שמו' חין לנו רשות
 להוליד לשון נקבה מלשון זכר או להיפוך מלד הסברה וזנה
 אשר נמלאו במקרה כמו לוחה יקרא **אִשָּׁה** כי מליש וכו'
 והשתנות מנועחסהם ע"ד הנמשך
 רמה קמן שלפני מנועת חמורה חמיר ישתתף לכו' כמו
 מן (גדול קטן גדולה קטנה) זולת נחי נמ"ד
 ה"ח לא ישתתף בהם כי חינו רחוק מן הגנינה כמו **יָפָה**
 יפה

מִלְקָדֶשׁ חֹדֶשׁ קָדֶשׁוֹ קָדֶשׁוֹ וְכֵן מִן רוּחָב

תֹּאֵר רַחֲבָה תֹּאֵר כי הכתוב היה מעורר הסגול
 להרחבה חות הגרונית והנירו
 במנופה שלכני ההרונה לא ישתתף חת"כ חתרי' קמן חו סגול
 כמו מן **עֲנִיב עֲנִיב** וחם חתר הגירי יו"ד נחה במכתב
 לא נשתתף **הִיבֵל אִיתָן** כמו **הִיבֵל אִיתָן**
 ודומיהם ומלת **וְשַׁעֲרָה** כעדר העזים
 חינו מן **שַׁעֲרָה** רק מן **שַׁעֲרָה** ומשקלו פעל
 שנתחר

רמב הצירי שחגרי' סגול כמו משקל **פָּעַל** בחמש
 נקודות כמו **סָפַר אֶבֶל** ודומיהם **עָפַר**

זָכַר חֶקֶק כִּדָּר וקמסקל פעל בשש נקודות כמו
אָבֵן אֶרֶץ בָּגֵר בַּחֲטָא בְּמַח פֶּעַל גָּבֵר

גִּזְעֵרֶגֶל רִשְׁן הֵבֵל ודומיהם וזהו משקל
פָּעַל ועל פי טה ה"ל כי מן
 עפר טב' יחמר **סָפַר** **שָׁבַט** ומן **אָבֵן**
דָּגֵל אֲבִינִי **רִגְלִיהֶם** וכל זה בלשון רבים חזל בלשון
 יחיד יש הבדל ביניהם כי משקל פעל בשש נקודות
 ישתתף סגול הראשון להירק או פתח בכינוי וזה ע"פ גרונית
 חמיר בפת' כמו מן **בָּגֵר דָּגֵל בָּגֵר וּדָגֵל בָּגֵרָה**
 ומן **מָלַךְ גִּפֹן** **מִלְכּוֹ מִלְכָּה גִּפֹנוֹ** ומן **עָבַר**
עָבְרִי עָבְרוּ **בָּעַל לָחֶם מַעַל בָּעָלוֹ לְחֶמֶךְ**
מַעָלוֹ

ודומיהם ומשקל חמש נקודות ישתתף הצירי חמיר
 להירק בכינויים כמו במנוכות כנ"ל סימן (רכה) כמו
שָׁפַטוּ סָפְרוּ וזה ע"פ גרונית הוא בסגול כמו **חֲלָב**
אֶבֶל עֲגֵל עֲשָׂב חֶרֶם
עָרַר חֲלָבִי **עֲגֵלָה עֲשָׂבִים חֶרְמוֹ**
עָרִין וּכְחַז **לֹמֵר בִּכְהֵר קְדוּשָׁה וְשִׁבְחָהּ** בחירק השי"ן כי
 הנפחד **שָׁבַח** וחלו היה לשון רבים

היה רלוי **וְשִׁבְחָהּ** עכ"ל ויש שמות הצאים פעמים בשש
 נקודות ופעמים בחמש נקודות כמו **נָבֵל טוֹל**
 בלירי שמים מהם ששני סגולי' נמנו במסורה וכן נדר
 חמשה מהם נו"ן בלירי והשח' בסגול לוח חרבע' בלירי'
 והשח' בסגול ונמני' במסורה **וְלִנְצָח וְלִנְצָחִים** בלירי' גם
 רלוי שחרע כי משקל **פָּעַל** **הַרְחֵשׁוֹן** לקמן בהפסק כמו
 חשה נשתתף סגול

היה רלוי **וְשִׁבְחָהּ** עכ"ל ויש שמות הצאים פעמים בשש
 נקודות ופעמים בחמש נקודות כמו **נָבֵל טוֹל**
 בלירי שמים מהם ששני סגולי' נמנו במסורה וכן נדר
 חמשה מהם נו"ן בלירי והשח' בסגול לוח חרבע' בלירי'
 והשח' בסגול ונמני' במסורה **וְלִנְצָח וְלִנְצָחִים** בלירי' גם
 רלוי שחרע כי משקל **פָּעַל** **הַרְחֵשׁוֹן** לקמן בהפסק כמו
 חשה נשתתף סגול

אהר

שער היטבות

מיטה

יפה וקמץ בתנועה חתונה לא יסתה זולת מעשים
 כמו קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 כקמץ לכל דבר וכן קמץ קמץ קמץ קמץ
 חתונה כמו קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 לשון כללון וכן קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 מן קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 שהשמות יסלן קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 נקבה פוקדה פוקדה פוקדה פוקדה וכן השמות שהן
 משקלים קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 (תכח' תכח' קטורה) קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 פרכת ודומיהם כגון קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 וכן קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 וכן קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 כמו (עצת קצת) וכן קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 התפארתו קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 גברת קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 בהמת קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 שכוף ה"א הנקבה בנפרד ולפני קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 חנוכה ושול לא יסתה בנפרד וסמכות היחיד כמו לבונה
 סחורה תשובה ודומיהם וכן קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 עמדה ודומיהם קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 לבונתה סחורתה תשובת
 אהבתי קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 זולת משקל אהבתם רמעת מנחת ודומיהם
 כמו ברכה צדקה ודומיהם שהקמץ
 הראשון יסתה לשון כמשפט קמץ
 בתנועה שלפני חתונה והשול שלפניה יסתה לחירק כדי
 שלא יתחברו שני שוואי ברא' הריב' כמו ברכת ברכת
 צדקה צדקה ודומיהם קמץ קמץ קמץ קמץ וכן השמות שהן
 הקמץ הראשון בלחית גדונית יסתה
 לחטף פתח והשול הראשון לפת' כמו מן קערה קערת
 כשקמץ ראש' ברכתו ברכת ברכת וכן השמות שהן
 וכן ברכת וכן השמות שהן
 וטרפה בהמה כי משקל זה לא
 יסתה חבל הסמכרד נברכה ע"מ ברכה ואף
 שאינו במקרא וכן בהמה מן בהמת וכ"כ
 הרד"ק ז"ל חס מנינו תיבה חת
 חו שמים במה' נוכל להולי' מהם מזה הסדר כל הנטיות
 יחף הגפרד וחולס חין לנו רשות להמלי' נפרד חו כע'
 חדשה מה שאינו במקרא וכ"כ ח"ע בספר נחות ובהטורי
 (אהל מעור) סדרתי כל משקלי השמות ונטיות כפי שהם
 כמלחם במקרא ע"י סדר ח"ב ה' יזכנו להוליל לאורה :

רמו ודא' שחדע כי גס השמות הם מיוחדים כל דבר
 השפע בנילים כי יס מהם מבין הקל והט
 השמות אשר חין הסדרג ואין בהם חות נוסף כשולדנר כדור
 כפר גבול ודומיהם וכן הנוספות חות בתחלקן בתוך והחריה
 שול נה כמו אצבע אצבע אצבע אצבע ודומיהם וכן
 הנוסף בסופן אצבע אצבע אצבע אצבע
 אהבה תועבה קרבן קטרת תבלת
 ודומיהם הם מבין הקל וחולס שיש בהן דגש חזק בע"פ הם
 מבין פיעל הדגש כמו גב' ורש' פהם הסגול במלחם
 פתח כי לא יבט פתח גב' ורש' פהם הסגול במלחם
 גרונות הקמולת בקשה פרי' פרי' פרי' פרי' ודומיהם
 ודומיהם כגון פתח פתח פתח פתח ודומיהם
 מרובעים ומחומשים הם בין פיעל כמו (כרמל גרין הרגמן
 לפרדע סוכן קדקדק גלגל סחרה חמדס) וחולס שמות הנוספים
 בתחלקן חולסות החמ"ת חו' חס הנוספות פתחים הם בין
 הפעיל כי חות הנוסף נוסף מנהג חית"ן כמו
 משכים והסגורות שלמים מושב מודע
 הפעיל גורות נה' ח"ח וי"ד
 תפלה תהלה בנין פיעל תירוש יצהר בנין פיעל
 בנין הקל מגורות נחי עי"ן וכיכול סולגול פ"ן
 מלון אלא תהיה חות החמנה ו ברא' השם ברא' ודומיהם
 שול נע וכן גורות הכ"לים חות נוסף שבראש השם בקמץ לא
 יסתה לשול כמו מלון מלון מלון מלון ודומיהם
 ברא' המושקין ודומיהם חו' וי"ן מישור
 מושב ואם הם בלי חות נוסף בראש נשמטה
 היו"ד פ"פ רעה עצה ודומיהם יסתה
 הצירי לשו"א עצתי רעה עצה ודומיהם יסתה
 הנוספות בתחלקן ובסופן חס בנין
 הפעיל כמו תפארת משקולת :

שער המספר

רמו שם המספר הוא אשר מונינו כל סדרנו למנו' ונהלק
 לארבעה ראשים (נפרד מלכרך חלקו כללי) שם
 הנפרד הוא אחד שנים שלשה ארבעה וכו' (נפרד חלקו) וזה
 שמים שלש ארבע) וכו' והמין הזה חזק משאר שמות כי דבר
 השמו' בלבד זכר חין בו סימן חות נוסף ומלכין נקבה יס
 בו ה"א בסוף ובזה הסדר הוא כי בלבד זכר מן שלש עשרה
 חמיד ה"א בסוף ולפני קמץ (שלשה ארבעה חמשה ששה שבע'
 שמונה תשעה עשרה) ובלשין נקבה הם בלא ס"א בסוף (שלוש
 ארבע חמש שש שבע חמש עשר) זולת ישתנה יס בו ה"א
 בסוף גם לנקבה ומ"ע הפוך הוא כי יס בלבד זכר
 קמץ לפני ה"א ובלשין נקבה סגול לפני ה"א ואין כן דרך
 השמות וחולס מעשרה ולמעלה יבאו במשפט פלה שמות
 (אחד עשר שנים עשר) וכו' בלא ה"א בסוף לזכר ולנקבה
 אחת עשרה שנים עשרה ברא' בסוף ומספר העשרות שיה
 לזכר ולנקבה עשרים שלשים וכו' . וראוי שחדע כי המנהג
 למנו' הנספר מלחד עד עשרה בלבד רבים שני ימים חמשה
 ימים

שנים שלש' שנים שבע שנים ודומיהם ומעשרה ולמעלה
הנמסרה בלשון יהודי אחד עשרה הם עשרים שנה מלאה ח"ס
שלשה אנשים ומזה תנין בבל' זולת מעשרה חלק בלשון רבים
חנק שנים . ודע כי מלאנו פצל הגזר משם המספר כמו אל
מחד (בראשית מ"ט) המאחד גיהזקאל כח) ויחמרה **עשר** (מ"ח
ה') לא שנית (מ"ח ג') ושלש' (דברים יט) רבוע
(שמות כ"ז) מרבעית (מ"ח ז') והמש (בראשית מ"א) וששית
האשה (יחזקאל מג) ומן שבעה לא מלאנו פעל שלז יתערב
עם לבון שנועה ומלא **השבעה** היא (במדבר י"ז) כתב
ח"ע שהיה מן שמנה כי - הנעומת והצוני בגוף לא
יהיה כי אם חך שמנה נקודות . ומן חשעה ג"כ לא מלאנו
פעל ומן עשרה **עשר העשר** :

רבות שם המלטרף הוא אשר ילטרף אל מספה אחר כסדר
כמו ראשון שני שלישי רביעי חמישי ששי שביעי
עשירי : ולקבה ראשונה שנית שלישית רביעית וכו' ונקרא
מלטרף כי לא יתכן לומר רחשון כי חס בהלטרפו אל שני וכ"כ
רש"י פ' בראשית (יום אחד) לפי קדה לשון הפרסה היה לומר
ראשון וכו' ויבא בלשון רבים ראשונים שנים **שלישיים** וכו'
ה"ל דברים רבים שהם כל אחד ואחד הוא
ראשון או שני במעלה :

רמז שנים החלקי היה מחצה שליש רביע וכו' : ולקבה
מחצית שלישית רביעית וכו' פ"ל כשחלק דבר
אחד לחלקים יאמר על כל חלק וחלק כשי מה שהוא או שלישי
או רביעית וכו' ואף שהוא דומה לשם המלטרף מ"מ ניכרים
הם כי שם המלטרף (בלשון נקבה) סמך הנמסרה לפניו שנה
הרביעי' יום שלישי ומספר החלקי סמך הנמסרה אחר המספר
שלישי' ההין עשירית הארבעה :

ג' שם הכללי הוא הכולל דברים רבים שיש להם חזיה
שינוי ודמיון מה והוא (שלוש ארבעת חמשה) וכו'
וכמו שאומרים (כל"א) על שנים עשר דברים השוים טו"ל'
או לצא הדלוג על עשרה הדומים כן יאמרו ששת ימים הדמיון
דימיו' (אין) זקבטלוג טעג) שני' כרונים כתב הנחיי ז"ל
מדלי' כתיב שני כרונים בשם הכללי כמו שני לוחות שני כבשים
הנערה על דמיון שהיו שווים בחזיה ענין לפי שהכרובים ללא
היו שווים כי אחד זכר ואחד נקבה ופעמים כתיב שני כרובים
פי' שניהם היו מן זהב עכ"ל : וכתיב הרז"ה הטעם כי מספר
הנפץ מדבר בבחינת המספרים והנמנ' על הרוב אינו בומים
ולכן יש בו לשון זכר ולשון נקבה כפי הנמסרה אבל שם הכללי
אינו מדבר רק בבחינת המין והמספר ואינו מקפיד על המספר
אם הם זכרים או נקבות והוא כמו שם המקרה ומקרה אחד
לזכר ונקבה וז"ס רז"ל שלשה אנשי נכבים אחד נדמה לו
בערבי וא' וכו' ודרשו כן מדלא כתיב שלשה אנשים בשם כללי
כמו שלשה אחיותי (איוב א') ע"כ לא היו דומים וכן בספור
הזלום ח"ל יוסף שלשה שריגים כי היה סבר שאין קפידא
במקורק בחילנו' והחילנות אחא' דומה לחבירו ובפתרון עשה
יוסף עיקר מהמנין שלשה שריגים שלשת ימים הם בשם הכללי
עכ"ל והשם הכללי פעמים יבא עם הכינוי כמו לאו שלשתכם
(במדבר יט) (ר"ל זעליב דריט) ארבעתם (זעליב פירד) ולפי

רמז המדקדקים הסכימו לחקך המספר עפ"י דרכו
לידע דקדוק המינה ולבדוק שרשו
וכינו עפ"י ששה ידיעות והסמך ז"ל הגש"ס (ר"ת) זמנו
בכינו' הורחמו גופו שרשו 'משקל' למשל חס ישאל
אחד הלל תגיד לי דקדוק מן לא ימ"ט יחמר זמנו עמיד
כינוי בנין הקל הורחמו בנין השרה גופו יהוד נסתה
שרשו מו"ס מגזר' נחי עי"ן משקלו **יקים ישיב** עי"ן
לוח הבנין ח"כ הוא עמיד ליחיד נסת' בנין הקל
מגזרות נחי עי"ן וכן לא **תמה** עמיד ליחיד נסת' בנין
הפעיל שרשו נסת' מגזרות החסרים משקלו **תמה**
הורחמו ענין נסת' ואין בוחן הראשון לידע שרשו
בפעלים הוא הפענה בנין הקל כמו (נשלחה חממרה) הגה
העבר בנין הקל ליחיד נסתה היא שלח אמר והוא שרסולפי
סגורות נחי עי"ן עברה שלה רק שתי אותיות **קם** חזי תמורה
חס יס ליווי במשקלו ואז תבחין השרש כמ"ל (קום) ולפי
שפעמים מלאו שרשים חשה ח"ן צהם עבר וליווי במקרא
ומה גם נזרות הכפולים אשר העב' והליווי רק שתי אותיות
כב כב ועדיין לא תדע את שרשו ואם חומ' לך לשקול שרש
ההוא אשר אתה מעב' על משקל גזרתו אשר כלוח
הבנין אשר יהי' הדבר קשה בעיניך כי המשקל לריך פיו
רב שיהיו כל תנועותיהן שוות כי אין לשקול **ויקל** עם
ויפן כה עם **וישב** ואף חס הננועיותהן שוות
לריך אפס' לידע גזרותיהן אין לשקול **אדון**
עם **זרין** או עם **רצון** כי אדון מגזרות השלמים
שרשו (אדון) נחי עי"ן עוד ורלון נחי למ"ד
ה"א גם אין לשקול **מתנה** עם **בקשה** כי שרשו (נתן)
מגזרת נחשרי קל' וזה **קש** (בקש)
גזרת שלמים לכן אודיעך בחינות אחרות :

רנב להבחין במלה שראשיתה או סופה חזת מחותיו'
האמנ"מיו ואיך ידוע אם היא נוספות
או שרשית חזי הבחין ומבנה ממנה חזיה בנין חס ית כריסאות
היא חזי היא שרשית כי הנוספות יפלו כמו מן **משהה**
מעלה חלמה **משחת** **משחתי** **עליהם**
הנך רואה כי **משהה** המ"ם שרשית
והה"א נוספות ומ"ם **מעלה** והיא נוספות
והה"א שרשית כי נתחלפה צו"ד ע"ד נחי למ"ד
ה"א גם אמרנו לעיל כי ת"ק בלות שימשית שאחרי שול
נח לא ישתנה לשוא בתוספות חות הבנוים או בריבוי ח"כ
סוכל להבחין בחלטה נטי' בכינוי או בהימי חס ישחכה ה"ק
לשוא היא שרשית כי מן **מעלה** יאמרו לא תעלה

במעלות (שמ"כ) **במעלותיו** (יחז' מ) וכן מן
מחלה **ימ**

אחד

שער הבהינה

משה

מִתְּחִלָּה בְּחִלְיוֹ וּמִן מִצְוָה בְּהַנְנוֹתוֹ בְּכֵן יִחַמֶּה וְצִוִּית
וּבְכִינוּיִם יִחַמֶּר מִצְוָתוֹ מִצְוָתִי וּבְכַמִּיּוֹת וּרְצוֹנִי מִצְוָה
וְדוּמִיָּה וּמִשְׁתַּחֲוֶה גֹאמֵר מִשִּׁיחִי מִשְׁתַּחֲוֶהוּ מִשְׁוֹחִים

וְדוּמִיָּה וְכֵהָב הַרְדִּיק כִּי מִנְחָה שָׂרָשׁ מִגִּ'ה שְׁהָרִי יִחַמְרוּ
מִנְחָתוֹ וְכִ"כ חֲ"ע בְּמַעַל שָׂרָשׁ עַל"ה וְהַגִּ'ם
נוֹכַח וְכו' עֵינִן סִ' פ' וְעֵזָה חֲקִישׁ עַל הַגִּ'ה :
רַגְלֵי לְהַבְחִין בְּמַלּוֹת שְׂסוּפֵן תִּי"ו חֵם הִיא תַּעֲוֶרֶת הֲ"ה
חֹל לֹא הַבְחִין מִדְּבִ' נַחֲטָרוּ חֹל הַכְּנִי' שֶׁלֹּם
הִי"ו רַגִּשׁ הִיא בַּעֲלֹם וְחִינָה תַּעֲוֶרֶת הֲ"ה וְחֵם הִיא רַפּוּיָה
הִיא תַּעֲוֶרֶת הֲ"ה כְּמוֹ מֵן (מִלְחָמָה תַּפְאֶרֶת בְּהַמָּה)
מִלְחָמָה תַּפְאֶרֶת בְּהַמָּה וְעֵן (שְׂפָתָה)
שִׁפְהָתוֹ מִנְחָתָם וְעֵזָה תַּבְחֹן כִּי גִבְרָתָהּ
גִּבְרַת יִבְמַת וְלֹא יִבְמַתוּ מֵן גִּבְרָה יִבְמָה
שֶׁלֹּם הִיחָה הִי"ה

רַפּוּיָה : רַגְלֵי לְהַבְחִין בְּמַלּוֹת שְׂהֲלִישִׁתָּה פֶּחֶת מַלְוִתוֹת
כִּל"ב חֵם הִיא שְׂרִישִׁת חֹל שִׁימּוּשִׁית תַּבְחִין מִלָּה
הִיחָה כֵּס הֲ"ה הִידִיעָה וְחֵם הֲ"ה לִפְנֵי כִל"ב הִיא שְׂרִישִׁת כִּי
כִּכֵּר חֲמַרְוֹ מַשְׁפֵּט הֲ"ה הִידִיעָה לִכְלָ חֲסֵר כִּל"ב הַמַּשְׁמַשֵּׁת
וְלֹא לִפְנֵיכֶן וְכֵזָה בְּחֹן חֲא"ע כִּי בְּרֹבִיִּם הַכִּיף שְׂרִישִׁת
שְׁהָרִי כְּחִיב הַבְּרֹבִיִּם

רַגְלֵי לְהַבְחִין פֶּס"פ הַקַּמּוּלָה לִפְנֵי חֹתוֹת
חֲהֵם עֵר חֵם הִיא בַּעֲלֵם חֹל לַחֲשֹׁלֹם הַדָּגֵשׁ
הַבְחִין בְּהַנְנוֹתוֹ חֹל בְּכִינוּיִם הַרְצוֹנִי וְהַכְּמִיּוֹת בְּחֵם
יִשְׁתַּחֲוֶה הַקַּמּוּלָה חֹל הִוא בַּעֲלֵם כִּי הַחֲ"ג שְׁהֹל לַחֲשֹׁלֹם הַדָּגֵשׁ
לֹא יִשְׁתַּחֲוֶה לַשֹּׁחַ כְּמוֹ מֵן פְּרִיץ סָרִיס יִחַמְרוּ פְּרִיצִים
כִּרִּישִׁים וְדוּמִיָּה חֲזִי הַסִּלְשֵׁל הַדָּגֵשׁ חֲלָל מִן בְּרוּךְ בְּרֵק
מִרְק נִהָר יִחַמְרוּ בְּרֹבִיִּם בְּרוּךְ בְּרֵקִים
וּמִרְק נִהָרֹת נִהָר וְדוּמִיָּה :

רַגְלֵי לְהַבְחִין בְּמַקּוֹה הַקֵּל בְּחִזְרוֹ פֶּס הַכִּינוּיִם וְכֵן
הַשְּׂמוֹת מִמֶּשֶׁק פּוֹעֵל עִם הַכְּנוּיִם שֶׁהֵם
דוּמִיָּה בְּהַנְנוֹתוֹתֵיהֶן כְּמוֹ מַלְכוּת וְהַגִּ'ה רַדְפוּ עֲזוּבִים
שֶׁהֵם מַקּוֹר מִבְּנֵן הַקֵּל :
מִלּוֹךְ רַדְפוּ עֲזוּבִים וּמִן קוֹדֵשׁ אֲוֶרֶךְ רֹחֵב
שְׂמֹת מִשְׁקֵל פּוֹעֵל יִחַמְרוּ קוֹדֵשׁ אֲרָכּוֹ רַחֲבָה
חֲזִי הַבְּחִין חֵם
הִשּׁוּל שְׂבַע פ' דָּגֵשׁ קֵל כִּל"ג הִוא מֵן הַשְּׂמֹת כִּי הִשּׁוּל שְׂבַע פ'
הִיא תַּעֲוֶרֶת חֲ"ק שְׂרוּקִית רִל שֶׁלֹּא בְּהַ נִגִּינָה הִיא שֹׁחַ נַח
כִּי כָל הַשְּׂמֹת מִמֶּשֶׁק פּוֹעֵל הֵם מַלְעִיל חֲלָל הִשּׁוּל בַּע"פ
שְׂבַמְקוֹה הִיא שֹׁחַ נַח כִּי הִיא תַּעֲוֶרֶת חֲ"ג שִׁישׁ בְּהַ
נִגִּינָה וְהִיא שֹׁחַ הַחֲסִין כִּל"ג בִּסְמִן הַרְחָשׁוֹן וְתַמְחִיד חֲחִרִי

רַפִּי וְכֵזָה יֵשׁ לַהֲבִי בֵּין מִשְׁקֵל פְּעֻלָּה כְּמוֹ בְּרָכָה
נִרְכָּה וְדוּמִיָּה וּבִיזְמַשְׁקֵל פְּעֻלָּה כְּמוֹ בְּרָכָה
חֲזִי שְׂנִיּוֹתֵיהֶן כְּמוֹ שְׂמֵלָה לְשִׁבָּה וְדוּמִיָּה
בְּרָכָתָהּ נִרְכָּתוֹ נִרְכָּתוֹ שְׂמֵלָתוֹ

שְׂמֵלָתָהּ לְשִׁבָּתָהּ לְשִׁבָּת וְדוּמִיָּה סֶ"ט כְּרִפּוֹן
לִפ' שֶׁחֲחֵר הִשּׁוּל יֵשׁ
לִידֵעַ כִּי מִשְׁקֵל בְּרָכָה נִרְכָּה וְהִשּׁוּל הִיא שֹׁחַ הַחֲסִין
כִּי הִיא בַּע"פ תַּעֲוֶרֶת חֲ"ג וְלִי"ג הִיא
מֵן בְּרָכָה נִרְכָּה הִיחָה לִפ' דְּגוּשָׁה חֲחֵה שֹׁחַ נַח כְּמוֹ
בְּמַלּוֹת לְשִׁבָּתָהּ מֵן לְשִׁבָּה
וְהַעֲזֵן זֶה כְּתֹב הַרְצָה :

רַגְלֵי לְהַבְחִין בְּמַלּוֹת בְּחֵם מִנְחָה גֹזָה חֲחֵה מִדְּבִ'
גִּ'כ' מִנְחָתוֹ כְּמוֹ רַס יִד רַגְלֵי סָר
רַס חֵם נִשְׁתַּחֲוֶה הַמְנוּשָׁה לַשֹּׁחַ הִיא

גֹזָרוֹ כְּחִי לַע"ד כִּי נַחִי עִי"ל חֲחֵה יִשְׁתַּחֲוֶה מִפְּנֵי הַגִּ'ה וְהַכְּפֻלָּה
לֹא יִשְׁתַּחֲוֶה מִפְּנֵי הַדָּגֵשׁ וּלְפִי שִׁיחֲמָרוּ דְּמִיָּה סָרִיס הַרְצָה
הִי"ם עִ"כ נַחִי לַע"ד הֵם וְשִׂרְשִׁים :
(דְּמָה יִדָּה דְּגָה) וּלְפִי שְׂמֵלָתוֹ גִּנִּים סָרִיס חֲחֵה בְּפִסְחָה
וְחֲחֵרִי דָּגֵשׁ עִ"כ כְּפֻלִּים הֵם רַמִּי רַמִּי רַמִּים לֹא
נִשְׁתַּחֲוֶה הַקַּמּוּלָה עִ"כ נַחִי עִי"ל שָׂרָשׁ רוֹס

וְכֵזָה נוֹכַח לְהַבְחִין בִּיזְמַרְוֹת נַחִי עִ"י שְׂסוּפֵן הֲ"ה נִשְׂחָשִׁים וְכֵן
גֹזָרוֹת נַחִי לַע"ד הֲ"ה שְׂסוּפֵן הֲ"ה שְׂרִישִׁת שֶׁלֹּם נִשְׂמַנָה קַמֶּךָ
פֶּס"פ לַשֹּׁחַ וְדִחִי נַחִי לַמֵּד הֵם כִּי נַחִי עִי"ל לֹא יִשְׁתַּחֲוֶה בְּחֵם
קַמֶּךָ פֶּס"פ מִפְּנֵי הַנַּח הַנִּשְׂחָשִׁים כְּמוֹ קַמֶּה רַעֲה צָרָה
נַחִי עִי"ל הֵם בְּחִסּוּסָת הֲ"ה יִחַמְרוּ
קַמֶּת רִיעָה רַעֲתָה מֵן צָרָת נַפְשׁוֹ חֲלָל
קַשָּׁה שְׁנָה שְׂפָה נַחִי לַע"ד יִחַמְרוּ קַשָּׁת רוּחַ
שְׂנִיתֵינוּ שְׂפָתָה שְׂנִית

שְׂנִיתֵינוּ שְׂפָתָה תַּפְתָּה וְדוּמִיָּה אֲמַת שְׂפָתִי
וְכֵזָה בְּחֹן הַרְדִּיק כִּי וְשִׁמְחָה כֹּז שְׂהָרֵי שִׁיט וְלֹא
שְׂמִיחָה שֶׁלֹּם הִיחָה נִשְׂחָחֵה קַמֶּךָ : לַשֹּׁחַ וְדִיט וְשִׁמְחָה
וְחֲ"כ שְׂנֵי שְׂרִישִׁים הֵם וְהוֹרָחָה תֵּהֵא כְּמוֹ
(הַלֵּךְ יִלֵּךְ) וְדוּמִיָּה :
שְׂעֵד הַמַּלְוֹת

רַגְלֵי דְּמַלְלָה חֲחֵה לֹא שֵׁם וְלֹא פֶּעֶל חֲלָל הִיא מַחֲבֶרֶת
עֵינִן וְסִפּוֹה הַדְּבָרִים וְעַל יִדָּה מַבּוּלָה
הַעֲנִין הַיֵּפֶס כִּי כִשְׁתַּחֲמֵר רַחֲוִינֵן חֲלָל לַחֵם שְׂמַעֲזֵן חֲחֵה הַבְּנָה
חֵם חֲלָל לַחֵם שֶׁל שְׂמַעֲזֵנוֹ חֲלָל עִם שְׂמַעֲזֵן חֹל חֲלָל שְׂמַעֲזֵנוֹ חֵם
חֲחֵה רַחֲוִיבֵן חֲלָל לַחֵם שֶׁל שְׂמַעֲזֵנוֹ חֲלָל שְׂמַעֲזֵן חֹל עִם שְׂמַעֲזֵן
הִי מַלּוֹת שֶׁל וְחֲלָל וְעִם מַבְלָרוֹת הַעֲנִין וְלִקְוָרָלוֹ לֵךְ בְּכֵס
מַלּוֹת הַטַּעַם חֹל מַלּוֹת הַחֲבִירָה וְחֲסִדְרֵס טֹלֶס עִ"י כִּכֵּר חֲ"כ :
אֲבָר מַשְׂמַשֵּׁת לַחֲמֵם הַעֲנִין בְּמַקּוֹס אֲמַתִּים וּפַעֲמִיסִיחָה
לִשׁוֹן מִיפּוֹט כְּמוֹ חֲלָל בְּחֲחֵה : (מִנְחָה) רִל
שִׁיחָה נִקְרָה כֵּלֶם רַק בְּחֵין לֵה : אֵן בְּחָה עַל שִׁי דְּבָרִים
כְּלַעֲמָה

מִשָּׁה לַח

כְּלוֹמַר זֶה אֱלֹהֵינוּ רַ"ל אֱלֹהֵינוּ לְחַלֵּק כְּמוֹ שׁוֹר אֲלֹ
וְהַשֵּׁשׁ בַּמִּקּוֹס אִם כְּמוֹ אֲלֹ שׁוֹר נִגְחָנוּ; אֲנִי
מִוֶּרֶה עַל לִבִּי כְּמוֹ אֲנִי בְּחֹלֶם הַחֲשׁוֹתוֹם עַל
מִקְרָה רַע וְנָחַ בְּמוֹסָפוֹת הָאֵל וְחִינָה לִשׁוֹן נִקְבָּה אֲנִי
לִדְכִי גְרָמִי וּגְמוּרֵי אֲנִי הוּא לְשׁוֹסֶפֶק אֲלֹי יֵשׁ תְּקוּהָ
רַ"ל שֶׁאֵל יֵשׁ תְּקוּהָ וּפְעָמִים בְּלִשׁוֹן
לֹאֵל אֲלֹי נִסְחָה רַ"ל לֹאֵל נִסְחָה וּבִלְשׁוֹן חֲזָוָה כִּלְיֹו יִחְמָמִי
יִתֵּן אֲלֹי יִחְנֶן רַ"ל מִי יִתֵּן שִׁיחִן אֲלֵי כְּמוֹ חֲמֵן וְחֲבִלִי
אֲנִי מִוֶּרֶה עַל זְמַן עֶבֶר אֲלֹ עֵתִיד כִּלְיֹו חֲמֵן אֲחֹתוֹ
זְמַן וְנָחַ בְּמוֹסָפוֹת יו"ד אֲנִי אִידָה שְׁחָלָה עַל דְּבָרָה
לְדַעַת מִקּוֹשׁ חֵיהָ שָׂרָה וְנָחַ בְּלֹא הָאֵל אֲנִי הִבֵּל
וּבְכִינוּי אֲנִי אִידָה אִידָה אִידָה אִידָה לְדַעַת סִכְתּוֹ
עַל דְּבָרָה
כְּמוֹ אִידָה לְדַעַת חֵיהָ יֵשְׁנָה וּבְמִקּוֹס חֲיוֹפֹא חֵיהָ תִּרְעָה רַ"ל
חֲיוֹפֹא תִּרְעָה אִידָה שְׁחָלָה כְּמוֹ חֵיהָ וְחֵיהָ וּבְמִקּוֹס עֵתָה
כְּמוֹ חֲסִקֵי חֲיוֹפֹא רַ"ל חֲחָ עֵתָה וּגְמוּרֵי אֲנִי כְּמוֹ לֹא
וּמִוֶּרֶה עַל שְׁלִיל כּוֹלֵלֶת כְּמוֹ חֵק רֹוֹחַ רַ"ל חֵין שְׁסֹוֹרֹוֹ
וּבְכִינוּי אֲנִי אִידָה וּמֵלָה זוֹ לֹא תִחַבֵּל עַל פֶּסֶל עֲבָה וּפְעִיד
רַק עַל הַבִּינוּי אֲלֹ עַל שְׁסֹוֹ מֵלָה וְנָחַ בְּחִתָּח
אֲנִי וּבְהַפְסֵק אֲנִי חֲבֵל מֵלָה לֹא בָּלָ עַל עֶבֶר וּפְעִיד וּפְעָמִי
אֲנִי וְיִוֶּרֶה אֲנִי עַל חֵיהָ מִקּוֹס כְּמוֹ מֵאִין חֲחָס רַ"ל
מֵאִידָה מִקּוֹס אֲנִי מֵיִעוֹת הָאֵל כְּמוֹ רַק
וּיִבְחֹו רֹוֹפִים הִרְבָּה אִידָה נִמְשָׁה דְּבָרִי אֲנִי מִוֶּרֶה
קִיּוֹם וְחֲמִתָּה אֲנִי אֲנִי מִוֶּרֶה שְׁלִיל כְּמוֹ לֹא
וְלֹא תִחַבֵּל רַק לְחֻזְרָהּ וּמִנִּיעָה מַעֲשׂוֹת הַדְּבָר וְלֶקֶן לֹא
תִחַבֵּל רַק עַל פְּעִיד אֲלֹ תִרְדֵּר אֲלֹ חֵתָן וְכֵן לֹא תִחַבֵּל לִפְנֵי
אֲלֹ חֵתָן הֵאֱחָזְנוּ לֹוֹמֶר אֲלֹ חֵתָן כִּי לֹא יִתֵּן
לְחֻזְרָהּ חֵת עֲלָמּוֹ וְיִבְחֹו בְּמִקּוֹס עַל
(פֶּסֶטֶחֶס) רַ"ל עַל מִי פֶּסֶטֶחֶס: אֲלֹ בְּסֻגֹּל כְּמוֹ לִמֵּד הַשִּׁימוֹשׁ
וּבְמִקּוֹס אֲנִי כְּמוֹ חֲסִפְרָה אֲלֹ חֵק וּבְמִקּוֹס עַל כְּמוֹ
אֲנִי עוֹת חֲמִיהָ וּבְכִינוּי אֲלֹ חֲלִיֹו חֲלִיֹהָ
אֲנִי מִוֶּרֶה עַל רִיבֵיֹו הַדְּבָרִים כְּמוֹ שְׁמִוֶרָה מֵלָה זָה
עַל הוֹדְעוֹת דְּבָר אֲחֵד כֵּן מֵלָה (חֲלָה) כִּלְיֹו זָה
מִוֶּרֶה בְּחֻזְבֵּעַ עַל דְּבָרִים הִרְבָּה אֲלֹ חֲגִיסִירִים וְחֹוֹמֶר חֲלָה
הֵס וּפְעָמִים הוּא בְּחִסְרוֹן הָאֵל חֲחֵית הָאֵל אֲנִי
כְּטָעַס אִם וּמִוֶּרֶכְכַּת הוּא מִן אִם לֹו
אִם עַל הִרּוֹב בָּחָה עַל תִּנְחֵי כְּמוֹ חֵס
חֲחֻקִּי וְכֵן עַל שְׁחָלָה (חֵס) חֵק וְחַשְׁמַשׁ בְּמִקּוֹס (חֲחָר)
כְּמוֹ (חֵס) כֶּסֶף תְּלוּהָ: אֲמָנָם בְּהוֹרָאוֹת (חֲמָן) הַעִ"ס נֹוֶסֶף
וּפְעָמִים בְּהָאֵל טֹוֶסֶף וְגַם אֲמָנָה וְנָחַ עֵסֶה: אֵל
הַדִּיעָה הָאֲמָנָה יִנְתָּנוּ כִּינוּי לְרַבִּים
מִדְּבָרִים וְכֵן אֲנִי וּבְהַפְסֵק בְּקִמָּן
אֲנִי וְכֵן כִּלְיֹו בְּנֵי חֵישׁ אֲחֵד נִתְּנוּ כְּמוֹ: אֲנִי
אֲנִי כִי־עַל יִחִיד מִדְּבָר בְּעִדּוֹ שׁוֹה לֹוֹכָה
וְנִקְבָּה: וְכֵן אֲנִי וּמִדְּרַךְ הַלִּשׁוֹן כִּשְׁחִידֵבֶר עַל עֲלָמּוֹ עִי
שְׁלִיחַ יִאֲמַר חֲחָ: וְלֹא חֲחָ וּמֵלָה חֲחָ בְּהַפְסֵק אֲנִי בְּקִמָּן
וּמֵלָה אֲנִי עַל הִרּוֹב תִּרְעָה וּבְהַפְסֵק מֵאִידָה יִמְלִיעִי
אֲנִי לִשׁוֹן בְּקִשָּׁה וְכֵן בְּלֹא חֵק נֵא וְהַטָּעִין
בְּגִוְשָׁה וּמִעֵיל זָה פֶּסֶף הַמַּסְכָּה: אֲנִי

[illegible]

אהר

שער המלות

משה

צלעדיך) בעד האורח מלח על וכו' ענין בעדו ר"ל עליו
בעדני וחשש במקום הוך כמו בעד החלון בעבור
 כהורח' (בספת) הדבר ולשון בגלל או בשביל : גם
 מוכיח על ענין ראשון וזה לי גם כך לז' יהי' הוא
 להפלה כאלו חמרה כפל להחזק ענין כך לז' יהיה גם לי
 וגם כך ועיי' רש"י פר' האזינו (גם) בחר גם בחולה ז"ל גם
 ראשון מוכיח כו' : ר"י כינוי הסתפק' כמו עד בלי ר"י חין
 ר"י עולה ור"י חלץ וכו' ור"י חלץ והשמש על
 האמרה כמו (מדי' הדס בחרטו והשמש
 במקום בעבור כמו חרי' טורף ברי גורמיו ר"ל בשביל
 גורמיו היך מילה בגורה צפי בעלי
 מלחכות להזק חיש חת רעיו במלחכתו **הלא** השמש
 לשלח הלא שמש ר"ל חס לא שמש וכו' ח' לחמה
 הצנין הלא היא ברכ' בני עמון : **הלא** מורה על ריהוק
 מקום חו' הרחקת זמן כמו **מהלא**
 לדמסק מיום השמיני **והלא** ומלעיל :
הלום כהורח' : די : פה חו' הנה הם הן
 כינוי לסתרים ובהרהר
 ובהוספה ה"א **המה הנה** ומלעיל כמשפט בזה"א הוסף
 ואחר הגינה : דגש וחתי' כל"ז שלגיה'
 קמוטם וכל להם להן ה"א כבול וכן בהם מהם
 בשבול **בהן** **ההם**
שדום צלרי' ופעמי' מלח **הנה** השמש
 כמו עד פה ממלרים עד **הנה** ר"ל עד
 פה וכן הנה הנה וזה **הנה** ר"ל אחת פה וכו'
 ושיין יסוד השני הן **הנה** מור' הומל'
 לדב' וכו' **הנני הנה** ודומיה' ושרטו הין ודגש
הנה להחרון המה כ"כ ח"ע ומה
והנני (דגש) כלומר חמרתם הנני ועלינו וכן
 מלנו : מן **פן אפינה** (ההלס פה) ר"ל חמרתו
פן והשמש לחמי' הן כחצ ר"ל
הנזבה מורה הורעה הדבר חו' חדס
 חו' מקום : כמו **זה** הדבר כי **זה** משה האיש
 חו' על הזמן **זה** עשרים שנה והוא לשון זכר ובהולס
 מוכך וי"ו : **זן** כמו זאת ובמלחמה זן וזן וזן שזה
 לזכר ונקבה : **זילת** כמו בלתי ובעמים בתוספת יו"ד
זילתי וכו' **זילתי** **זילתי** : **טרם**
 ענינו כמו קודם חו'
 במקום מלות עדיין לא יען הוא נחמה טעם לדבר יש הוא
 הופך אין וכו' **ישנו** וכן מכל
 לומר **ישו** **ישו** : ע"מ בני בני
 מן **בן** : כבר מורה על זמן עבר
 כה' האורחיו כיון כך ופעמים מורה על זמן ורגע הדיבור

כמו לא שמש עד כה ר"ל עד עתה : כי השמש בחדש
 נשמות חו' דלמח הלח דהא ר"ל פעמים מורה במקום חס
 חו' אשר והוא אי ופעמים מיעוט הוא כמו רח והוא הלח
 ופעמים במקום פן והוא ופעמים מורה נחמה
 טעם לדבר והוא דהא כי : תלח למלחמה ר"ל חס תלח עד
 כי הדל לספור כי חין מספר הראשון חס וכו' דהא כי
 חמור בלבד מה נכלל לשון פן ובמה חמור ודומיהם **הכי**
אחי חס ר"ל האם חסו כו' : **בך** טעם כמו **בן**
 ובתוספ' ה"א **בכה** ומלעיל : **כל**
 שרשו כלל וכו' **כלם** **כלני** הלמד בדגש
כמו חשמש כמו כ"ף : **במורו** **במוני** **במונה** **במודה** ודומיהם :
 לא מור' שלילה
 וכו' בעבר ועתיד וכו' **לבך** ענין ההבדלת ועם מ"ס
 ענינו כמו חוץ וחולט ק"ו מורה על תחלה כלומר מי וכן והלוח
דוקא מורכב מן לו לא ר"ל חס לח : **לו** בחול' כימי
 ליהיד נכסר **לה** כינוי לנקבה : **לך** כינוי לזכר
 נוכח ובהצק **לך** : **הלמ"ד** קמוט ונקב' : **נמלח** **לך**
 חתיד הלמ"ד : **קמוט** והם מורכבו מן כל"ז המשמשה
 חותיות הכנויס : **לו** כמו **זה** וכן **לזה** **השזה** ולנקבה
הלזו מלעיל : ולשון **הלז** : **טפל** על
 דבר הנראה מרחוק : **הז** **למו** הורח' כמו
להם : **למען** כמו בעבור והיא נחית טעם ולח
 ולא תבא על עבר רק על עתיד חו' מקור :
מדיע שאלה לדעת טעם הדבר : **מה** שאלה ענין לדע'
 גיקרו וכו' **היה** במקף היא צפתה והאזה הראשון
 בחינה שאחרי' היא דגשה דגש חזק כמו **מה**
 וכל מה דסמי' לחי' ושיין הוא בסגול **מה**
 הסד **מה עשית** ודומיהם זולת **מה** עמדי
 העלתי **מה** (בראשית לח) **מה** כיתה : **עש"י**
 (ש) ראשון המזן ושני פתח שלח כיתה : **עש"י**
 המסרה וכל מה דסמיך לחותיות חס"ד היא קמוט
 ולפני מלות הוא הוא עש"י רוב פתוח ויבא עם פותיו
 כל"ז (כמה למח במה) ועססס"ה המ"ס ברוב קמוט **במה**
 ימי שני (בראשית מז) ועססססס הלמד עש"י רוב המ"ס
 קמוט והמ"ס דגוש ומלעיל וכל **למה** דסמי' לחס"ע
 המ"ס רפוי' ומלה זולת הנמנין : **במסור** ועסססס"ת
 עש"י רוב המ"ס בסגול **במה** יזכה (תהילים קיט) זולת
 מעטים הנמנין במסורה קמוט' ועיי' ביסוד השני :
מי שאלה על חס חו' מי הוא זה ועל הבהרה וכלים לא
 יתכן שאלת מי לומר מי הסוס הזה חו' **מי** השלחן ועי'
 הדגרה הזאת **מן** מורה החלת הזמן חו' **מיוס** כעו
מן היום **למן** היום מן המקום וכו' **ממני**
ממני **ממך** (ובלא מ"ס) **ממני** **ממך**
 בראשית

עין 4 ותשמש כמו מלת (במקום) התהות חללים ר"ל
(הבמקום) חללי' ח"ל וכו' במקומותיו : שט חס
התהות ר"ל במהומו והשמש במקומות נעצור ותהות
כי חלב (דברים ד') והשמש על מקום :
השפל היסוד גבוה על כהן מתהות ר"ל למטה :
תמיד עורה ענין שאין לו כפסק : חף שהוא
מזמן לזמן כמו עולת תמיד) הגעשית בכל יוספקר
וערם לחם פנים חמיד חילן השק כלל כי חלו נועלין וחלו
סודרין והיו חמיד ומעולם לא היה הסלקן בלא להשפטים :
שער דעצמם

רש דין רבים החלו תלזה לידע מקור הטעמים וסדר
פסקי הגניות כדי שוכלו להעמיד הטעמים בעל
פה בלי ראות אותן במקרא ואף כי לדעתיו הוא איבוד זמן
בלימוד שעה הזה שהרי עיקר כוונת שכל הטעמי' היה להבין
מהם כוונת המקרא וא"כ לתה נוגע להיק לכוון הטעמים בעל
פה מחלה שא"ל לכוון הטעמים מעצמו כי אם אחרי ידיעת
פירש הפסוק על אמתו כמו שהבינו בעל הטעמים אצל גדול
הפזרת תלמידי אשה נפסס השקה להפחית בחכמה זו וגם
חופלת מעט לתקן חיזה טעיות המלא במקראות שאינם
מיוגים העתקתי ממהם ספרים ה"ה שיח יצחק (וידר
הקדש וטוב טעם להבחור וכפ' שצרי זמרה
להרז'ה וספר דקדוק הגדש בלשון לטייכללוי הטעמי' הלוך
למלכה זו ואבקש מלת המציין בלש ימלא בשער הזה חיזה
שגיאה אל ימלה השרחוני או ח"ו בנצלי המחברים ה"ל רק
בדפוס הספרים ה"ל כי אינם מוגהים ומאשם הפגלי להגיהם
ומה גם כי הולרכתי לקלר בראיות מחמת הולאות הדפוס כי
רבה היא דרם כבר אמרנו כי יש גניות המבסיקי' ומשרידי'
התיבה מתיבה שאלהיה והם נקראים בשם פלכים או שרים
ויש גניות המחברים תיבה לתיבה שאלהיה והם נקראים
משרתים ולפי שאין כל התיבות בפסוק אחד במדרגה אחת כי
פצמים תיבה אחת מופרדת יותר מהתיבה שאלהיה או
שאלהיה כי יושלסנה חיזה שאלהיה ויוכנה ענין מה ויש תיבו'
שם מופרדות ואין מופרדות כ"כ כי חף שיוכן בו ענין מה
מ"מ יותר עובן הענין כאשר יקראו אותה עם התיב' שאלהיה
לכן נתיסדו גניות המפסיקים רבים במשנה י"ה הלוקים
במדרגות יש מפסיק פחות ויש מפסיק יותר עד שאין בהם שני'
שהיו במדרגה אחת וגדולה מזה כי אפילו גניה אחת הנלה
זא"ל כמו שני פשטןאו שני זהקאות ודומיהם הראשון מפסיק
יותר משל אחריו וחולם המשרתים הם כולם במדרגה אחת
ומ"מ הסכנה כי כל אחד ישרת אדונו המיוחד ויש משרת
אחד וישרת שניסולשה שרים : כי הקדמ' מיוחד לטרם הנקרא
גרש או אולת : הדרגא מיוחד לתניה המונה משרת לכל
המפסיקי' זולת לטפחה וסוף פסוק : התליש קטנה מקוט
לפני הקדמא ואין תליש קטנה בלי קדמא אחריו : המהפך
מיוחד לפשטא : היתה מיוחד לקרני פרה ובספרי אמ"ת (ר"ת
איוב משלי פהלים) ישרת ג"כ לעולה ויוהר המירכא מיוחד
לטפחא וסוף פסוק : רסא המפסיקים נחלקו לארבעה
מדרגות והם מלבים : שרים : גידים : פדירים : המלבי'
הם שרים סוף פסוק ואחמחא והשקים הסלרצנה כולתם
קפין

אראשנה בני מנהי מנהי מתי שאלה לרעת הזמן
הבמקום חללי' ח"ל וכו' במקומותיו : שט חס
התהות ר"ל במהומו והשמש במקומות נעצור ותהות
כי חלב (דברים ד') והשמש על מקום :
השפל היסוד גבוה על כהן מתהות ר"ל למטה :
תמיד עורה ענין שאין לו כפסק : חף שהוא
מזמן לזמן כמו עולת תמיד) הגעשית בכל יוספקר
וערם לחם פנים חמיד חילן השק כלל כי חלו נועלין וחלו
סודרין והיו חמיד ומעולם לא היה הסלקן בלא להשפטים :
שער דעצמם

אעתיך ב"ל לחיזה זמן העתיד וכו' : סלה מלת לעול'
מלעיל ורפי ומשמש במקום : מלת לעול'
או עדי עד או נלח או במקום מלת אמת וי"ח כי
הזאת כישלם על הגגון סימן
להאריך או להגביה הקול ולכן לא חמלה מלה זאת רק בספר
סהלים הנאמר בגגון וכן בפסלת הנקוק המשלמת למנה
בגניתי עכ"ל : וחולם מלינו בנרבת חלנה רבה וקרבהנו
לשמך הגדול שלה בחמת וגו' מזה רחיה שהיא רק משמשת
נלחית : עד מורה מקום או תכלית זמן כמו עד קרנות המזבח
עד כי יבא סלה ואס"כ על פסל עבר או עתיד תמיד
אחריו מלת כי או אשר גם תשמש במקום מלת מרם כמו
עד שיפיה עד בואי אליך במקום על כמו : עד
זמני חזבל ובכינוים עדיך ר"ל עדיך
ויבא בתוספות נו"ן ואז הוראתו כמו עדיין כמו אשר עדולא
היה וכן פס נו"ן ה"א אשר הם חיים עדנה ובתוספות למ"ד
בראש והוראתה עולמית לעד עומדת לעד ובחשרון
הלמד כמו עדי עד לא יסור : מיהודה
עד ה"ל : עולמי : עור מורה התמדה בזמן
ותוספות כמו וישפת לך עוד (דברים יט) ולא
יקר' עוד (במדבר יז) ר"ל מזמן הזה והלאה לא יקרא וגו'
ובמ"ס בראש מעודה ה"ל מראשית הזמן שלך :
על כמו למעלה ובמקום מלת עם ויבאו
האנשים על הנשים ר"ל עם הנשים והחונים
עלין ר"ל עמ' וסאוך לו הגבר האקס על (שמואל ב' ג')
ואל על יקראו (הושע יא) ר"ל עליון :
עם מורה חבור ודבוק כמו לך עם האנשים ושהו עמם
לכן בכינוי המ"ס דגשה עמי עמך ולפי דעת
המדקדקי' שז"א ס"ג בחשרון יו"ד ולכן יש בו
גניה אפשר שרשו (עיס) והגש לחסרו יו"ד ופצמים
בתיספות דל"ת עמדי עמית לעמית הוראת' כמו נגד
ונכח : עקב : מלה טפלת : על
שבר וגמור ולפי שהש"כ צא בסוף המעשה נקרא עקב
ובא במקום מלת חלק ותהת לפי כפי פי ענינו
במקום מלת כמו
רוב השנים ר"ל כמו רוב השנים כפי אשר תשיג ר"ל כמו
שתיג : פי שניסח"ל כמו שני' ויש פי סספה המדבר על פי
ה' והגפרד פה ובסמיכות פי ויש פי-לשון חדוד כמו
לפי חרבי-הרב : פיפיות כפול מורה חידודו
משני כדדים או להגדיל ולהפליג ענין החדוד חף
שהוא מלך אחד : לפני לפני כמו מקדשו טרסלפני
ירח לפני בשראל : על הגאולה ר"ל קודם
מן הזה ויש לפני המור נגד השנים כמו חשים לפניסלפני
מזנה : קדם ענינו כמו מאן או מלפנים רק מיעוט
הוא : ריקם ענינו כמו ריקם ענינו כמו
והמ"ס טסך ושרשו ריק עם מורה
הודעת המקום ובתוספות ה"א בסו' שמה ומלעיל
והמ"ס דגשה : תהת ענינו כמו תמורת : עין תחת

זקני"ן טכח רבי' והגידו' הם ג"כ חרצמה זקנה פסח
 חביר טרם הנקרא חללנו גרש חו גרשיים והפקידים הם
 שנים פזר והליכה גדולה : ולכל שר מיוחד נגיד אחד הנל
 לפניו בתיבה המפסקת קלת חבל חיה כמו התיבה שהם
 יבוגן בה ומן הדין היתה רחוקה להיות במסר' של הסר האוח
 כיון שהיה מ"מ רחוק' ומחזרת י"ב שחרי' חך חין זה
 לחות הלשון לקרוא כל התיבות המהוברות אל הסר בנשימה
 אחת כי יכדו על העצמא לכן נתיסד לכל שר ושר נגיד אחד
 שיבא לפניו בתיבה המופסקת קלח וכן לפני כל נגיד מפסק
 פחות ממנו עד שלעולם לא יבאו שלש תיבות רטופים שלה
 יהיה חיה הפמדה והבס' בנשימה אחת והזקנה היתה נגיד
 של הכונתא והפסטי' נגיד של חו"ק והחביר נגיד של העצמא
 והטרם הוא נגיד של הרבי' : **רסב סוף פסוק** מקומו
 במלה שהיה בסוף פסוק ומלה המהובר' שלפני' המלה
 היא במירכא מסר' שלו ומלה המופסקת' שלפני' הוא לפול' טפחה
 והסחין לפניו רק מלה אחת חדר ההת' היה לפול' טפה' חך
 שהמל' היא מחובר' ורחוי' למסרת כי חין' חס"ק ר"ל חתנת סוף
 פסוק) בלח' טפחה כמו חס' **(האדרבה וימיע ברה)**
 (בראשית ט) חל"כ חין' **שדון ונרפא** (ויקרא עזארה)
 כפמיסנה הטפחה עם : **הפ"ס** בתיבה
 אחת וזה נקרא מאילול עיין במסורה פ' חמור .
רבי אהנה מקומו בסוף מהל' הראשון ר"ל חס יהיה
 בפסוק שני מחמרים חסר בכל מחמ' יובן וצו
 ענין נושא נכוח וזה האתנה בסוף מחמ' הראשון וכללו
 הפסוק נחלק לפני פסוקים ולכן כעמים יהיה פסוק קצר בעל
 מחמר אחד ולא יהיה בו חתנה כמו (לח' חלבש טפטז למר
 וכשתים יחדו) וכיוצא בו חל"כ יהיה בו חיה הפלגה כמו
 (בראשית ברה) וגו' הנה להפלגה הבריה בל' האתנה בתיבת
 חלחיס חך שהפסוק הוא בעל מחמ' אחד : ואם יהיה בפסוק
 אחד שלשה מחמרים חזי משפטו כמזוזר לקמן רבי' רל"ד
 ואם לא יהיה בו תנחיס המבוחרים לקמן חזי משפטו כמטלה
 נקמן סי' רכ"א . ומלה המחזרת שלפני האתנה היא בעונת
 מסרתו ומלה המופסקת שלפני' היא לפול' טפחה כי חין
 חס"ק בלח' טפחה לפני כ"ל סי' רס"ב חל"כ חין לפניו שום
 מלה כמו **ויאמר** ענד אברהם וגו' וחולס חסיה לפניו
 חך רק מלה אחת והיא רחוקה למסרת מ"מ היא
 בטפחה כנ"ל כמו **לא תאכלנו** וי"ל פעמים יבא
 הטפחה עכהחמנה **מחילול** עיין במסורה פ' וילא :

רבי סגולתא חס יהיה בפסוק אחד שלש' מחמרים
 שלמים חן יבא האתנה בסוף מחמר
 השני והסגולתא בסוף מחמר הראשון : וחולס לא יבא
 הסגולתא בפסוק חל"כ פפ"י אחד מג' התנחיס שיתבאר :
 התנחיל הראשון שיהיה אחד מהמחמרים מיוחד והוא רק לחוספו'
 דיחר ולכל הפחות יהיה במחמר אחד מהם חיה יתרון דברים
 חו דבר הנשנה והוא הרוב . חו שיהיה המחמר הראשון מחובר
 לפסוק שלפניו חו לפני פניו וזה הפסוק שלפניו כעין יתרון
 מחמר חו שיהי' מחמר הראשון כלל ושי' מחמרים האחרונים הם

פרטיו כמו **ויברך אותם אלהים** (ויחמר להם
 חלחיס) פרו המחמר השני יש בו יתרון' ויחמר להם חלחיס מיוחד
 ובפסוק ויש **אלהים את דקניו** הדל' וגו' יש
 במחמ' הראשון : דבר הנש' שהרי
 כבר כתב יד' רקיע וגו' והי' חס יאמ' ויהי ק ויבדל ובפסוק'
מרים ישבבו ואשי העיר וכו' (בראשית יב) הוא
 מחובר לפסוק שלפניו ויחללו
 טר' יסוד ואלה' כ' חלחיס השני' וגו' וקוהיה לבסלציות
 מחובר' לשלפניו וכן חזקתא :

לב פרעה ודרף אחריהם וגו' מחובר לפסוק
 שלפני פניו כ"י
 הכסוק : ואמר פרעה וגו' הוא יתרון דברים ויי **הבה**
בר בכור וגו' (שמות יב) הוא כלל והמחמר' :

השניים הם פרטיו : ומסרתו מונח והמפסיק
 הפחות שלפניו הוא זקנה נגיד שלו וחין סגולתא בלח' זקנה
 לפניו ואם יכול לפני הטפחה חו לפני מירכא טפחה חו לפני
 הביר שאין דרגא לפני חזי נדחה הסגולתא מן הפסוק האוח :
רבי וקפין : דע כי שלשה מיני' זקפין הם זקף קטן
 זקף גדול **פשמא קמן** בתיבה אחת וכן
 אחד לשלשון ומקומן במל' המופסקת ביותר
 שלפני הטפחה והיינו חס יכול חז"ק על מלה שאין לפני המלה
 מחובר' חזי חס המלה : והיא רחוקה למתג חזי יהיה עונת
 במקום המתג כמו **ויאמר** ואם יהיה המתג בתנועה
 ראשון' מהמל' חזי יתקיים המתג כמו **האליה**
 (ויקרא ז) **תלכך רבה** (בראשית מב) ואם חס המלה
 חין המלה : והיא רחוקה למתג חזי חס המלה
 בת ארבע תנועות ר"ל שלש' תנועות לפני התנועה חשה
 הגנינה בה חו שיש לפני הגנינה יחד ותנוע' ר"ל שוא ואחריה
 שתי תנועות חו יחד ושוא' נע' חזי יתנ' חז"ל : לפסוק קטן
 כמו **ומשמרתם והבשר שמרדך** ודומיה' ואם חס

במלה ההיא כסדר ההז' חזי ישתנ' חז"ל : **כמו אבני**
שם ואבימלך ואברהם ודל ודומיה' **ואברהם**

בפסוק קטן כי יש בו כסדר הזכר ר"ל שוא נע' :
 ואחריה שתי תנועות ואח"כ התנועה חסר בה הגנינה וחולס
 חס יכול חז"ק על מלה שיש לפני' מלה מחובר' חזי חס
 חז"ק במלה זעירא שאין בה שתי תנועות לפי' התנוע'
 שהגנינה בה חזי : המלה שלפניה בעונת כמו **ויאמר**
משה לא אכלתי ודומיהם ואם יש בה שתי' תנועות לפני הגנינה חזי המלה

שלפניה בפסוק הגיד כמו **ויאמר אברהם** וחך חס
 יהיה במלה ההיא רק תנועה שלפניה בפסוק כמו **בזאת**
 לפני הגנינה יהיה המל' שלפניה בפסוק כמו **בזאת**
תדעין ואם לפני חז"ק שתי עלו' הראשונה חליה
 והראשונה מופסקת קלת' חזי הראשונה בפסוק
 והשניה הסמוכה לו"ק בעונת כמו **בדרך אשר תלכך**

בְּהָאֱלֹהֵי אֲדֹנָי אֲבִירָהֶם ופעמים להלות הענין
 יבא המונח לפני הו"ק
 חף חס הו"ק במלה חרוכה: בזה שלשה חסות: ואין לפני
 מלה מופסקת כמו **וְהַתְּדַבֵּר בָּהּ תְּאִמְרוּן** וחס
 יכול המונח שלפני
 על מלה שהגנינה בזה בלות ראשונה מהחיתה נקרא מונח
 מכרבל וגנינו קלת מנינה משחר מונה וכן חס יהיה לפני
 ז"ק שתי מלו' מהוצרות ורהויות שחז' שחז' במונח חזי מונח
 הראשון מונה מכרבל חף חס חזינה בלות הראשונה ועל
 הרוב הוא על מלת אחר כמו **אֲשֶׁר יֵצֵא מִמֶּעִי**
 (בראשית כז). והוא שחמכו
 לעי' שחס המתג בתנועה ראשון יתקיי' המתג זה דווקא
 חס המלה שלפניה היה מלרע חבל חס הוא מלעיל חזי יהיה
 מונה במקום המתג וזולת חס התנועה אחר בזה המתג הוא
 המורת שוא או להרחבת חות הגרון שחזרי' או לחסולם
 הדגש חזי יתקיים המתג חף שהמלה שלפני' מלעיל כמו **עַד**
אָנָּה מֵאֲנֵתֶם לִירֵי הש"ס להסלום הדגש ונהי'
בְּעֵינֵינוּ בְּהַגְבִּים פתח הכ"ף
 להרחבת הגרונים
רְסוּ מִפִּתְחֵי הַדֶּר מקומו לפני חס"ף כנ"ל שחס חזי
 לפני' רק מלה אחת היה לעול' בטפח
 חז"פ שהיא מחוצרת ואם לפני' חסות מלות ויש במל' הראשון'
 קלת העמדה חזי היא בטעה' והשני' הסמוכה לחס"ף היא
 במסר' ואם חזי בראשון' הפסקה והעמד' חזי חס'האס"ף במלה
 חרוכה כ"ס בזה שתי תנועות או יותר לפני הגנינה' חזי' שהמל'
 ההיא ראוי' למתג חזי המל' שלפני' חס"ף בטפה' ולפני
 הטפה' ז"ק חזי כ"ס כמו **חֲבוּרָה תַּחַת חֲבוּרָה**
הַמֵּאֲתָא בַּמָּקוֹם
הַעוֹלָה (ויקרא ד) ואם חזי
 במלה ההיא שתי תנועות
 ראוי' למתג תהיה המלה שלפני' האס"ף במסרת ולפניה
 טפחא כמו **שֵׁן תַּחַת שֵׁן** ואם יהיה לפני' האס"ף מלה
 יחירה
 במלות שונות יהיה הסמוכה לחס"ף במסרת לעול' ולפניה
 הטפה' כמו **עֲרֵפְנִי (רְקִיעַ) הַשָּׁמַיִם** וגו'
לְרֹבֶר (בְּעֵבְרִי) בְּמִשָּׁה:

וְרַעְכֶם (ויקרא כז) משפטו מכל
 ורעכס השר יקרב וגו' : ומלה המחוצרת שלפני
 רביע הוא במונח ואם לפני רביע שתי מלות מחוצרות שחיהן
 במונח ואם תהיה קלת העמדה והפסקה במלה הראשונה חזי
 תהי' ראשונה מונח לגרמי' והוא מונה שחזריו פסיק כמו
פָּקֶד עוֹן אֲבוֹת וּפְעָמֵי יִשְׁהָרָה הַגֵּרָמִי לגרמי' חס
 יהיה בזה הפלגת ענין' כמו **כִּי בְּחֹדֶשׁ**
הָאֲבִיב ופעמים יבא שתי' כמו **כִּי**
בְּרִשְׁעַת הַגִּיִּם הָאֵלֶּה ואם תהיה
 העמדה
 הסמוכה לרביעי חזי תהיה הראשונה בדרגא והשניה מונה
 כמו **הַמּוֹלֵל לֵךְ כָּל זָכָר** : ומלה המופסקת שלפני רביע
 היא **בְּעֵסָה גֵרָה** נגיד הרביע ושניה
 פעמים ב"ב שלשלת במקום רביע לכן לא נחשב השלשלת
 למפסיק ב"ב וד' מהם צורה ותמיד אחריו פסיק והגנינו' של
 השלשלת הוא שני פזרין ומ"ג בלחונה ואין לו שום מסרת :
רַחַם זֶרְקָא הוא נגיד של המבול ומקומו תמיד לפני
 המבול ופעמים יבא שני זרקות רלופיה
 ואין זה חס"כ רביעי לפני' חס וכן הדין בכל הגנידים ולעול'
 לא יבא שלשה גנידים רלופים זולת הפסטה כמו שיהב'
 ומסרתו מונח וי"ח פעמים מסרתו מורכב עיין מסורה פרשת
 ויאל' : **רַחַם פִּשְׁטָא** הוא נגיד של ז"ק לכן מקומו לפני
 הו"ק
 ר"ל במלה המופסקת שלפניו ואם
 יכול הפסטה על מלה שהגנינה בזה בלות ראשונה ואין לפני'
 שום מלה מחוצרת חזי ישנה הפסטה ליהיב' ולכן לא
 נחשב יתיב ב"ב כי הוא פסטה כמו **עֲשׂוֹב מִזְרִיעַ**
זֶרַע בִּי בְּחִזְקָה יִד ודומיה' ולפי'
 שזורת יתיב דומה למסך לכן נחשב
 לפני החיצה להצדילו מן המסך : ואם יהיה לפני' הפסטה
 מלה במסר' חזי סמוכה במקף חזי יתקיי' הפסטה חף בלות
 ראשונה כמו **הִיתָה תְּהִי מִיִּדִּי הַדָּשׁ** לפי שזורת
 הפסטה
 לכן מקומו תמיד צסוף החיצה להצדילו מן הקדמא העומה
 במקו' משפט הגנינה כמו **בְּעֵסָה הַיּוֹם הַזֶּה** הראשון
 קדמא והשני פסטה ואם
 הפסטה על מלה מלעיל יהיו שני פסטיין אחד במקו' הגנינה
 והשני צסוף החיצה להצדילו מן הקדמא כמו
תְּהִי וּבְהוֹ חֶסֶד לְאֲרָפִים וכן חס צסופו ח"ג
 ואחריה זאת הח"ע שאין
 יהיה פתח גנונה אחר חס"ג וערה' כאלו היא מלעיל היא
 בתרין פסטיין כמו **רִיחַ נֶחֱם** וחמיהם ובחמח היא מנרע
 רה

מזה

ולקמן ותבא' שלטולם לא יבא קדמח בזה חשונה וה"ח לבה
 "הולא חמיו, בלא קדמח או ישהה לגרשים כמו **פה אל**
פה עין פרי וחלום. חס יסול הערס על
 מלה מעיל וחץ לפני מלה מחזרת שחיינה
 באלף גרס או חס המלה הדיא, 'רחויה למרג סחי' חולא
 גרס במלה אחת כמו **מכר-אייבך** ואח חיה, רחויה
 למרג סחיה בגרס. לבד כמו **ועשית**.

ומקום המיוחד של המרחב ובחי לפני רבים
 כי הוא נגידו חך פעמים יבא לפני שהר הנגידים כמו שתבאר
 והולם לפני רבים עד שלו יבא המרחב, סמוך לו חך שאן ביניהם

יֵשׁוּעַ מְסַבֵּחַ כְּמוֹ מַפְרִים פְּרָסָה הוּא מִבְּלִי
אֵיבִיקָה
מִסְבִּיב רַק הַקֶּדֶמָא וְחֻלּוֹלָה בְּמִלָּה אֶחָת לֹא יִבְחַ
 לְרַבֵּיעַ, חֲלָ"כַּ יְהִיָּה מִתַּגּ וּמִסְבַּח בְּמִלָּה
 אֶחָת בִּימֵיהֶם כְּמוֹ רִגְגָה וְחִירוֹשָׁה וְיִצְחָקָה וְחֵלֶּה

אחז ציהיהס מחג
במלה אחת אז ישמנה לגרשים כמו
רעהי ולפני שזר הגידים לעולם
לא יבא הערס חל"כ יהיה ציהיהס משרת כמו

דַּרְשׁ יִרְשְׁנוּ יִי אֱלֹהֵינוּ וְגו' דוֹצֵי אֶת יִי
אֶלֶיכֶם וְדוֹמְמֵיכֶם וְלֹא בְּחַסְדֵּיכֶם וְכִיּוֹן בְּחַסְדֵּיכֶם לִי

משה כע יפלד פגריבסלכל פקריבסלכל
מהפריבס (במדרג יד) וירבב מויד נה

מִסְפָּרָם (במדרש יד) וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־
מוֹצֵאיהֶם (סס לג) רַעַב תֹּזֵר וּמִלֵּשָׁא גְדוּלָּה בָּם

הפקידים ועקו' קחונתסלפני
 לפני שאר הנגידים כעטו סיתבאר ופעמים יבא קרני פרה
 במקום פז"ה לו הת"ג עיין במסורה פ' מסעי ויחזקאל
 (מה) ומסרתו ירח ונינון של הק"פ כפור ות"ג לפני ות"ק
 לחזקו עיין במסורה פ' הולדות כי י"א פעמים יבא מונה
 לגרמי תמור ת"ק ותמיד קדמא לפני :
 ביאר דוח הגנינות

מפסקת יותר מחברתה ויש מופסקת יותר מתיבס שחארי
 ומ"מ פחותה היא מהפסקת שחארי המפסיק השטח כמו
 ויקצו מפני בני ישראל הזה מלת ויקצו שפסקת
 יותר מחברתה ויש מופסקת יותר מתיבס שחארי
 פחותה היא מן מלת ישראל כי אף שמבואר ומובן ממנו ענין
 תיבוס וגיוול מ"מ אינו מבין על מה ולמה וכשהוא חומר מפני
 בני ישראל אז המאמר נשלים ומובן כי קצו בחייהם מפני בני
 ישראל ומלת מפני אין בן הדגה אף שהיה בטפח המפסיק

רעג בבר אמרו כי מדרך המקרא יש בו מלת מפסקות והם אינן בסדר ובמדרגה אחת כי יש מלה מפסקת יותר מחברתה ויש מפסקת יותר מהיבט שאלחרי' ומ"מ פחותה היא מהפסקת שאלחרי המפסיק השמשך כמו ויקצו מפני בני ישראל הגדה מלת ויקצו מפסקת יותר מחברתה ויש יותר מחברתה ומ"מ פחותה היא מן מלת ישראל כי אף שמבואר ומובן משנו ענין תיעוב וגיאול מ"מ אינו מבין על מה ולמה וכשהוא חומר מפני בני ישראל אז המאמר נשלים ומובן כי קצו בחייהם מפני בני ישראל ומלת מפני אין בו הכנה אף שהיא בטפחה המפסיק אינו

שהוא הערס המפסיק הפחות לפני פשטא הנגיד ולפי באיניקיהם משרת או חנועה לפני ההנוע' המהונה נשנה הערס למהפך סמן הפשטא ובקדמא נשאר לשליה הערס וזהו שקרא הרצ"ה בשם מהירות המצנף : והמפסיק הפחות שלפני הערס הוא תלישא קטנה וזהנאי שיהיה אחריו קדמא כי חיה"ה לפני הערס בלי קדמא אחריו ולכן חסיפול הערסכל מלה אחת שזין לפנייה מלה מחובר' רק נולה הראויה למפסיק פחות שדינה בה"ק ולפי שאין קדמא ביניהם אזי נעקקו העינות לאחר ויהיה המופסקה בפחות בקדמא והמלה שלפניה בה"ק אףאזהיה מחובר' ודינה במשרת

כמו ויטר ביום ההוא את התישים משפטו

פיוס ההוא את התישים ולפי שאין קדמא אחר ח"ק לכן נסבוס לאחר כדי שיהיה קדמא ביניה' ואז יפול הקדמא על ההוא ח"ק שהוא מופסקה קלח ועל (ציו') הראויה לחי' שאחרי' יכול הה"ק וכן ויעל לזמ מצוער וגו' ופעמים אינן נכונות לח'ו' אבל ישנה הח"ק לח"ג הפקיד היוהר מפסיק מה"ק וכן דרך הטעמים לבח מפסיק גדול במקו' מפסיק פחות להשלג הענין כמו ליראה את יי אלהיה גם יבא ח"ג במקום ח"ק חס ויהיה שם חיזה יתרון מאמר או חסרון או כפל ענין או מקרא מסורס כמו ונתן

האיש (השוכב עמה) לאבי הנערה האב עמה הוא יתרון מאמר והיתה שבת הארץ (ויקרא כה) הוא חסרון כי' הארץ משפטו (הנזכר שבת) וכן נתתי לה (ארץ מגוריה) ארץ פנוע (בראשית טו) הוא כפל ענין סורו נא לינו ורחצו וגו' הוא מסורס ומשפטו (רחצו רגליכם ולינו) וכן כבולס והמפסיק הפחות שלפני הפקידים הוא מונח ופעמים יבא לפנייהם ד' או ה' מונחים רזופים :

רעה המפסיק היהר והיוהר שלפני השרים הוא ז"ק ואחילו לפני ז"ק לכן יבא פעמים שנים או שלשה זקפין רזופין וכבר אמרו שתי נגינות כגון שני זקפין או שני פשטין ודומיהם רזופים הראשון מפסי' יוהר ואף שיש ביניהם מפסיק פחות אין חוששין לו שאם הוא"ק הוא יוהר רק הוא"ק או טפחא שאחריו וכ"ש מן הפחות שביניהם כמו

הקמלת ואת בדיו ואת שמן המשחה

כא

חיו מחמת המלה כי היא מחוברת רק הטפחא הוא בהכרח ע"ד פסקי הטעמי' כנ"ל רס"ו ולזה קראתי בשם יתה' ויש מלה המופסקה יוהר ממפסיק שאחריו הפחות וגם יוהר ממפסיק הגדול שאח' הפחות הכתוב : לו ולזה קראתי בשם יוהר כמו : בשם האהר גרשום כי אחר גר הייתי

האה מלת גרש' מופסקה יוהר ממלת אחר וגם יוהר ממלת דיותי ויש עוד מלות המפסיקים בפחו' וכמעט רחוק להיות במשרת כי רהוטים בהם לחיבות שאחריו' והולם אין זה פחות הלשון כנ"ל סי' רס"ח : ודע כי אין יתה' ויוהר לפני טעם סגולה ואם ח"כ הם מפסיקי' וי"ת : מכל המפסיקים גם חיו יוהר לפני השרים ר"ל שאין חילוק לפנייהם בין יתה' ליוהר כי היתר שלפני הכה' הוא ז"ק וכן עיק' החילוק בין היתר שלפני השרי' הוא ז"ק ח"כ (יתר ליוהר) רק לפני הנגידים והפקידים כמו שיבאר :

יוהר	יתר	פחותים	משרתים	מפסיקים	מלת
דק	ז"ק	טפחא	מירכא	ס"פ	מלת
דק	רביע	זרקא	מונח	אתנח	ענין
פוד	ת"ג	פשטא	מונח	סגולתא	ענין
זר"פ		חזיר	מירכא	זקפין	ענין
זר"פ		טרס	מונח	מפתא	ענין
זר"פ		טרס	מונח	רביע	ענין
זר"פ		טרס	מונח	ורקא	ענין
זר"פ	פוד	טרס	מהפך	פשטא	ענין
זר"פ	פוד	ח"ק	דרגא	חביר	ענין
זר"פ	פוד	מונח	קדמא	טרס	ענין
זר"פ	פוד	מונח	מונח	פוד	ענין
זר"פ	פוד	מונח	מונח	תלישא	ענין

רעד דע כי מפסיק הפחות שלפני אהנח וסוף פסוק הוא טפחא ואין חס"ף בלא טפחא לפניו כנ"ל סי' רס"ה ומפסיק הפחות שלפני השרים הוא נגיד המיוחד לכל עד וד' ואין צ' במקר' א"כ השר שלו אחריו וזלת הפשט' כמו שיבאר' אבל השר יבא פעמים בלי נגידו לפניו וזלת הסגול לא יבא בלי זרקא לפניו : והמפסיק הפחות שלפני שלשה הנגידים הראשונים הוא טרס נגיד הרביעי וזהנאי שיה' ביניהם משרת או שיהיה הנגיד במלה שיש בה מתג ולפני מתג חטע' ואם לא יהיה ביניה' כנ"ל אזי יבא במקום הטרס משרת של הנגיד האף ויקרא בשם כגן והמלה המחובר' שלפניה' נא' בקדמא ויקרא אליה של הערס כמו ויהקמירו אתו בגראהרן וגו' משפט ויהקמירו אתו בקדמא ואזולא

זנו' הנה מלת בדיו מופסק יותר מן מלת המטהה שהוא ב"ק
 זכ"ס ממלת ואת שהוא בפעול הפחות מן ז"ק והיה
 שלפני העידים הוא רביע כי חף שהוא פחות מן
 השרי' הוא מפסיק יותר מן העידים כמו **והארץ**
היתה תהו ובהו הנה מלת והלך מופרדת
 יותר מהיכות של הלך ויותר ממה
 שמופרדת **תהו ובהו** ומ"מ מלת ובק"ו מופרדת יותר
 שהי' שם גשם' מתאמר שלם ויוצן כי ערין צפ"ע ב' והסך
 על פני שהוא הוא מאמר צפ"ע לכן הארץ צר"י היותר מן
 הפעול הנגיד שבמלת (ההו) ופחות מן הו"ק שבמלת **ובהו**
 כי הוא השד הראשון והוא הקדמון שש יחד ואולם לפני עגיד
 הערם שהוא נגיד של רביע לא יבא רביע במקום המפסיק יותר
 חבל יבא במקום הדביע' תלש' גדולה כמו **אולי יחסרון**
וגו' הביאו חתונתם זנו' : והסך

שלפני הפקידו' ר"ל מלת שהוא
 מופרדת יותר מן הפקיד' שאלו' ופחות מן הנגיד שאלו'
 הפקיד' הוא (פז"ר) וחפילו לפני פזר לחיו ולכן נמלכו עד
 שמה פזרין דלופים (דבי' הימים ח"ו) ורשון דלופין משכבה:
רע המפסיק יותר שלפני הנגידים ר"ל שהוא יותר מן
 הנגיד שאלו' וגם מן השד שאלו' הנגיד
 הוא ג"כ ז"ק כי מתוך שהוא יותר מן השדים כי היותר
 לפני השדים הוא ז"ק כ"ס שהוא יותר מן הנגיד' וזהו חן
 חינוך חס הנגיד הוא טרם לו אחד משד' הנגידים כי מאחר
 שה' יוסר מן השד שאלו' חן לאוש על הנגיד מה הוא -
 והיותר שלפני הפקידים ר"ל שהוא יותר מן הפקיד' שאלו' וגם
 מן הנגיד שאלו' חן משפטו כמו מפסיק יותר שלפני הנגיד
 כי חן חוששין למפסיק פחות שנייהם ואם הוא יותר חף
 מן השד שאלו' הוא ז"ק כ"ל סי' דע"ה וכל הפחות'
 שנייהם חין להבדק' כמשה' ציג' ואם הוא פחות מן
 השד שאלו' משפטו בדביע' כ"ל סי' דע"ה דיתר שלפני
 הנגידים ואם הנגיד שאלו' הפקיד' הוא טרם משפט' צפ"ג כ"ל
 ואם הפקיד' הוא ה"ג ומדש פסקי' הטעמים שלא יבא
 מ"ג רטופים חיו יסתנה ה"ג לפזר כמו **במקום אשר**
תשבת העוקה (ויקרא ו) וזה
 שגרשם בלוח הנגידים רז"פ ר"פ
 רביע ז"ק פז"ר כי היותר שלפני הפקידו' חן רביע חן ז"ק
 חן פזר כ"ל : ודע כי לעולם אחר מ"ג אחר מן הנגידים
 ופעמים יבא מ"ג הפקיד' במקום טרם הנגיד' (היות חס
 יפזר הטרם על מלה עם פנויה אחת ואחרת אחת מן הנגיד'
 חן יסתנה הטרם למ"ג כמו עם אשר תמצא
אלהיה וגו' משפט מלם עם
 גרשיים כח' כמו של הערם ואפי' שלא יבא
 גרשי' במלה זכ"ר חל"כ אחריו רביע כמו **כי ברשעת**
הגוים האלה חלל לפני הנגידים
 לא יבא גרשיים במלה זכ"ר חל"כ

היה הנה לכל הפחות הוא נע וחופ' כמו **יש אשה**
יהיה וגו' לכן יסתנה גרשיים למ"ג גס יבא
 ח"ג צמ"ס הטרם חס יהיה שם חיה יתרון מן
 לו תקרא מסורס כ"ל סי' דע"ר : רעו ומרדף פ'
 הסעמים שלא יבא פזר לפני טרם
 חל"כ יס ציג'ס ח"ק חן מ"ג ודוקא חס המלט שהיא בקד'
 חנה ראויה למחג חלל חס יס במלה בהיה מ"ג חן ח'
 במקו' ח"ק עומד ויבא לפניו פזר כמו **זל כן**
יאכלו בני ישראל וגו' ואמרתם
זכר הפסח הוא וגו' גס פס'
 יבא פזר ח' לפני הטרם חף שפזר ציג'
 לא ח"ק חלל ח"ג חן מ"ג וזה יורס קלות הענין כמו חלל
 עזרע **היהודים מרדכי וגו'** עיקר המטין זרע
 היהודי' יהיה מרדכי חן חס' חלל אחד
 זכר **ומצרים ילך את לודים וגו' עיין דש"י** כ"ל
 חלל' חלל' חן כי ממזרים
 חן כ"כ חלל' :

רעא כבד ביארנו כי מפסיק הפחות שלפני הנגידים הוא
 הערם ומפסיק הפחות שלפני הטרם הוא ח"ק
 ובהה חס תבינה לפני טרם שפים ושלם מלות כאלה שכל אחת
 פחות ממלה שאחרים וב"ס מן הטרם שאלו' חן נקרא ג"כ
 מקורו המנע' חן יהיה המל' שלפני הנגיד גדול אשר משפסם
 בערם יהיה צמגן וכו' המשרת של הנגיד הכולל ולפני הבגן
 יבא הערם חס המלה ההיא ראויה לקדמא וחלל עפ"י
 חלופי' כ"ל סי' רע"ה יהיה לפני קדמא' חס חנה ראויה לקדמא'
 חן בעתקו הנגיטות לאחר כ"ל סימן רע"ד ולפני חס' יהיה
 טרם צמגן חס יפיה לפני נגיד משלשה הראשונים חיוה
 משרת ומקו' הטרם לפני המשרת חן יבא במקום הטרם השליש
 והוא קדמא' ולפני קדמא' יבא הטרם לפני הטרם ח"ק כמספ'
 לפני טרם ולפני ח"ק טרם צמגן : זכר חמרתו שחם יפזל
 הקדמא' במלה שאנינה בלוח ראשונה יסתנה למות מכתב
 ודוקא חס חן לפני ח"ק חן גסה חלל שאלו' הקדמא' יסתנה
 לגרשיים חס המלה חלל' כמו **שמה קברו חן חלל'**
 חלל' יסתנה לגרש' חן חלל' חן חלל' חן חלל' חן חלל'
 כי לעולם לא יהיה חלל' חלל' חן חלל' חן חלל' חן חלל'
 חן חלל' חן חלל' חן חלל' חן חלל' חן חלל' חן חלל'
כי לא המטיד וגו' (בראשית ב') רע"ט **אם חלל'**
 לפני הטרם שלפני הנגידו'
 שפים חן שלם חלל' שכל אחת מפסיק יותר מל' חלל' חן
 מפסיקים בשום עמ הטרם חלל' הספחותים מן הנגיד שאלו'
 הטרם (וסתי מפסיקים בשום משפט הראשונה במפסיק יותר)
 חן יהיה לפני הטרם מפסיק יסח' וכו' חן חלל' חן חלל'
 חן חלל' יותר שלפני הפקידו' ולפני חן חלל' חן חלל'
 והחלון מפסיק יסח' חן חלל' חן חלל' חן חלל'
אבות אמו וראה את עתה והיה
תראה ערותו וגו' ויקרא
 חן חלל' חן חלל' חן חלל' חן חלל' חן חלל' חן חלל'
 חן חלל' חן חלל' חן חלל' חן חלל' חן חלל' חן חלל'
 חן חלל' חן חלל' חן חלל' חן חלל' חן חלל' חן חלל'

32

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַרְתָּ אֶת הַקֵּץ וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְעִשְׂיֶיךָ
 הַיָּשָׁר וְהַטֹּיֵב וְאַחַר הַשְׁמֹת כְּחוֹצִים רְשׁוּעָה וְאַחֲרֵיהֶם
 פֶּעַל הַמִּיד הַרְחֹשׁוֹן בְּמַסְרָתָהּ וְהַשִּׁי
 בְּמַפְסִיקָהּ כְּמַשְׁכָּט שֶׁנִּי שְׁמוֹת הַשּׁוֹיִסְנוּסָה בְּגִ'ל סִ'רַפ"ג כִּמְ
 בְּעֶשְׂרֵינוּ

מצדה

במִסְתָּר וּסְתִי' בַּמַּסְתִּיק כִּמוֹ
 וְכֵן חָס הַשְׁלִיכִית שֶׁהָיָה
 אַחֲרֵיכֵן כִּסּוּף שֶׁל הָרִאשׁוֹנָה
 בַּמִּסְתָּר חָץ שֶׁהוּא סְמוּכָה לַסְנִי' כִּמוֹ
הַנִּפְלֵת : וּמֵאַחַר מִן חֲרֻבָּה חִיבּוֹת
 שֶׁהָרִאשׁוֹנָה סְמוּכָה לַסְנִי' וְשִׁנִּים שֶׁאַחֲרֶיהָ בּוּי'וֹ
 הַחֲבוּר וְחָתָם הַחֹסֶר הוּי'וֹ בְּאַחַד מֵהֶם כִּמְשַׁפֵּט וּמִנֵּהג הוּי'וֹ
 חֲזִי הָרִאשׁוֹנָה מִסְתָּר כִּמְשַׁפֵּט הַסְמוּכָה וְסִנְיָה בַּמַּסְתִּיק וְשְׁלִיכִית
 בַּמִּסְתָּר כִּמוֹ **אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם יִצְחָק וְעֵקֶב** וְחָס
 חֵם הַסְנִיָּה

סְמוּכָה לְסֹלֵי־וְרִבְעִית בּוֹי"ו הַחֲצִיזֹר חֲזִי רֹאשׁוֹנָה בַּמַּסָּסִיק
וּשְׁנֵי מִשְׁרָת וּשְׁלִישִׁית בַּמַּסָּסִיק כִּמוּ אֶרְצָן זְבִית הַדָּב
וּדְבָשׁ כִּל"ל בְּרֹאשׁ הַסִּימֵן : אֶרְצָן זְבִית הַדָּב
רַפְז מְלֻוֹת הַטַּעַם כִּמוּ אֲנִי אֶתָּה הוּא
הֵם כִּי גַם זֶה זֶה וְאֵת בָּבָה בָּהֶז עוֹד לִפְנֵי
אֲדָרִי הִנֵּה לְמַעַן אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי
וְדוּמֵהֶם מַסְכֵּן כִּי הִיא

אִם יִהְיֶה אַחֲרֵיהֶם מְלֶאֱחֻזִּים לֹא תִיבֶה בַּמַּסָּק אִזִּי הַמְלוֹת הַחֲלָה
בַּמִּשְׁרָת וְאִם אַחֲרֵיהֶם בַּמִּשְׁרָת אִזִּי מְלוֹת הַחֲלָה בַּמַּסָּק וְאִזִּי
מְלוֹת הַגּוֹפִים כְּמוֹ (אִזִּי אֲנִי אֲחֵה אֲחֵם הָאִזִּיר וְעִיָּהם שְׁלֹפִי
הַבִּינּוֹנִי וְהַבִּינּוֹנִי בַּמִּשְׁרָת אִזִּי הַמְלוֹת הַחֲלָה בַּמַּסָּק כְּמוֹ
אֲנִי מַצִּיָּה אֲתֵכֶם וְאִם הַבִּינּוֹנִי בַּמַּסָּק אִזִּי הַמְלוֹת
בַּמִּשְׁרָת כְּמוֹ **אֲנִי הוֹדֵךְ**
וְגו' זֹלֶת אִם יֵשׁ אִתָּה יִהְיוֹן מְלֶאֱחֻזִּים אֲחֵה
לֹא שְׁחִסְאוֹ הַפִּלְגָה עֵנִיקְאוֹ סִימֵן הַגּוֹבִי בְּכָל אִזִּי הַמְלוֹת מֵהֶם
בַּמַּסָּק לִפְנֵי מַסָּק אַחֵר כְּמוֹ **יִעַל אֲבָרֶם הוּא**

וְאֵשֶׁתִּי תִיבֹטֶה אִם יִמְרוֹן וּבִחַת
אֶתָּה וְאֵשֶׁתְּךָ תִּיבֹטֶה כֹּל שֶׁהֵי כְּמִי
 וּבִחַת וְכֵן
 רַחֵם מִמֶּנּוּ : וּמִלֵּךְ יֵאָמֵר נֹחַ לֵה
 אֲנִי נִתְּתִי מִנִּי

מִיִּזְרְחָהּ שֶׁאֵם אַחֲרָיִךְ׃ שְׂתִי מֵנִי רְבוּסוֹת וְאַחֲרֶיהָ עֵדֶךָ
 תִּיכַח הַשִּׁיךְ לַעֲמֹתָ הָיָא אֵיזִי הָיָא בְּלִירִי בְּמֹו אֵת כָּל־
 אֲשֶׁר אֲצִירָה אוֹתְהוֹבֹו׃ אֵת אֲשֶׁר יִשְׁתִּי
 בְּפִי וְגו' וּמֵלֶת כָּל שְׂאֲחֵרִי מֵלֶת לְעֵינַי וְאַחֲרָיִךְ׃
 חֲסִיף אֵיזִי מֵלֶת (לְעֵינִי) בְּטַפְחָא וְכִכְרִי
 דְּגוֹסָה וְכֵן אַחֲרֵי מֵלֶת בְּפִי כְּמוֹ לְעֵינַי כָּל חֵי אֲפִי
 כָּל חֵי׃ וּמֵלֶת
 חֵם אַחֲרֵיהָ שְׂתִי מֵלֶת רְבוּסוֹת וְאַחֲרֵיהָ
 מַפְסַ' פְּחוּחַ׃ מַשְׁלַפְנִיז אֵיזִי הָיָא בְּחוּל' הַכִּיף וְכֵן חֵם הָיָא
 סְמוּכָה לְמֵלֶת מַעֲשֶׂה אִו לְמֵלֶת יָדִיךְ כְּמוֹ בְּכָל מַעֲשִׂיָךְ
 בְּכָל מַשְׁלַח יָדִיךְ׃ רַפְחֹוּרֵאִי׃
 הַסְּמוּכָה שְׂמֵחָהּ וְגו'

13 שני מאמרים שלמים וכל מאמר שלם יש בו מאמר קטנים
 שיש בהם קצונה מה בפני עצמן (והקראים חזרי העמ' במ' מהעוף

מחנה שחנה
בב

[illegible]

אָבִיו וַיֵּשְׁבוּ יִשְׂרָאֵל וְדָוִד שֶׁמֶר

לפי קריאה זו משמע שהי' ויטין ביום ה'.

מחלוקת בין הממשלה לבין המערכת הפוליטית

၁၁၇၇ - ၁၁၇၈ ခုနှစ်တွင် နယ်လုံးဆိုင်ရာ အစိုးရအဖွဲ့အစည်းများ
 ၁၁၇၉ - ၁၁၈၀ ခုနှစ်တွင် နယ်လုံးဆိုင်ရာ အစိုးရအဖွဲ့အစည်းများ

יְהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ יְהוָה יִשְׁמַר אֶת צְדָקָתְךָ

[illegible]

כי מי חזי השכל להכריע: חפילו בדבר קטן י

100-443887-100

۱۳۸۷/۱۲/۲۲

רבינו וז"ל ויבחרם ויחם"ל

[illegible]

והחרין כפה : חדר ת"ן גל יבח פז ור יציע וז

הַרְבֵּי יַעֲמֹד לִי וְהָ יִלְוֶנָה י :

החלטה 11

1. *Chlorophyll a* (Chl *a*) and *Chlorophyll b* (Chl *b*) were determined using the method of Arar and Collins (1987). The concentration of Chl *a* and Chl *b* was expressed as $\mu\text{g mL}^{-1}$ of the sample.

מבין אלה, ארבעה עשר נבחרו לכהן כחברי הוועדה, ובהם:

וְכָל־הַיּוֹם הַהוּא יָצְאָה הָעַמּוּדָה הַזֶּה וְהָיָה כְּעוֹלָם הַיּוֹם הַהוּא וְכָל־הַיּוֹם הַהוּא יָצְאָה הָעַמּוּדָה הַזֶּה וְהָיָה כְּעוֹלָם הַיּוֹם הַהוּא

וְהָיָה הַיָּמָר עַל הַרְצוּ"ה שֶׁהַיָּמָר לִקְרוֹא תָמִיד

ר' ח' מן המסורה הקטנה המלמד חוקי סדר

[illegible]

וְהָיָה יְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹחַ מִלֵּךְ דָּוִד מִלֵּךְ יִשְׂרָאֵל כִּי יִשְׁכַּח אֶת הַמִּלְחָמָה וְיִשְׁכַּח אֶת הַמִּלְחָמָה וְיִשְׁכַּח אֶת הַמִּלְחָמָה

המחיר של כדור חצי כגור גדול וא"ל סח'בו יתמנה

[illegible]

המחבר, מרדכי אהרן בן-ציון, נפטר ביום חמישי, כ"ב אלול, תש"ח, בן 75 שנה.

ע"י וחוג כפי חומר לי כי טעות המוקדית הוא כי יחולו צברות

ענין נר השם בביתו' ופאמילע צומען' תורם' מעשה רבניו י"ה

הוא יבנה יחד עם הנהלת המוסד, ויבטיח את

הנהגתו של הרב הראשי, הרב יצחק אייזיק ווארשקער, הייתה נכונה. הוא לא רצה להפוך את חסידי חב"ד ל"חסידי חב"ד" וליצור סכסוך עם חסידי חב"ד.

במחנה מוצרי כאלה גרם

והם רלו ונקרו ג"כ: ד' בחדשת יתרו בן להם וז' ידעם

וּבְהֵמָּה חֲנֹכִי וְלֹא יִהְיֶה שָׁמַי דְּבָרוֹת הַסּוּבֵן חֲמִירוֹ רַז"ג שְׁתִּים

ישיב הנהגה שמענו וזה"ל משכנו הוצאתה בחזר

1999年12月31日

ה'תש"ח

על פי:

